

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/62

URBROJ: 65-23-07

Zagreb, 23. veljače 2023.

P.Z.E. br. 313

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 23. veljače 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike Tereziju Gras, dr. sc. Irenu Petrijević i Žarka Katića.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/06
URBROJ: 50301-21/22-23-8

Zagreb, 23. veljače 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike Tereziju Gras, dr. sc. Irenu Petrijević i Žarka Katića.

PREDSJEDNIK

mr. sc.

Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

Članak 1.

U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15. i 127/17.) u članku 2. stavku 2. podstavku 4. na kraju rečenice briše se točka i dodaje se podstavak 5. koji glasi:

„– Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021).“.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.

(4) Suradnja i razmjena informacija s Europskom komisijom iz stavka 3. ovoga članka provodit će se putem Obrasca za izvješćivanje kojeg će ministar nadležan za unutarnje poslove propisati pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite.“.

Članak 2.

U članku 7. stavku 5. riječi: „unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo)“ brišu se.

Članak 3.

U članku 10. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja djeteta s obitelji, ako je to u njegovom interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Poseban skrbnik dužan je poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji, kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.

(5) Djetetu se tijekom postupka međunarodne zaštite osigurava pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njegovoj dobi te aktivnostima na otvorenom.“.

Članak 4.

U članku 17. stavku 1. iza riječi: „poslove socijalne skrbi“ dodaje se zarez i riječ: „odmah“.

Članak 5.

U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.

(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“

Članak 6.

U članku 33. stavku 8. riječi: „ili službenici Prihvatišta“ brišu se.

Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi:

„(9) Ako policijski službenici iz opravdanih razloga nisu u mogućnosti obaviti poslove iz stavka 8. ovoga članka, iznimno će ih obaviti službenici Službe za prihvata i smještaj tražitelja međunarodne zaštite u Prihvatištu.“

Dosadašnji stavci 9. i 10. postaju stavci 10. i 11.

Članak 7.

U članku 34. stavku 1. iza riječi: „usmeno na zapisnik“ dodaju se riječi: „a iznimno u pisanom obliku“.

Članak 8.

U članku 35. iza stavka 9. dodaju se stavci 10., 11., 12. i 13. koji glase:

„(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.

(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik, mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.

(13) Snimke ili transkripti snimljenih saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa tražitelja.“ .

Članak 9.

U članku 40. stavku 6. točki 1. riječ: „periodično“ zamjenjuje se riječima: „najmanje svakih šest mjeseci“.

Članak 10.

U članku 44. stavku 2. riječ: „EASO-a“ zamjenjuje se riječju: „EUAA-a“.

Članak 11.

Naslov iznad članka 48. i članak 48. mijenjaju se i glase:

„Preseljenje, humanitarni prihvati i premještanje

Članak 48.

(1) Odluku i program preseljenja ili humanitarnog prihvata državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za privremenu zaštitu ili odobrenje međunarodne zaštite iz trećih zemalja donosi Vlada Republike Hrvatske, na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske i europske poslove.

(2) Odluku o načinima i uvjetima premještanja državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za privremenu zaštitu ili odobrenje međunarodne zaštite iz drugih država članica Europske unije, radi podjele tereta po principu solidarnosti, donosi Vlada Republike Hrvatske, na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske i europske poslove.

(3) Državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja bude preseljena sukladno stavku 1. ovoga članka ili premještena sukladno stavku 2. ovoga članka priznat će se privremena zaštita odnosno azil ili supsidijarna zaštita.“.

Članak 12.

U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.

Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.

Članak 13.

U članku 50. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.“.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.

Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5., i 6.

Članak 14.

U članku 52. stavku 3. točki 3. iza riječi: „identiteta“ dodaju se riječi: „te zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva“.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:

„(6) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno stavku 3. točki 3. ovoga članka, tražitelj je dužan podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla.“

(7) Pregled tražitelja iz stavka 3. točke 4. ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.

(8) Pretraga iz stavka 6. ovoga članka provodi se uz pisanu suglasnost tražitelja uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju uskraćivanja suglasnosti, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona.“.

Članak 15.

U članku 54. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja, ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:

1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito, ako se ocijeni da postoji rizik od bijega
2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva
3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske
4. sprječavanje širenja zaraznih bolesti u skladu s nacionalnim propisima o nužnim epidemiološkim mjerama
5. sprječavanje dovođenja u opasnost života osoba i imovine
6. više uzastopnih pokušaja napuštanja Republike Hrvatske tijekom postupka međunarodne zaštite
7. provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se na temelju objektivnih okolnosti, uzimajući u obzir da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak odobrenja međunarodne zaštite, opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje odluke o protjerivanju i/ili vraćanju donijete sukladno odredbama Zakona o strancima.“.

Iza stavka 12. dodaju se stavci 13. i 14. koji glase:

„(13) Ograničenje kretanja, u razumnim vremenskim razmacima, razmatra nadležni upravni sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja, posebno kada ograničenje kretanja traje dulje od mjesec dana te u slučaju promjene ili nastupanja novih okolnosti koje mogu utjecati na zakonitost ograničenja kretanja tražitelja.

(14) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o ograničenju slobode kretanja nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja odmah pustiti na slobodu.“

Članak 16.

U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.

(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“

Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 8.“

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.

Članak 17.

U članku 57. stavku 1. iza riječi: „ozbiljnih mentalnih poremećaja“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „sukladno medicinskoj indikaciji“.

Članak 18.

U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.

U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.

Članak 19.

U članku 61. stavku 1. riječi: „devet mjeseci“ zamjenjuju se riječima: „šest mjeseci“.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Tražitelj je dužan, u pisanom obliku, obavijestiti Prihvatilište o zasnivanju radnog odnosa i dostaviti potvrdu poslodavca o sklopljenom ugovoru o radu, u roku od 15 dana od sklapanja ugovora o radu.

(7) Osoba kojoj je prestao status tražitelja dužna je, u roku od 15 dana od prestanka statusa, vratiti Ministarstvu potvrdu o radu, radi poništenja.“.

Članak 20.

U članku 62. stavku 5. riječi: „sukladno odredbama Zakona o strancima“ zamjenjuju se riječima: „ako postoje ozbiljni humanitarni razlozi koji zahtijevaju njegovu prisutnost u drugoj državi“.

Članak 21.

U članku 64. stavku 4. točki 2. iza riječi: „zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „kao i promjenu prebivališta i adrese stanovanja u roku 15 dana od dana promjene“.

Iza točke 4. briše se točka i dodaje se točka 5. koja glasi:

„5. obavijestiti Ministarstvo, ako se iseli iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravi u inozemstvu duže od 90 dana u razdoblju od 180 dana, u roku od 15 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.“.

Članak 22.

U članku 65. stavak 3. briše se.

Članak 23.

U članku 66. stavku 3. iza riječi: „boravak“ dodaju se riječi: „te izdavanje dozvole boravka“.

U stavku 4. riječi: „članaka 64. do 77.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 64. do 74. te članaka 76. i 77.“.

Članak 24.

Članak 67. mijenja se i glasi:

„(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj, ako nemaju novčana sredstva ili imovinu kojima mogu osigurati uzdržavanje, najduže dvije godine od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(2) Postupak za priznavanje prava na smještaj pokreće se podnošenjem zahtjeva nadležnom područnom uredu Hrvatskog zavoda za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Područni ured), a nadležan je Područni ured prema prebivalištu azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.

(3) O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka Područni ured odlučuje rješenjem.

(4) Ako Područni ured utvrdi da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga Zakona uplatom na račun ministarstva nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja.

(5) Ako Područni ured u postupku iz svoje nadležnosti, nakon izvršnosti rješenja o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka, utvrdi da azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, ukinut će rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo kojim će priznati pravo na smještaj azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom i utvrditi obvezu sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja, sukladno članku 93. stavku 3. ovoga Zakona.

(6) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nakon prekida međunarodne zaštite sukladno člancima 49. i 50. ovoga Zakona te ponovnim odobrenjem međunarodne zaštite, imaju pravo na smještaj razmjerno neiskorištenom razdoblju ukupnog trajanja takvog smještaja propisanog stavkom 1. ovoga članka.

(7) Pravo na smještaj azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom prestaje:

1. istekom roka iz stavka 1. ovoga članka
2. na osobni zahtjev
3. ako bez opravdanog razloga odbiju osigurani smještaj
4. ako bez opravdanog razloga, neprekidno duže od 30 dana, ne borave na prijavljenoj adresi
5. ako se utvrdi da ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava na smještaj
6. ako se utvrdi da ne skrbe o osiguranom smještaju s pažnjom dobrog gospodara
7. ako se utvrdi da koriste osigurani smještaj suprotno njegovoj namjeni.

(8) Osim u slučaju iz stavka 7. točke 1. ovoga članka, Područni ured će, nakon što u propisanom postupku utvrdi pretpostavke iz stavka 7. točaka 2. do 7. ovoga članka, ukinuti rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo rješenje kojim utvrđuje prestanak prava na smještaj.

(9) Protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(10) Žalba protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(11) O žalbi protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(12) Izvršna rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka dostavljaju se ministarstvu nadležnom za poslove stambenog zbrinjavanja i Ministarstvu.

(13) Ako prestanu okolnosti iz stavaka 4. i 5. te stavka 7. točaka 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju kad je pravo na smještaj prestalo na osobni zahtjev, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom mogu ponovno podnijeti zahtjev sukladno stavku 2. ovoga članka.

(14) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na zahtjev azilanta ili osobe pod supsidijarnom zaštitom, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja, rješenjem nadležnog Područnog ureda azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom može se omogućiti privremeno korištenje stambene jedinice koja je vlasništvo Republike Hrvatske nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka na najduže još dvije godine, uz nastavak sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja prema rješenju iz stavaka 4. ili 5. ovoga članka ili uz plaćanje zaštićene najamnine na stambenu površinu, ukoliko im rješenjem nije utvrđeno sudjelovanje u plaćanju troškova iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(15) Protiv rješenja iz stavka 14. ovoga članka može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(16) Žalba protiv rješenja iz stavka 14. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(17) O žalbi protiv rješenja iz stavka 14. odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(18) Plaćanje zaštićene najamnine regulirat će se ugovorom o najmu koji ministarstvo nadležno za poslove stambenog zbrinjavanja sklapa s azilantom i strancem pod supsidijarnom zaštitom na temelju prijedloga i suglasnosti iz stavka 14. ovoga članka.

(19) U svrhu daljnje integracije azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka, ministarstvo nadležno za upravljanje državnom imovinom može jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave ustupiti na upravljanje stambene jedinice koje su vlasništvo Republike Hrvatske.“

Članak 25.

U članku 67.a stavku 1. riječi: „Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje“ zamjenjuju se riječima: „ministarstvo nadležno za poslove stambenog zbrinjavanja“, a riječi: „navedeni Ured“ zamjenjuju se riječima: „navedeno ministarstvo“.

U stavku 2. riječi: „Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje“ zamjenjuju se riječima: „Ministarstvo nadležno za poslove stambenog zbrinjavanja“.

U stavku 3. riječi: „Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje“ zamjenjuju se riječima: „Ministarstvo nadležno za poslove stambenog zbrinjavanja“.

U stavku 4. riječi: „Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje“ zamjenjuju se riječima: „ministarstva nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja“.

U stavku 5. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

Članak 26.

Iza članka 67.a dodaje se članak 67.b koji glasi:

„Članak 67.b

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj u Prihvatilištu najduže 60 dana dok mu se ne osigura smještaj u primjerenom stambenoj jedinici na temelju rješenja iz članka 67. stavka 3. ovoga Zakona, ako u roku od osam dana od dana prijave prebivališta podnese zahtjev za smještaj nadležnom Područnom uredu.

(2) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga propusti rok za podnošenje zahtjeva za smještaj nadležnom Područnom uredu, nadležni Područni ured će dopustiti povrat u prijašnje stanje, ako u roku od osam dana od prestanka uzroka zbog kojeg je propustio rok podnese molbu za povrat u prijašnje stanje te istodobno s molbom podnese i zahtjev za smještaj.

(3) Nakon proteka tri mjeseca od dana propuštanja roka ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

(4) Ako azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom za vrijeme dok je smješten u Prihvatilištu izbiva duže od osam dana, bez da je o tome prethodno obavijestio Ministarstvo, izgubit će pravo na smještaj u Prihvatilištu.

(5) Ako azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom za vrijeme dok je smješten u Prihvatilištu izbiva iz Prihvatilišta duže od osam dana, a o tome je prethodno obavijestio Ministarstvo, dodijeljena soba u Prihvatilištu čuvat će se najduže 15 dana od dana obavijesti Prihvatilištu.

(6) Azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom koji ima novčana sredstva ili imovinu kojom može osigurati uzdržavanje ima pravo na smještaj u Prihvatilištu najduže 30 dana od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.“.

Članak 27.

Članak 75. mijenja se i glasi:

„(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom podnosi zahtjev za izdavanje dozvole boravka u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta.

(2) Dozvola boravka azilantu izdaje se na vrijeme od pet godina.

(3) Dozvola boravka strancu pod supsidijarnom zaštitom izdaje se na vrijeme od tri godine.

(4) Zahtjev za izdavanje dozvole iz stavaka 2. i 3. ovoga članka podnosi azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom stariji od 16 godina, a za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom mlađeg od 16 godina zahtjev podnosi zakonski zastupnik ili poseban skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(5) Putna isprava za azilanta izdaje se azilantu na vrijeme od pet godina, sukladno Aneksu Konvencije iz 1951.

(6) Putna isprava za državljanina treće zemlje može se izdati strancu pod supsidijarnom zaštitom sukladno odredbama zakona kojim se propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljana trećih zemalja.

(7) Putne isprave iz stavaka 5. i 6. ovoga članka izdaju se uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(8) Azilant može podnijeti zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta koja odlučuje o zahtjevu.

(9) Zahtjev za izdavanje putne isprave za dijete azilanta i dijete stranca pod supsidijarnom zaštitom podnosi zakonski zastupnik ili posebni skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(10) Policijska uprava ili policijska postaja iz stavka 8. ovoga članka, odbit će zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta:

1. protiv kojeg se vodi kazneni ili prekršajni postupak, osim ako postoji suglasnost javnopravnog tijela koje vodi postupak
2. koji je osuđen na kaznu zatvora ili mu je izrečena novčana kazna u prekršajnom ili kaznenom postupku, dok kaznu ne izdrži, odnosno dok ne plati novčanu kaznu
3. koji nije regulirao svoju dospjelu imovinskopravnu obvezu za koju postoji ovršni naslov
4. ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.

(11) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Policijska uprava ili postaja iz stavka 8. ovoga članka će po službenoj dužnosti oduzeti i poništiti putnu ispravu za azilanta kada nastupe okolnosti iz stavka 10. ovoga članka.

(13) Policijska uprava ili postaja iz stavka 8. ovoga članka, po službenoj dužnosti, će oduzeti i poništiti dozvolu boravka, putnu ispravu za azilanta ili posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje, prestankom međunarodne zaštite, odnosno poništenjem odluke kojom je odobrena međunarodna zaštita.“.

Članak 28.

Iza članka 75. dodaju se naslovi iznad članaka te članci 75.a i 75.b koji glase:

„Gubitak, nestanak ili krađa dozvole boravka ili
putne isprave za azilanta

Članak 75.a

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je, u roku od 15 dana od dana saznanja, prijaviti gubitak, nestanak ili krađu dozvole boravka ili putne isprave za azilanta policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja, o čemu se izdaje potvrda.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji u inozemstvu izgubi ili na drugi način ostane bez dozvole boravka ili azilant bez putne isprave za azilanta iz članka 75. stavka 5. ovoga Zakona dužan je u roku od 15 dana od dana saznanja prijaviti gubitak najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, koji je o tome dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja ju je izdala.

Status nevažeće dozvole boravka i
putne isprave za azilanta

Članak 75.b

Policijska uprava odnosno policijska postaja, u Informacijskom sustavu Ministarstva, evidentirat će status nevažeće dozvole boravka za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom ili putne isprave za azilanta kojoj je istekao rok važenja ili je prestala važiti zbog nekog od razloga iz članka 75. stavaka 12. i 13. i članka 75.a ovoga Zakona.“.

Članak 29.

U članku 78. iza stavka 4. dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Ako zahtjev za privremenu zaštitu podnese osoba koja nije predviđena kao kategorija raseljenih osoba za privremenu zaštitu odlukom Vlade Republike Hrvatske iz stavka 4. ovog članka, Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno postaje donijeti odluku kojom odbacuje zahtjev.

(6) Protiv odluke o odbacivanju zahtjeva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor u roku od osam dana od dana dostave odluke.“.

Članak 30.

Članak 80. mijenja se i glasi:

„(1) Privremena zaštita neće se odobriti državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, ako postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da:

1. je počinio zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti utvrđen odredbama međunarodnih akata
2. je počinio, poticao ili sudjelovao u počinjenju teškog nepolitičkog kaznenog djela izvan Republike Hrvatske, a prije njegovog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i naročito okrutna postupanja čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem
3. je počinio djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i članku 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda
4. postoji osnovana sumnja da predstavlja prijetnju za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske
5. je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i duže.

(2) Ministarstvo donosi odluku o isključenju privremene zaštite, ako su ispunjeni uvjeti za isključenje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Protiv odluke iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu.

(4) Tužba podnesena nadležnom upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja.

(5) Žalba na prvostupanjsku presudu upravnog suda ne odgađa izvršenje rješenja.“

Članak 31.

Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.

U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).

Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:

„(2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.

(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.

(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“

Članak 32.

U članku 83. stavku 1. točki 3. riječi: „osnovna sredstva za život“ zamjenjuju se riječima: „socijalnu skrb sukladno zakonu kojim se uređuje djelatnost socijalne skrbi“.

Članak 33.

U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Stranac pod privremenom zaštitom i član obitelji stranca pod privremenom zaštitom ostvaruje pravo na zdravstvenu zaštitu u istom opsegu kao i osigurana osoba iz obveznog zdravstvenog osiguranja.“.

Članak 34.

Članak 90. mijenja se i glasi:

„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.

(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu. Iznimno, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega, ako je to u najboljem interesu djeteta.

(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.

Članak 35.

Iza članka 90. dodaje se naslov iznad članka i članak 90.a koji glase:

„Pravo na socijalnu skrb

Članak 90. a

Stranac pod privremenom zaštitom ima pravo na socijalnu skrb sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi.“.

Članak 36.

U članku 93. stavku 3. riječi: „državnog tajnika Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje“ zamjenjuju se riječima: „ministra nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja“.

Članak 37.

Iza članka 94. dodaje se naslov iznad članka i članak 94.a koji glasi:

„Prekršajne odredbe

Članak 94.a

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 100,00 eura kaznit će se za prekršaj državljaniin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji nakon prestanka statusa tražitelja međunarodne zaštite ne vrati Ministarstvu potvrdu o pravu na rad u roku od 15 dana (članak 61. stavak 7.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 60,00 do 260,00 eura kaznit će se za prekršaj azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji:

1. ne prijavi prebivalište u roku od 15 dana od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite (članka 64. stavak 4. točka 2.)
2. u roku od 15 dana od dana promjene ne prijavi promjenu prebivališta i adresu stanovanja (članak 64. stavak 4. točka 2.)
3. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid dozvolu boravka (članak 64. stavak 4. točka 3.)
4. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave za azilanta iz članka 75. stavka 5. ovoga Zakona ili dozvole boravka, u roku od 15 dana od dana saznanja, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 75.a stavak 1.)
5. u inozemstvu izgubi ili na drugi način ostane bez dozvole boravka ili putne isprave za azilanta, a u roku od 15 dana od dana saznanja ne prijavi gubitak najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske. (članak 75.a stavak 2.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 130,00 do 260,00 eura kaznit će se azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom koji iseli iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravi u inozemstvu duže od 90 dana u razdoblju od 180 dana, a da o tome nije obavijestio Ministarstvo u roku od 15 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.(članak 64. stavak 4. točka 5.).“.

Članak 38.

Ministarstvo će, u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, imenovati nacionalne kontakt točke za provedbu direktiva iz članka 2. stavka 1. i uredbi iz članka 2. stavka 2. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 70/15. i 127/17.) o čemu će obavijestiti Europsku komisiju.

Članak 39.

(1) Ministar nadležan za unutarnje poslove uskladit će Pravilnik o obrascima i zbirkama podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite („Narodne novine“ br. 85/16.) s odredbama ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja, uskladit će Pravilnik o sudjelovanju azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja („Narodne novine“ broj 59/18.) s odredbama ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 40.

Odredba članka 67. stavka 14. koja je izmijenjena člankom 24. ovoga Zakona primjenjuje se na azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji je ostvario pravo na smještaj u stambenoj jedinici koja je vlasništvo Republike Hrvatske sukladno odredbi članka 67. stavka 4. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 70/15. i 127/17.).

Članak 41.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Područje međunarodne i privremene zaštite u Republici Hrvatskoj uređeno je Zakonom o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15. i 127/17.), koji se primjenjuje od 2. srpnja 2015., a čije su prve izmjene stupile na snagu 1. siječnja 2018. Navedenim su Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzete Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba, (SL L 212, 7. 8. 2001.), Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, (SL L 251, 3. 10. 2003.), Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (preinačena), (SL L 337, 20. 12. 2011.), Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena), (SL L 180, 29. 6. 2013.) i Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena), (SL L 180/96, 29. 6. 2013.).

Također, važećim se Zakonom uređuje primjena Uredbe Komisije (EZ) br. 1560/2003 od 2. rujna 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 222, 5. 9. 2003.), Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o uspostavi sustava Eurodac za usporedbu otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Uredbe (EU) br. 604/2013 o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i o zahtjevima za usporedbu s podacima iz Eurodaca od strane tijela kaznenog progona država članica i Europolu u svrhu kaznenog progona te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1077/2011 o osnivanju Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.), Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.) te Provedbene Uredbe od 30. siječnja 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1560/2003 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 39, 8. 2. 2014.).

Od početka migracijske krize iz 2015. godine u Republici Hrvatskoj zabilježen je visok porast broja tražitelja međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: tražitelj). Tako je u 2016. godini registrirano 2.234 tražitelja, u 2017. i 2018. godini 1.887 odnosno 1.068, dok je u 2019. godini registrirano 1.986. tražitelja. Usprkos smanjenim dolascima početkom izbijanja pandemije bolesti izazvane virusom SARS-CoV-2, uzlazni trend nastavljen je tijekom 2020. ,2021. i 2022. godine te je 2020. godine registrirano 1.932 tražitelja, 2021. godine 3.039 tražitelja, a 2022. godine registrirana su 12.872 tražitelja. S obzirom na geopolitički položaj Republike Hrvatske

te sigurnosnu situaciju u pojedinim dijelovima Bliskog istoka kao i aktivnu istočno mediteransku migracijsku rutu, izvjesno je da će se ovakav trend nastaviti i u narednom razdoblju.

Tijekom primjene važećeg Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti u praksi su uočeni izazovi i nejasnoće u kontekstu postupanja te prihvatnih jamstava vezano uz pojedina prava i obveze tražitelja i osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

Većina tražitelja u Republici Hrvatskoj ne posjeduje identifikacijske isprave što proširuje mogućnost zlouporabe sustava i postupka međunarodne zaštite te predstavlja izazov učinkovitosti postupka međunarodne zaštite. Stoga je nužno predvidjeti i zakonski propisati nove procese i načine utvrđivanja identiteta i države podrijetla te predvidjeti pravnu osnovu za digitalizaciju poslovnih procesa. Jednako tako, nepredviđene situacije kao što je situacija uzrokovana pandemijom virusa SARS-CoV-2 traže mogućnost prilagođenog postupanja te korištenja inovativnih tehnoloških rješenja sukladno preporukama Europske komisije kako bi se osigurao kontinuitet postupanja s tražiteljima te zaštita zdravlja i javnog zdravstva.

Važeći Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti potrebno je potpuno uskladiti s EU pravnom stečevinom, ali i uskladiti s drugim nacionalnim zakonima kako bi se postigla horizontalna usklađenost zakonodavnog sustava. Naime, na temelju provedene evaluacije Europske komisije o usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, utvrđena je djelomična usklađenost Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s Direktivom 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. godine o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) i Direktivom 2013/33/EU o standardima za prihvata tražitelja međunarodne zaštite te su izdane preporuke zbog čega su potrebne izmjene Zakona. Također, u okviru preuzimanja i provedbe pravne stečevine Europske unije, potrebno je izmjenama Zakona osigurati provedbu Uredbe (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010, koja je stupila na snagu 19. siječnja 2022.

Važećim Zakonom propisan je okvir za primjenu instituta preseljenja državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva iz trećih zemalja radi podijele tereta po principu solidarnosti. U cilju daljnjeg razvijanja modela koji olakšavaju pristup sigurnim i zakonitim načinima dolaska državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje su u potrebi za međunarodnom zaštitom, uz već postojeći institut preseljenja, potrebno je predvidjeti i mogućnost primjene humanitarnog prihvata sukladno Preporuci Komisije (EU) 2020/1364 od 23. rujna 2020. o zakonitim putovima do zaštite u EU-u: promicanje preseljenja, humanitarnog prihvata i drugih dodatnih mehanizama.

Povećanje broja tražitelja te aktivno sudjelovanje u programu preseljenja rezultiralo je tijekom godina i većim brojem osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom (azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom). Sada već višegodišnja praksa odobravanja međunarodne zaštite pokazala je da se okolnosti pod kojima je odobrena međunarodna zaštite mogu promijeniti te mogu nastupiti i nove činjenice koje bi mogle biti od utjecaja na odobrenje međunarodne zaštite.

Zakonom o međunarodnoj i privremenoj zaštiti propisana su, između ostalog, prava i obveze osoba kojima je odobrena međunarodna zaštita (azil ili supsidijarna zaštita), uključujući i pravo na boravak, pravo na spajanje obitelji, pravo na smještaj kao i ishođenje isprava. S

obzirom na prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom kao i činjenicu napuštanja Republike Hrvatske, praksa je ukazala na potrebu dodatnog propisivanja postupanja koja su izravno vezana uz njihovo pravo na boravak u Republici Hrvatskoj i slobodu kretanja kao i procese izdavanja i poništavanja isprava osobama s odobrenom međunarodnom zaštitom.

Važećim Zakonom definirano je priznavanje prava na smještaj osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom od dana stjecanja statusa. Od uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite do pronalaska stambene jedinice osobe borave u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite. Nadležni Područni ured Hrvatskog zavoda za socijalni rad, prema prebivalištu osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom, odlučuje o smještaju te o priznavanju prava i o prestanku prava. S druge strane, usprkos redovnoj praksi privremenog smještaja osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom u prihvatilištima, važeći Zakon izričito propisuje da su u Prihvatilištu isključivo smješteni tražitelji međunarodne zaštite. Imajući u vidu cjelokupnu proceduru ostvarivanja prava na dvogodišnji smještaj, potrebno je sveobuhvatnije definirati privremeni smještaj azilanta i stranaca pod supsidijarnom zaštitom u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite do njihovog preseljenja u odgovarajuće stambene jedinice.

Sukladno važećem Zakonu, nakon isteka roka od dvije godine osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom imaju pravo na smještaj prema propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi hrvatskih državljana. Postojeći propisi u području socijalne skrbi ne pružaju mogućnost rješavanja pitanja smještaja prilagođenog ovoj specifičnoj ranjivoj kategoriji osoba u kontekstu dugotrajne integracije u hrvatsko društvo. Obzirom na dugoročnu važnost integracije osoba s međunarodnom zaštitom u hrvatsko društvo te izazove u praksi očita je potreba uvođenja dodatnih mjera s ciljem uspostave prilagođene i fleksibilne mreže socijalne sigurnosti za ovu kategoriju osoba.

Rusija je 24. veljače 2022. započela vojnu agresiju i invaziju na Ukrajinu, čime je grubo pogazila suverenitet Ukrajine i međunarodno pravo. Kao posljedica sukoba, Republika Hrvatska se, kao i cijela Europska unija, suočava s velikim migracijskim valom raseljenih osoba iz Ukrajine. U cilju pružanja brzog odgovora na humanitarne potrebe raseljenih osoba iz Ukrajine i članova njihovih obitelji koji se zbog oružanog sukoba ne mogu vratiti u državu podrijetla, predviđena je provedba izvanrednog postupka odobrenja privremene zaštite radi zaštite njihovih temeljenih ljudskih prava i dostojanstva te interesa.

Vijeće Europske unije usvojilo je dana 4. ožujka 2022. Provedbenu Odluku o utvrđivanju postojanja masovnog priljeva raseljenih osoba iz Ukrajine u smislu članka 5. Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. koja ima učinak uvođenja privremene zaštite. Navedenom Odlukom definiran je opseg osoba na koju će se primijeniti institut privremene zaštite. U skladu s tim, Odlukom Vlade o uvođenju privremene zaštite u Republici Hrvatskoj za raseljene osobe iz Ukrajine od 7. ožujka 2022., deklaratorno je utvrđeno da se uvodi privremena zaštita te su definirane kategorije osoba na koje će se primijeniti privremena zaštita. Time su stvoreni preduvjeti za primjenu Odluke Vijeća i odredbi Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti u dijelu koji se odnosi na privremenu zaštitu.

Europska komisija uputila je Republici Hrvatskoj 1. ožujka 2021. predmet EU PILOT ref. br. EUP (2021) 9850 vezano za usklađenost nacionalnog provedbenog zakonodavstva s odredbama Direktive 2013/33/EU o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u pogledu obveze obavješćivanja, izdavanja putnih isprava podnositeljima zahtjeva, jamstvima za zadržane podnositelje zahtjeva i o razlozima za zadržavanje, o pristupu tržištu i o jamstvima za podnositelje zahtjeva i modalitetima uvjeta prihvata, te EU PILOT

ref.br. EUP (2021) 9869 vezano za usklađenost nacionalnih provedbenih mjera s odredbama Direktive 2013/32/EU o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite u pogledu odredbi o suradnji, o postupovnim pravilima za oduzimanje međunarodne zaštite, vremenskom ograničenju za razmatranje stanja u zemlji podrijetla i mogućnosti samostalnog organiziranja zdravstvenog pregleda u vezi znakova koji mogu ukazivati na moguću izloženost progibanju ili trpljenju ozbiljne nepravde.

Odredbe o ograničenju kretanja tražitelja potrebno je dodatno uskladiti s člankom 9. Direktive o prihvatu 2013/33/EU i EU PILOTOM EUP (2021) 9850. Predloženim izmjenama i dopunama Zakona preciznije su definirani postojeći razlozi ograničenja kretanja i obveza neodgodivog postupanja, ako se sudskom odlukom dokaže da je ograničenje nezakonito.

Mogućnost komuniciranja tražitelja sa članovima obitelji i rodbinom, pravnim i drugim savjetnicima i drugim nevladinim organizacijama jedno je od temeljnih prava tražitelja te ga je potrebno ovim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona propisati čime će se izvršiti obveza usklađivanja s odredbama Direktive o prihvatu 2013/33/EU i EU PILOTOM EUP (2021) 9850.

Odredbe o zdravstvenoj zaštiti tražitelja ovim Zakonom uredit će se i poboljšati radi dodatnog pojašnjenja opsega prava na zdravstvenu zaštitu tražitelja. Nadalje, izvršeno je usklađivanje Zakona s člankom 18. Direktive 2013/32/EU o informiranju tražitelja o mogućnosti samostalnog organiziranja zdravstvenog pregleda u vezi znakova koji mogu ukazivati na progibanje ili ozbiljnu nepravdu.

Predloženim zakonom izmijenit će se važeće odredbe o informiranju tražitelja i propisati da je obvezno njihovo informiranje u pisanom obliku čime će se usvojiti prijedlozi Europske komisije kroz EU PILOT EUP (2021) 9850 i uskladiti s člankom 5. točkom 2. Direktive 2013/33/EU.

Sukladno preporukama Europske komisije, izmijenit će se odredbe o provjeri stanja u zemlji podrijetla i propisati točan vremenski rok od šest mjeseci za razmatranje stanja u zemlji podrijetla prilikom odgode postupka razmatranja. Navedenom izmjenom će se postići jasnoća, normativna preciznost te posljedično i usklađivanje s člankom 31. stavkom 4. točkom a. Direktive 2013/32/EU.

Predloženim zakonom izmijenit će se važeće odredbe o usmenom informiranju azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom kada se utvrde okolnosti za prestanak ili poništenje međunarodne zaštite i propisat će se izričita obveza informiranja azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom pisanim putem o tome da se ponovno razmatra njihov status. Također, izvršeno je usklađivanje s člankom 45. stavkom 1. točkom a. Direktive 2013/32/EU. Novim normativnim rješenjima osigurat će se sustavnije praćenje odobrenih statusa azila i supsidijarne zaštite te time osigurati uspostavu jasno strukturirane prakse revizije odobrenih zaštita sukladno odredbama ovog Zakona.

Pandemija virusa SARS CoV-2 pokazala je nužnim provođenje pojedinih radnji u postupku odobrenja međunarodne zaštite bez neposrednog kontakta tražitelja sa službenim osobama, u cilju suzbijanja pandemije i zaštite svih sudionika u postupku. Stoga se, ovim Zakonom predlaže mogućnost provođenja pojedinih radnji u postupku putem audiovizualnih uređaja. Time bi se također, u nacionalno zakonodavstva prenijela i odredba članka 13. stavka 2 točke f. Direktive 2013/32/EU.

Također, prenosi se odredba članka 13. stavka 2. točke d. Direktive 2013/32/EU prema kojoj nadležna tijela mogu pretražiti podnositelja zahtjeva i predmete koje ima kod sebe, a u svezi s člankom 4. stavkom 2. Direktive 2011/95/EU kojim se tražitelju nalaže obveza surađivanja s nadležnim tijelima radi utvrđivanja identiteta i drugih elemenata potrebnih za obradu zahtjeva. Identifikacija tražitelja je nužan preduvjet utvrđivanju zemlje podrijetla, a posljedično i ispunjavanju pretpostavki za odobrenje međunarodne zaštite. U dosadašnjoj praksi se čestom pokazala situacija da tražitelji ne surađuju s Ministarstvom unutarnjih poslova u pogledu utvrđivanja identiteta te svojim zahtjevima ne prilažu identifikacijske isprave.

Izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite i evidentiranje tražitelja u evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova u nadležnosti je policijskih službenika na graničnom prijelazu, policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji i prihvatnom centru za strance. Samo iznimno državni službenici Službe za prihvrat i smještaj tražitelja međunarodne zaštite mogu obaviti dio poslova vezanih uz izražavanje namjere, stoga je potrebno precizno definirati opseg poslova kako bi izbjegli različito tumačenje odredbi važećeg Zakona.

Važećim Zakonom propisano je podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu samo u usmenom obliku, a ovim Zakonom predviđa se i mogućost podnošenja zahtjeva u pisanom obliku za tražitelje s određenim zdravstvenim poteškoćama (gluha i nagluha i/ili nijema osoba).

Izmjenama i dopunama Zakona predlaže se skraćivanje roka za stjecanje prava na rad tražitelju s devet na šest mjeseci što će omogućiti ranije uključivanje tražitelja na tržište rada. Ekonomska i egzistencijalna neovisnost je osnovni preduvjet osamostaljivanja tražitelja, a kasnije i azilanta odnosno stranca pod supsidijarnom zaštitom.

Predloženim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti dodatno su nomotehnički uređene pojedine odredbe važećeg Zakona radi preciznijeg izričaja normi i ispravljanja uočenih nedorečenosti. Tako se jasnije definira pravni okvir za preseljenje, humanitarni prihvrat i premještanje.

Novim normativnim rješenjima osigurat će se sustavnije praćenje odobrenih statusa azila i supsidijarne zaštite te time osigurati uspostavu jasnije strukturirane prakse revizije odobrenih zaštita sukladno odredbama ovoga Zakona.

Iako je važećim Zakonom propisano da član obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji zakonito boravi u Republici Hrvatskoj ostvaruje ista prava kao i azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom, sukladno odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 133/20.) punoljetni članovi obitelji osobe pod međunarodnom zaštitom, koji koriste pravo na spajanje obitelji, nemaju pravo na isprave kao azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom. U cilju postizanja normativne preciznosti i nedvosmislenosti ovim će se Zakonom to jasno i propisati.

Važećim Zakonom propisano je da osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom ima pravo na smještaj najduže dvije godine od uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite. S obzirom na dosadašnju praksu i radi ujednačenog postupanja ovim će se Zakonom jasnije propisati pravo na smještaj osoba kojima se ponovno odobri međunarodna zaštita nakon što im je ista prethodno prestala ili se poništila. Normativnim rješenjem jasno i nedvosmisleno će se regulirati ove iznimne situacije te će se omogućiti da korisnici u takvim okolnostima iskoriste razliku neiskorištenog dvogodišnjeg prava na smještaj.

Ovim Zakonom će se sveobuhvatno regulirati privremeni smještaj osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom u prihvatilištima za tražitelje s propisanim razumnim rokom najduljeg trajanja takvog oblika kolektivnog smještaja koje je primarno namijenjeno za tražitelje.

U cilju osiguravanja uspješne integracije osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom i njihovo aktivno uključivanje u društvo, novim normativnim rješenjima propisat će se mogućnost da se stambene jedinice koje su vlasništvo Republike Hrvatske ustupe na upravljanje jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave kako bi se potaknula i ojačala uloga lokalne zajednice u dugoročnoj integraciji osoba pod međunarodnom zaštitom. Također, iznimno će se omogućiti privremeno korištenje stambene jedinice u državnom vlasništvu na najduže još dvije godine na prijedlog nadležnog Područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad, a uz suglasnost ministarstva nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja, uz definirano sudjelovanje u plaćanju troškova stanovanja ili plaćanju zaštićene najamnine za stambenu površinu.

S obzirom na dosadašnju praksu te utvrđene nedorečenosti i nejasnoće u važećem propisu kojim se regulira područje izdavanja isprava za azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom, ovim Zakonom se precizira nadležnost za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje putnih isprava za azilante, kao i pravo azilanta na pravni lijek protiv odluke policijske uprave/policijske postaje kada je zahtjev za izdavanje putne isprave odbijen.

Radi ujednačavanja uvjeta za odbijanje izdavanja putne isprave za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, predloženim zakonom će se uskladiti zakonske odredbe koje se odnose na odbijanje zahtjeva za izdavanje putnih isprava s odredbama Zakona o strancima. Uvodi se obveza da se prije izdavanja putnih isprava za azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom traži suglasnost Ministarstva.

S obzirom na to da odredbama važećeg Zakona nisu propisane situacije gubitka, nestanka i krađe dozvole boravka za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom niti putne isprave za azilanta, navedeno će se definirati propisivanjem rokova i načinom prijave gubitka, nestanka ili krađe isprava.

Budući da važeći Zakon definira obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom, ovim Zakonom će se propisati prekršajne odredbe za slučajeve kršenja propisanih obveza u skladu s načelom razmjernosti kako bi se osigurala njihova primjena i u praksi.

Ovim Zakonom će se preciznije prenijeti odredbe Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. koje se odnose na pitanja smještaja, pomoći iz područja socijalne skrbi te zdravstvene zaštite. Također, jasnije se propisuje samo odlučivanje o isključenju privremene zaštite kao i postupanje kada zahtjev za privremenu zaštitu podnose osobe koje nisu kvalificirane za privremenu zaštitu prema Odluci Vlade Republike Hrvatske od 7. ožujka 2022.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti osigurat će se potpuno usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije u području međunarodne zaštite i privremene zaštite sukladno analizi i preporukama Europske komisije.

Donošenjem Zakona osigurat će se veća preciznost odredbi te će se time ujednačiti tumačenje odredbi važećeg Zakona, razjasniti nadležnosti koje proizlaze iz drugih zakona te otkloniti kolizija s odredbama drugih zakona, osobito s odredbama Zakona o strancima. Jednako tako, ovim će se Zakonom odredbe koje se odnose na područje privremene zaštite uskladiti s nedavnim izmjenama i dopunama drugih zakona koji uređuju ostvarivanje pojedinih prava koja proizlaze iz statusa privremene zaštite, osobito Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj („Narodne novine”, broj 46/22.) te Zakona o izmjenama i dopunama Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine”, broj 46/22.) čime se postiže horizontalna usklađenost zakonodavnog sustava.

Novim normativnim rješenjem omogućit će se učinkovito, kvalitetno i brže provođenje postupka međunarodne zaštite, omogućavanjem korištenja odgovarajućih tehnoloških rješenja i digitalizacije procesa koji će pružiti podršku utvrđivanja identiteta i države podrijetla. Ujedno će se normirati potrebe prilagođenog postupanja u okolnostima pandemije virusa SARS-CoV-2 te potrebe socijalnog distanciranja radi zaštite zdravlja i javnog zdravlja s jedne strane te osiguranja kontinuiteta učinkovite provedbe postupka međunarodne zaštite, s druge strane.

Osigurat će se sveobuhvatno i transparentno uređenje pitanja smještaja osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom koje se odnosi na privremeni smještaj osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom u prihvatilištima za tražitelje do trajnog smještaja u stambene jedinice, sukladno rješenju nadležnog centra za socijalnu skrb. Jednako tako, propisat će se pravna osnova za rješavanje stambenog pitanja nakon isteka roka prava na smještaj azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom, s naglaskom na važnost uloge jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u tom procesu kao i mogućnost privremenog korištenja stambene jedinice u državnom vlasništvu, u iznimnim slučajevima na preporuku i uz suglasnost nadležnih tijela.

Omogućit će se sustavna revizija odobrenih međunarodnih zaštita redovnim praćenjem situacije u državi podrijetla te utvrđivanjem nastupanja izmijenjenih ili novih činjenica i okolnosti koji mogu biti od utjecaja na provođenje postupka poništenja i ukidanja odobrenih statusa azila i supsidijarne zaštite sukladno odredbama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, pravnoj stečevini Europske unije te međunarodnim standardima zaštite ljudskih prava.

III. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI

Uz članak 1.

Ovim se člankom dopunjuje članak 2. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti. Uredbom (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil izvan snage je stavljena Uredba (EU) br. 439/2010. Uredba je stupila na snagu 19. siječnja 2022 te se izravno primjenjuje u državama članicama. kako bi se nedvojbeno Ministarstvo unutarnjih poslova preciziralo kao tijelo za neposrednu suradnju i razmjenu informacija među nadležnim tijelima u legislativi vezanoj za međunarodnu zaštitu.

Uz članak 2.

Ovim se člankom odredba važećeg Zakona usklađuje s člankom 10. stavkom 2. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski Sabor („Narodne novine“, broj: 74/15) prema kojem se skraćivanje obavlja na mjestu na kojemu se prvi puta

navodi naziv ili pojmovni sklop koji se namjerava skratiti, što je u ovom konkretnom slučaju novo dodani stavak 3. članka 2. Zakona.

Uz članak 3.

Ovim se člankom usklađuje Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s člankom 23. stavkom 3. Direktive 2013/33/EU o osiguravanju da maloljetnici imaju pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njihovoj dobi u prostorima i centrima za smještaj te aktivnostima na otvorenom.

Uz članak 4.

Ovim se člankom usklađuje Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s člankom 24. stavkom 1. Direktive 2013/33/EU o imenovanju zastupnika koji zastupa dijete bez pratnje i pomaže mu u ostvarivanju njegovih prava i ispunjavanju obveza te stavkom 3. Direktive 2013/33/EU o pronalasku članova obitelji i spajanju djeteta s obitelji ako je to u njegovom najboljem interesu.

Uz članak 5.

Ovim se člankom usklađuje Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s člankom 18. Direktive 2013/32/EU o informiranju tražitelja međunarodne zaštite o mogućnosti samostalnog organiziranja zdravstvenog pregleda u vezi znakova koji mogu ukazivati na proganjanje ili ozbiljnu nepravdu kada Ministarstvo ocijeni da zdravstveni pregled u tu svrhu nije potreban.

Uz članak 6.

Ovim se člankom mijenja i dopunjuje članak 33. važećeg Zakona te se precizno definira opseg poslova policijskih službenika i službenika Službe za prihvat i smještaj tražitelja međunarodne zaštite, jer izražavanje namjere za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i evidentiranje tražitelja u evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova u nadležnosti je policijskih službenika na graničnom prijelazu, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji i prihvatnom centru za strance. Samo iznimno službenici Službe za prihvat i smještaj tražitelja međunarodne zaštite mogu obaviti poslove povezane s izražavanjem namjere.

Uz članak 7.

Ovim se člankom dopunjuje odredba članka 34. stavka 1. važećeg Zakona čime se daje dodatna mogućnost odnosno način na koji tražitelji međunarodne zaštite mogu podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, pa osim usmeno na zapisnik, tražitelji koji zbog zdravstvenih poteškoća to ne mogu učiniti usmeno, imat će mogućnost podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu i u pisanom obliku (invaliditet, gluhe, nagluhe i/ili nijeme osobe).

Uz članak 8.

Ovim se člankom dopunjuje odredba članka 35. važećeg Zakonu pri čemu se propisuje mogućnost provođenja saslušanja uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja, što se u praksi pokazalo nužnim, kako zbog uvjeta rada uvjetovanih pandemijom virusa SARS-CoV-2, tako i sukladno smjernicama EK od 16. travnja 2020. godine, o primjeni odgovarajućih EU odredbi iz područja azila, povratka te preseljenja za vrijeme pandemije COVID-19.

Predloženom odredbom, također, se propisuje mogućnost snimanja saslušanja, ako se za tim u praksi pokaže potreba, s obzirom na praksu nekih drugih država članica EU i specifične okolnosti vezane za provođenje saslušanja u uvjetima posredovane komunikacije i eventualnih nesporazuma, a čime bi se uskladio Zakon i s člankom 13. stavkom 2. točkom f. Direktive 2013/32/EU gdje se navodi da „nadležna tijela mogu snimati usmene izjave podnositelja zahtjeva, uz uvjet da je podnositelj zahtjeva o tome unaprijed informiran“.

Uz članak 9.

Ovim se člankom osigurava potpuno usklađivanje Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s člankom 31. stavkom 4. točkom 3. Direktive 2013/32/EU. Važeća odredba o provjeravanju stanja u zemlji podrijetla iz članka 40. stavka 6. točke 1. važećeg Zakona ovom izmjenom se precizira i određuje na točno vremensko razdoblje od šest mjeseci.

Članak 10.

Odredbom se mijenja naziv dosadašnjeg Europskog potpornog ureda za azil (u daljnjem tekstu: EASO) sukladno Uredbi (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021).

Članak 11.

Ovim se člankom jasnije definira pravni okvir za preseljenje, humanitarni prihvati iz trećih zemalja i premještanje iz drugih država članica Europske unije sukladno načelu solidarnosti. Ujedno se nomotehnički uređuju i preciznije definiraju izričaji koji se odnose na navedene načine dolaska u Republiku Hrvatsku.

Uz članak 12.

Ovim se člankom usklađuje Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti s odredbom članka 45. stavka 1. točke a. Direktive 2013/32/EU. Važećom odredbom Zakona propisana je samo obaveza obavještanja azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom o tome da se razmatra ukidanje dodijeljene zaštite. Dopunom odredbe 49. stavka 3. važećeg Zakona obveza obavještanja preciznije se definira te se jasno određuje forma obavještanja pisanim putem. Člankom se također propisuje i mogućnost da Ministarstvo po službenoj dužnosti provodi postupak revizije statusa odobrenih međunarodnih zaštita.

Uz članak 13.

Ovim se člankom usklađuje Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti sa člankom 45. stavkom 1. točkom a. Direktive 2013/32/EU. Važećom odredbom Zakona propisana je obaveza obavještanja azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom o tome da se su nastupile okolnosti vezane za poništenje međunarodne zaštite. Ovom dopunom članka 50. stavka 2. važećeg Zakona obveza obavještanja postala bi obveza obavještanja pisanim putem. Člankom se također propisuje i mogućnost da Ministarstvo po službenoj dužnosti provodi postupak revizije statusa odobrenih međunarodnih zaštita.

Uz članak 14.

Predloženom dopunom članka 52. važećeg Zakona dodatno se usklađuje važeći Zakon s člankom 4. stavkom 3. Direktive 2011/95/EU, obvezom da se podvrgne mjerama radi utvrđivanja države podrijetla. Navedeno je predloženo radi poboljšanja učinkovitosti identificiranja tražitelja i države podrijetla te radi bržeg i boljeg provođenja postupka odobrenja međunarodne zaštite i donošenja kvalitetnih odgovarajućih odluka.

Stavkom 2. ovoga članka, Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti dodatno se usklađuje s odredbom članka 13. stavka 2. točkom d. Direktive 2013/32/EU prema kojoj nadležna tijela mogu pretražiti tražitelja međunarodne zaštite i predmete koja on ima kod sebe. Ne dovodeći u pitanje pretragu koja se provodi zbog sigurnosti, pretraga tražitelja se provodi od strane istog spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva i fizičkog i psihičkog integriteta

Uz članak 15.

Ovim se člankom dopunjuju pojedine odredbe članka 54. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, čime se važeća odredba dodatno usklađuje s člankom 9. Direktive o prihvatu 2013/33/EU.

Uz članak 16.

Ovim se člankom u odredbi članka 56. važećeg Zakona dodaju novi stavci 3. i 4. radi usklađivanja s člankom 18. stavkom 2. točkama b. i c. Direktive 2013/33/EU kojima je propisano da tražitelj ima mogućnost komuniciranja s rođacima, članovima obitelji, pravnim i drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nacionalnim, međunarodnim i nevladinim organizacijama te mogućnost ograničenja takva pristupa.

Uz članak 17.

Članak 57. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti mijenja se i dopunjuje radi dodatnog i preciznijeg pojašnjenja opsega prava na zdravstvenu zaštitu tražitelja međunarodne zaštite.

Uz članak 18.

Ovim se člankom predlažu izmjene u članku 59. važećeg Zakona radi naglašavanja obveze obavješćivanja tražitelja u pisanom obliku, a radi usklađivanja s člankom 5. točkom 2. Direktive 2013/33/EU.

Uz članak 19.

Ovim se člankom predlažu izmjene i dopune pojedinih odredbi članka 61. važećeg Zakona odnosno skraćivanje roka za stjecanje prava na rad tražitelja sa 9 (što je gornja granica po Direktivi 2013/33/EU) na 6 mjeseci čime bi se omogućilo ranije uključivanje tražitelja međunarodne zaštite na tržište rada. Ekonomska i egzistencijalna neovisnost je osnovni preduvjet osamostaljivanja tražitelja, a kasnije azilanta odnosno osobe sa odobrenom supsidijarnom zaštitom. Također, propisuje se obveza tražitelja da Prihvatilište obavijesti o zasnivanju radnog odnosa te obveza dostave ugovora o radu, kao i obveza da osoba kojoj je prestao status tražitelja Ministarstvu vrati potvrdu o radu.

Uz članak 20.

Ovim se člankom predlažu izmjene članka 62. stavka 5. važećeg Zakona zbog usklađivanja s člankom 6. točkom 5. Direktive 2013/33/EU.

Uz članak 21.

Predloženom odredbom u članku 64. stavku 4. važećeg Zakona dodana je, uz postojeću obvezu prijave prebivališta, obveza i rok za prijavu promjene prebivališta za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom. Također, dodana je obveza i rok od 15 dana za obavješćavanje Ministarstva unutarnjih poslova u slučajevima kada osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom isele iz Republike Hrvatske ili neprekidno borave u inozemstvu duže od 90 dana u razdoblju od 180 dana.

Uz članak 22.

Predloženom odredbom briše se odredba članka 65. stavka 3. važećeg Zakona kojom azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom prestaje pravo na boravak u Republici Hrvatskoj ako iseli iz Republike Hrvatske ili neprekidno borave u inozemstvu duže od 6 mjeseci. Naime, u tim slučajevima definirana je obveza obavješćavanja Ministarstva unutarnjih poslova. U slučaju

da azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ne ispuni navedenu obvezu predviđa se mogućnost primjene prekršajne odredbe iz članka 36. stavka 3. ovoga Zakona.

Uz članak 23.

Predloženom odredbom sadržajno se preciznije definira primjena Zakona o strancima u slučaju ishođenje dozvole boravka i putne isprave za člana obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom te se time ostvaruje horizontalna usklađenost nacionalnog zakonodavnog okvira.

Uz članak 24.

Predloženom odredbom mijenja se i dopunjuje članak 67. važećeg Zakona koji definira pravo na smještaj osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom. Radi nomotehničkog uređenja predlaže se izmijeniti cijeli članak. Kako bi se osigurala odgovarajuća informiranost relevantnih dionika u procesu integracije definirana je obveza Područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad da izvršna rješenja o pravu na smještaj osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom dostavlja Ministarstvu unutarnjih poslova. Također, jasnije se definira pravo na smještaj osobama s odobrenom međunarodnom zaštitom kojima je status prestao ili poništen, a na temelju novog zahtjeva ponovno su stekli status azila ili supsidijarne zaštite.

Iznimno od stavka 1. kojim se propisuje da osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom ima pravo na smještaj, ako nemaju novčana sredstva ili imovinu kojima mogu osigurati uzdržavanje, najduže dvije godine nakon uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite, omogućava se privremeno korištenje stambenih jedinica koje su vlasništvo Republike Hrvatske za razdoblje od najduže još dvije godine na zahtjev azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove stambenog zbrinjavanja, uz sudjelovanje u plaćanju troškova stanovanja ili zaštićene najamnine.

Predloženom odredbom propisuje se pravna osnova za ustupanje stambenih jedinica koje su vlasništvo Republike Hrvatske na upravljanje jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, radi osiguravanje uspješne dugoročne integracije.

S obzirom da je 1. siječnja 2023. godine započeo s radom Hrvatski zavod za socijalni rad koji je preuzeo poslove i nadležnosti Centra za socijalnu skrb, tekst Konačnog prijedloga zakona usklađen je terminološki sa Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22, 46/22 i 119/22).

Također, s obzirom da je izmijenjen Zakon o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave te je Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje prestao s radom, a njegove poslove je preuzelo Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, učinjene su i odgovarajuće izmjene u tekstu Konačnog prijedloga zakona, radi usklađenja dvaju propisa.

Uz članak 25.

Predloženim odredbama je izvršeno usklađivanje s izmjenama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave, u odnosu na prestanak rada Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje te je ispravljena odredba stavka 5. članka 67.a važećeg Zakona.

Uz članak 26.

Predloženom odredbom dodaje se novi članak 67.b, pri čemu se jasnije definira smještaj azilanta i stranaca pod supsidijarnom zaštitom u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite od trenutka stjecanja statusa najduže do 60 dana. Također, jasnije su definirani rokovi za podnošenje zahtjeva za smještaj i nadležnost za odlučivanje o zahtjevu.

Uz članak 27.

Predloženom odredbom mijenja se i dopunjuje članak 75. važećeg Zakona koji definira ishodaenje isprava. Radi nomotehničkog uređenja zbog brojnih izmjena i dopuna predlaže se izmijeniti cijeli članak 75. važećeg Zakona. Predloženim izmjenama i dopunama na jasniji se način definira nadležnost policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu prebivališta koja odlučuje o zahtjevu za izdavanje putne isprave za azilanta. Također, propisuje se pravo azilanta na pravni lijek protiv rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje putne isprave, na način da stranka može pokrenuti upravu spor. Dopunom se također propisuje obveza nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje da se prije izdavanja putne isprave za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom zatraži suglasnost Ministarstva. Nadalje, izvršeno je usklađivanje s odredbama Zakona o strancima kojima se definiraju razlozi za odbitak zahtjeva za izdavanje putnih isprava. Također, propisuje se obveza policijske uprave odnosno policijske postaje da po službenoj dužnosti oduzme i poništi dozvolu boravka, putnu ispravu za azilanta i posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje u slučaju prestanka, odnosno poništenja međunarodne zaštite.

Uz članak 28.

Ovom odredbom, u važeći tekst Zakona, predlaže se dodati članke 75.a i 75.b kojima se propisuju odredbe kojima se definira postupanje u slučaju gubitka, nestanka i krađe dozvole boravka za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, odnosno obveza da se o navedenom obavijesti nadležna policijske uprave odnosno policijska postaja te obveza izdavanja pisane potvrde. Nadalje, propisuje se obveza azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom kada se takva situacija dogodi u inozemstvu.

Također, propisuje se potreba evidentiranja navedenih događaja u Informacijskom sustavu Ministarstva unutarnjih poslova.

Uz članak 29.

Odredbama ovog članka propisan je način postupanja kada zahtjev za privremenu zaštitu podnosi osoba koja prema Odluci Vlade Republike Hrvatske o uvođenju privremene zaštite u Republici Hrvatskoj nije predviđena kao jedna od kategorija raseljenih osoba za privremenu zaštitu te ne može biti stranka u postupku jer se primjena ovog Zakona ne odnosi na te osobe.

Uz članak 30.

Ovim se člankom nadopunjuju odredbe o razlozima za isključenje privremene zaštite sukladno članku 28. stavku 1. točki b. Direktivi Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. godine. Također, propisuje se Ministarstvo unutarnjih poslova kao nadležno tijelo za donošenje odluke o isključenju kao i pravni lijek na prvostupanjsku odluku Ministarstva.

Uz članak 31.

Ovim se člankom nadopunjuju odredbe o suradnji s nadležnim tijelima, propisivanjem upravne suradnje i sa državama članicama Europske unije za potrebe provedbe privremene zaštite u suradnji s Europskom komisijom sukladno članku 27. Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. godine.

Uz članak 32.

Odredbom ovog članka izmijenjen je izričaj koji se odnosi na pomoć u smislu socijalne skrbi koja se pruža strancima pod privremenom zaštitom kao pravu koje proizlazi iz statusa privremene zaštite sukladno članku 13. stavka 2. Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. godine.

Uz članak 33.

Ovom se odredbom propisuje minimalni standard prava na zdravstvenu zaštitu za strance pod privremenom zaštitom sukladno članku 13. stavku 4. Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. godine. Minimalni standard prava na zdravstvenu zaštitu stranca pod privremenom zaštitom odgovara opsegu zdravstvenu zaštite tražitelja međunarodne zaštite. Međutim, predviđa se i mogućnost da se posebnim propisom kojim se uređuje područje zdravstvenog osiguranja i zdravstvene skrbi stranaca propiše širi opseg(razini) zdravstvene zaštite uzimajući u obzir da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj (NN br. 46/22) proširen opseg prava na zdravstvenu zaštitu stranaca pod privremenom zaštitom u i članova njihovih obitelji, prema kojem ostvaruju pravo na zdravstvenu zaštitu u istom opsegu kao i osigurana osoba iz obveznog zdravstvenog osiguranja.

Uz članke 34. i 35.

Odredbama ovog članka preciznije se prenose odredbe članka 13. stavka 2. Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. godine, kojima se propisuje obveza država članica da osiguraju strancima pod privremenom zaštitom odgovarajući smještaj i potrebnu pomoć u smislu socijalne skrbi.

Uz članak 36.

S obzirom na prestanak rada Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje potrebno je odredbu članka 93. stavka 3. odgovarajuće izmijeniti, s obzirom da je poslove tog Ureda preuzelo Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine.

Uz članak 37.

Dodaje se novi članak 94.a kojim se propisuju novčane kazne za prekršaje u slučaju nepoštivanja pojedinih odredbi Zakona.

Uz članak 38.

Ovim se člankom propisuje da će Ministarstvo unutarnjih poslova, u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona imenovati nacionalne kontakt točke kako bi se Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti uskladio s odredbama o suradnji iz članka 49. Direktive 2013/32/EU te odredbama o suradnji iz članka 36. Direktive 2011/95/EU.

Uz članak 39.

Propisuje se rok u kojem će nadležni ministri uskladiti Pravilnik o obrascima i zbirkama podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite i Pravilnik o sudjelovanju azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja, s odredbama ovoga Zakona. Potonjim Pravilnikom propisat će se uvjeti sudjelovanja azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja koji će biti poticajni za aktivno uključivanje na tržište rada navedene kategorije osoba.

Uz članak 40.

Predloženom odredbom želi se omogućiti primjena odredbi članka 67. stavka 14. koji je izmijenjen člankom 24. ovoga Zakona na azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom koji su već ostvarili pravo na smještaj sukladno odredbama članka 67. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15. i 127/17.) te su još uvijek smješteni u stambenim jedinicama koje su vlasništvo Republike Hrvatske i nakon proteka roka od dvije godine. Dakle, intencija predložene odredbe jest rješavanja statusa određenog broja azilanata i

stranca pod privremenom zaštitom koji su ranije ostvarili pravo na smještaj u stambenim jedinicama koje su vlasništvo Republike Hrvatske, a koji s obzirom na svoje individualne socijalne okolnosti te integracijske izazove s kojima se susreću koriste navedeni smještaj i nakon proteka roka od dvije godine.

Uz članak 41.

Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Na 13. sjednici Hrvatskog sabora 29. studenoga 2022. godine donesen je zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona te su sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi upućeni predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Prihvaćene su primjedbe Odbora za zakonodavstvo nomotehničke naravi te su ispravljani članci 1., 14. 16. 19., 24. i 27. Konačnog prijedloga zakona, u skladu s uputama navedenog Odbora.

Nadalje, s obzirom da će ovaj Zakon stupiti na snagu nakon 1. siječnja 2023. godine, u Konačnom prijedlogu zakona brisan je članak 94.a kojim je bilo predloženo propisivanje prekršajnih sankcija – novčanih kazni s iznosima izraženim u kunama. Radi istog razloga brisana je odredba članka 40. Prijedloga zakona te je usklađena i odredba o stupanju na snagu ovoga Zakona.

Također, u pogledu naziva i nadležnosti tijela izvršeno je usklađivanje sa Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22, 46/22 i 119/22) i izmjenama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave na temelju kojih je s radom prestao Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje, a njegove poslove je preuzelo Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Nije prihvaćena primjedba Odbora za zakonodavstvo vezana uz članak 30. Prijedloga zakona, odnosno da je u izmijenjenom članku 80. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječ: „ozbiljni“ suvišna. Naime, navedena riječ „ozbiljni“ predstavlja izričaj naveden u članku 28. Direktive Vijeća 2001/55/EZ od 20. 7. 2001. godine koji je već implementiran i dio je odredbe članka 80. Zakona koji je na snazi.

U ime Kluba zastupnika SDP-a zastupnik Siniša Hajdaš Dončić iznio je prijedlog da bi jasnije trebalo propisati pravo na smještaj osoba kojima se ponovno odobri međunarodna zaštita, nakon što im je prethodna prestala ili se poništila. U odnosu na izneseno napominje se

da je pravo na smještaj osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom precizno uređeno člankom 24. Konačnog prijedloga zakona na način da se propisuje da takva osoba ima pravo na smještaj razmjerno neiskorištenom razdoblju ukupnog trajanja takvog smještaja, sve kako ne bi bila dovedena u nepovoljniji ili privilegirani položaj u odnosu na druge osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom. Vezano uz izneseno mišljenje o potrebama izmjena prava na besplatnu pravnu pomoć, nastavi hrvatskog jezika, višem i visokom obrazovanju, ta prava adekvatno su riješena važećim člankom 52. stavak 4. i člankom 60. - pravo na besplatnu pravnu pomoć, člankom 74. Zakona - učenje hrvatskog jezika i člankom 70. - pravo na obrazovanje. Osobe pod međunarodnom zaštitom imaju jednaka prava kao i hrvatski državljani što se tiče pristupa osnovnom, srednjem i visokom obrazovanju, a sve u skladu s posebnim propisima iz djelokruga znanosti i obrazovanja, dok kao tražitelji imaju pravo na osnovno i srednje obrazovanje.

U ime Kluba zastupnika zeleno-lijevog bloka, zastupnica Urša Raukar Gamulin dala je prijedloge i primjedbe na konkretne članke Prijedloga zakona koji nisu prihvaćeni iz sljedećih razloga:

Predložila je doradu članka 1. Prijedloga zakona kojim se u članku 2. važećeg Zakona dodaje stavak 4., a kojim se propisuje način suradnje i razmjene informacija s Europskom komisijom te smatra da predložena odredba znači da se ta suradnja provodi samo putem obrasca i predlaže da se to unaprijedi. U vezi navedenog napominje se da radi o usklađivanju zakonodavnog okvira s člancima 27. i 28. Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. 6. 2013. kojom je propisano je da države članice podnose odgovarajuće informacije Komisiji, koristeći se obrascem navedenim u Prilogu I. Direktive. Navedeni obrazac propisat će ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite. Dakle, postoji obveza država članica da na točno određeni način dostavljaju konkretne informacije Komisiji.

Vezano uz članak 5. Prijedloga zakona kojim se u članku 28. važećeg Zakona dodaju stavci 4. i 5. zastupnica Raukar Gamulin smatra da odluka o besplatnom vještačenju ne smije biti arbitrarna, odnosno da o tome odlučuje Ministarstvo unutarnjih poslova, a ako se vještačenje provede na trošak tražitelja azila, a ishod ide u korist tražitelja azila da mu se trebaju nadoknaditi troškovi vještačenja. U konkretnom slučaju radi se o prijenosu članka 18. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. 6. 2013. godine.

Vezano uz članak 8. Prijedloga zakona kojim se u članku 35. važećeg Zakona dodaju novi stavci 10. – 13. zastupnica Raukar Gamulin smatra kako je potrebno propisati da tražitelj azila mora dobiti potpunu i ne editiranu snimku audio – vizualnog zapisa i da se snimkom ni na koji način ne manipulira u smislu kraćenja sadržaja. Napominje se da snimke ili transkripti snimljenih saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa tražitelja, kako je to propisano novim stavkom 13. članka 35. Zakona, a navedena odredba usklađena je s člankom 13. stavkom 2. točkom f. Direktive 2013/32/EU te sukladno članku 84. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, br. 47/09. i 110/21.) stranke u postupku imaju mogućnost razgledavanja spisa predmeta.

Vezano uz članak 12. i 13. Prijedloga zakona kojim se dopunjuju članci 49. i 50. važećeg Zakona, a koji govore o dužnosti Ministarstva unutarnjih poslova da provodi postupak ispitivanja pretpostavki za prestanak međunarodne zaštite, zastupnica Raukar Gamulin smatra da je u postupak potrebno uključiti i stručne znanstvene i druge institucije te predlaže da se

članak izmijeni na način da Ministarstvo u suradnji sa znanstvenim ustanovama i organizacijama civilnog društva provodi taj postupak. Napominje se da je Ministarstvo unutarnjih poslova dužno prikupiti i razmotriti sve relevantne činjenice i okolnosti vezane, kako uz odluku o odobravanju, tako i o prestanku odnosno poništenju međunarodne zaštite. Pri tome se koristi različitim izvorima, od kojih su neki izvješća UNHCR-a i EUAA, kao i drugih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava. Zaštita prava i interesa osoba kojima se preispituje pravo na međunarodnu zaštitu osigurana je i kroz mogućnost preispitivanja odluke Ministarstva u upravnosudskom postupku.

Vezano uz primjedbu o potrebi da bi bilo koje obavješćivanje tražitelja međunarodne zaštite trebalo biti na jeziku koji osoba razumije, člankom 14. stavkom 2. Zakona propisano je da će se tražitelju osigurati prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da razumije i na kojem može komunicirati, ako tražitelj ne razumije hrvatski jezik, a ta se obveza odnosi na cijeli postupak.

Vezano uz članak 14. Prijedloga zakona kojim se dopunjuje članak 52. važećeg Zakona u odnosu na pretragu mobitela zastupnica smatra da se radi o invazivnom postupku u pogledu privatnosti tražitelja azila i da je mjera neproporcionalna samom cilju – utvrđivanju identiteta i zemlje podrijetla tražitelja azila. Predlaže da se odustane od ove mjere. Napominje se da je navedena odredba usklađena s člankom 13. stavkom 2. točkom d. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. 6. 2013., a pretraga se određuje samo ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla, sukladno stavku 3. točki 3. Zakona, te uz pisanu suglasnost tražitelja. Nesporno utvrđivanje navedenih činjenica pretpostavka je za pružanje međunarodne zaštite odnosno sprečavanje zloupotreba sustava.

Vezano uz članak 19. Prijedloga zakona kojim se u članku 61. važećeg Zakona smanjuje rok u kojem tražitelj azila može tražiti posao, zastupnica smatra da bi se tražiteljima azila moralo omogućiti traženje posla odmah, bez odgode. Napominje se da je rok od šest mjeseci primjeren za provedbu ispitnog postupka i donošenje odluke, kao i drugih provjera koje su nužne da bi tražitelj mogao pristupiti tržištu rada u Republici Hrvatskoj.

Vezano uz prijedlog koji se odnosi na pravo tražitelja azila da ima osiguran tečaj hrvatskog jezika napominje se da je učenje hrvatskog jezika omogućeno i kroz prava tražitelja azila na osnovno i srednje obrazovanje.

Zastupnica Ivana Kekin osvrnula se na odredbe Prijedloga zakona vezano uz ostvarivanje prava djece bez pratnje. Napominje se da se tražiteljima međunarodne i privremene zaštite, kao i onima koji imaju status osobe pod navedenim oblicima zaštite, imenuje poseban skrbnik, sukladno propisima Obiteljskog zakona. Prevoditelj im se, kao i svim ostalim tražiteljima, osigurava na temelju članka 14. stavka 2. Zakona za cijeli postupak, dok imaju pristup zdravstvenoj zaštiti te osnovnom i srednjem obrazovanju na temelju članka 52. stavak 1. važećeg Zakona.

Ostali izvjestitelji saborskih Odbora te predstavnici Klubova zastupnika i zastupnici u raspravi o Prijedlogu zakona nisu iznosili prijedloge i primjedbe na konkretne članke Prijedloga zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

– Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba, (SL L 212, 7. 8. 2001.)

– Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, (SL L 251, 3. 10. 2003.)

– Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (preinačena), (SL L 337, 20. 12. 2011.)

– Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena), (SL L 180, 29. 6. 2013.)

– Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena), (SL L 180/96, 29. 6. 2013.)

(2) Ovim se Zakonom uređuje primjena sljedećih uredbi Europske unije:

– Uredba Komisije (EZ) br. 1560/2003 od 2. rujna 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 222, 5. 9. 2003.)

– Uredba (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o uspostavi sustava »Eurodac« za usporedbu otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Uredbe (EU) br. 604/2013 o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i o zahtjevima za usporedbu s podacima iz Eurodaca od strane tijela kaznenog progona država članica i Europolu u svrhu kaznenog progona te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1077/2011 o osnivanju Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.)

– Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.)

– Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 118/2014 od 30. siječnja 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1560/2003 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 39, 8. 2. 2014.)

Predaja i izručenje tražitelja

Članak 7.

- (1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite ne sprječava predaju tražitelja za kojeg je izdan Europski uhidbeni nalog.
- (2) Postupak odobrenja međunarodne zaštite ne sprječava izvršenje izručenja tražitelja trećoj zemlji za kojim je raspisana međunarodna potraga, osim ako se izvršnom odlukom o izručenju narušava načelo iz članka 6. ovoga Zakona.
- (3) Postupak primopredaje stranca u transferu odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora ima prednost pred izvršenjem izručenja državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva trećoj zemlji koja je raspisala međunarodnu potragu.
- (4) Postupak odobrenja međunarodne zaštite sprječava izvršenje izručenja tražitelja za kojim je raspisana međunarodna potraga i za kojeg je donesena izvršna odluka o izručenju zemlji podrijetla do izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (5) O činjenici da je namjera izražena, kao i svim drugim okolnostima koje mogu utjecati na ishod izvršenja izručenja u smislu stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka, Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) je dužno bez odgode obavijestiti ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Načelo najboljeg interesa djeteta

Članak 10.

- (1) Prilikom provedbe odredbi ovoga Zakona postupat će se u skladu s načelom najboljeg interesa djeteta.
- (2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir:
 - dobrobit i društveni razvoj djeteta te njegovo podrijetlo
 - zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji mogućnost da je žrtva trgovanja ljudima
 - mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti
 - mogućnost spajanja s obitelji i slično.
- (3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će sve potrebne radnje, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama radi spajanja djeteta s obitelji, ako je to u najboljem interesu djeteta.

Djeca bez pratnje

Članak 17.

- (1) Djetetu bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi imenuje posebnog skrbnika obučenog za rad s djecom koji nije u sukobu interesa s djetetom.
- (2) Dijete bez pratnje mora biti odmah obaviješteno o imenovanju posebnog skrbnika.

- (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, djetetu bez pratnje starijem od 16 godina koji je u braku neće se imenovati posebni skrbnik.
- (4) Dijete bez pratnje podnosi zahtjev osobno u nazočnosti posebnog skrbnika.
- (5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, zahtjev u ime djeteta bez pratnje može podnijeti njegov posebni skrbnik ako u postupku povratka ocjeni da mu je potrebna međunarodna zaštita s obzirom na njegove osobne okolnosti.
- (6) Postupak povodom zahtjeva djeteta bez pratnje vodi službena osoba Ministarstva obučena za rad s djecom.
- (7) Posebni skrbnik dužan je pravodobno pripremiti dijete bez pratnje za saslušanje te mu pružiti informacije o značenju i posljedicama saslušanja na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati. Troškove prevođenja snosi ministarstvo nadležno za unutarnje poslove.
- (8) Dijete bez pratnje dužno je osobno sudjelovati na saslušanju u nazočnosti posebnog skrbnika.
- (9) Zahtjev djeteta bez pratnje ima prednost u rješavanju.
- (10) Odredbe članka 41. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve djeteta bez pratnje, osim u slučajevima propisanim člankom 41. stavkom 1. točkama 5., 8. i 9. ovoga Zakona.
- (11) Odredbe članka 42. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve djece bez pratnje.

Procjena činjenica i okolnosti

Članak 28.

- (1) Tražitelj je dužan surađivati s Ministarstvom te priložiti svu raspoloživu dokumentaciju i iznijeti točne i istinite podatke koji se odnose na identitet, dob, državljanstvo, obitelj, zemlju i adresu prethodnog boravišta, prijašnje zahtjeve, pravce putovanja, identifikacijske i putne isprave i razloge traženja zaštite.
- (2) Prilikom odlučivanja o osnovanosti zahtjeva Ministarstvo je dužno prikupiti i razmotriti sve relevantne činjenice i okolnosti posebno uzimajući u obzir:
1. relevantne izjave i dokaze koje je iznio tražitelj, sukladno stavku 1. ovoga članka, uključujući i informaciju je li bio ili može biti izložen proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde
 2. aktualne činjenice o zemlji podrijetla i prema potrebi o zemlji kroz koju je putovao, uključujući zakone i propise te zemlje, kao i način na koji se oni primjenjuju, sadržane u različitim izvorima, osobito kao što su UNHCR i Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO) te drugih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava
 3. položaj i osobne okolnosti tražitelja, uključujući spol i dob, kako bi se na osnovi toga procijenilo predstavljaju li postupci i djela kojima je bio ili bi mogao biti izložen proganjanje ili ozbiljnu nepravdu
 4. jesu li aktivnosti tražitelja, otkako je napustio zemlju podrijetla, bile usmjerene stvaranju prijeko potrebnih uvjeta za odobrenje međunarodne zaštite, kako bi se procijenilo mogu li te aktivnosti izložiti tražitelja proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde ako se vrati u tu zemlju
 5. može li tražitelj dobiti zaštitu zemlje čije bi državljanstvo mogao dokazati.

(3) Činjenica da je tražitelj već bio izložen proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde, odnosno prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom je ozbiljan pokazatelj postojanja osnovanog straha od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, osim ako postoje opravdani razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.

Izražavanje namjere

Članak 33.

(1) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva može izraziti namjeru prilikom obavljanja granične kontrole na graničnom prijelazu.

(2) Ako se državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva već nalazi na području Republike Hrvatske, namjeru izražava u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji i prihvatnom centru za strance.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka namjera se može izraziti u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: Prihvatilište) u izvanrednim okolnostima radi omogućavanja pristupa postupku odobrenja međunarodne zaštite.

(4) Ako državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva ne može iz opravdanih razloga izraziti namjeru sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka, tijelo pred kojim je namjera izražena dužna je o tome obavijestiti Ministarstvo u roku od tri dana od izražene namjere.

(5) U svrhu utvrđivanja identiteta tražitelj stariji od 14 godina dužan je podvrgnuti se uzimanju otisaka prstiju i fotografiranju.

(6) U slučaju privremene nemogućnosti uzimanja otisaka prstiju zbog medicinskih ili drugih razloga koji nisu namjerno prouzročeni djelovanjem tražitelja, tražitelj je dužan dati otiske prstiju u što kraćem roku po prestanku razloga zbog kojih ranije nije bilo moguće uzeti otiske prstiju.

(7) Tražitelju koji bez opravdanog razloga ne postupa sukladno stavcima 5. i 6. ovoga članka, policijski službenici uzeti će otiske prstiju bez privole.

(8) Policijski službenici ili službenici Prihvatilišta dužni su neposredno nakon izražene namjere uzeti otiske prstiju tražitelju i fotografirati ga, utvrditi identitet, način dolaska u Republiku Hrvatsku, pravac putovanja od zemlje podrijetla do Republike Hrvatske te osobne okolnosti bitne za procjenu prihvatnih i postupovnih jamstava iz članka 15. ovoga Zakona, o čemu su dužni bez odgode odmah obavijestiti Ministarstvo.

(9) Tijela iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka registrirat će tražitelja u evidencijama Ministarstva, najkasnije u roku od tri radna dana od dana kada je namjera izražena. Ako je namjera izražena sukladno stavku 4. ovoga članka, Prihvatilište će registrirati tražitelja u evidencijama Ministarstva u roku od šest radnih dana od kada je izražena namjera.

(10) Tijelo koje je izvršilo registraciju sukladno stavku 9. ovoga članka izdaje potvrdu o registraciji tražitelja u evidencijama Ministarstva te će prema potrebi odrediti rok u kojem se tražitelj mora javiti u Prihvatilište radi podnošenja zahtjeva.

Zahtjev za međunarodnu zaštitu

Članak 34.

(1) Zahtjev se neposredno podnosi Prihvatilištu usmeno na zapisnik, čime započinje postupak odobrenja međunarodne zaštite.

- (2) Tražitelju će se omogućiti da podnese zahtjev u Prihvatalištu u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od 15 dana od registracije statusa u evidencijama Ministarstva.
- (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka tražitelju će se omogućiti podnošenje zahtjeva izvan Prihvatališta u odgovarajućem roku, ovisno o njegovim osobnim okolnostima.
- (4) Prilikom podnošenja zahtjeva na odgovarajući način primjenjuju se odredbe o saslušanju iz članka 35. ovoga Zakona.

Saslušanje

Članak 35.

- (1) Službena osoba Ministarstva će što je prije moguće provesti ispitni postupak i omogućiti tražitelju izjašnjavanje o svim činjenicama i okolnostima koje su bitne za postupak odobrenja međunarodne zaštite.
- (2) Tražitelj je dužan za vrijeme saslušanja dati vjerodostojna i uvjerljiva obrazloženja razloga na kojima temelji svoj zahtjev te priložiti sve dostupne dokaze kojima potkrepljuje svoj zahtjev i istinito odgovarati na sva pitanja koja su mu postavljena.
- (3) Tražitelj je dužan osobno prisustvovati i sudjelovati na saslušanju bez obzira ima li zakonskog zastupnika, posebnog skrbnika i/ili opunomoćenika.
- (4) Saslušanje tražitelja provest će se i u odsustvu uredno pozvanog opunomoćenika koji nije opravdao svoju odsutnost.
- (5) Ako je moguće, tražitelju će se po službenoj dužnosti osigurati da saslušanje provodi službena osoba istog spola kada je to nužno radi osiguranja cjelovitog obrazlaganja zahtjeva ili drugih opravdanih razloga.
- (6) Tražitelj je dužan navesti i obrazložiti razloge zbog kojih odbija surađivati s osiguranom službenom osobom, a koje će Ministarstvo razmotriti te ga obavijestiti usmeno na zapisnik o svojoj odluci.
- (7) Službena osoba Ministarstva može saslušati tražitelja više puta radi utvrđivanja činjeničnog stanja.
- (8) Saslušanje se može izostaviti kad:
1. se na temelju dostupnih dokaza može donijeti odluka kojom se odobrava međunarodna zaštita
 2. tražitelj nije sposoban ili nije u mogućnosti sudjelovati na saslušanju zbog trajnih okolnosti na koje sam ne može utjecati
 3. se ocjenjuje dopuštenost naknadnog zahtjeva sukladno članku 47. ovoga Zakona.
- (9) Ako se saslušanje izostavi, sukladno stavku 8. točki 2. ovoga članka, tražitelju ili članu njegove obitelji omogućit će se podnošenje dokaza i davanje izjava bitnih za odlučivanje o zahtjevu.

Rokovi

Članak 40.

- (1) Ministarstvo će donijeti odluku o zahtjevu najkasnije u roku od šest mjeseci od dana podnošenja urednog zahtjeva ili dopuštenog urednog naknadnog zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka računa se od dana kada je utvrđena odgovornost Republike Hrvatske za razmatranje zahtjeva, odnosno od dana primopredaje tražitelja na teritoriju Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, rok se može produžiti za još devet mjeseci ako:

1. zahtjev uključuje složena činjenična i/ili pravna pitanja
2. veliki broj državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva istodobno zatraži međunarodnu zaštitu
3. tražitelj svojim postupanjima koji su suprotni obvezama iz članka 52. stavka 3. ovoga Zakona utječe na produljenje roka.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, rok se može produžiti za još tri mjeseca isključivo radi osiguravanja cjelovitog razmatranja zahtjeva.

(5) Ako se odluka ne može donijeti u roku iz stavka 1. ovoga članka, tražitelja će se o tome pismeno obavijestiti te će mu se na njegov zahtjev pružiti informacija o razlozima nepoštivanja spomenutog roka i o roku u kojem može očekivati odluku.

(6) Ako je opravdano očekivati da se odluka o zahtjevu neće donijeti u rokovima iz stavaka 1. do 4. ovoga članka zbog privremeno nesigurnog stanja u zemlji podrijetla, Ministarstvo će:

1. periodično provjeravati stanje u zemlji podrijetla i
2. obavijestiti tražitelja i Europsku komisiju u razumnom roku o razlozima nedonošenja odluke.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka odluka se mora donijeti najkasnije u roku od 21 mjesec od dana podnošenja zahtjeva.

Sigurna zemlja podrijetla

Članak 44.

(1) Sigurnom zemljom podrijetla smatra se ona zemlja za koju se na temelju pravnog stanja, primjene propisa, kao i općih političkih okolnosti utvrdi da u njoj općenito i dosljedno ne postoje djela proganjanja iz članka 23. ovoga Zakona niti rizik od trpljenja ozbiljne nepravde u smislu članka 21. stavka 2. ovoga Zakona, što se utvrđuje na temelju podataka o:

1. relevantnim zakonima i propisima zemlje, kao i načinima na koji se primjenjuju
2. poštivanju prava i sloboda zajamčenih Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, osobito članka 15. stavka 2. Europske konvencije, Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima te Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv torture i drugih okrutnih, nečovječnih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja
3. poštivanju načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (»non-refoulement«)
4. primjeni učinkovitog pravnog lijeka.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka prikupljaju se iz različitih mjerodavnih izvora, osobito od drugih država članica Europskoga gospodarskog prostora, EASO-a, UNHCR-a, Vijeća Europe te drugih relevantnih međunarodnih organizacija.

(3) Ministar nadležan za unutarnje poslove uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove donosi odluku kojom utvrđuje listu sigurnih zemalja podrijetla o čemu se obavještava Europska komisija.

(4) Ministarstvo će redovito provjeravati i prema potrebi revidirati listu sigurnih zemalja podrijetla, uzimajući u obzir odredbu stavka 1. ovoga članka, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove, o čemu se obavještava Europska komisija.

(5) Jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu instituta sigurne zemlje podrijetla utvrđuje se za svaki zahtjev zasebno. Zemlja navedena na listi sigurnih zemalja podrijetla može se smatrati sigurnom zemljom podrijetla u konkretnom slučaju samo ako je tražitelj:

1. državljanin te zemlje ili je u toj zemlji imao prethodno boravište kao osoba bez državljanstva i

2. nije vjerodostojno obrazložio zašto se ta zemlja podrijetla za njega ne može smatrati sigurnom zemljom podrijetla.

(6) Tražitelj će biti pravodobno obaviješten o primjeni odredbe stavka 5. ovoga članka kako bi mu se omogućilo osporavanje primjene instituta sigurne zemlje podrijetla s obzirom na specifičnosti njegovih osobnih okolnosti.

Preseljenje i prihvati

Članak 48.

(1) Odluku i program preseljenja državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za odobrenje međunarodne zaštite donosi Vlada Republike Hrvatske na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(2) Odluku o načinima i uvjetima prihvata određenog broja osoba kojima je druga država članica Europske unije odobrila međunarodnu zaštitu, radi podijele tereta po principu solidarnosti, donosi Vlada Republike Hrvatske na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(3) Državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja bude preseljena sukladno stavku 1. ovoga članka ili prihvaćena sukladno stavku 2. ovoga članka priznat će se azil ili supsidijarna zaštita.

Prestanak međunarodne zaštite

Članak 49.

(1) Azil će prestati ako:

1. azilant dobrovoljno prihvati zaštitu zemlje svog državljanstva

2. azilant stekne državljanstvo zemlje čiju zaštitu može uživati

3. se azilant dobrovoljno vrati i nastani u zemlji koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja

4. prestanu okolnosti u zemlji podrijetla azilanta na osnovi kojih je odobrena međunarodna zaštita

5. azilant dobrovoljno ponovno stekne državljanstvo zemlje podrijetla koje je prethodno izgubio.

(2) Supsidijarna zaštita će prestati ako okolnosti na temelju kojih je priznata prestanu postojati ili se promijene do te mjere da daljnja zaštita više nije potrebna.

(3) Ministarstvo će nakon što utvrdi da su okolnosti vezano za prestanak međunarodne zaštite iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka bitne i stalne prirode o tome obavijestiti azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom te mu omogućiti da se izjasni usmeno na zapisnik.

(4) Ministarstvo donosi odluku o ukidanju rješenja kojim je odobrena međunarodna zaštita.

(5) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(6) Međunarodna zaštita prestaje po sili zakona:

1. kad azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom stekne hrvatsko državljanstvo
2. smrću azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom.

Poništenje međunarodne zaštite

Članak 50.

(1) Međunarodna zaštita poništiti će se ako:

1. se naknadno utvrdi postojanje razloga za isključenje iz članka 30. ili 31. ovoga Zakona
2. se utvrdi da je status priznat na temelju pogrešno iznesenih ili izostavljenih činjenica, lažnim prikazivanjem bitnih činjenica i okolnosti, korištenjem nevjerodostojnih isprava i drugih dokumenata, a što je bilo odlučujuće za odobrenje međunarodne zaštite
3. osoba kojoj je odobrena međunarodna zaštita predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske.

(2) Ministarstvo će nakon što utvrdi da su nastupile okolnosti vezano za poništenje međunarodne zaštite iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom o razlozima za poništenje te mu omogućiti da se o tim okolnostima izjasni usmeno na zapisnik.

(3) Ministarstvo donosi odluku o poništenju rješenja kojim je odobrena međunarodna zaštita.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(5) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, na koju se primjenjuje stavak 1. točka 3. ovoga članka dok se nalazi u Republici Hrvatskoj, uživa prava sukladno Konvenciji iz 1951., osobito u odnosu na zabranu diskriminacije, slobodu vjeroispovijesti, pristup sudovima, obrazovanje, nekažnjavanje nezakonitog ulaska ili boravka, prisilno udaljenje i poštivanje načela »non-refoulement«.

Prava i obveze

Članak 52.

(1) Tražitelj ima pravo na:

1. boravak
2. slobodu kretanja u Republici Hrvatskoj
3. osiguranje odgovarajućih materijalnih uvjeta prihvata

4. zdravstvenu zaštitu
5. osnovno i srednje obrazovanje
6. informacije, pravno savjetovanje i besplatnu pravnu pomoć
7. slobodu vjeroispovijesti
8. rad i
9. isprave sukladno članku 62. ovoga Zakona.

(2) U ostvarivanju prava iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir potrebe tražitelja kojima su potrebna posebna postupovna i/ili prihvatna jamstva.

(3) Tražitelj je dužan:

1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske
2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama
3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta
4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu
5. poštivati Kućni red Prihvatišta
6. pojaviti se u Prihvatištu u roku koji mu je određen
7. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite
8. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite
9. javiti promjenu boravišta Ministarstvu u roku od dva dana od dana promjene
10. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva o ograničenju slobode kretanja.

(4) Tražitelj koji nema pravo na boravak sukladno članku 53. ovoga Zakona ne ostvaruje prava iz ovoga članka, osim prava na besplatnu pravnu pomoć.

(5) Stranac u transferu ima prava i obveze iz ovoga članka do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

Sloboda kretanja tražitelja

Članak 54.

(1) Tražitelj i stranac u transferu ima slobodu kretanja u Republici Hrvatskoj.

(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:

1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito ako se ocijeni da postoji rizik od bijega
2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva
3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske

4. sprječavanja zloupotrebe postupka ako se na temelju objektivnih kriterija, koji uključuju i mogućnost pristupa postupku odobrenja međunarodne zaštite, osnovano sumnja da je namjera izražena tijekom postupka prisilnog udaljenja radi onemogućavanja daljnjeg postupanja.

(3) Strancu u transferu može se ograničiti sloboda kretanja samo u svrhu osiguranja provedbe primopredaje drugoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora ako se ocijeni da postoji rizik od bijega.

(4) Rizik od bijega procjenjuje se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja osobito s obzirom na ranije pokušaje samovoljnog napuštanja Republike Hrvatske, odbijanja podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, prikrivanja ili pružanja lažnih podataka o identitetu i/ili državljanstvu, kršenja odredbi Kućnog reda Prihvatilišta, rezultate Eurodac sustava te protivljenje transferu.

(5) Sloboda kretanja tražitelja ili stranca u transferu može se ograničiti sljedećim mjerama:

1. zabrana kretanja izvan Prihvatilišta
2. zabrana kretanja izvan određenog područja
3. osobnim pristupanjem u Prihvatilište u određeno vrijeme
4. davanje u polog Prihvatilištu putnih isprava i karata
5. smještaj u prihvatni centar za strance.

(6) Mjera smještaja u prihvatni centar za strance može se izreći ako se individualnom procjenom utvrdi da se drugim mjerama iz stavka 5. ovoga članka ne može ostvariti svrha ograničavanja slobode kretanja.

(7) Pripadniku ranjive skupine može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance ako se individualnom procjenom utvrdi da takav smještaj odgovara njegovim osobnim okolnostima i potrebama, osobito zdravstvenom stanju.

(8) Djetetu bez pratnje može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance odvojeno od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se individualnom procjenom utvrdi da je takav smještaj nužan.

(9) Mjere ograničavanja slobode kretanja izriču se dok za to postoje razlozi iz stavka 2. ovoga članka, najduže do tri mjeseca. Iznimno, iz opravdanih razloga primjena mjera ograničavanja slobode kretanja može se produžiti za još najduže tri mjeseca.

(10) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka mjere se izriču do provedbe transfera, najduže šest tjedana od utvrđene odgovornosti druge države članice Europskoga gospodarskog prostora. Ako je pokrenut upravni spor, rok od šest tjedana računa se od izvršnosti odluke o odbacivanju sukladno članku 43. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi odluku o ograničenju slobode kretanja, kojom određuje vrstu mjera iz stavka 5. ovoga članka te njihovo trajanje, razmjerno svrsi ograničenja kretanja.

(12) Protiv odluke iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke. Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavit će spis predmeta upravnom sudu u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta. Odluku o tužbi upravni sud će donijeti nakon usmene rasprave u roku od 15 dana od dana dostave spisa predmeta.

Prihvatište za tražitelje

Članak 56.

- (1) Prihvatište je ustrojstvena jedinica Ministarstva.
- (2) UNHCR, Hrvatski crveni križ i druge organizacije koje se bave zaštitom prava izbjeglica ili humanitarnim radom mogu u Prihvatištu provoditi odgojne, obrazovne i slične programe te pružati druge oblike pomoći, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.
- (3) Tražiteljima smještenim u Prihvatištu osigurat će se materijalni uvjeti prihvata.
- (4) Prilikom smještaja tražitelja u Prihvatištu posebno će se voditi računa o spolu, dobi, položaju ranjivih skupina, tražiteljima s posebnim prihvatnim potrebama te cjelovitosti obitelji.
- (5) Pravila boravka u Prihvatištu određuju se Kućnim redom.
- (6) Tražitelj može izbivati izvan Prihvatišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje Prihvatišta. Ako se na temelju individualne procjene uskrati odobrenje, Prihvatište o tome donosi odluku.
- (7) Protiv odluke iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.
- (8) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra unutarnjih poslova, odredit će pravnu osobu u državnom vlasništvu koja će pružati usluge zaštite osoba i imovine u Prihvatištu.

Zdravstvena zaštita

Članak 57.

- (1) Zdravstvena zaštita tražitelja obuhvaća hitnu medicinsku pomoć i prijeko potrebno liječenje bolesti i ozbiljnih mentalnih poremećaja.
- (2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva, osobito žrtvama mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, odnosno posljedice prouzročene navedenim djelima.
- (3) Ministarstvo nadležno za zdravlje dužno je osigurati zdravstveni pregled iz članka 52. stavka 3. točke 4. ovoga Zakona te zdravstvenu zaštitu iz stavka 1. i 2. ovoga članka.
- (4) Troškove zdravstvene zaštite iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i zdravstvenog pregleda iz članka 52. stavka 3. točke 4. ovoga Zakona snosi ministarstvo nadležno za poslove zdravlja.

Pravo na informacije i pravno savjetovanje

Članak 59.

- (1) Državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva zadržanoj u prihvatnom centru, na graničnom prijelazu, odnosno u tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda, koja bi željela izraziti namjeru, policijski službenici pružit će sve potrebne informacije o postupku odobrenja međunarodne zaštite na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.
- (2) Ministarstvo će u roku od 15 dana od izražene namjere obavijestiti tražitelja o načinu provođenja postupka odobrenja međunarodne zaštite, o pravima i obvezama koje ima u tom

postupku, kao i o mogućnosti obraćanja predstavnicima UNHCR-a i drugim organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica te mogućnosti dobivanja besplatne pravne pomoći.

(3) Tražitelju će se na njegov zahtjev pružiti pravne i postupovne informacije o odobrenju međunarodne zaštite uzimajući u obzir okolnosti konkretnog zahtjeva, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(4) Pravno savjetovanje iz stavka 3. ovoga članka pružaju organizacije koje se bave zaštitom prava izbjeglica ili odvjetnici s kojima Ministarstvo sklopi ugovor o provođenju pravnog savjetovanja.

(5) Pravo na pravno savjetovanje iz stavka 3. ovoga članka ima tražitelj koji ne posjeduje novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard.

Rad tražitelja

Članak 61.

(1) Tražitelj stječe pravo na rad istekom roka od devet mjeseci od dana podnošenja zahtjeva o kojem Ministarstvo nije donijelo odluku, ako tražitelj svojim postupanjem nije utjecao na razloge nedonošenja odluke.

(2) Ministarstvo izdaje potvrdu na zahtjev tražitelja kojom potvrđuje da je tražitelj stekao pravo na rad sukladno stavku 1. ovoga članka.

(3) Ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo donosi odluku kojom odbija izdavanje potvrde iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(5) Tražitelj ostvaruje pravo na rad bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Isprave tražitelja

Članak 62.

(1) Ministarstvo će tražitelju izdati iskaznicu tražitelja međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: iskaznica tražitelja) u roku od tri dana od dana podnošenja zahtjeva. Iskaznica tražitelja potvrđuje pravo boravka u Republici Hrvatskoj sukladno članku 53. ovoga Zakona. Iskaznica tražitelja nije dokaz o identitetu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka iskaznica tražitelja se neće izdati tražitelju koji je podnio zahtjev na graničnom prijelazu ili tranzitnom prostoru iz članka 42. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo će članovima obitelji tražitelja iz članka 53. stavka 6. ovoga Zakona izdati iskaznicu tražitelja.

(4) Iskaznica tražitelja mora se vratiti Ministarstvu po prestanku prava na boravak, sukladno članku 53. ovoga Zakona, radi njezinog poništenja.

(5) Tražitelju se može izdati putni list za stranca, sukladno odredbama Zakona o strancima.

(6) Ministarstvo će strancu u transferu izdati laissez-passer u svrhu primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

Prava i obveze azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom

Članak 64.

(1) Status azila, odnosno status stranca pod supsidijarnom zaštitom stječe se danom uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na:

1. boravak u Republici Hrvatskoj
2. spajanje obitelji
3. smještaj
4. rad
5. zdravstvenu zaštitu
6. obrazovanje
7. slobodu vjeroispovijesti
8. besplatnu pravnu pomoć
9. socijalnu skrb
10. pomoć pri integraciji u društvo
11. vlasništvo nekretnine sukladno Konvenciji iz 1951. i
12. stjecanje hrvatskog državljanstva sukladno propisima koji reguliraju stjecanje državljanstva.

(3) Ministarstvo će azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom pružiti opće informacije o pravima i obvezama koje stječe odobrenjem međunarodne zaštite u roku od osam dana od dana uručjenja odluke, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je:

1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske
2. prijaviti prebivalište u roku od 15 dana od uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite
3. imati kod sebe dozvolu boravka iz članka 75. ovoga Zakona i dati je na uvid zakonom ovlaštenim osobama
4. pohađati tečaj hrvatskog jezika, povijesti i kulture.

Pravo na boravak

Članak 65.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na boravak u Republici Hrvatskoj od dana uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite, a dokazuje se dozvolom boravka.

(2) Pravo na boravak u Republici Hrvatskoj utvrđuje se odlukom o odobrenju međunarodne zaštite.

(3) Odluka iz stavka 2. ovoga članka ukinut će se u dijelu koji se odnosi na odobrenje prava na boravak u Republici Hrvatskoj ako se azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom iseli iz

Republike Hrvatske ili neprekidno boravi u inozemstvu duže od šest mjeseci, a da o tome prethodno nije obavijestio Ministarstvo.

Pravo na spajanje obitelji

Članak 66.

- (1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na spajanje s članovima obitelji iz članka 4. stavka 1. točke 18. ovoga Zakona.
- (2) Maloljetno dijete azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koje nije zasnovalo vlastitu obitelj slijedi pravni položaj zakonskog zastupnika kojem je odobrena međunarodna zaštita, o čemu Ministarstvo donosi odluku.
- (3) Članovi obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, koji nisu navedeni u stavku 2. ovoga članka, boravak reguliraju sukladno odredbama Zakona o strancima.
- (4) Član obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji zakonito boravi u Republici Hrvatskoj ostvaruje ista prava kao i azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom, sukladno odredbama članka 64. do 77. ovoga Zakona.
- (5) Član obitelji kod kojeg postoje razlozi za isključenje iz članka 30. i 31. ovoga Zakona te zbog razloga zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske nema pravo na spajanje obitelji.
- (6) U slučaju spajanja obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, koje se provodi sukladno odredbama ovoga Zakona ili Zakona o strancima, za osobu koja ne može pribaviti službene dokumente kojima dokazuje određeni obiteljski odnos, uzet će se u obzir okolnosti na temelju kojih se može procijeniti postoji li takav odnos. Odluka o odbijanju zahtjeva za spajanje obitelji ne može se temeljiti isključivo na činjenici da ne postoje službeni dokumenti kojima se dokazuje određeni obiteljski odnos.

Pravo na smještaj

Članak 67.

- (1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj ako nemaju novčana sredstva ili imovinu kojima mogu osigurati uzdržavanje.
- (2) Postupak za priznavanje prava na smještaj pokreće se podnošenjem zahtjeva nadležnom centru za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: Centar). Nadležni Centar je centar prema prebivalištu azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.
- (3) O zahtjevu Centar odlučuje rješenjem. Protiv rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.
- (4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj najduže dvije godine od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.
- (5) Nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi.
- (6) Ako Centar utvrdi da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, rješenjem o

priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga Zakona uplatom na račun Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje.

(7) Ako Centar u postupku iz svoje nadležnosti, nakon izvršnosti rješenja o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka, utvrdi da azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, ukinut će rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo kojim će priznati pravo na smještaj azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom i utvrditi obvezu sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja, sukladno članku 93. stavku 3. ovoga Zakona. Protiv rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(8) Pravo na smještaj azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom prestaje:

1. istekom roka iz stavka 4. ovoga članka
2. na osobni zahtjev
3. ako bez opravdanog razloga odbiju osigurani smještaj
4. ako bez opravdanog razloga, neprekidno duže od 30 dana, ne borave na prijavljenoj adresi
5. ako se utvrdi da ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava na smještaj
6. ako se utvrdi da ne skrbe o osiguranom smještaju s pažnjom dobrog gospodara
7. ako se utvrdi da koriste osigurani smještaj suprotno njegovoj namjeni.

(9) Osim u slučaju iz stavka 8. točke 1. ovoga članka, Centar će, nakon što u propisanom postupku utvrdi pretpostavke iz stavka 8. točaka 2. – 7. ovoga članka, ukinuti rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo rješenje kojim utvrđuje prestanak prava na smještaj, protiv kojeg se može izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(10) Izvršna rješenja iz stavaka 3. i 9. ovoga članka dostavljaju se Središnjem državnom uredu za stambeno zbrinjavanje.

(11) Ako prestanu okolnosti iz stavka 6. i stavka 8. točaka 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju kad je pravo na smještaj prestalo na osobni zahtjev, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom mogu ponovno podnijeti zahtjev sukladno stavku 2. ovoga članka.

Članak 67.a

(1) Na temelju rješenja o priznavanju prava na smještaj iz članka 67. stavka 3. ovoga Zakona, Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje osigurava smještaj azilantima i strancima pod supsidijarnom zaštitom u stambenim jedinicama koje su vlasništvo Republike Hrvatske ili stambenim jedinicama koje navedeni Ured koristi temeljem sklopljenog ugovora o najmu s trećim osobama.

(2) Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje sklapa ugovor o najmu ili podnajmu stambene jedinice navedene u stavku 1. ovoga članka s azilantom i strancem pod supsidijarnom zaštitom kojima je priznato pravo na smještaj, sukladno članku 67. stavku 1.

ovoga Zakona, najduže na dvije godine od dana izvršnosti odluke o odobrenju međunarodne zaštite. Ugovorom o najmu ili podnajmu definiraju se međusobna prava i obveze.

(3) Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom s kojima je potpisao ugovor iz stavka 2. ovoga članka uvodi u posjed dodijeljene stambene jedinice.

(4) Sredstva za troškove smještaja iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske na pozicijama Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje.

(5) Osiguranje smještaja iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva i pronalazak, adaptaciju, opremanje, održavanje te podmirenje režijskih troškova i troškova najma osigurane stambene jedinice.

Isprave

Članak 75.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom podnosi zahtjev za izdavanje dozvole boravka u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta.

(2) Dozvola boravka azilantu izdaje se na vrijeme od pet godina.

(3) Dozvola boravka strancu pod supsidijarnom zaštitom izdaje se na vrijeme od tri godine.

(4) Zahtjev za izdavanje dozvole iz stavaka 2. i 3. ovoga članka podnosi azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom stariji od 16 godina, a za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom mlađeg od 16 godina zahtjev podnosi zakonski zastupnik ili skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(5) Azilant može podnijeti zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta.

(6) Putna isprava za azilanta izdaje se na vrijeme od pet godina, sukladno Aneksu Konvencije iz 1951.

(7) Zahtjev za izdavanje putne isprave za dijete azilanta podnosi zakonski zastupnik ili posebni skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(8) Strancu pod supsidijarnom zaštitom može se izdati posebna putna isprava za stranca sukladno odredbama Zakona o strancima.

(9) Izdavanje putne isprave azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom odbit će se ako:

1. izbjegava izvršenje presude u kaznenom postupku

2. izbjegava izvršenje dospjele imovinskopravne obveze iz bračnog odnosa ili odnosa roditelja i djece, poreznu obvezu ili drugu zakonom utvrđenu imovinskopravnu obvezu za koju postoji izvršni naslov

3. to zahtijevaju razlozi nacionalne sigurnosti ili zaštite javnog poretka.

(10) Putna isprava azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom oduzet će se iz razloga navedenih u stavku 9. ovoga članka.

(11) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je dozvolu boravka, putnu ispravu za azilanta, posebnu putnu ispravu za stranca vratiti Ministarstvu prestankom međunarodne zaštite, odnosno poništenjem odluke kojom je odobrena međunarodna zaštita.

Odobrenje privremene zaštite

Članak 78.

(1) Privremena zaštita je zaštita odobrena u izvanrednom postupku, u slučajevima masovnog priljeva ili predstojećeg masovnog priljeva raseljenih osoba iz trećih zemalja koje se ne mogu vratiti u zemlju svog podrijetla, osobito ako postoji rizik da zbog tog masovnog priljeva nije moguće učinkovito provesti postupak odobrenja međunarodne zaštite, radi zaštite interesa raseljenih osoba i drugih osoba koje traže zaštitu.

(2) Raseljenim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se državljani trećih zemalja i osobe bez državljanstva koje su bile prisiljene napustiti područje ili zemlju svog podrijetla, odnosno koji su bili evakuirani, posebice na poziv međunarodnih organizacija, a koji se ne mogu vratiti u trajne i sigurne uvjete života zbog situacije koja prevladava u toj zemlji, uključujući osobe na koje se odnosi članak 1.A Konvencije iz 1951., odnosno drugi međunarodni ili nacionalni akti kojima se omogućava međunarodna zaštita, osobito:

1. osobe koje su napustile područje oružanih sukoba ili lokalnog nasilja
2. osobe koje su u ozbiljnoj opasnosti od, ili su bile žrtve, sustavnog ili općeg kršenja svojih ljudskih prava.

(3) Masovni priljev iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na veliki broj raseljenih osoba koje dolaze iz određene zemlje ili zemljopisnog područja, bez obzira na to je li njihov dolazak spontan ili organiziran.

(4) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o uvođenju privremene zaštite temeljem odluke Vijeća Europske unije o postojanju masovnog priljeva raseljenih osoba.

Isključenje privremene zaštite

Članak 80.

Privremena zaštita neće se odobriti državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da:

1. je počinila zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti utvrđen odredbama međunarodnih akata
2. je počinila, poticala ili sudjelovala u počinjenju teškog nepolitičkog kaznenog djela izvan Republike Hrvatske, a prije njezinog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i osobito okrutna postupanja, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem
3. je počinila djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda
4. postoji osnovana sumnja da predstavlja prijetnju za nacionalnu sigurnost
5. je pravomoćno osuđena za osobito teško kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i duže.

Suradnja s drugim tijelima

Članak 82.

Ministarstvo će za vrijeme trajanja privremene zaštite te povratka osoba kojima je prestala privremena zaštita surađivati s drugim državnim tijelima, UNHCR-om, Hrvatskim crvenim križem i drugim organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica.

Prava i obveze stranca pod privremenom zaštitom

Članak 83.

(1) Stranac pod privremenom zaštitom u Republici Hrvatskoj ima pravo na:

1. boravak
2. iskaznicu
3. osnovna sredstva za život i smještaj
4. zdravstvenu zaštitu
5. osnovno i srednje obrazovanje
6. informacije o pravima i obvezama
7. rad
8. spajanje obitelji i
9. slobodu vjeroispovijesti.

(2) Obveze propisane člankom 52. stavkom 3. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na stranca pod privremenom zaštitom.

(3) Stranac pod privremenom zaštitom koji tijekom trajanja privremene zaštite podnese zahtjev za međunarodnu zaštitu ne može koristiti prava tražitelja dok traje privremena zaštita.

(4) Stranac pod privremenom zaštitom iz stavka 3. ovoga članka kojem nije odobrena međunarodna zaštita ima prava iz stavka 1. ovoga članka u preostalom razdoblju trajanja privremene zaštite.

Zdravstvena zaštita

Članak 87.

(1) Zdravstvena zaštita stranca pod privremenom zaštitom uključuje hitnu medicinsku pomoć, a za ranjive skupine odgovarajuću medicinsku i drugu pomoć.

(2) Troškovi zdravstvene zaštite iz stavka 1. ovoga članka isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za poslove zdravlja.

Smještaj stranca pod privremenom zaštitom

Članak 90.

(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite strancu pod privremenom zaštitom se osigurava odgovarajući smještaj ako ne posjeduje vlastita novčana sredstva.

(2) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita ako ne posjeduje vlastita novčana sredstva te ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.

Donošenje propisa

Članak 93.

(1) Ministar nadležan za unutarnje poslove donosi:

1. pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata

2. odluku o visini novčane pomoći tražiteljima
 3. odluku o troškovima smještaja u Prihvatilištu
 4. Kućni red Prihvatilišta
 5. pravilnik o izgledu obrasca i sadržaju isprava tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, izgledu obrasca dozvole za preseljenje stranca pod privremenom zaštitom iz jedne države u drugu i laissez-passer za stranca u transferu, te o sadržaju i načinu vođenja zbirke podataka, kao i rokovima čuvanja podataka u tim zbirkama
 6. pravilnik o postupku ostvarivanja i isplate troškova besplatne pravne pomoći i tarifi pruženih usluga pravne pomoći propisane odredbama ovoga Zakona.
- (2) Ministar nadležan za unutarnje poslove uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove donosi odluku kojom utvrđuje listu sigurnih zemalja podrijetla.
- (3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi, uz prethodnu suglasnost državnog tajnika Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje, donosi Pravilnik o sudjelovanju azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja.
- (4) Ministar nadležan za poslove obrazovanja uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove donosi:
- odluku o programu učenja hrvatskog jezika, povijesti i kulture za tražitelje međunarodne zaštite, azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom
 - pravilnik o načinu provođenja programa i provjeri znanja tražitelja međunarodne zaštite, azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom radi pristupa obrazovnom sustavu i uključivanja u hrvatsko društvo.
- (5) Vlada Republike Hrvatske na zajednički prijedlog ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i ministarstva nadležnog za vanjske poslove donosi:
- odluku i program preseljenja državljanina trećih zemalja i osoba bez državljanstava iz trećih država
 - odluku o načinu i uvjetima prihvata azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom iz drugih država članica Europske unije
 - odluku o načinu i uvjetima prihvata i premještaja određenog broja stranaca pod privremenom zaštitom, radi podijele tereta među državama članicama Europske unije po principu solidarnosti.
- (6) Pravilnike, Kućni red, odluke iz stavaka 1. do 5. ovoga članka nadležni ministri i Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

- PRILOZI**
- **Izjava o uskladenosti predloga propisa s pravnom stečevinom
Evropske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Evropske unije s
predlogom propisa**

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: I. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci članak 78. i 79.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)

32011L0095

- Članci 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 34., 36. i 37. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 2., 23., 25. i 26. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 33. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članak 37. preuzeto: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17)
- Članak 31. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)
- Članak 31. preuzeto: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) (NN 138/20)

- *Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinaka) (SL L 180, 29.6.2013)*

32013L0033

- Članci 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. i 26. Prilog 1. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 2. i 26. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 2. i 24. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)
- Članci 10., 11. i 13. preuzeto: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021)
- Članci 12., 21., 22. i 23. preuzeto: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15)
- Članci 18., 20. i 24. preuzeto: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019)
- Članak 26. preuzeto: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15)
- Članak 29. preuzeto: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05 140/05 142/06 77/07 107/07 27/08 34/11 49/11 150/11 34/12 49/12 37/19 38/13 01/15 138/15 61/17 70/19 98/19)
- Prilog 1. bit će preuzeto: Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o obrascima i zbirkama podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite (29.09.2023)

Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) (SL L 180, 29.6.2013.)

32013L0032

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 13., 13., 14., 15., 15., 15., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 51. i 52. Prilog 1. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 1., 20., 21., 22. i 23. preuzeto: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15)
- Članci 2., 10., 11., 12., 14., 17., 18., 22., 23., 27., 28., 33., 42., 45. i 48. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 2. i 7. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)
- Članak 41. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)

Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021.)

32021R2303

Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba (SL L 212, 7.8.2001.)

32001L0055

- Članci 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 23., 25., 26. i 27. Prilog 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 2., 8., 21., 22. i 23. Prilog 2. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 13. preuzeto: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj (NN 80/13, 15/18, 26/21, 46/22)
- Članci 13. i 16. preuzeto: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 18/22, 46/22)
- Članci 10. i 26. Prilozi 1. i 2. preuzeto: PRAVILNIK O OBRASCIMA I ZBIRKAMA PODATAKA U POSTUPKU ODOBRENJA MEĐUNARODNE I PRIVREMENE ZAŠTITE (NN 85/16)
- Članak 16. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

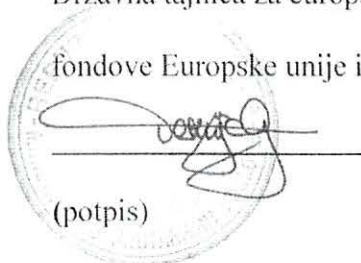
Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Terezija Gras

Državna tajnica za europske poslove, međunarodne odnose i

fondove Europske unije i EU koodinatorica

(potpis)

2.2.2023

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

2.2.2023.

(datum i pečat)

RM

Bc

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Cilj ove Direktive jest utvrditi minimalne standarde za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba iz trećih zemalja koje se ne mogu vratiti u svoju zemlju podrijetla te promicati uravnotežene napore država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „privremena zaštita” znači izvanredni postupak kojim se u slučaju masovnog priljeva ili neizbježnog masovnog priljeva raseljenih osoba iz trećih zemalja koje se ne mogu vratiti u svoju zemlju podrijetla predviđa neodgodiva i privremena zaštita za takve osobe, posebno ako postoji i rizik od toga da se sustavom azila neće moći riješiti priljev bez negativnih posljedica za njegovo uspješno djelovanje, u interesu dotičnih osoba i drugih osoba koje traže zaštitu;</p> <p>(b) „Ženevska konvencija” znači Konvencija od 28. srpnja 1951. o statusu izbjeglica kako je izmijenjena Protokolom iz New Yorka od 31. siječnja 1967. godine;</p> <p>(c) „raseljene osobe” znači državljani treće zemlje ili osobe bez državljanstva koji su bili prisiljeni napustiti svoju zemlju ili regiju podrijetla, ili koji su bili evakuirani,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 78. stavak 1.,2.,3.; članak 4. stavak 1. točke 6., 8. i 17.; članak 85. stavak 1.; članak 89. stavak 1.

<p>posebno na poziv međunarodnih organizacija, i koji se ne mogu vratiti u sigurne i trajne uvjete zbog situacije koja vlada u njihovoj zemlji a koji mogu biti obuhvaćeni područjem primjene članka 1.A Ženevske konvencije ili drugih međunarodnih ili nacionalnih instrumenata kojima se dodjeljuje međunarodna zaštitu, a posebno:</p> <p>i. osobe koje su pobjegle s područja oružanih sukoba ili endemičnog nasilja; ii. osobe koje su u ozbiljnoj opasnosti, ili osobe koje su bile žrtve, sustavnog ili općeg kršenja svojih ljudskih prava;</p> <p>(d) „masovni priljev” znači dolazak u Zajednicu velikog broja raseljenih osoba koje potječu iz određene zemlje ili zemljopisnog područja, bez obzira na to da li je njihov dolazak u Zajednicu bio spontan ili potpomognut, primjerice programom evakuacije;</p> <p>(e) „izbjeglice” znači državljani treće zemlje ili osobe bez državljanstva u smislu članka 1.A Ženevske konvencije;</p> <p>(f) „maloljetne osobe bez pratnje” znači državljani treće zemlje ili osobe bez državljanstva mlađi od osamnaest godina, koji dolaze na državno područje država članica bez pratnje odrasle osobe odgovorne za njih prema zakonu ili običaju, za vrijeme dok nisu stavljani pod skrb takve osobe, ili maloljetne osobe koje su ostavljene bez pratnje nakon ulaska na državno područje država članica;</p> <p>(g) „boravišna dozvola” znači svaka dozvola ili odobrenje koje su izdala tijela države članice u obliku koji se predviđa zakonodavstvom te države, a kojim se državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva dopušta boravak na njezinom državnom području;</p> <p>(h) „jamac” znači državljanin treće zemlje koji uživa privremenu zaštitu u državi članici u skladu s odlukom donesenom na temelju članka 5., a koji želi da mu se pridruže članovi njegove ili njezine obitelji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 3. stavak 1. točka 9.
<p>Članak 3.</p> <p>1. Privremena zaštita ne pretpostavlja priznavanje statusa izbjeglice prema Ženevskoj konvenciji.</p> <p>2. Države članice primjenjuju privremenu zaštitu uz primjereno poštovanje ljudskih prava i temeljnih sloboda te svojih obveza u pogledu zabrane protjerivanja.</p> <p>3. Odobravanje, provođenje i prestanak privremene zaštite podliježe redovitim</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 6., članak 11., članak 78. stavak 4., članak

<p>savjetovanjima s Uredom Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) i drugim odgovarajućim međunarodnim organizacijama.</p> <p>4. Ova se Direktiva ne primjenjuje na osobe koje su pod privremenom zaštitom prije njezinog stupanja na snagu.</p> <p>5. Ova Direktiva ne utječe na isključivo pravo država članica da usvoje ili zadrže povoljnije uvjete za osobe pod privremenom zaštitom.</p>			82.
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>Trajanje i provedba privremene zaštite</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odluka VRH o uvođenju privremene zaštite u Republici Hrvatskoj za raseljene osobe iz Ukrajine, KLASA: 022-03/22-04/77, URBROJ: 50301-21/21-22-3, od 7. ožujka 2022. godine kvalificira širu kategoriju osoba pa je povoljnija od Direktive.
<p>Članak 4.</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 6., privremena zaštita traje godinu dana. Osim ako je prekinuta u skladu s uvjetima iz članka 6. stavka 1. točke (b), trajanje se može automatski produžiti za šest mjesečnih razdoblja, a može trajati najviše godinu dana.</p> <p>2. Kada razlozi za privremenu zaštitu i dalje postoje, Vijeće može odlučiti kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, koja također razmatra svaki zahtjev države članice za podnošenjem prijedloga Vijeću, o produljenju privremene zaštite u</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 79. stavci 1. - 4.

<p>trajanju od najviše godinu dana.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>1. Postojanje masovnog priljeva raseljenih osoba utvrđuje se Odlukom Vijeća koja je donesena kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, koja također razmatra svaki zahtjev države članice za podnošenjem prijedloga Vijeću.</p> <p>2. Prijedlog Komisije uključuje barem:</p> <p>(a) opis posebnih skupina osoba na koje će se privremena zaštita primjenjivati;</p> <p>(b) datum na koji će privremena zaštita stupiti na snagu;</p> <p>(c) procjenu opsega kretanja raseljenih osoba.</p> <p>3. Odluka Vijeća ima učinak uvođenje privremene zaštite za raseljene osobe na koje se ona odnosi, u svim državama članicama, u skladu s odredbama ove Direktive. Odluka uključuje barem:</p> <p>(a) opis posebnih skupina osoba na koje će se privremena zaštita primjenjivati;</p> <p>(b) datum na koji će privremena zaštita stupiti na snagu;</p> <p>(c) podatke dobivene od država članica o njihovim prihvatnim kapacitetima;</p> <p>(d) podatke od Komisije, UNHCR-a i drugih odgovarajućih međunarodnih organizacija.</p> <p>4. Odluka Vijeća temelji se na:</p> <p>(a) ispitivanju situacije i opsega kretanja raseljenih osoba;</p> <p>(b) procjeni preporučljivosti odobravanja privremene zaštite uzimajući u obzir mogućnosti za pružanje pomoći u nuždi i djelovanje na terenu ili neprimjerenost takvih mjera;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbama koje propisuju postupanje institucija EU.</p>

<p>(c) podacima dobivenima od država članica, Komisije, UNHCR-a i drugih odgovarajućih međunarodnih organizacija.</p> <p>5. O Odluci Vijeća obavješćuje se Europski parlament.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>1. Privremena zaštita prestaje:</p> <p>(a) kada istekne najdulje dopušteno vrijeme ili</p> <p>(b) u bilo kojem trenutku, Odlukom Vijeća donesenom kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, koja također razmatra svaki zahtjev države članice za podnošenjem prijedloga Vijeću.</p> <p>2. Odluka Vijeća temelji se na utvrđivanju činjenice da je situacija u zemlji podrijetla takva da dopušta siguran i trajan povratak osoba kojima je odobrena privremena zaštita uz primjereno poštovanje ljudskih prava i temeljnih sloboda te obveza država članica u pogledu zabrane protjerivanja. O Odluci Vijeća obavješćuje se Europski parlament.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 79. stavak 5.
<p>Članak 7.</p> <p>1. Države članice mogu proširiti primjenu privremene zaštite predviđene ovom Direktivom na dodatne kategorije raseljenih osoba pored onih na koje se primjenjuje Odluka Vijeća predviđena člankom 5., kada su te osobe raseljene iz istih razloga i iz iste zemlje ili regije podrijetla. O tome bez odlaganja obavješćuju Vijeće i Komisiju.</p> <p>2. Odredbe članaka 24., 25. i 26. ne primjenjuju se na korištenje mogućnosti iz stavka 1., uz iznimku strukturne podrške iz Europskog fonda za izbjeglice osnovanog Odlukom 2000/596/EZ (9), u skladu s uvjetima propisanim u toj Odluci.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 78. stavak 4. Na temelju navedenog članka Vlada je na 106. sjednici održanoj

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>Obveze država članica prema osobama koje uživaju privremenu zaštitu</p>			<p>7. ožujka 2022. godine usvojila Prijedlog Odluke o uvođenju privremene zaštite u Republici Hrvatskoj za raseljene osobe iz Ukrajine. Ista nije objavljena u Narodnim novinama te ju ne može zasebno unijeti kao propis preuzimanja.</p>
<p>Članak 8.</p> <p>1. Države članice donose potrebne mjere kako bi se osobama koje uživaju privremenu zaštitu osigurale boravišne dozvole za cjelokupno vrijeme trajanja zaštite. U tu se svrhu izdaju isprave ili drugi ekvivalentni dokazi.</p> <p>2. Bez obzira na razdoblje valjanosti boravišnih dozvola iz stavka 1., tretman koji države članice odobravaju osobama koje uživaju privremenu zaštitu ne smije biti manje povoljan od onog koji je određen člancima od 9. do 16.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 84., članak 85.</p>

<p>3. Države članice prema potrebi osiguravaju osobama kojima će dopustiti ulazak na svoje državno područje za potrebe privremene zaštite sve pogodnosti za dobivanje potrebnih viza, uključujući tranzitne vize. Formalnosti moraju biti svedene na najmanju moguću mjeru zbog žurnosti situacije. Vize trebaju biti besplatne ili njihovi troškovi svedeni na najmanju moguću mjeru.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 48.
<p>Članak 9.</p> <p>Države članice osiguravaju osobama koje uživaju privremenu zaštitu dokument, sastavljen na jeziku koji će one vjerojatno razumjeti, u kojem su jasno određene odredbe o privremenoj zaštiti koje se na njih odnose.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 91.
<p>Članak 10.</p> <p>Kako bi se omogućila učinkovita primjena Odluke Vijeća iz članka 5., države članice navode osobne podatke iz Priloga II. točke (a) koji se odnose na osobe koje uživaju privremenu zaštitu na njihovom državnom području.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 94. stavak 1.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O OBRASCIMA I ZBIRKAMA PODATAKA U POSTUPKU ODOBRENJA MEĐUNARODN E I PRIVREMENE ZAŠTITE (NN 85/16) članak/članci Članak 25., 28. stavak 1. točke 1. do 15., članak 30.
<p>Članak 11.</p> <p>Država članica ponovno prima osobu koja uživa privremenu zaštitu na njezinom državnom području ako se ta osoba zadržava ili pokušava neovlašteno ući na državno područje druge države članice tijekom razdoblja obuhvaćenog Odlukom Vijeća iz članka 5. Države članice mogu, na temelju bilateralnih sporazuma, odlučiti da se ovaj članak ne primjenjuje.</p>	<p>Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u</p>	U potpunosti preuzeto	

	<p>suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 12.</p> <p>Države članice ovlašćuju osobe koje uživaju privremenu zaštitu, tijekom razdoblja koje ne premašuje trajanje privremene zaštite, da se bave nesamostalnim ili samostalnim djelatnostima, podložno pravilima koja se primjenjuju na to zanimanje, i da sudjeluju u aktivnostima kao što su obrazovne mogućnosti za odrasle, strukovno osposobljavanje i stjecanje praktičnog radnog iskustva. Zbog politika tržišta rada, države članice mogu dati prednost građanima EU-a i građanima država koje obvezuje Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru te državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici i primaju naknadu za nezaposlene. Primjenjuje se opći zakon koji je na snazi u državama članicama, koji se primjenjuje na plaće, pristup sustavima socijalne sigurnosti u vezi s nesamostalnim ili samostalnim djelatnostima te ostali uvjeti zapošljavanja.</p>	<p>Članak 32.</p> <p>U članku 83. stavku 1. točki 3. riječi: „osnovna sredstva za život“ zamjenjuju se riječima: „socijalnu skrb“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 83., članak 86.</p>
<p>Članak 13.</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osobe koje uživaju privremenu zaštitu imaju pristup primjerenom smještaju ili, prema potrebi, da dobiju sredstva kako bi osigurale smještaj.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da osobe koje uživaju privremenu zaštitu dobiju potrebne pomoći u smislu socijalne skrbi i sredstava za život ako takve osobe nemaju dostatne resurse te zdravstvenu zaštitu. Ne dovodeći u pitanje stavak 4., pomoć potrebna za zdravstvenu zaštitu uključuje barem hitnu pomoć i osnovno liječenje bolesti.</p>	<p>Članak 32.</p> <p>U članku 83. stavku 1. točki 3. riječi: „osnovna sredstva za život“ zamjenjuju se riječima: „socijalnu skrb“.</p> <p>Članak 33.</p> <p>U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj (NN 80/13, 15/18, 26/21, 46/22) članak/članci</p>

<p>3. Kada se osobe koje uživaju privremenu zaštitu obavljaju nesamostalne ili samostalne djelatnosti, prilikom utvrđivanja predložene razine pomoći uzima se u obzir njihova sposobnost ispunjavanja vlastitih potreba.</p> <p>4. Države članice osiguravaju neophodnu medicinsku ili drugu pomoć osobama koje uživaju privremenu zaštitu, a koje imaju posebne potrebe, kao što su maloljetne osobe bez pratnje ili osobe koje su pretrpjele mučenje, silovanje ili druge teške oblike psihičkog, fizičkog ili seksualnog nasilja.</p>	<p>„(1) Stranac pod privremenom zaštitom i član obitelji stranca pod privremenom zaštitom ostvaruje pravo na zdravstvenu zaštitu u istom opsegu kao i osigurana osoba iz obveznog zdravstvenog osiguranja.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p>		<p>Članak 21.</p>
--	---	--	-------------------

	<p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 35.</p> <p>Iza članka 90. dodaje se naslov iznad članka i članak 90.a koji glase:</p> <p style="text-align: center;">„Pravo na socijalnu skrb</p> <p style="text-align: center;">Članak 90. a</p> <p>Stranac pod privremenom zaštitom ima pravo na socijalnu skrb sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi.“.</p>		
--	---	--	--

	<p style="text-align: center;">Članak 32.</p> <p>U članku 83. stavku 1. točki 3. riječi: „osnovna sredstva za život“ zamjenjuju se riječima: „socijalnu skrb“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 33.</p> <p>U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Zdravstvena zaštita stranca pod privremenom zaštitom obuhvaća najmanje opseg zdravstvene zaštite tražitelja sukladno članku 57. stavku 1. ovoga Zakona, a puni opseg zdravstvene zaštite stranaca pod privremenom zaštitio propisuje se posebnim propisom koji uređuje zdravstveno osiguranje i zdravstvenu zaštitu stranaca u Republici Hrvatskoj.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 18/22, 46/22) članak/članci Članak 19. stavak 2.</p>
--	--	----------------------------	--

	<p>osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 35.</p> <p>Iza članka 90. dodaje se naslov iznad članka i članak 90.a koji glase:</p> <p style="text-align: center;">„Pravo na socijalnu skrb</p> <p style="text-align: center;">Članak 90. a</p>		
--	---	--	--

	Stranac pod privremenom zaštitom ima pravo na socijalnu skrb sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi hrvatskih državljana.“.		
<p>Članak 14.</p> <p>1. Države članice odobravaju osobama mlađim od 18 godina koje uživaju privremenu zaštitu pristup obrazovnom sustavu pod jednakim uvjetima kao i državljanima države članice domaćina. Države članice mogu odrediti da takav pristup mora biti ograničen na državni obrazovni sustav.</p> <p>2. Odraslim osobama koje uživaju privremenu zaštitu države članice mogu dopustiti pristup sustavu općeg obrazovanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 83., članak 88.
<p>Članak 15.</p> <p>1. Za potrebe ovog članka, u slučajevima u kojima su obitelji već postojale u zemlji podrijetla, ali su bile razdvojene zbog okolnosti povezanih s masovnim priljevom, sljedeće se osobe smatraju dijelom obitelji:</p> <p>(a) bračni drug jamca ili njegov/njezin nevjenčani partner/nevjenčana partnerica s kojom/kojim je u stabilnoj vezi kada zakonodavstvo ili praksa dotične države članice tretira nevjenčane parove na način usporediv s bračnim parovima u svom zakonu o strancima; maloljetna nevjenčana djeca jamca ili njegovog/njezinog bračnog druga, bez obzira na to jesu li rođena u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici ili su usvojena;</p> <p>(b) ostali bliski rođaci koji su živjeli u zajedničkom domaćinstvu u trenutku kad su nastupili događaji koji su doveli do masovnog priljeva, a koji su u to vrijeme bili potpuno ili uglavnom ovisni o jamcu.</p> <p>2. U slučajevima kada različiti članovi obitelji uživaju privremenu zaštitu u različitim</p>	<p>Člana</p> <p>k 3.</p> <p>U članku 10. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja djeteta s obitelji, ako je to u njegovom interesu, uključujući kontaktiranje i</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 4. točka 18., članak 8., članak 10., članak 82., članak 89.

<p>državama članicama, države članice spajaju članove obitelji ako utvrde da su oni obuhvaćeni opisom iz stavka 1. točke (a), uzimajući u obzir želju navedenih članova obitelji. Države članice mogu spojiti članove obitelji ako utvrde da su oni obuhvaćeni opisom iz stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir, u svakom pojedinačnom slučaju, izuzetnu patnju s kojom bi se te osobe suočile kada ne bi došlo do spajanja.</p> <p>3. Ako jamac uživa privremenu zaštitu u jednoj državi članici, a jedan ili više članova obitelji još se uvijek ne nalazi u državi članici, ona država članica u kojoj jamac uživa privremenu zaštitu spaja s jamcem članove obitelji kojima je potrebna zaštita kada je utvrdila da su ti članovi obitelji obuhvaćeni opisom iz stavka 1. točke (a). Država članica može članove obitelji kojima je potrebna zaštita spojiti s jamcem kada je utvrdila da su ti članovi obitelji obuhvaćeni opisom iz stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir, u svakom pojedinačnom slučaju, izuzetnu patnju s kojom bi se te osobe suočile kada ne bi došlo do spajanja.</p> <p>4. Prilikom primjene ovog članka, države članice uzimaju u obzir najbolje interese djeteta.</p> <p>5. Dotične države članice donose odluku, uzimajući u obzir članke 25. i 26., o tome u kojoj će državi članici doći do spajanja.</p> <p>6. Spojenim članovima obitelji odobravaju se boravišne dozvole za vrijeme trajanja privremene zaštite. U tu se svrhu izdaju isprave ili drugi ekvivalentni dokazi. Premještanje članova obitelji na državno područje neke druge države članice radi spajanja obitelji na temelju stavka 2. dovodi do povlačenja izdanih boravišnih dozvola i prestanka obveza prema dotičnim osobama u pogledu privremene zaštite u državi članici iz koje odlaze.</p> <p>7. Provedba ovog članka u praksi može uključivati suradnju s dotičnim međunarodnim organizacijama.</p> <p>8. Država članica na zahtjev druge države članice osigurava podatke, kako je određeno u Prilogu II., o osobi pod privremenom zaštitom koji su potrebni radi rješavanja pitanja na temelju ovog članka.</p>	<p>suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Poseban skrbnik dužan je poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji, kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.</p> <p>(5) Djetetu se tijekom postupka međunarodne zaštite osigurava pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njegovoj dobi te aktivnostima na otvorenom.“.</p> <p>Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama</p>		
---	--	--	--

	<p>Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno</p>		
--	---	--	--

	<p>prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odluka VRH o uvođenju privremene zaštite u Republici Hrvatskoj za raseljene osobe iz Ukrajine, KLASA: 022-03/22-04/77, URBROJ: 50301-21/21-22-3, od 7. ožujka 2022. godine</p>
<p>Članak 16.</p> <p>1. Države članice u najkraćem mogućem roku poduzimaju mjere kojima će maloljetnim osobama bez pratnje koje uživaju privremenu zaštitu osigurati potrebno zastupanje putem zakonskog skrbnika ili, prema potrebi, zastupanje putem organizacije koja je odgovorna za skrb o maloljetnicima i njihovu dobrobit, ili bilo kakvo drugo odgovarajuće zastupanje.</p> <p>2. Tijekom trajanja privremene zaštite, države članice osiguravaju da se maloljetne osobe bez pratnje smjeste:</p>	<p>Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje,</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 10., članak 17.</p>

<p>(a) kod odraslih rođaka;</p> <p>(b) kod udomiteljske obitelji;</p> <p>(c) u prihvatnim centrima s posebnim pogodnostima za maloljetnike, ili u nekom drugom obliku smještaja pogodnom za maloljetnike;</p> <p>(d) kod osobe koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne korake kako bi omogućile smještaj. Države članice osiguravaju suglasnost dotične odrasle osobe ili dotičnih odraslih osoba. Stajališta djeteta uzimaju se u obzir u skladu s dobi i zrelošću djeteta.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Pristup postupku dobivanja azila u okviru privremene zaštite</p>	<p>uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p>		
	<p>Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci članak 224., članak 225., članak 227., članak 240.</p>

	<p>rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p>		
	<p>Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 18/22, 46/22) članak/članci članak 107., članak 112.

	<p>ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p>		
<p>Članak 17.</p> <p>1. Osobama koje uživaju privremenu zaštitu mora se omogućiti da u svakom trenutku podnesu zahtjev za azil.</p> <p>2. Razmatranje svakog zahtjeva za azil koji nije obrađen prije isteka razdoblja privremene zaštite dovršava se po završetku tog razdoblja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 92.
<p>Članak 18.</p> <p>Primjenjuju se kriteriji i mehanizmi odlučivanja o tome koja je država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva za azil. Posebno, država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva za azil koji je podnijela osoba koja uživa privremenu zaštitu u skladu s ovom Direktivom jest država članica koja je prihvatila transfer te osobe na svoje državno područje.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 2. stavak 2., članak 92. stavak 1., članak 43. stavak 1. točka 5.

<p>Članak 19.</p> <p>1. Države članice mogu predvidjeti da osoba ne može istodobno uživati privremenu zaštitu i imati status podnositelja zahtjeva za azil za vrijeme razmatranja zahtjeva.</p> <p>2. U slučajevima kada, nakon što je razmotren zahtjev za azil, status izbjeglice ili, ako je primjenljivo, drugi oblik zaštite nije odobren osobi koja ima pravo na privremenu zaštitu ili je već uživa, države članice, ne dovodeći u pitanje članak 28., osiguravaju da ta osoba dobije ili da nastavlja uživati privremenu zaštitu u preostalom razdoblju trajanja zaštite.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>Povratak i mjere nakon prestanka privremene zaštite</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 83. stavci 3. i 4.
<p>Članak 20.</p> <p>Po prestanku privremene zaštite primjenjuju se opći zakoni država članica o zaštiti i o strancima, ne dovodeći u pitanje članke 21., 22. i 23.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 3. stavak 1., članak 81. stavak 3.

<p>Članak 21.</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile dobrovoljan povratak osoba koje uživaju privremenu zaštitu ili osoba čija je privremena zaštita prestala. Države članice osiguravaju da odredbe kojima se uređuje dobrovoljni povratak osoba koje uživaju privremenu zaštitu olakšaju njihov povratak uz poštovanje ljudskog dostojanstva.</p> <p>Države članice osiguravaju da te osobe donesu svoju odluku o povratku uz potpuno poznavanje činjenica. Države članice mogu im osigurati posjete radi upoznavanja sa situacijom.</p> <p>2. Do prestanka privremene zaštite države članice, na temelju okolnosti koje prevladavaju u zemlji podrijetla, pozitivno rješavaju zahtjeve za povratak u državu članicu domaćina koje podnesu osobe koje uživaju privremenu zaštitu i koje su ostvarile svoje pravo na dobrovoljan povratak.</p> <p>3. Prestankom privremene zaštite države članice mogu predvidjeti da se obveze utvrđene u poglavlju III. pojedinačno prošire na osobe koje su obuhvaćene privremenom zaštitom i koje su korisnici programa dobrovoljnog povratka. Proširenje ostaje na snazi do datuma povratka.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 34.</p> <p style="text-align: center;">Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 81.</p>
--	--	----------------------------	---

	<p style="text-align: center;">Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 184., 188. i 202.
--	---	---------------------	--

<p>Članak 22.</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se prisilan povratak osoba čija je privremena zaštita prestala a koje nemaju pravo na ulazak u državu članicu, provede uz primjereno poštovanje ljudskog dostojanstva.</p> <p>2. U slučajevima prisilnog povratka, države članice razmatraju sve obvezujuće humanitarne razloge koji u posebnim slučajevima povratak mogu učiniti nemogućim ili neopravdanim.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 3. stavak 1. točka 24., članak 203., članak 204., članak 207.
<p>Članak 23.</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere u vezi s uvjetima boravišta osoba koje uživaju privremenu zaštitu, a za koje se, obzirom na njihovo zdravstveno stanje, ne može očekivati da putuju; primjerice, kada bi pretrpjele ozbiljne negativne posljedice zbog prekida svog liječenja. Ne smije ih se protjerati dok traje situacija u kojoj se nalaze.</p> <p>2. Države članice mogu dozvoliti obiteljima koje imaju maloljetnu djecu koja pohađaju školu u državi članici da koriste uvjete boravka koji dotičnoj djeci dozvoljavaju da završe tekuće obrazovno razdoblje.</p> <p>POGLAVLJE VI.</p> <p>Solidarnost</p>	<p>Članak 33.</p> <p>U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Stranac pod privremenom zaštitom i član obitelji stranca pod privremenom zaštitom ostvaruje pravo na zdravstvenu zaštitu u istom opsegu kao i osigurana osoba iz obveznog zdravstvenog osiguranja.“.</p> <p>Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 87., 88., 90.

	<p>smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog</p> <p>ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p>		
	<p>Članak 33.</p> <p>U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Stranac pod privremenom zaštitom i član obitelji stranca pod privremenom zaštitom ostvaruje pravo na zdravstvenu zaštitu u istom opsegu kao i osigurana osoba</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 191.

	<p>iz obveznog zdravstvenog osiguranja.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 34.</p> <p>Članak 90. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite, strancu pod privremenom zaštitom osigurava se odgovarajući smještaj.</p> <p>(2) Djeci bez pratnje, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, smještaj se osigurava kod odraslih rođaka, u udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja socijalnih usluga za djecu, a ako je u najboljem interesu djeteta, dijete bez pratnje može biti smješteno zajedno s osobom koja je brinula o djetetu tijekom bijega.</p> <p>(3) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita, ako ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.“.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Za mjere predviđene ovom Direktivom koristit će se sredstva iz Europskog fonda za izbjeglice osnovanog Odlukom 2000/596/EZ, pod uvjetima utvrđenima u toj Odluci.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom propisano postupanje institucija EU.</p>
<p>Članak 25.</p> <p>1. Države članice prihvaćaju osobe koje ispunjavaju uvjete za privremenu zaštitu u duhu solidarnosti Zajednice. Države članice brojčano ili općenito navode svoje kapacitete za prihvata takvih osoba. Ti se podaci utvrđuju u Odluci Vijeća iz članka 5. Nakon donošenja te Odluke, države članice mogu navesti dodatne prihvatne kapacitete obavješćujući o tome Vijeće i Komisiju. Ti se podaci odmah prosljeđuju UNHCR-u.</p> <p>2. Dotične države članice, u suradnji s nadležnim međunarodnim organizacijama, osiguravaju da su osobe koje ispunjavaju pravo na privremenu zaštitu, a koje su definirane u Odluci Vijeća iz članka 5. ove Direktive i koje još uvijek nisu stigle u Zajednicu, izrazile želju da budu primljene na državno područje tih država.</p> <p>3. Kada broj osoba koje ispunjavaju uvjete za privremenu zaštitu nakon iznenadnog i masovnog priljeva premaši prihvatne kapacitete iz stavka 1., Vijeće po hitnom postupku ispituje situaciju i poduzima odgovarajuće radnje, uključujući davanje preporuke o dodatnoj potpori za države članice pogođene iznenadnim i masovnim priljevom.</p>	<p>Članak 11.</p> <p>Naslov iznad članka 48. i članak 48. mijenjaju se i glase:</p> <p>„Preseljenje, humanitarni prihvati i premještanje</p> <p>Članak 48.</p> <p>(1) Odluku i program preseljenja ili humanitarnog prijema državljanima treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za privremenu zaštitu ili odobrenje međunarodne zaštite iz trećih zemalja donosi Vlada Republike Hrvatske, na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske i europske poslove.</p> <p>(2) Odluku o načinima i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 82.</p>

	<p>uvjetima premještanja državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za privremenu zaštitu ili odobrenje međunarodne zaštite iz drugih država članica Europske unije, radi podjele tereta po principu solidarnosti, donosi Vlada Republike Hrvatske, na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske i europske poslove.</p> <p>(3) Državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja bude preseljena sukladno stavku 1. ovoga članka ili premještena sukladno stavku 2. ovoga članka priznat će se privremena zaštita odnosno azil ili supsidijarna zaštita.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p>		
--	--	--	--

	<p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod</p>		
--	---	--	--

	<p>privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
<p>Članak 26.</p> <p>1. Tijekom trajanja privremene zaštite države članice međusobno surađuju u vezi s transferom boravišta osoba koje uživaju privremenu zaštitu iz jedne države članice u drugu, podložno suglasnosti dotičnih osoba za takav transfer.</p> <p>2. Svaka država članica upućuje drugim državama članicama zahtjeve za transfere i o tome obavješćuje Komisiju i UNHCR. Države članice obavješćuju državu članicu koja podnosi zahtjev o svojim kapacitetima za prihvat preseljenih osoba.</p> <p>3. Svaka država članica na zahtjev druge države članice osigurava podatke iz Priloga II. o osobi koja uživa privremenu zaštitu, a koji su potrebni radi obrade pitanja u skladu s ovim člankom.</p> <p>4. Kada dođe do transfera iz jedne države članice u drugu, boravišna dozvola u državi članici polaska istječe i obveze prema dotičnim osobama vezane uz privremenu zaštitu u državi članici polaska prestaju. Nova država članica domaćin dodjeljuje privremenu zaštitu dotičnim osobama.</p> <p>5. Za transfer osoba koje uživaju privremenu zaštitu iz jedne države članice u drugu države članice koriste obrazac propusnice iz Priloga I.</p> <p>POGLAVLJE VII.</p>	<p>Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 82.; članak 94. stavak 1. točka 4.</p>

Upravna suradnja	<p>članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
------------------	---	--	--

	<p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: PRAVILNIK O OBRASCIMA I ZBIRKAMA PODATAKA U POSTUPKU ODOBRENJA MEĐUNARODN E I PRIVREMENE ZAŠTITE (NN 85/16) članak/članci članak 22.; obrazac 10.</p>
--	--	----------------------------	--

	<p>prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
<p>Članak 27.</p> <p>1. Za potrebe upravne suradnje potrebne za provedbu privremene zaštite, svaka država članica imenuje nacionalnu kontaktnu točku o čijoj adresi obavješćuje ostale države članice i Komisiju. Države članice, u suradnji s Komisijom, poduzimaju odgovarajuće mjere za uspostavu izravne suradnje i razmjenu podataka među nadležnim tijelima.</p> <p>2. Države članice redovito i što je brže moguće dostavljaju podatke o broju osoba koje uživaju privremenu zaštitu i detaljne podatke o nacionalnim zakonima i drugim propisima koji se odnose na provedbu privremene zaštite.</p> <p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>Posebne odredbe</p>	<p>Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 82.</p>

	<p>se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom,</p>		
--	--	--	--

	sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.		
<p>Članak 28.</p> <p>1. Države članice mogu osobu isključiti iz privremene zaštite ako:</p> <p>(a) za to postoje ozbiljni razlozi ako je:</p> <p>i. on ili ona počinio(-la) zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano u međunarodnim instrumentima koji sadrže odredbe o takvim zločinima;</p> <p>ii. on ili ona počinio(-la) ozbiljan zločin koji nije političke prirode, i to izvan države članice prihvata prije njegovog ili njezinog ulaska u tu državu članicu u svojstvu osobe koja uživa privremenu zaštitu. Strogost očekivanog progona treba mjeriti s prirodom kaznenog djela za koje je dotična osoba osumnjičena. Osobito okrutne radnje, čak i ako su počinjene iz navodno političkih ciljeva, mogu biti svrstane među teške nepolitičke zločine. To se odnosi i na sudionike u zločinu i na osobe koje potiču na zločin;</p> <p>iii. on ili ona kriv(a) za radnje koje su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda;</p> <p>(b) postoje osnovani razlozi da se on ili ona smatra prijetnjom za sigurnost države članice domaćina ili, nakon što je pravomoćno osuđena za posebno teški zločin, predstavlja opasnost za društvo države članice domaćina.</p> <p>2. Razlozi za isključenje iz stavka 1. temelje se isključivo na ponašanju dotične osobe. Odluke ili mjere za isključenje temelje se na načelu proporcionalnosti.</p> <p>POGLAVLJE IX.</p>	<p>Članak 30.</p> <p>Članak 80. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Privremena zaštita neće se odobriti državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, ako postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da:</p> <p>1. je počinio zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti utvrđen odredbama međunarodnih akata</p> <p>2. je počinio, poticao ili sudjelovao u počinjenju teškog nepolitičkog kaznenog</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Završne odredbe</p>	<p>djela izvan Republike Hrvatske, a prije njegovog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i naročito okrutna postupanja čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem</p> <p>3. je počinio djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i članku 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda</p> <p>4. postoji osnovana sumnja da predstavlja prijetnju za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske</p> <p>5. je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od 5 godina i duže.</p> <p>(2) Ministarstvo donosi odluku o isključenju privremene zaštite, ako su</p>		
------------------------	--	--	--

	<p>ispunjeni uvjeti za isključenje iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(3) Protiv odluke iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu.</p> <p>(4) Tužba podnesena nadležnom upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(5) Žalba na prvostupanjsku presudu upravnog suda ne odgađa izvršenje rješenja.“.</p>		
<p>Članak 29.</p> <p>Osobe koje je država članica isključila iz ostvarivanja privremene zaštite ili spajanja obitelji imaju u dotičnoj državi članici pravo na sudsku zaštitu.</p>	<p>Članak 30.</p> <p>Članak 80. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Privremena zaštita neće se odobriti državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, ako</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da:</p> <p>1. je počinio zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti utvrđen odredbama međunarodnih akata</p> <p>2. je počinio, poticao ili sudjelovao u počinjenju teškog nepolitičkog kaznenog djela izvan Republike Hrvatske, a prije njegovog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i naročito okrutna postupanja čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem</p> <p>3. je počinio djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i članku 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda</p> <p>4. postoji osnovana sumnja da predstavlja prijetnju za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske</p>		
--	--	--	--

	<p>5. je pravomoćno osuđen za teško kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od 5 godina i duže.</p> <p>(2) Ministarstvo donosi odluku o isključenju privremene zaštite, ako su ispunjeni uvjeti za isključenje iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(3) Protiv odluke iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu.</p> <p>(4) Tužba podnesena nadležnom upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(5) Žalba na prvostupanjsku presudu upravnog suda ne odgađa izvršenje rješenja.“.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 30.</p> <p>Države članice utvrđuju sankcije za kršenje odredaba nacionalnog zakonodavstva usvojenih u skladu s ovom Direktivom i osiguravaju njihovu provedbu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Direktiva 2001/55 ne predviđa izričito obveze za osobe pod privremenom zaštitom. Određene posljedice u vidu utjecaja na sam status privremene zaštite (obustava postupka sukladno odredbama ZUP-a) su već predviđene u postojećim propisima, dok novi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti predviđa odbacivanje zahtjeva odnosno isključenje iz privremene zaštite.</p>

			<p>Također, važeći zakon sve do sada nije predviđao prekršajne odredbe u odnosu niti na jednu kategoriju osoba, te unatoč tome nije bio smatran neusklađenim sa propisima Unije.</p> <p>Slijedom navedenog, smatramo da nema potrebe za uvođenjem prekršajnih sankcija u odnosu na osobe pod privremenom zaštitom.</p>
<p>Članak 31.</p> <p>1. Najkasnije dvije godine nakon datuma utvrđenog u članku 32., Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama te predlaže sve potrebne izmjene. Države članice šalju Komisiji sve podatke primjerene za izradu tog izvješća.</p> <p>2. Nakon podnošenja izvješća iz stavka 1., Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama najmanje svakih pet godina.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje postupanje tijela EU.</p>

<p>Članak 32.</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 2002. Države članice o tome bez odgađanja obavješćuju Komisiju.</p> <p>2. Kada države članice usvoje ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Završne odredbe.
<p>Članak 33.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Završne odredbe.
<p>Članak 34.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Završne odredbe.

PRILOG I.		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O OBRASCIMA I ZBIRKAMA PODATAKA U POSTUPKU ODOBRENJA MEĐUNARODN E I PRIVREMENE ZAŠTITE (NN 85/16) članak/članci Članak 22., Obrazac 10.
-----------	--	---------------	---

Obrazac propusnice za transfer osoba koje uživaju privremenu zaštitu

PROPUSNICA

Naziv države članice koja izdaje propusnicu:

Referentni broj (*):

Izdano na temelju članka 26. Direktive 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba.

Važi samo za transfer iz⁽¹⁾ u⁽²⁾.

Dotična osoba koja se mora pojaviti u⁽³⁾ do⁽⁴⁾.

Izdano u:

PREZIME:

IMENA:

MJESTO I DATUM ROĐENJA:

U slučaju maloljetne osobe, ime(na) odgovorne odrasle osobe:

SPOL:

DRŽAVLJANSTVO:

Datum izdavanja:

FOTOGRAFIJA

ŽIG

Potpis korisnika: Za nadležna tijela:

Vlasnika propusnice identificirana su tijela⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾

Identitet vlasnika propusnice nije utvrđen

<p>PRILOG II.</p> <p>Podaci iz članaka 10., 15. i 26. Direktive uključuju, u opsegu u kojem je to potrebno, jedan ili više sljedećih dokumenata ili podataka:</p> <p>(a) osobni podaci o dotičnoj osobi (ime i prezime, državljanstvo, datum i mjesto rođenja, bračno stanje, obiteljski odnos);</p> <p>(b) identifikacijske i putne isprave dotične osobe;</p> <p>(c) isprave kojima se dokazuju rodbinske veze (vjenčani list, rodni list, potvrda o posvojenju);</p> <p>(d) ostali podaci neophodni za utvrđivanje identiteta ili obiteljskih odnosa osobe;</p> <p>(e) boravišne dozvole, vize ili odluke o odbijanju zahtjeva za izdavanje boravišne dozvole koje je dotičnoj osobi izdala država članica te isprave na temelju kojih su takve odluke donesene;</p> <p>(f) zahtjevi za izdavanje boravišne dozvole i vize koje je podnijela dotična osoba a čije je rješavanje još uvijek u tijeku u državi članici te faza u kojoj se nalazi rješavanje tih zahtjeva.</p> <p>Država članica koja dostavlja podatke obavješćuje državu članicu koja ih zahtijeva o svakom ispravljenom podatku.</p>	<p>Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 82., 94. stavak 1.</p>
---	---	----------------------------	--

	<p>sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
	<p>Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: PRAVILNIK O OBRASCIMA I ZBIRKAMA PODATAKA U POSTUPKU ODOBRENJA MEĐUNARODN E I PRIVREMENE ZAŠTITE (NN 85/16) članak/članci Članak 28. stavak 1. točke 1. do 15., članak 30.</p>

	<p>komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
--	--	--	--

	<p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 18., članak 21., članak 22., članak 37.
--	--	---------------------	--

	<p>sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p> <p>(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.</p>		
--	---	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		propisa?	
<p>Članak 1.</p> <p>Cilj</p> <p>Cilj je ove Direktive utvrditi standarde u pogledu kvalifikacije državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, jedinstvenog statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaja odobrene zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „međunarodna zaštita” znači</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 3., 63. i 64.

<p>status izbjeglice i status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako je definirana u točkama (e) i (g);</p> <p>(b) „korisnik međunarodne zaštite” znači osoba kojoj je odobren status izbjeglice ili status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako su definirani u točkama (e) i (g);</p> <p>(c) „Ženevska konvencija” znači Konvencija o statusu izbjeglica sklopljena u Ženevi 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom iz New Yorka od 31. siječnja 1967.;</p> <p>(d) „izbjeglica” znači državljanin treće zemlje koji je, zbog osnovanog straha od proganjanja zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, političkog mišljenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, izbjegao iz svoje nacionalne države te nije u mogućnosti ili, zbog takvog straha, ne želi staviti se pod zaštitu te države, kao i osoba bez državljanstva koja se nalazi izvan države prethodnog uobičajenog boravišta, a koja se zbog istih gore navedenih razloga, ili zbog takvog straha, ne želi vratiti u tu državu, te na koju se ne primjenjuje članak 12.;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 4.
---	--	---------------	---

<p>(e) „status izbjeglice” znači priznavanje kao izbjeglice državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva od strane države članice;</p> <p>(f) „osoba koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja ne ispunjava uvjete za dobivanje statusa izbjeglice ali za koju se opravdano vjeruje da bi se dotična osoba, ako bi se vratila u svoju državu porijekla ili, ako se radi o osobi bez državljanstva, u državu prethodnog uobičajenog boravišta, bila izložena trpljenju ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 15., i na koju se ne primjenjuje članak 17. stavci 1. i 2., te koja nije u mogućnosti ili, zbog takve opasnosti, ne želi staviti se pod zaštitu te države;</p> <p>(g) „status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita” znači priznavanje, od strane države članice, državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva kao osobe koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu;</p> <p>(h) „zahtjev za međunarodnom zaštitom” znači zahtjev za zaštitom koji državi članici podnosi državljanin treće zemlje</p>			
---	--	--	--

<p>ili osoba bez državljanstva, a može se shvatiti kao traženje statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pri čemu podnositelj zahtjeva ne traži izrijekom drugu vrstu zaštite koja je izvan djelokruga ove Direktive, a koja se može zasebno tražiti;</p> <p>(i) „podnositelj zahtjeva” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je podnijela zahtjev za međunarodnom zaštitom u pogledu kojeg još nije donesena konačna odluka;</p> <p>(j) „članovi obitelji” znači sljedeći članovi obitelji korisnika međunarodne zaštite koji su prisutni u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj već postojala u državi podrijetla:</p> <ul style="list-style-type: none">—bračni drug korisnika međunarodne zaštite ili njegov ili njezin nevjenčani partner u postojanoj vezi ako zakon ili praksa dotične države članice postupa s nevjenčanim parovima na sličan način kao i s vjenčanim parovima prema svojem zakonu koji se odnosi na državljane trećih zemalja,—maloljetna djeca parova iz prve			
---	--	--	--

<p>alineje ili korisnika međunarodne zaštite pod uvjetom da su neoženjeni i bez obzira na to jesu li rođeni u braku ili izvan braka ili usvojeni kako je definirano nacionalnim pravom,</p> <p>—otac, majka ili druga odrasla osoba odgovorna za korisnika međunarodne zaštite, prema pravu ili praksi dotične države članice, kada je korisnik maloljetan i nije u braku;</p> <p>(k) „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina,</p> <p>(l) „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik koji uđe na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe koja je za njega ili nju odgovorna na temelju zakona ili prakse dotične države članice te tako dugo dok takva osoba ne počne učinkovito skrbiti o njemu ili njoj; ovo uključuje maloljetnika koji ostane bez pratnje nakon što uđe na državno područje države članice;</p> <p>(m) „dozvola boravka” znači svaka dozvola ili odobrenje koje izdaju tijela države članice u obliku koji je predviđen pravom te države, a kojom se dopušta državljaninu treće zemlje ili osobi bez</p>			
---	--	--	--

<p>državljanstva da boravi na njezinom državnom području; (n) „zemlja podrijetla” znači zemlja ili zemlje državljanstva ili, za osobe bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Povoljniji standardi</p> <p>Države članice mogu uvesti ili zadržati povoljnije standarde prema kojima se određuje koje osobe ispunjavaju uvjete za dobivanje statusa izbjeglica ili za odobrenje supsidijarne zaštite, kao i ona prema kojima se utvrđuje sadržaj međunarodne zaštite, pod uvjetom da su ti standardi u skladu s ovom Direktivom.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Navedena odredba predstavlja mogućnost, pa ne predstavlja obvezu za države članice.</p>
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>PROCJENA ZAHTEVA ZA MEĐUNARODNOM ZAŠTITOM</p> <p>Članak 4.</p> <p>Procjena činjenica i okolnosti</p> <p>1. Države članice mogu utvrditi kao obvezu podnositelja zahtjeva da čim</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 22. stavak 1., članak 28., članak 29. i članak 35. stavak 2.</p>

<p>prije dostavi sve potrebne elemente kojima će potkrijepiti svoj zahtjev za međunarodnom zaštitom. Dužnost je države članice da u suradnji s podnositeljem zahtjeva procijeni odgovarajuće elemente zahtjeva.</p> <p>2. Elementi iz stavka 1. uključuju izjave podnositelja zahtjeva i svu dokumentaciju kojom on raspolaže i koja se odnosi na njegovu dob, podrijetlo, uključujući i podrijetlo njegove rodbine, njegov identitet, državljanstvo/državljanstva, zemlju(-e) i mjesto(-a) prethodnog boravišta, prethodne zahtjeve za azilom, smjerove putovanja, putne isprave i razloge za podnošenje zahtjeva za međunarodnom zaštitom.</p> <p>3. Zahtjevi za međunarodnom zaštitom procjenjuju se pojedinačno, pri čemu se uzima u obzir sljedeće:</p> <p>(a)sve odgovarajuće činjenice koje se odnose na zemlju podrijetla u vrijeme donošenja odluke o zahtjevu, uključujući zakone i propise zemlje podrijetla i način na koji se oni primjenjuju;</p> <p>(b)odgovarajuće izjave i dokumentaciju koje je dostavio podnositelj zahtjeva uključujući informacije o tome je li podnositelj zahtjeva bio ili bi</p>	<p>proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.</p> <p>(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 8.</p> <p style="text-align: center;">U članku 35. iza stavka 9. dodaju se stavci 10., 11., 12. i 13. koji glase:</p> <p>„(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.</p> <p>(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p> <p>(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik, mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.</p>		
--	--	--	--

<p>mogao biti izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi;</p> <p>(c) položaj i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, uključujući čimbenike kao što su podrijetlo, spol i dob, kako bi se procijenilo bi li se, s obzirom na osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, postupci kojima je podnositelj zahtjev bio izložen ili bi mogao biti izložen mogli smatrati proganjanjem ili ozbiljnom nepravdom;</p> <p>(d) podatak o tome jesu li aktivnosti podnositelja zahtjeva, nakon što je napustio zemlju podrijetla, bile usmjerene stvaranju neophodnih uvjeta za traženje međunarodne zaštite, kako bi se procijenilo mogu li ove aktivnosti izložiti podnositelja zahtjeva proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ako se vrati u tu zemlju;</p> <p>(e) podatak o tome može li se od podnositelja zahtjeva razumno očekivati da će se staviti pod zaštitu druge zemlje u kojoj bi mogao dokazati državljanstvo.</p> <p>4. Činjenica da je podnositelj zahtjeva već bio izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ili izravnim prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom, predstavlja ozbiljnu</p>			
--	--	--	--

<p>naznaku za njegov osnovani strah od proganjanja ili od trpljenja ozbiljne nepravde, ako ne postoje ozbiljni razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.</p> <p>5. Ako država članica primjenjuje načelo prema kojemu je dužnost podnositelja zahtjeva potkrijepiti dokazima zahtjev za međunarodnom zaštitom i ako neke izjave podnositelja zahtjeva nisu potkrijepljene dokumentacijom ili drugim dokazima, tim izjavama ne treba potvrda ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) podnositelj zahtjeva je učinio iskreni napor da svoj zahtjev potkrijepi dokazima;</p> <p>(b) podneseni su svi odgovarajući elementi kojima raspolaže podnositelj zahtjeva i dana su zadovoljavajuća objašnjenja u pogledu manjka drugih odgovarajućih elemenata;</p> <p>(c) utvrdilo se da su izjave podnositelja zahtjeva dosljedne i prihvatljive te da ne proturječe dostupnim posebnim i općim informacijama relevantnima za njegov slučaj;</p> <p>(d) podnositelj zahtjeva je zatražio međunarodnu zaštitu što je prije</p>			
--	--	--	--

<p>mogao, osim ako podnositelj zahtjeva može predočiti opravdane razloge zašto to nije učinio; i (e) utvrđena je opća vjerodostojnost podnositelja zahtjeva.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Potreba za međunarodnom zaštitom koje nastaju na licu mjesta (sur place)</p> <p>1. Osnovan strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na događajima koji su se dogodili nakon što je podnositelj zahtjeva napustio zemlju podrijetla.</p> <p>2. Osnovani strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na aktivnostima u koje se upustio podnositelj zahtjeva nakon što je napustio zemlju podrijetla, posebno ako je utvrđeno da aktivnosti na koje se poziva predstavljaju izraz i nastavak uvjerenja ili sklonosti koje je imao u zemlji podrijetla.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje Ženevsku konvenciju, države članice mogu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 24.</p>

<p>odrediti da se podnositelju zahtjeva koji naknadno podnese zahtjev u pravilu neće priznati status izbjeglice ako se opasnost od proganjanja temelji na okolnostima koje je podnositelj zahtjeva stvorio svojom vlastitom odlukom nakon što je napustio zemlju podrijetla.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Počinitelji proganjanja ili ozbiljne nepravde</p> <p>Počinitelji proganjanja ili teškog stradanja uključuju:</p> <p>(a) državu;</p> <p>(b)stranke ili organizacije koje kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>(c)nedržavna tijela, ako se može dokazati da počinitelji navedeni u točkama (a) i (b), uključujući međunarodne organizacije, nisu u mogućnosti ili ne žele pružiti zaštitu od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 7.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 25.</p>

<p>Članak 7.</p> <p>Davatelji zaštite</p> <p>1. Zaštitu mogu pružiti:</p> <p>(a) država; ili</p> <p>(b) stranke ili organizacije, uključujući međunarodne organizacije, koje kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>ako žele i u mogućnosti su pružiti zaštitu u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Zaštita od proganjanja ili ozbiljne nepravde mora biti učinkovita i trajna. Takva se zaštita općenito pruža ako čimbenici iz točaka (a) i (b) stavka 1. poduzimaju razumne mjere s ciljem sprečavanja proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, između ostalog, primjenom učinkovitog pravnog sustava za otkrivanje, gonjenje i kažnjavanje djela koja predstavljaju proganjanje ili ozbiljnu nepravdu, i ako podnositelj zahtjeva ima pristup takvoj zaštiti.</p> <p>3. Kada procjenjuju kontrolira li međunarodna organizacija državu ili bitni dio njezinog državnog područja i pruža li zaštitu kako je opisano u</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.</p> <p>(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 26., članak 28. stavak 2. točka 2.</p>
--	---	----------------------	--

stavku 2., države članice uzimaju u obzir svaku smjernicu koja se može naći u odgovarajućim aktima Unije.			
<p>Članak 8.</p> <p>Zaštita unutar države</p> <p>1. Pri ocjenjivanju zahtjeva za međunarodnom zaštitom, države članice mogu utvrditi da podnositelju zahtjeva nije potrebna međunarodnu zaštita ako u nekom dijelu zemlje podrijetla:</p> <p>(a) ne postoje osnovani razlozi za strah od proganjanja niti stvarna opasnost od ozbiljne nepravde; ili</p> <p>(b) on ili ona imaju pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano u članku 7.;</p> <p>i on ili ona mogu sigurno i zakonito putovati i imati pristup do tog dijela zemlje te je razumno očekivati da može ostati tamo.</p> <p>2. Kada ispituju postoje li za podnositelja zahtjeva osnovani razlozi za strah od proganjanja ili stvarna opasnost od ozbiljne</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.</p> <p>(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“.</p>	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 27., članak 28. stavak.2. točka.3. HR ima povoljnije odredbe u odnosu na Direktivu

<p>nepravde, ili ima li podnositelj zahtjeva pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde u nekom dijelu zemlje podrijetla u skladu sa stavkom 1., države članice pri donošenju odluke o zahtjevu uzimaju u obzir opće okolnosti koje prevladavaju u tom dijelu zemlje i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva u skladu s člankom 4. S tim ciljem države članice osiguravaju da se od odgovarajućih izvora, kao što su visoki povjerenik za izbjeglice Ujedinjenih naroda i Europski potporni ured za azil, dobivaju točne i najnovije informacije.</p>			
<p>POGLAVLJE III. UVJETI ZA STATUS IZBJEGLICE Članak 9. Djelo proganjanja 1. Da bi se neko djelo smatralo djelom proganjanja u smislu članka 1.A Ženevske konvencije, djelo mora: (a) biti dovoljno ozbiljno po svojoj prirodi ili ponavljanju da predstavlja ozbiljno kršenje temeljnih ljudskih prava, posebno</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 23.</p>

<p>prava koja ne mogu biti ograničena prema članku 15. stavku 2. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda; ili</p> <p>(b) biti skup različitih mjera, uključujući kršenja ljudskih prava, koje je dovoljno ozbiljno da utječe na pojedinca na sličan način kako je navedeno u točki (a).</p> <p>2. Djela proganjanja u smislu stavka 1. mogu, između ostalog, biti u obliku:</p> <p>(a) fizičkog ili mentalnog nasilja, uključujući seksualno nasilje;</p> <p>(b) zakonskih, administrativnih, policijskih i/ili sudskih mjera koje su same po sebi diskriminacijske ili koje se primjenjuju na diskriminacijski način;</p> <p>(c) sudskog progona ili kažnjavanja koje je nerazmjerno ili diskriminirajuće;</p> <p>(d) uskraćivanja sudske pomoći što dovodi do nerazmjernih ili diskriminirajućih kazni;</p> <p>(e) sudskog progona ili kažnjavanja radi odbijanja vršenja vojne službe prilikom sukoba, kada bi vršenje vojne službe uključivalo kaznena djela ili radnje koja su obuhvaćene klauzulama o isključenju koje su utvrđene u članku 12. stavku 2.;</p>			
---	--	--	--

<p>(f) djela koja su po prirodi specifično vezana uz spol ili djecu.</p> <p>3. U skladu s točkom (d) članka 2., mora postojati veza između razloga navedenih u članku 10. i djela proganjanja kako su opisana u stavku 1. ovog članka ili nedostatka zaštite od takvih djela.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Razlozi proganjanja</p> <p>1. Države članice uzimaju u obzir sljedeće elemente pri procjenjivanju razloga za proganjanje:</p> <p>(a) pojam rase posebno uključuje boju kože, podrijetlo ili pripadnost određenoj etničkoj skupini;</p> <p>(b) pojam religije posebno uključuje zauzimanje vjerskih, nevjerskih i ateističkih uvjerenja, sudjelovanje ili nesudjelovanje u formalnim vjerskim obredima privatno ili u javnosti, samostalno ili u zajednici s drugima, druga religiozna djela ili izražavanja vjere, ili oblike osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili ih takvo uvjerenje propisuje;</p> <p>(c) pojam nacionalnosti ne ograničava</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 22. i članak 23. stavak 4.</p>

<p>se na posjedovanje ili neposjedovanje državljanstva već posebno uključuje članstvo u skupini koju određuje njezin kulturni, etnički ili lingvistički identitet, zajedničko geografsko ili političko podrijetlo ili njezin odnos sa stanovništvom druge države;</p> <p>(d)skupina se smatra posebnom društvenom skupinom posebno ako:</p> <ul style="list-style-type: none">—članovi te skupine dijele urođene osobine ili zajedničko porijeklo koje se ne može izmijeniti ili imaju zajedničku osobinu ili uvjerenje koje je toliko bitno za identitet ili svijest da osobu ne bi trebalo prisiljavati da ga se odrekne, i—ta skupina ima samosvojan identitet u dotičnoj zemlji jer se smatra drukčijom od društva koje ju okružuje; <p>Ovisno o okolnostima u zemlji podrijetla, posebnom društvenom skupinom može se smatrati i skupina koja se temelji na zajedničkim osobinama seksualne orijentacije. Seksualna se orijentacija ne može shvaćati u smislu da uključuje djela koja se u skladu s nacionalnim pravom</p>			
--	--	--	--

<p>države članice smatraju kaznenim djelima. Aspekti povezani sa spolom, uključujući spolni identitet, uzimaju se u obzir za potrebe određivanja pripadnosti posebnoj društvenoj skupini ili utvrđivanja osobine takve skupine;</p> <p>(e)pojam političkog mišljenja posebno uključuje mišljenje, ideju ili uvjerenje o stvarima povezanim s potencijalnim počiniteljima proganjanja spomenutim u članku 6. i s njihovim politikama ili metodama, bez obzira je li to svoje mišljenje, ideju ili uvjerenje podnositelj zahtjeva pretvorio u djelo.</p> <p>2. Kad se procjenjuje ima li podnositelj zahtjeva osnovan strah od proganjanja nebitno je posjeduje li on doista rasne, vjerske, nacionalne, društvene ili političke osobine koje izazivaju proganjanje pod uvjetom da mu takvu osobinu pripisuje počinitelj proganjanja.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje biti izbjeglica ako:</p> <p>(a)dobrovoljno se ponovno stavi pod zaštitu zemlje svog državljanstva; ili</p> <p>(b)izgubivši svoje državljanstvo, ponovno ga dobrovoljno stekne; ili</p> <p>(c)stekne novo državljanstvo i uživa zaštitu zemlje čije je državljanstvo stekao; ili</p> <p>(d)dobrovoljno se ponovno vrati u zemlju koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja; ili</p> <p>(e)više ne može odbijati staviti se pod zaštitu zemlje svog državljanstva jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice;</p> <p>(f)može se, radi li se o osobi bez državljanstva, vratiti u zemlju prethodnog uobičajenog boravišta jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice.</p> <p>2. Razmatrajući točke (e) i (f) stavka 1., države članice uzimaju u</p>	<p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 49.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>obzir podatak o tome je li promjena okolnosti značajna i stalna, da se strah izbjeglice od proganjanja više ne može smatrati osnovanim.</p> <p>3. Točke (e) i (f) stavka 1. ne primjenjuju se na izbjeglicu koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodnog proganjanja zbog toga što se odbio izložiti zaštiti zemlje čiji je državljanin ili, radi li se o osobi bez državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako:</p> <p>(a) su obuhvaćeni člankom 1.D Ženevske konvencije, koji se odnosi na zaštitu ili pomoć što je pružaju tijela ili agencije Ujedinjenih naroda, osim visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice. Ako je takva zaštita ili pomoć prestala zbog bilo kojeg razloga, a da položaj takvih osoba nije konačno riješen u skladu s odgovarajućim rezolucijama koje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 30.</p>

<p>je usvojila Opća skupština Ujedinjenih naroda, ove osobe imaju ipso facto pravo na povlastice iz ove Direktive;</p> <p>(b) su im nadležna tijela zemlje u kojoj imaju boravište priznala da imaju prava i obveze koje su povezane s posjedovanjem državljanstva te zemlje, ili istovjetna prava i obveza.</p> <p>2. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati:</p> <p>(a) da su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) da su počinili teško nepolitičko kazneno djelo izvan zemlje u koju su izbjegli prije nego su bili prihvaćeni kao izbjeglice, što znači prije izdavanja dozvole boravaka na temelju odobrenog statusa izbjeglice; posebno okrutna djela, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem, mogu se smatrati teškim nepolitičkim kaznenim djelima;</p> <p>(c) da su krivi za djela koja su u</p>			
---	--	--	--

<p>suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kako su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda.</p> <p>3. Stavak 2. primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u izvršenju kaznenih djela ili djela koja su u njemu navedena.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>STATUS IZBJEGLICE</p> <p>Članak 13.</p> <p>Odobranje statusa izbjeglice</p> <p>Države članice odobravaju status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa izbjeglice u skladu s poglavljima II. i III.</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.</p> <p>(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“.</p> <p>Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članci 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. i 49.</p>

	<p>koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa izbjeglice</p> <p>1. U vezi sa zahtjevima za međunarodnom zaštitom podnesenim nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo ako oni više nisu izbjeglice u skladu</p>	<p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 49. i članak 50.</p>

<p>s člankom 11.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje dužnost izbjeglice u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji su mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila status izbjeglice mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da je dotična osoba prestala biti ili da nikad nije ni bila izbjeglica u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako dotična država članica otkrije, nakon što je takvoj osobi odobren status izbjeglice, da:</p> <p>(a) sukladno članku 12. dotična osoba nije trebala imati ili nema pravo na stjecanje statusa izbjeglice;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa izbjeglice.</p> <p>4. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice koji je odobrilo izvršno,</p>	<p style="text-align: center;">Članak 13.</p> <p>U članku 50. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5., i 6.</p>		
--	--	--	--

<p>upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo ako:</p> <p>(a) postoje opravdani razlozi da dotična osoba predstavlja opasnost za sigurnost države članice u kojoj se nalazi;</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo države članice.</p> <p>5. U slučajevima koji su opisani u stavku 4., države članice mogu odlučiti ne odobriti status izbjeglice ako takva odluka još nije bila donesena.</p> <p>6. Osobama na koje se primjenjuju stavci 4. ili 5. pripadaju prava navedena u člancima 3., 4., 16., 22., 31., 32. i 33. Ženevske konvencije ili slična prava, pod uvjetom da se nalaze u državi članici.</p>			
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE V.</p> <p>UVJETI ZA ODOBRENJE SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 15.</p> <p>Ozbiljna nepravda</p> <p>Ozbiljnom se nepravdom smatraju:</p> <p>(a) smrtna kazna ili smaknuće; ili (b) mučenje ili nečovječno ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje podnositelja zahtjeva u zemlji podrijetla; ili (c) ozbiljna i individualna prijetnja životu zbog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 21.
<p>Članak 16.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje imati pravo na supsidijarnu zaštitu ako su okolnosti na temelju kojih je odobrena supsidijarna zaštita prestale postojati ili su se promijenile do te mjere da zaštita više nije potrebna.</p> <p>2. U primjeni stavka 1., države članice uzimaju u obzir je li izmjena okolnosti dovoljno značajna i stalna</p>	<p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 49.

<p>da osobi koja je imala pravo na supsidijarnu zaštitu više ne prijete stvarna opasnost od ozbiljne nepravde.</p> <p>3. Stavak 1. ne primjenjuje se na korisnika supsidijarne zaštite koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodno ozbiljne nepravde zato jer se odbio ili odbila izložiti zaštiti zemlje čiji je državljanin ili, ako se radi o osobi bez državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na supsidijarnu zaštitu ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati da:</p> <p>(a) su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) su počinili teško kazneno djelo;</p> <p>(c) su krivi za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 31.</p>

<p>Ujedinjenih naroda kao što su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda;</p> <p>(d) predstavljaju opasnost za društvo ili sigurnost države članice u kojoj se nalaze.</p> <p>2. Stavak 1. primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u izvršenju zločina ili djela navedenih u tom stavku.</p> <p>3. Države članice mogu isključiti državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva od prava na supsidijarnu zaštitu ako je dotična osoba prije svog dolaska u državu članicu počinila jedno ili više kaznenih djela izvan područja primjene stavka 1., a koja bi bila kažnjiva kaznom zatvora da su počinjena u dotičnoj državi članici, i ako je dotična osoba napustila svoju zemlju podrijetla isključivo da bi izbjegla kažnjavanje koje proizlazi iz tih kaznenih djela.</p>			
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>STATUS SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 18.</p> <p>Odobrovanje statusa supsidijarne zaštite</p> <p>Države članice odobravaju supsidijarnu zaštitu državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za dobivanje supsidijarne zaštite u skladu s poglavljima II. i V.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 21.
<p>Članak 19.</p> <p>Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa supsidijarne zaštite</p> <p>1. U pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom podnesenih nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba prestala imati pravo na</p>	<p style="text-align: center;">Članak 13.</p> <p>U članku 50. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5., i 6.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 50.

<p>supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 16.</p> <p>2. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba, nakon što joj je odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti isključena iz prava na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavkom 3.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, ako:</p> <p>(a) je dotična osoba, nakon što joj je odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti ili je isključena od prava na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavcima 1. i 2.;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa supsidijarne zaštite.</p>			
---	--	--	--

<p>4. Ne dovodeći u pitanje dužnost državljana treće zemlje ili osobe bez državljanstva u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji se mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila supsidijarnu zaštitu mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da dotična osoba više nema ili da nikad nije ni imala pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu sa stavicima 1., 2. i 3. ovog članka.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>SADRŽAJ MEĐUNARODNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Opća pravila</p> <p>1. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje prava navedena u Ženevskoj konvenciji.</p> <p>2. Ovo se poglavlje primjenjuje na izbjeglice i osobe koje imaju pravo na supsidijarnu zaštitu osim ako nije drukčije navedeno.</p> <p>3. Prilikom primjene ovog</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>poglavlja, države članice uzimaju u obzir položaj posebno ugroženih osoba kao što su maloljetnici, maloljetnici bez pratnje, osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe koje su bile žrtve trgovanja ljudima, osobe s mentalnim bolestima i osobe koje su bile podvrgnute mučenju, silovanju ili drugim teškim oblicima duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja.</p> <p>4. Stavak 3. primjenjuje se samo na osobe za koje je utvrđeno da imaju posebne potrebe nakon pojedinačne procjene njihovog stanja.</p> <p>5. Države članice prilikom provedbe odredaba ovog poglavlja koje uključuju maloljetnike u prvom redu uzimaju u obzir najbolji interes djeteta.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Zaštita od prisilnog udaljenja ili vraćanja</p> <p>1. Države članice poštuju načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja u skladu sa svojim međunarodnim obvezama.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 6., članak 49.stavak 4., članak 50. stavak 3.</p>

<p>2. Ako nije zabranjeno međunarodnim obvezama navedenim u stavku 1., države članice mogu prisilno udaljiti ili vratiti izbjeglicu, bez obzira je li mu status službeno priznat ili nije, ako:</p> <p>(a) postoje opravdani razlozi da se dotična osoba smatra opasnom za sigurnost države članice u kojoj se nalazi; ili</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za posebno teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo te države članice.</p> <p>3. Država članica može opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti ili izdati dozvolu boravka izbjeglici na koju se primjenjuje stavak 2.</p>	<p>„pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p> <p style="text-align: center;">Članak 13.</p> <p>U članku 50. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5., i 6.</p>		
<p>Članak 22.</p> <p>Informacije</p> <p>Države članice osiguravaju osobama kojima je priznato pravo na međunarodnu zaštitu, čim prije po odobrenju statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pristup informacijama o pravima i obvezama vezanim uz taj status, i to na jeziku koji im je razumljiv ili za koji se</p>	<p style="text-align: center;">Članak 21.</p> <p>U članku 64. stavku 4. točki 2. iza riječi: „zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „kao i promjenu prebivališta i adrese stanovanja u roku 15 dana od dana promjene“.</p> <p>Iza točke 4. briše se točka i dodaje se točka 5. koja glasi:</p> <p>„5. obavijestiti Ministarstvo, ako se iseli iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravi u inozemstvu duže od 90</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 64. stavak 3.</p>

<p>može opravdano očekivati da im je razumljiv.</p>	<p>dana u razdoblju od 180 dana, u roku od 15 dana od dana nastupa navedenih okolnosti.“.</p>		
<p>Članak 23.</p> <p>Održavanje obiteljskog jedinstva</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se održi obiteljsko jedinstvo.</p> <p>2. Države članice moraju se pobrinuti da članovi obitelji osobe koja je korisnik međunarodne zaštite koji pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za takvu zaštitu imaju pravo tražiti povlastice iz članka od 24. do 34. u skladu s nacionalnim postupcima i u onoj mjeri u kojoj je to u skladu s osobnim pravnim statusom člana obitelji.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako na temelju poglavlja III. i IV. član obitelji nema ili ne bi imao pravo na međunarodnu zaštitu.</p> <p>4. Neovisno o stavcima 1. i 2., države članice mogu odbiti, umanjiti ili ukinuti povlastice navedene u njima zbog nacionalne sigurnosti ili</p>	<p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p>U članku 66. stavku 3. iza riječi: „boravak“ dodaju se riječi: „te izdavanje dozvole boravka“.</p> <p>U stavku 4. riječi: „članaka 64. do 77.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 64. do 74. te članka 76. i 77.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 9., članak 63., članak 64. i članak 66.</p>
	<p style="text-align: center;">Članak 23.</p> <p>U članku 66. stavku 3. iza riječi: „boravak“ dodaju se riječi: „te izdavanje dozvole boravka“.</p> <p>U stavku 4. riječi: „članaka 64. do 77.“ zamjenjuju se riječima: „članaka 64. do 74. te članka 76. i 77.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 66.</p>

<p>javnog reda.</p> <p>5. Države članice mogu odlučiti da se ovaj članak također primjenjuje na druge bliske rođake koji su živjeli zajedno kao obitelj u vrijeme napuštanja zemlje podrijetla i koje je tada u cijelosti ili uglavnom uzdržavao korisnik međunarodne zaštite.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Dozvole boravka</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice dozvolu boravka koja mora vrijediti barem tri godine s mogućnošću produljenja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije, i ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 3.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 1., dozvola boravka koja se izdaje članovima obitelji osobe sa statusom izbjeglice može vrijediti kraće od tri godine s mogućnošću produljenja.</p> <p>2. Čim prije nakon odobravanja</p>	<p>Članak 22.</p> <p>U članku 65. stavak 3. briše se.</p> <p>Članak 27.</p> <p>Članak 75. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom podnosi zahtjev za izdavanje dozvole boravka u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta.</p> <p>(2) Dozvola boravka azilantu izdaje se na vrijeme od pet godina.</p> <p>(3) Dozvola boravka strancu pod supsidijarnom zaštitom izdaje se na vrijeme od tri godine.</p> <p>(4) Zahtjev za izdavanje dozvole iz stavaka 2. i 3. ovoga članka podnosi azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom stariji od 16 godina, a za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom mlađeg od 16 godina zahtjev podnosi zakonski zastupnik ili poseban skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.</p> <p>(5) Putna isprava za azilanta izdaje se azilantu na vrijeme od pet godina, sukladno Aneksu Konvencije iz 1951.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članci 65. i 75.</p>

<p>međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom supsidijarne zaštite i članovima njihove obitelji obnovljivu dozvolu boravka koja mora vrijediti barem godinu dana i, u slučaju produljenja, barem dvije godine osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>	<p>(6) Putna isprava za državljanina treće zemlje može se izdati strancu pod supsidijarnom zaštitom sukladno odredbama zakona kojim se propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljanina trećih zemalja.</p> <p>(7) Putne isprave iz stavaka 5. i 6. ovoga članka izdaju se uz prethodnu suglasnost Ministarstva.</p> <p>(8) Azilant može podnijeti zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta koja odlučuje o zahtjevu.</p> <p>(9) Zahtjev za izdavanje putne isprave za dijete azilanta i dijete stranca pod supsidijarnom zaštitom podnosi zakonski zastupnik ili posebni skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.</p> <p>(10) Policijska uprava ili policijska postaja iz stavka 8. ovoga članka, odbit će zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. protiv kojeg se vodi kazneni ili prekršajni postupak, osim ako postoji suglasnost javnopravnog tijela koje vodi postupak, 2. koji je osuđen na kaznu zatvora ili mu je izrečena novčana kazna u prekršajnom ili kaznenom postupku, dok kaznu ne izdrži, odnosno dok ne plati novčanu kaznu, 3. koji nije regulirao svoju dospjelu imovinskopravnu obvezu za koju postoji ovršni naslov 4. ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja. <p>(11) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.</p>		
--	---	--	--

(12) Policijska uprava ili postaja iz stavka 8. ovoga članka će po službenoj dužnosti oduzeti i poništiti putnu ispravu za azilanta kada nastupe okolnosti iz stavka 10. ovoga članka.

(13) Policijska uprava ili postaja iz stavka 8. ovoga članka, po službenoj dužnosti, će oduzeti i poništiti dozvolu boravka, putnu ispravu za azilanta ili posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje, prestankom međunarodne zaštite, odnosno poništenjem odluke kojom je odobrena međunarodna zaštita.“.

Članak 28.

Iza članka 75. dodaju se naslovi iznad članaka te članci 75.a i 75.b koji glase:

„Gubitak, nestanak ili krađa dozvole boravka ili putne isprave za azilanta

Članak 75.a

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je, u roku od 15 dana od dana saznanja, prijaviti gubitak, nestanak ili krađu dozvole boravka ili putne isprave za azilanta policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja, o čemu se izdaje potvrda.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji u inozemstvu izgubi ili na drugi način ostane bez dozvole boravka ili azilant bez putne isprave za azilanta iz članka 75. stavka 5. ovoga Zakona dužan je u roku od 15 dana od dana saznanja prijaviti gubitak najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, koji je o tome dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno

	<p>policijsku postaju koja ju je izdala.</p> <p style="text-align: center;">Status nevažeće dozvole boravka i putne isprave za azilanta</p> <p style="text-align: center;">Članak 75.b</p> <p>Policijska uprava odnosno policijska postaja, u Informacijskom sustavu Ministarstva, evidentirat će status nevažeće dozvole boravka za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom ili putne isprave za azilanta kojoj je istekao rok važenja ili je prestala važiti zbog nekog od razloga iz članka 75. stavaka 12. i 13. i članka 75.a ovoga Zakona.“.</p>		
<p>Članak 25.</p> <p>Putne isprave</p> <p>1. Države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice putne isprave u obliku navedenom u Dodatku Ženevskoj konvenciji, u svrhu putovanja izvan njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p> <p>2. Osobama sa statusom supsidijarne zaštite koje nisu u mogućnosti dobiti nacionalnu</p>	<p style="text-align: center;">Članak 27.</p> <p style="text-align: center;">Članak 75. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom podnosi zahtjev za izdavanje dozvole boravka u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta.</p> <p>(2) Dozvola boravka azilantu izdaje se na vrijeme od pet godina.</p> <p>(3) Dozvola boravka strancu pod supsidijarnom zaštitom izdaje se na vrijeme od tri godine.</p> <p>(4) Zahtjev za izdavanje dozvole iz stavaka 2. i 3. ovoga članka podnosi azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom stariji od 16 godina, a za azilanta i stranca pod</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 75. stavci 5. i 8.

<p>putovnicu države članice izdaju isprave koje im omogućuju putovanje izvan njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>	<p>supsidijarnom zaštitom mlađeg od 16 godina zahtjev podnosi zakonski zastupnik ili poseban skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.</p> <p>(5) Putna isprava za azilanta izdaje se azilantu na vrijeme od pet godina, sukladno Aneksu Konvencije iz 1951.</p> <p>(6) Putna isprava za državljanina treće zemlje može se izdati strancu pod supsidijarnom zaštitom sukladno odredbama zakona kojim se propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljanina trećih zemalja.</p> <p>(7) Putne isprave iz stavaka 5. i 6. ovoga članka izdaju se uz prethodnu suglasnost Ministarstva.</p> <p>(8) Azilant može podnijeti zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta koja odlučuje o zahtjevu.</p> <p>(9) Zahtjev za izdavanje putne isprave za dijete azilanta i dijete stranca pod supsidijarnom zaštitom podnosi zakonski zastupnik ili posebni skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.</p> <p>(10) Policijska uprava ili policijska postaja iz stavka 8. ovoga članka, odbit će zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. protiv kojeg se vodi kazneni ili prekršajni postupak, osim ako postoji suglasnost javnopravnog tijela koje vodi postupak, 2. koji je osuđen na kaznu zatvora ili mu je izrečena novčana kazna u prekršajnom ili kaznenom postupku, dok kaznu ne izdrži, odnosno dok ne plati novčanu kaznu, 		
---	---	--	--

3. koji nije regulirao svoju dospjelu imovinskopravnu obvezu za koju postoji ovršni naslov

4. ako to zahtijevaju razlozi zaštite javnog poretka, nacionalne sigurnosti ili javnog zdravlja.

(11) Protiv rješenja kojim se odbija zahtjev iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(12) Policijska uprava ili postaja iz stavka 8. ovoga članka će po službenoj dužnosti oduzeti i poništiti putnu ispravu za azilanta kada nastupe okolnosti iz stavka 10. ovoga članka.

(13) Policijska uprava ili postaja iz stavka 8. ovoga članka, po službenoj dužnosti, će oduzeti i poništiti dozvolu boravka, putnu ispravu za azilanta ili posebnu putnu ispravu za državljanina treće zemlje, prestankom međunarodne zaštite, odnosno poništenjem odluke kojom je odobrena međunarodna zaštita.“.

Članak 28.

Iza članka 75. dodaju se naslovi iznad članaka te članci 75.a i 75.b koji glase:

„Gubitak, nestanak ili krađa dozvole boravka ili putne isprave za azilanta

Članak 75.a

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je, u roku od 15 dana od dana saznanja, prijaviti gubitak, nestanak ili krađu dozvole boravka ili putne isprave za azilanta policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja, o čemu se izdaje

	<p>potvrda.</p> <p>(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom koji u inozemstvu izgubi ili na drugi način ostane bez dozvole boravka ili azilant bez putne isprave za azilanta iz članka 75. stavka 5. ovoga Zakona dužan je u roku od 15 dana od dana saznanja prijaviti gubitak najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, koji je o tome dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja ju je izdala.</p> <p style="text-align: center;">Status nevažeće dozvole boravka i putne isprave za azilanta</p> <p style="text-align: center;">Članak 75.b</p> <p>Policijska uprava odnosno policijska postaja, u Informacijskom sustavu Ministarstva, evidentirat će status nevažeće dozvole boravka za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom ili putne isprave za azilanta kojoj je istekao rok važenja ili je prestala važiti zbog nekog od razloga iz članka 75. stavaka 12. i 13. i članka 75.a ovoga Zakona.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 8.

<p>Članak 26.</p> <p>Pravo na zapošljavanje</p> <p>1. Države članice dopuštaju korisnicima međunarodne zaštite da se zaposle ili samostalno obavljaju djelatnosti pod uvjetima koji se općenito primjenjuju na struku i javnu službu, odmah nakon što im se odobri zaštita.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članci 61., 68. i 70.
<p>2. Države članice osiguravaju da uredi za zapošljavanje nude korisnicima međunarodne zaštite, pod jednakim uvjetima kao i državljanima, aktivnosti kao što su mogućnosti obrazovanja odraslih povezane sa zaposlenjem, strukovno obrazovanje, uključujući programe osposobljavanja za usavršavanje vještina, praktično radno iskustvo na radnom mjestu i usluge savjetovanja.</p> <p>3. Države članice nastoje olakšati korisnicima međunarodne zaštite puno pravo na pristup aktivnostima iz stavka 2.</p> <p>4. Primjenjuju se važeći zakoni u državama članicama primjenjivi na naknadu, pristup sustavima socijalnog osiguranja koji se odnose na zaposlene ili samozaposlene</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci Članak 89.

osobe i druge uvjete zapošljavanja.			
<p>Članak 27.</p> <p>Pravo na obrazovanje</p> <p>1. Države članice odobravaju puno pravo na pristup obrazovnom sustavu svim maloljetnicima kojima je odobrena međunarodna zaštita, pod istim uvjetima kao i državljanima.</p> <p>2. Države članice dopuštaju odraslim osobama kojima je odobrena međunarodna zaštita pristup općem obrazovnom sustavu, daljnjem osposobljavanju ili prekvalificiranju, pod istim uvjetima kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u zemlji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 70. stavci 1. i 2.

<p>Članak 28.</p> <p>Pravo na priznavanje kvalifikacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju jednako postupanje s korisnicima međunarodne zaštite i državljanima u kontekstu postojećih postupaka za priznavanje stranih diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama.</p> <p>2. Države članice nastoje olakšati puno pravo korisnicima međunarodne zaštite koji ne mogu podnijeti pisani dokaz o svojim kvalifikacijama odgovarajućim programima za ocjenjivanje, vrednovanje i akreditaciju svog prethodnog obrazovanja. Sve takve mjere u skladu su s člankom 2. stavkom 2. i člankom 3. stavkom 3. Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (4).</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 70. stavci 3.-6.</p>
--	--	----------------------	--

<p>Članak 29.</p> <p>Socijalna skrb</p> <p>1. Države članice osiguravaju da korisnici međunarodne zaštite primaju, u državi članici koja im je odobrila takvu zaštitu, potrebnu socijalnu pomoć koja se pruža i državljanima te države članice.</p> <p>2. Odstupajući od općeg pravila navedenog u stavku 1., države članice mogu ograničiti socijalnu pomoć odobrenu korisnicima međunarodne zaštite na osnovne povlastice koje se u tom slučaju pružaju na istim razinama i pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 73.
<p>Članak 30.</p> <p>Zdravstvena zaštita</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na zdravstvenu zaštitu pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima države članice koja im je odobrila takvu zaštitu.</p> <p>2. Države članice pružaju, pod istim uvjetima dostupnosti kao i</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 69.

<p>državljanima države članice koja je odobrila zaštitu, odgovarajuću zdravstvenu zaštitu uključujući, prema potrebi, liječenje mentalnih bolesti, korisnicima međunarodne zaštite koji imaju posebne potrebe, kao što su trudnice, osobe s invaliditetom, osobe koje su bile žrtve mučenja, silovanja ili drugih teških oblika duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja ili maloljetnici koji su bili žrtve bilo kojeg oblika zlostavljanja, zanemarivanja, iskorištavanja, mučenja, okrutnog, nečovječnog i ponižavajućeg postupanja ili koji su stradali u oružanom sukobu.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Maloljetnici bez pratnje</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da maloljetnike bez pratnje zastupa zakonski skrbnik ili, prema potrebi, tijelo odgovorno za zaštitu i dobrobit maloljetnika, ili da na bilo koji drugi način, uključujući i onaj propisan zakonom ili na temelju sudskog naloga, budu primjereno zastupani.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 10. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja djeteta s obitelji, ako je to u njegovom interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Poseban skrbnik dužan je poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji, kako se ne bi ugrozila njihova</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 10., članak 17. stavci 1.-3., članak 67. i 73.</p>

<p>2. Pri provedbi ove Direktive, države članice osiguravaju da imenovani skrbnik ili zastupnik propisno brine o potrebama maloljetnika. Odgovarajuća tijela provode redovite procjene.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da maloljetnici bez pratnje budu smješteni:</p> <p>(a) kod odraslih rođaka; ili (b) kod udomitelja; ili (c) u centrima specijaliziranim za smještaj maloljetnih osoba; ili (d) u drugim smještajnim objektima primjerenim maloljetnicima.</p> <p>Pri tome se uzimaju u obzir želje djeteta u skladu s njegovom ili njezinom dobi i stupnjem zrelosti.</p> <p>4. Koliko god je moguće, braću i sestre drži se zajedno, uzimajući u obzir najbolje interese dotičnog maloljetnika i posebno njegovu ili njezinu dob i stupanj zrelosti. Promjene mjesta boravišta maloljetnika bez pratnje ograničavaju se na najmanju mjeru.</p> <p>5. Ako je maloljetniku bez pratnje priznata međunarodne zaštite, a traženje članova njegove ili njezine</p>	<p>sigurnost.</p> <p>(5) Djetetu se tijekom postupka međunarodne zaštite osigurava pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njegovoj dobi te aktivnostima na otvorenom.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p style="text-align: center;">U članku 17. stavku 1. iza riječi: „poslove socijalne skrbi“ dodaje se zarez i riječ: „odmah,“</p> <p style="text-align: center;">Članak 24.</p> <p style="text-align: center;">Članak 67. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj, ako nemaju novčana sredstva ili imovinu kojima mogu osigurati uzdržavanje, najduže dvije godine od dana uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.</p> <p>(2) Postupak za priznavanje prava na smještaj pokreće se podnošenjem zahtjeva nadležnom centru za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: Centar), a nadležan je centar prema prebivalištu azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.</p> <p>(3) O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka Centar odlučuje rješenjem.</p> <p>(4) Ako Centar utvrdi da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga</p>		
--	---	--	--

<p>obitelji još nije započelo, države članice počinju ih tražiti čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, štiteći najbolje interese maloljetnika. Ako je traženje već započelo, države članice prema potrebi nastavljaju postupak traženja. U slučajevima kada život ili integritet maloljetnika ili njegove ili njezine bliske rodbine mogu biti ugroženi, posebno ako su ostali u zemlji podrijetla, mora se osigurati da prikupljanje, obrada i razmjena informacija u pogledu tih osoba budu na povjerljivoj razini.</p> <p>6. Oni koji rade s maloljetnicima bez pratnje moraju imati i nastavljaju dobivati primjereno osposobljavanje u pogledu njihovih potreba.</p>	<p>Zakona uplatom na račun Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje.</p> <p>(5) Ako Centar u postupku iz svoje nadležnosti, nakon izvršnosti rješenja o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka, utvrdi da azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, ukinut će rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo kojim će priznati pravo na smještaj azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom i utvrditi obvezu sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja, sukladno članku 93. stavku 3. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nakon prekida međunarodne zaštite sukladno člancima 49. i 50. ovoga Zakona te ponovnim odobrenjem međunarodne zaštite, imaju pravo na smještaj razmjerno neiskorištenom razdoblju ukupnog trajanja takvog smještaja propisanog stavkom 1. ovoga članka.</p> <p>(7) Pravo na smještaj azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom prestaje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. istekom roka iz stavka 1. ovoga članka 2. na osobni zahtjev 3. ako bez opravdanog razloga odbiju osigurani smještaj 4. ako bez opravdanog razloga, neprekidno duže od 30 dana, ne borave na prijavljenoj adresi 5. ako se utvrdi da ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava na smještaj 6. ako se utvrdi da ne skrbe o osiguranom smještaju s pažnjom dobrog gospodara 7. ako se utvrdi da koriste osigurani smještaj suprotno njegovoj namjeni. 		
--	---	--	--

(8) Osim u slučaju iz stavka 7. točke 1. ovoga članka, Centar će, nakon što u propisanom postupku utvrdi pretpostavke iz stavka 7. točaka 2. do 7. ovoga članka, ukinuti rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo rješenje kojim utvrđuje prestanak prava na smještaj. (9) Protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. (10) Žalba protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja. (11) O žalbi protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja. (12) Izvršna rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka dostavljaju se Središnjem državnom uredu za obnovu i stambeno zbrinjavanje i Ministarstvu. (13) Ako prestanu okolnosti iz stavaka 4. i 5. te stavka 7. točaka 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju kad je pravo na smještaj prestalo na osobni zahtjev, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom mogu ponovno podnijeti zahtjev sukladno stavku 2. ovoga članka. (14) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na prijedlog nadležnog centra, a uz suglasnost Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje, azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom može se omogućiti privremeno korištenje stambene jedinice koja je vlasništvo Republike Hrvatske nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka na najduže još dvije godine, uz nastavak sudjelovanja u		

plaćanju troškova smještaja prema rješenju iz stavaka 4. ili 5. ovoga članka ili uz plaćanje zaštićene najamnine na stambenu površinu, ukoliko im rješenjem nije utvrđeno sudjelovanje u plaćanju troškova iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(15) Plaćanje zaštićene najamnine regulirat će se ugovorom o najmu koji Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje sklapa s azilantom i strancem pod supsidijarnom zaštitom na temelju prijedloga i suglasnosti iz stavka 14. ovoga članka.

(16) U svrhu daljnje integracije azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka, ministarstvo nadležno za upravljanje državnom imovinom može jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave ustupiti na upravljanje stambene jedinice koje su vlasništvo Republike Hrvatske.“.

Članak 25.

U članku 67.a stavku 5. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

Članak 26.

Iza članka 67.a dodaje se članak 67.b koji glasi:

„Članak 67.b

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj u Prihvatilištu najduže 60 dana dok mu se ne osigura smještaj u primjerenoj stambenoj jedinici na temelju rješenja iz članka 67. stavka 3. ovoga Zakona, ako u roku od osam dana od dana prijave prebivališta podnese zahtjev za smještaj nadležnom centru za socijalnu

	<p>skrb.</p> <p>(2) Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga propusti rok za podnošenje zahtjeva za smještaj nadležnom centru za socijalnu skrb, nadležni centar će dopustiti povrat u prijašnje stanje, ako u roku od osam dana od prestanka uzroka zbog kojeg je propustio rok podnese molbu za povrat u prijašnje stanje te istodobno s molbom podnese i zahtjev za smještaj.</p> <p>(3) Nakon proteka tri mjeseca od dana propuštanja roka ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.</p> <p>(4) Ako azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom za vrijeme dok je smješten u Prihvatilištu izbiva duže od osam dana, bez da je o tome prethodno obavijestio Ministarstvo, izgubit će pravo na smještaj u Prihvatilištu.</p> <p>(5) Ako azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom za vrijeme dok je smješten u Prihvatilištu izbiva iz Prihvatilišta duže od osam dana, a o tome je prethodno obavijestio Ministarstvo, dodijeljena soba u Prihvatilištu čuvat će se najduže 15 dana od dana obavijesti Prihvatilištu.</p> <p>(6) Azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom koji ima novčana sredstva ili imovinu kojom može osigurati uzdržavanje ima pravo na smještaj u Prihvatilištu najduže 30 dana od dana uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.“.</p>		
--	--	--	--

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci Članci 8., 87., 130., 224., 227. i 240.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) (NN 138/20) članak/članci Članak 73.
<p>Članak 32.</p> <p>Pravo na smještaj</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na smještaj pod jednakim uvjetima za stjecanje kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p> <p>2. Prilikom dopuštanja nacionalne prakse raspršivanje korisnika međunarodne zaštite, države članice nastoje provoditi politike čiji je cilj sprečavanje diskriminacije korisnika međunarodne zaštite i osiguravanje</p>	<p>Članak 24.</p> <p>Članak 67. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj, ako nemaju novčana sredstva ili imovinu kojima mogu osigurati uzdržavanje, najduže dvije godine od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.</p> <p>(2) Postupak za priznavanje prava na smještaj pokreće se podnošenjem zahtjeva nadležnom centru za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: Centar), a nadležan je centar prema prebivalištu azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.</p> <p>(3) O zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka Centar odlučuje rješenjem.</p> <p>(4) Ako Centar utvrdi da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članci 67. i 67.a

<p>mogućnosti u pogledu prava na smještaj.</p>	<p>kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga Zakona uplatom na račun Središnjeg državnog ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje.</p> <p>(5) Ako Centar u postupku iz svoje nadležnosti, nakon izvršnosti rješenja o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka, utvrdi da azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, ukinut će rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo kojim će priznati pravo na smještaj azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom i utvrditi obvezu sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja, sukladno članku 93. stavku 3. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nakon prekida međunarodne zaštite sukladno člancima 49. i 50. ovoga Zakona te ponovnim odobrenjem međunarodne zaštite, imaju pravo na smještaj razmjerno neiskorištenom razdoblju ukupnog trajanja takvog smještaja propisanog stavkom 1. ovoga članka.</p> <p>(7) Pravo na smještaj azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom prestaje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. istekom roka iz stavka 1. ovoga članka 2. na osobni zahtjev 3. ako bez opravdanog razloga odbiju osigurani smještaj 4. ako bez opravdanog razloga, neprekidno duže od 30 dana, ne borave na prijavljenoj adresi 5. ako se utvrdi da ne ispunjavaju uvjete za priznavanje 		
--	---	--	--

	<p>prava na smještaj</p> <p>6. ako se utvrdi da ne skrbe o osiguranom smještaju s pažnjom dobrog gospodara</p> <p>7. ako se utvrdi da koriste osigurani smještaj suprotno njegovoj namjeni.</p> <p>(8) Osim u slučaju iz stavka 7. točke 1. ovoga članka, Centar će, nakon što u propisanom postupku utvrdi pretpostavke iz stavka 7. točaka 2. do 7. ovoga članka, ukinuti rješenje iz stavka 3. ovoga članka i donijeti novo rješenje kojim utvrđuje prestanak prava na smještaj.</p> <p>(9) Protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.</p> <p>(10) Žalba protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(11) O žalbi protiv rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.</p> <p>(12) Izvršna rješenja iz stavaka 3., 4., 5. i 8. ovoga članka dostavljaju se Središnjem državnom uredu za obnovu i stambeno zbrinjavanje i Ministarstvu.</p> <p>(13) Ako prestanu okolnosti iz stavaka 4. i 5. te stavka 7. točaka 4. i 5. ovoga članka, kao i u slučaju kad je pravo na smještaj prestalo na osobni zahtjev, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom mogu ponovno podnijeti zahtjev sukladno stavku 2. ovoga članka.</p> <p>(14) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na prijedlog nadležnog centra, a uz suglasnost Središnjeg državnog</p>		
--	--	--	--

ureda za obnovu i stambeno zbrinjavanje, azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom može se omogućiti privremeno korištenje stambene jedinice koja je vlasništvo Republike Hrvatske nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka na najduže još dvije godine, uz nastavak sudjelovanja u plaćanju troškova smještaja prema rješenju iz stavaka 4. ili 5. ovoga članka ili uz plaćanje zaštićene najamnine na stambenu površinu, ukoliko im rješenjem nije utvrđeno sudjelovanje u plaćanju troškova iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(15) Plaćanje zaštićene najamnine regulirat će se ugovorom o najmu koji Središnji državni ured za obnovu i stambeno zbrinjavanje sklapa s azilantom i strancem pod supsidijarnom zaštitom na temelju prijedloga i suglasnosti iz stavka 14. ovoga članka.

(16) U svrhu daljnje integracije azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka, ministarstvo nadležno za upravljanje državnom imovinom može jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave ustupiti na upravljanje stambene jedinice koje su vlasništvo Republike Hrvatske.“

Članak 25.

U članku 67.a stavku 5. riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 1.“.

<p>Članak 33.</p> <p>Sloboda kretanja unutar države članice</p> <p>Države članice dopuštaju slobodno kretanje unutar svog državnog područja korisnicima međunarodne zaštite pod istim uvjetima i uz ista ograničenja koja vrijede za druge državljane trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci čl. 32.
<p>Članak 34.</p> <p>Pomoć pri uključivanju u društvo</p> <p>Kako bi olakšale uključivanje korisnika međunarodne zaštite u društvo, države članice osiguravaju pristup programima uključivanja koje smatraju primjerenim, uzimajući u obzir posebne potrebe osoba sa statusom izbjeglice ili korisnika međunarodne zaštite, ili stvaraju preuvjete koji jamče pristup takvim programima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 76.

<p>Članak 35.</p> <p>Repatrijacija</p> <p>Države članice mogu pružiti pomoć korisnicima međunarodne zaštite koji se žele vratiti u domovinu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
<p>POGALVLJE VIII.</p> <p>UPRAVNA SURADNJA</p> <p>Članak 36.</p> <p>Suradnja</p> <p>Svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku i dostavlja njezinu adresu Komisiji. Komisija dostavlja te informacije drugim državama članicama.</p> <p>Države članice u suradnji s Komisijom poduzimaju sve primjerene mjere za uspostavu izravne suradnje i razmjenu informacija između nadležnih tijela.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“, br. 70/15 i 127/17) u članku 2. stavku 2. podstavku 4. na kraju rečenice briše se točka i dodaje se podstavak 5. koji glasi:</p> <p>„- Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021).“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.</p> <p>4) Suradnja i razmjena informacija s Europskom komisijom iz stavka 3. ovoga članka provodit će se putem Obrasca za izvješćivanje kojeg će ministar nadležan za unutarnje poslove propisati pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite.“.</p> <p>Članak 37.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 1. i 37.

	<p>Ministarstvo će, u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, imenovati nacionalne kontakt točke za provedbu direktiva iz članka 2. stavka 1. i uredbi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona, o čemu će obavijestiti Europsku komisiju.“.</p>		
<p>Članak 37.</p> <p>Osoblje</p> <p>Države članice osigurava da su tijela i druge organizacije koje provode ovu Direktivu valjano osposobljena te da su vezana načelom povjerljivosti, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, u pogledu svih informacija koje saznaju tijekom svog rada.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 19.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17) članak/članci Članak 92.

<p>POGLAVLJE IX.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 38.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Do 21. lipnja 2015. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive i predlaže sve potrebne izmjene. Ti prijedlozi za izmjene odnose se u prvom redu na članke 2. i 7. Države članice dostavljaju Komisiji sve podatke koji su korisni za izradu tog izvješća do 21. prosinca 2014.</p> <p>2. Nakon dostave izvješća, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeća o primjeni ove Direktive barem svakih 5 godina.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje se obveza Komisije da izvješćuje EP i Vijeće o primjeni Direktive.
<p>Članak 39.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. do 21. prosinca 2013. One Komisiji odmah</p>		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje se obveza država članica na prenošenje ove Direktive.

<p>dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. One također uključuju izjavu da se upućivanja u važećim zakonima i drugim propisima na direktivu koja je ovom Direktivom stavljena izvan snage smatraju upućivanjem na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i oblik te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 40.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2004/83/EZ stavlja se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 21. prosinca 2013., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi roka za prenošenje u nacionalno pravo Direktive određene u Prilogu I. dijelu B.</p> <p>Za države članice koje ova Direktiva</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stavljanje izvan snage Direktive 2004/83/EZ.</p>

<p>obvezuje, upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Članci 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. primjenjuju se od 22. prosinca 2013.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 42.</p> <p>Adresati</p> <p>Ovaj je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuju se adresati ove Direktive.</p>

<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva koja je stavljena izvan snage</p> <p>(iz članka 40.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 304, 2004/83/EZ 30.9.2004., str. 12.)</p> <p>DIO B</p> <p>Rok za prenošenje u nacionalno pravo</p> <p>(iz članka 39.)</p> <p>Direktiva Rok za prenošenje 2004/83/EZ 10. listopada 2006.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se rok za prenošenje u nacionalno pravo država članica.</p>
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva Ova Direktiva 2004/83/EZ</p> <p>Članak 1. Članak 1.</p> <p>Članak 2., uvodni tekst Članak 2., uvodni tekst</p> <p>Članak 2. točka (a) Članak 2. točka (a)</p> <p>— Članak 2. točka (b)</p> <p>Članak 2. točke od Članak 2. točke</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Navodi se korelacijska tablica.</p>

(b) do (g)	od (c) do (h)			
—	Članak 2. točka (i)			
Članak 2. točka (h)	Članak 2. točka (j) prva i druga alineja			
—	Članak 2. točka (j) treća alineja			
—	Članak 2. točka (k)			
Članak 2. točka (i)	Članak 2. točka (l)			
Članak 2. točka (j)	Članak 2. točka (m)			
Članak 2. točka (k)	Članak 2. točka (n)			
Članak 3.	Članak 3.			
Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5.	Članak 5.			
Članak 6.	Članak 6.			
Članak 7.	Članak 7.			
Članak 8. stavak 1.	Članak 8. stavak 1. podstavak 2.			
podstavak 2.	—			
Članak 8. stavak 3.	Članak 9.			
Članak 9.	Članak 10.			
Članak 10.	Članak 11. stavak 1. podstavak 2.			
Članak 11. stavak 1. podstavak 2.	Članak 11. stavak 3.			
—	Članak 12.			
Članak 12.	Članak 13.			
Članak 13.	Članak 14.			
Članak 14.	Članak 15.			
Članak 15.				

Članak 16. stavak 1. podstavak 2. —	Članak 16. stavak 1. podstavak 2. Članak 11. stavak 3.			
Članak 17.	Članak 17.			
Članak 18.	Članak 18.			
Članak 19.	Članak 19.			
Članak 20. stavci od 1. do 5.	Članak 20. stavci od 1. do 5.			
Članak 20. stavak 6. podstavak 7.	—			
Članak 21.	Članak 21.			
Članak 22.	Članak 22.			
Članak 23. stavak 1.	Članak 23. stavak 1.			
Članak 23. stavak 2. prvi podstavak	Članak 23. stavak 2.			
Članak 23. stavak 2. drugi podstavak	—			
Članak 23. stavak 2. treći podstavak	—			
Članak 23. stavci od 3. do 5.	Članak 23. stavci od 3. do 5.			
Članak 24. stavak 1.	Članak 24. stavak 1.			
Članak 24. stavak 2.	Članak 24. stavak 2.			
Članak 25.	Članak 25.			
Članak 26. stavci od 1. do 3.	Članak 26. stavci od 1. do 3.			
Članak 26. stavak 4.	—			
Članak 26. stavak 5.	Članak 26. stavak 4.			

Članak 27. stavak 1. podstavak 2.	Članak 27. stavak 1. podstavak 2.			
Članak 27. stavak 3.	Članak 28. stavak 1.			
—	Članak 28. stavak 2.			
Članak 28. stavak 1.	Članak 29. stavak 1.			
Članak 28. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.			
Članak 29. stavak 1.	Članak 30. stavak 1.			
Članak 29. stavak 2.	—			
Članak 29. stavak 3.	Članak 30. stavak 2.			
Članak 30.	Članak 31.			
Članak 31.	Članak 32. stavak 1.			
—	Članak 32. stavak 2.			
Članak 32.	Članak 33.			
Članak 33.	Članak 34.			
Članak 34.	Članak 35.			
Članak 35.	Članak 36.			
Članak 36.	Članak 37.			
Članak 37.	Članak 38.			
Članak 38.	Članak 39.			
—	Članak 40.			
Članak 39.	Članak 41.			
Članak 40.	Članak 42.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Svrha je ove Direktive uspostava zajedničkih postupaka za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite u skladu s Direktivi 2011/95/EU.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 1., članak 2.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15) članak/članci 1., 2.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „Ženevska konvencija” znači konvencija od 28. srpnja 1951. o statusu izbjeglica, kako je izmijenjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967.;</p> <p>(b) „zahtjev za međunarodnu zaštitu” ili „zahtjev” znači zahtjev državljanu treće zemlje ili osobe bez državljanstva za zaštitu od strane države članice za koju se smatra da traži status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite, a koja nije</p>	<p>točka (o):</p> <p style="text-align: center;">Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem“,.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 4., članak 32., članak 20., članak 21., članci 49., 50., 42., 52.

<p>izričito zatražila drugu vrstu zaštite izvan područja primjene Direktive 2011/95/EU koja se može posebno primijeniti;</p> <p>(c) „podnositelj zahtjeva” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji su podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu u vezi koje nije još donesena konačna odluka;</p> <p>(d) „podnositelj zahtjeva koji treba posebna postupovna jamstva” znači podnositelj zahtjeva koji zbog osobnih okolnosti nije u mogućnosti u potpunosti ostvarivati prava i ispunjavati obveze iz ove Direktive;</p> <p>(e) „konačna odluka” znači odluka o tome priznaje li se državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite na temelju Direktive 2011/95/EU i u pogledu koje se ne može uložiti pravni lijek u okviru poglavlja V. ove Direktive, bez obzira na to je li podnositelju zahtjeva dozvoljeno ostati u konkretnoj državi članici do završetka postupka;</p> <p>(f) „tijelo odlučivanja” znači nesudsko ili upravno tijelo u državi članici nadležnoj za razmatranje zahtjeva za međunarodnu</p>	<p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p> <p style="text-align: center;">Članak 13.</p> <p>U članku 50. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5., i 6.</p>		
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 133.

<p>zaštitu, koje je ovlašteno donositi odluke u prvom stupnju u tim predmetima;</p> <p>(g) „izbjeglica” znači državljanin treće zemlje ili osobu bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete iz članka 2. točke (d) Direktive 2011/95/EU;</p> <p>(h) „osoba ovlaštena na supsidijarnu zaštitu” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete iz članka 2. točke (f) Direktive 2011/95/EU;</p> <p>(i) „međunarodna zaštita” znači status izbjeglice i status supsidijarne zaštite, kako su definirani u točkama (j) i (k);</p> <p>(j) „status izbjeglice” znači priznavanje državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva izbjeglicom od strane države članice;</p> <p>(k) „status supsidijarne zaštite” znači priznavanje državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva osobom ovlaštenom na supsidijarnu zaštitu od strane države članice;</p> <p>(l) „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina;</p> <p>(m) „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik bez pratnje kako je definiran u članku 2. točke (l) Direktive 2011/95/EU;</p> <p>(n) „zastupnik” znači osoba ili organizacija koju je nadležno tijelo odredilo kako bi pomagalo i zastupalo maloljetnika bez pratnje u postupcima iz ove direktive, a</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci članak 240.
---	---	---------------------	--

<p>s ciljem osiguranja najboljeg interesa djeteta te za njega, prema potrebi, izvršavalo poslovnu sposobnost. Ako je zastupnikom imenovana organizacija, ona određuje osobu odgovornu za izvršavanje obveza zastupanja u pogledu maloljetnika bez pratnje, u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(o) „oduzimanje međunarodne zaštite” znači odluka nadležnog tijela o ukidanju, prestanku ili odbijanju produljenja status izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite osobe u skladu s Direktivom 2011/95/EU;</p> <p>(p) „ostati u državi članici” znači ostati na državnom području, uključujući granicu ili tranzitne zone države članice u kojoj se podneseni zahtjev za međunarodnu zaštitu razmatra;</p> <p>(q) „naknadni zahtjev” znači daljnji zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen nakon donošenja konačne odluke o prethodnom zahtjevu, uključujući slučajeve kada je podnositelj zahtjeva izričito odustao od svog zahtjeva te slučajeve kada je tijelo odlučivanja odbacilo zahtjev nakon njegovog izričitog odustanka u skladu s člankom 28. stavkom 1.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve zahtjeve za međunarodnu zaštitu podnesene na državnom području države članice, uključujući na granici, teritorijalnim vodama ili tranzitnim zonama države članice, te na ukidanje međunarodne zaštite.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na zahtjeve za diplomatski ili teritorijalni azil koji su podneseni pri predstavništvima država članica.</p> <p>3. Države članice mogu odlučiti primjenjivati ovu Direktivu u postupcima odlučivanja o zahtjevima za svaku vrstu zaštite izvan područja primjene Direktive 2011/95/EU.</p>	<p>stavke 2. i 3. članka 3. Direktive nije potrebno preuzimati jer Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti ne propisuje diplomatski i teritorijalni azil, odnosno radi se o odredbama koje daju pravo izbora državi članici.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 20., 21., 33., članak 42.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Nadležna tijela</p> <p>1. Države članice za sve postupke određuju tijelo odlučivanja koje je nadležno za odgovarajuće razmatranje zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Države članice osiguravaju da takvo tijelo ima na raspolaganju odgovarajuća sredstva, uključujući dovoljno</p>	<p>stavak 1. i stavak 3:</p> <p>stavke 2. i 4. Direktive nije potrebno preuzimati jer nije iskorištena navedena mogućnost</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 15. st. 1. i st. 2., 32.</p>

osposobljeno osoblje za izvršavanje zadaća u skladu s ovom Direktivom.

2. Države članice mogu odlučiti da tijelo koje nije tijelo iz stavka 1., bude nadležno za sljedeće:

(a) rješavanje predmeta u skladu s Uredbom (EU) br. 604/2013;

(b) izdavanje ili odbijanje dozvola za ulazak u okviru postupka iz članka 43., uz poštivanje uvjeta koji su u njemu navedeni, te na temelju obrazloženog mišljenja tijela odlučivanja.

3. Države članice osiguravaju da osoblje tijela odlučivanja iz stavka 1. bude odgovarajuće osposobljeno. U tu svrhu države članice osiguravaju odgovarajuće osposobljavanje koje uključuje elemente iz članka 6. stavka 4. točaka od (a) do (e) Uredbe (EU) br. 439/2010. Države članice također uzimaju u obzir odgovarajuća osposobljavanja koja osmišljava i razvija Europski ured za potporu u pitanjima azila (EASO). Osobe koje obavljaju razgovore s podnositeljima zahtjeva prema ovoj Direktivi također trebaju imati opća saznanja o problemima koji mogu negativno utjecati na sposobnost podnositelja zahtjeva za razgovor, kao što su znakovi da je podnositelj zahtjeva mogao biti mučen u prošlosti.

4. Kada je tijelo određeno u stavku 2.,

<p>države članice osiguravaju da osoblje tog tijela ima potrebno znanje ili pohađa potrebno osposobljavanje radi izvršavanja svojih obveza pri provođenja u ove Direktive.</p> <p>5. Zahtjeve za međunarodnu zaštitu podnesene u državi članici a naslovljene na tijela druge države članice, koja u njoj provode granične kontrole ili kontrole iseljavanja, rješavaju države članice na čijem državnom području je zahtjev podnesen.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>Države članice mogu uvesti ili zadržati povoljnije standarde u vezi postupaka za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, u mjeri u kojoj ti standardi nisu nespojivi s ovom Direktivom.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>TEMELJNA NAČELA I JAMSTVA</p>	<p style="text-align: center;">Članak 8.</p> <p>U članku 35. iza stavka 9. dodaju se stavci 10., 11., 12. i 13. koji glase:</p> <p>„(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.</p> <p>(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p> <p>(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik, mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.</p> <p>(13) Snimke ili transkripti snimljenih saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 33. stavak 4., članak 35. stavak 8.</p>

	tražitelja.“ .		
<p>Članak 6.</p> <p>Pristup postupku</p> <p>1. Ako osoba podnese zahtjev za međunarodnu zaštitu tijelu koje je nadležno prema nacionalnom pravu za evidentiranje takvih zahtjeva, zahtjev se evidentira najkasnije tri radna dana od podnošenja zahtjeva.</p> <p>Ako je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen drugim tijelima za koja je vjerojatno da zaprimaju takve zahtjeve, ali nisu nadležna za evidentiranje prema nacionalnom pravu, države članice osiguravaju da se zahtjev evidentira najkasnije šest radnih dana od podnošenja zahtjeva.</p> <p>Države članice osiguravaju da ta druga tijela za koja je vjerojatno da zaprimaju takve zahtjeve za međunarodnu zaštitu, kao što su policija, granična policija, tijela nadležna za iseljništvo i osoblje ustanova za zadržavanje, imaju odgovarajuće</p>	<p>stavak 1.</p> <p style="text-align: center;">Članak 6.</p> <p>U članku 33. stavku 8. riječi: „ili službenici Prihvatilišta“ brišu se.</p> <p>Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi:</p> <p>„(9) Ako policijski službenici iz opravdanih razloga nisu u mogućnosti obaviti poslove iz stavka 8. ovoga članka, iznimno će ih obaviti službenici Službe za prihvati i smještaj tražitelja međunarodne zaštite u Prihvatilištu.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 9. i 10. postaju stavci 10. i 11.</p> <p>stavak 2, stavak 3. i stavak 4.:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 33. stavak 4., članak 15. stavak 1. i 2., članak 34., članak 39.

<p>informacije te da njihovo osoblje dobije potrebnu razinu osposobljenosti za obavljanje njihovih zadaća i obveza te smjernice kako obavješćivati podnositelje zahtjeva o tome gdje i kako podnositi zahtjeve za međunarodnu zaštitu.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da osoba koja je podnijela zahtjev za međunarodnu zaštitu ima učinkovitu mogućnost njegovog što ranijeg podnošenja. Ako podnositelj zahtjeva ne podnese zahtjev, države članice mogu u skladu s tome primijeniti članak 28.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., države članice mogu zahtijevati da se zahtjevi za međunarodnu zaštitu podnose osobno i/ili na određenom mjestu.</p> <p>4. Bez obzira na stavak 3., zahtjev za međunarodnu zaštitu smatra se podnesenim ako su obrazac koji je podnio podnositelj zahtjeva ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, službeno izvješće, zaprimila nadležna tijela određene države članice.</p> <p>5. Ako veliki broj državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva istodobno podnese zahtjeve za međunarodnu zaštitu, zbog čega je u praksi jako teško poštivati rok iz stavka 1., države članice mogu odlučiti da se taj rok produlji</p>	<p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p style="text-align: center;">U članku 34. stavku 1. iza riječi: „usmeno na zapisnik“ dodaju se riječi: „a iznimno u pisanom obliku,“.</p> <p>stavak 5. Direktive: nije iskorištena navedena mogućnost</p>		
---	---	--	--

na 10 radnih dana.			
<p>Članak 7.</p> <p>Zahtjevi podneseni u ime uzdržavanih osoba ili maloljetnika</p> <p>1. Države članice osiguravaju da svaka odrasla osoba s poslovnom sposobnošću ima pravo podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu u svoje ime.</p>	stavak 1.,3. i 4.	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 16., članak 17. stavci 4. i 5., članak 34.,
<p>2. Države članice mogu predvidjeti da podnositelj zahtjeva podnese zahtjev u ime osoba koje on ili ona uzdržavaju. U takvim slučajevima države članice osiguravaju da uzdržavane odrasle osobe daju pristanak na podnošenje zahtjeva u njihovo ime. U suprotnom slučaju one trebaju imati mogućnost podnijeti zahtjev u vlastito ime.</p> <p>Pristanak se zahtijeva u trenutku podnošenja zahtjeva ili, barem prilikom osobnog razgovora da uzdržavanom odraslom osobom. Prije nego se zahtijeva pristanak, svaka odrasla osoba treba se osobno obavijestiti o važnim postupovnim posljedicama podnošenja zahtjeva u</p>	vezano za stavak 3:	Nije preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci čl. 87., čl. 130.

<p>njegovo ili njezino ime i o njezinom pravu na zasebno podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da maloljetnik ima pravo na podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu u vlastito ime ako on ili ona imaju poslovnu sposobnost za poduzimanje radnju u postupcima prema pravu konkretne države članice ili preko svojih roditelja ili drugih odraslih članova obitelji, ili odrasle osobe koja je za njega ili nju odgovorna po pravu ili praksi određene države članice ili preko zastupnika.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da odgovarajuća tijela iz članka 10. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (10) imaju pravo podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u ime maloljetnika bez pratnje ako na temelju pojedinačne procjene njegove ili njezine osobne situacije ta tijela smatraju da bi maloljetnik mogao trebati zaštitu u skladu s Direktivom 2011/95/EU.</p> <p>5. Države članice mogu nacionalnim zakonodavstvom odrediti:</p> <p>(a)slučajeve u kojima maloljetnik može</p>			
---	--	--	--

<p>sam podnijeti zahtjev u svoje ime;</p> <p>(b)slučajeve u kojima zahtjev za maloljetnika bez pratnje mora podnijeti zastupnik iz članka 25. stavka 1. točke (a);</p> <p>(c)slučajeve u kojima se traži da ulaganje zahtjeva za međunarodnu zaštitu znači ulaganje zahtjeva za međunarodnu zaštitu za bilo kojeg maloljetnika koji nije u braku.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Informacije i savjetovanje u ustanovama za zadržavanje i na graničnim prijelazima</p> <p>1. Ako je moguće zaključiti da državljani trećih zemalja i osobe bez državljanstva koje su zadržane u ustanovama za zadržavanje ili na graničnim prijelazima, uključujući tranzitne zone na vanjskim granicama, žele podnijeti zahtjev za međunarodnu zaštitu, države članice pružaju im informacije o mogućnosti takvog postupanja. Države članice u tim ustanovama za zadržavanje i na graničnim prijelazima osiguravaju tumačenje u mjeri u kojoj je potrebno da bi se omogućio pristup postupku za azil.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da organizacije i osobe koje podnositeljima zahtjeva osiguravaju savjetovanje i zastupanje, imaju učinkovit pristup do podnositelja zahtjeva koji se nalaze na graničnim prijelazima, uključujući</p>	<p>stavak 1:</p> <p style="text-align: center;">Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 59., članak 42.</p>

<p>tranzitne zone na vanjskim granicama. Države članice mogu utvrditi pravila koja uređuju prisutnost takvih organizacija i osoba na tim graničnim prijelazima, a posebno da je pristup moguć na temelju dogovora s nadležnim tijelima država članica. Ograničenja takvog pristupa mogu se odrediti samo ako na temelju nacionalnog prava su objektivno potrebna zbog sigurnosti, javnog reda ili upravnog nadzora nad određenim graničnim prijelazima, pod uvjetom da pristup nije time jako ograničen ili onemogućen.</p>	<p>se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p>		
<p>Članak 9.</p> <p>Pravo na ostanak u državi članici do završetka razmatranja zahtjeva</p> <p>1. Podnositeljima zahtjeva dozvoljava se ostanak u državi članici isključivo zbog postupka, dok tijelo odlučivanja ne donese odluku u prvostupanjskom postupku iz poglavlja III. To pravo na ostanak ne predstavlja ovlaštenje na dozvolu boravka.</p> <p>2. Države članice mogu učiniti iznimku, samo ako osoba naknadno podnese zahtjev iz članka 41. ili kada predaju ili izručuju, ovisno o slučaju, osobu drugoj državi članici u skladu s obvezama iz europskog uhidbenog naloga (11) ili na drugi način, ili trećoj zemlji ili međunarodnim</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 4. st. 1. toč. 5., članak 6., članak 7. stavci 1. i 2., članak 52. stavak 3. točka 8., članak 53.</p>

<p>kaznenim sudovima.</p> <p>3. Država članica može izručiti podnositelja zahtjeva trećoj zemlji u skladu sa stavkom 2. samo ako su nadležna tijela sigurna da odluka o izručenju neće prouzročiti neposredno ili posredno vraćanje kojim bi se kršile međunarodne obveze i obveze Unije te države članice.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti za razmatranje zahtjeva</p> <p>1. Države članice osiguravanju da se zahtjevi za međunarodnu zaštitu ne odbijanju niti isključuju od razmatranja samo zbog toga jer nisu podneseni što prije.</p> <p>2. Prilikom razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, tijelo odlučivanja prvo utvrđuje ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete za status izbjeglice, a ako ne ispunjava, utvrđuje ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete za ostvarivanje supsidijarne zaštite.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se odluke tijela odlučivanja o zahtjevima za međunarodnu zaštitu donose nakon odgovarajućeg razmatranja. U tu svrhu države članice osiguravaju da:</p>	<p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p>U članku 34. stavku 1. iza riječi: „usmeno na zapisnik“ dodaju se riječi: „a iznimno u pisanom obliku,“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 34., članak 20 i članak 21., članak 38., članak 40. stavak 6., članak 19., članak 44., članak 28., članak 14.</p>

<p>(a)se zahtjevi razmatraju, a odluke donose pojedinačno, objektivno i nepristrano;</p> <p>(b)se iz različitih izvora, kao što su EASO i UNHCR te odgovarajuće međunarodne organizacije za ljudska prava dobivaju točne i ažurirane informacije o općem stanju koje vlada u zemljama porijekla podnositelja zahtjev te, ako je potrebno, u zemljama kroz koje su putovali, te da su takve informacije dostupne osoblju odgovornom za razmatranje zahtjeva i odlučivanje;</p> <p>(c)osoblje koje razmatra zahtjeve i donosi odluke poznaje odgovarajuće standarde na područja prava azila i prava izbjeglica;</p> <p>(d)osoblje koje razmatra zahtjeve i donosi odluke ima mogućnost savjetovanja sa stručnjacima, kada je to potrebno, o određenim pitanjima, kao što su pitanja vezana za zdravlje, kulturu, religiju, djecu ili spolove.</p> <p>4. Tijela iz poglavlja V. imaju preko tijela odlučivanja, podnositelja zahtjeva ili na drugi način pristup općim informacijama iz</p>	<p>Ministarstvo.</p> <p>(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 9.</p> <p style="text-align: center;">U članku 40. stavku 6. točki 1. riječ: „periodično“ zamjenjuje se riječima: „najmanje svakih šest mjeseci“.</p>		
--	---	--	--

<p>stavka 3. točke (b) koji je potreban za izvršenje njihovih zadaća.</p> <p>5. Države članice osiguravaju pravila za prijevod dokumenata koja su potrebna radi razmatranja zahtjeva.</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 65. stavci 1. i 2.
<p>Članak 11.</p> <p>Zahtjevi odluke tijela odlučivanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se odluke o zahtjevima za međunarodnu zaštitu izdaju u pisanom obliku.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da se, ako je zahtjev odbijen u vezi statusa izbjeglice i/ili supsidijarne zaštite, navedu činjenični i pravni razlozi u odluci, kao i pisane informacije o načinu pobijanja negativne pisane odluke.</p> <p>Države članice ne trebaju navoditi pisane informacije o načinu pobijanja negativne odluke u slučaju odluke kada su podnositelju zahtjeva pružene pisane informacije u prethodnoj fazi ili elektroničkim putem do kojeg podnositelj zahtjeva ima pristup.</p> <p>3. U smislu članak 7. stavka 2., te uvijek kada se zahtjev temelji na istim temeljima, države članice mogu donijeti jedinstvenu odluku koja uključuje sve uzdržavane</p>	stavak 3.- nije iskorištena mogućnost	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 96., 97., 98.

<p>osobe, osim ako bi to dovelo do otkrivanja posebnih okolnosti podnositelja zahtjeva, što bi moglo ugroziti njegove interese, posebno u slučajevima koji uključuju progon koji se temelji na spolu, spolnom opredjeljenju, spolnom identitetu i/ili starosti. U takvim se slučajevima izdaje posebna odluka za određenu osobu.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Jamstva za podnositelje zahtjeva</p> <p>1. U pogledu postupaka iz poglavlja III., države članice osiguravaju da svi podnositelji zahtjeva uživaju sljedeća jamstva:</p> <p>(a) da su informirani, na jeziku koji razumiju ili je opravdano očekivati da ga razumiju, o postupku te o njihovim pravima i obvezama tijekom postupka i mogućim posljedicama neispunjavanja svojih obveza, te nesurađivanja s tijelima. Obavješćuju se o rokovima, sredstvima koja su im na raspolaganju za ispunjavanje njihove obveze dostavljanja elemenata iz članka 4. Direktive 2011/95/EU, kao i posljedicama izričitog ili prešutnog povlačenja zahtjeva. O tome se podnositelji zahtjeva pravovremeno obavješćuju kako bi im se omogućilo</p>	<p>stavak 1. i 2.</p> <p style="text-align: center;">Članak 16.</p> <p>U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatilište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.</p> <p>(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članci 11., 12., 14. stavci 1. i 2., 35., 40. stavci 1. i 5., 42. stavak 2. i 3., 56., 59., 82.</p>

<p>izvršavanje njihovih prava zajamčenih ovom Direktivom i izvršavanje obveza iz članak 13.;</p> <p>(b) prema potrebi im se omogućuje tumač za iznošenje predmeta pred nadležnim tijelima. Države članice razmatraju je li potrebno omogućiti te usluge, a svakako onda kada se podnositelj zahtjeva ima pozvati na razgovor iz članka 14. do 17. i 34., a ako bez takvih usluga nije moguće ostvariti odgovarajuću komunikaciju. U tom i drugim slučajevima kada nadležna tijela pozovu podnositelja zahtjeva, te se usluge plaćaju iz javnih sredstava;</p> <p>(c) ne smije im se uskratiti mogućnost komuniciranja s UNHCR-om ili s bilo kojom drugom organizacijom koja osigurava pravno savjetovanje ili drugo savjetovanje u skladu s pravom određene države članice;</p> <p>(d) njima samima te, ako je potrebno, njihovim pravnim ili drugim savjetnicima u skladu s člankom 23. stavkom 1., dozvoljava se pristup informacijama iz članka 10. stavka 3. točke (b), te informacijama koja daju stručnjaci iz članka 10. stavka 3. točke (d), kada je tijelo odlučivanja uzelo te informacije u razmatranje u svrhu donošenja odluke o njihovom zahtjevu;</p> <p>(e) tijelo odlučivanja im u razumnom roku daje obavijest o odluci povodom</p>	<p>postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima : „stavka 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p> <p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.“</p> <p style="text-align: center;">Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p>		
---	--	--	--

<p>njihovog zahtjeva. Ako podnositelja zahtjeva zastupa pravni ili drugi savjetnik, države članice mogu odlučiti dati obavijest o odluci njemu ili njoj, umjesto podnositelju zahtjeva;</p> <p>(f) kada im se ne pomaže ili ih ne zastupa pravni ili drugi savjetnik, tijelo odlučivanja ih obavješćuje o rezultatu odluke na jeziku koji oni razumiju ili se opravdano može očekivati da ga razumiju. Dane informacije uključuju pouku o pobijanju negativne odluke u skladu s odredbama članka 11. stavka 2.</p> <p>2. U pogledu postupaka iz poglavlja V., države članice osiguravaju da svi podnositelji zahtjeva uživaju jamstva koja su jednaka onima iz stavka 1. točaka od (b) do (e).</p>	<p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p>		
--	--	--	--

	stavak 1. točka f	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 11., 84.,98.
<p>Članak 13.</p> <p>Obveze podnositelja zahtjeva</p> <p>1. Države članice podnositeljima zahtjeva nalažu obvezu surađivanja s nadležnim tijelima radi utvrđivanja identiteta i drugih elemenata iz članka 4. stavka 2. Direktive 2011/95/EU. Države članice mogu odrediti podnositeljima zahtjeva i druge obveze suradnje s nadležnim tijelima, ako su takve obveze potrebne za obradu zahtjeva.</p> <p>2. Države članice posebno mogu propisati sljedeće:</p> <p>(a) podnositelji zahtjeva moraju se javljati nadležnim tijelima ili se osobno pred njima pojaviti, bez odgode ili u određeno vrijeme;</p> <p>(b) podnositelji zahtjeva trebaju podnijeti dokumente koje imaju na raspolaganju i koji su potrebni za razmatranje zahtjeva, kao što su njihove putovnice;</p> <p>(c) podnositelji zahtjeva moraju informirati nadležna tijela o svom trenutačnom</p>	<p>stavak 1:</p> <p style="text-align: center;">Članak 5.</p> <p>U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.</p> <p>(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 28. stavak 1., članak 52., članak 35

<p>prebivalištu ili adresi te o svim promjenama u najkraće vrijeme. Države članice mogu odrediti da podnositelj zahtjeva mora zaprimiti sva pismena u zadnjem mjestu prebivališta ili adresi koju su on ili ona u skladu s tome naveli;</p> <p>(d)nadležna tijela mogu pretražiti podnositelja zahtjeva i predmete koje on ili ona imaju kod sebe. Ne dovodeći u pitanje svaku pretragu koja se provodi zbog sigurnosti, pretraga podnositelja zahtjeva na temelju ove Direktive provodi se od strane osobe istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva i fizičkog i psihičkog integriteta;</p> <p>(e)nadležna tijela mogu fotografirati podnositelja zahtjeva; i</p> <p>(f)nadležna tijela mogu snimati usmene izjave podnositelja zahtjeva, uz uvjet da je podnositelj zahtjeva o tome unaprijed informiran.</p>	<p>usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“.</p>		
	<p>stavak 2</p> <p style="text-align: center;">Članak 8.</p> <p>U članku 35. iza stavka 9. dodaju se stavci 10., 11., 12. i 13. koji glase:</p> <p>„(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.</p> <p>(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p> <p>(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik, mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.</p> <p>(13) Snimke ili transkripti snimljenih saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa tražitelja.“</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 52., članak 35</p>

Članak 14.

U članku 52. stavku 3. točki 3. iza riječi: „**identiteta**“ dodaju se riječi: „te zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva“.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:

„(6) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno **stavku 3. točki 3. ovoga članka**, tražitelj je dužan podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla“.

(7) Pregled tražitelja iz stavka 3. **točke 4.** ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.

(8) Pretraga iz stavka 6. ovoga članka provodi se uz pisanu suglasnost tražitelja uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju uskraćivanja suglasnosti, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku

	28. stavku 1. ovoga Zakona.“		
<p>Članak 14.</p> <p>Osobni razgovor</p> <p>1. Prije nego što tijelo odlučivanja donese odluku, podnositelj zahtjeva ima mogućnost osobnog razgovora o svom zahtjevu za međunarodnu zaštitu s osobom koja je prema nacionalnom pravu nadležna voditi takav razgovor. Osobne razgovore o predmetu zahtjeva za međunarodnu zaštitu vodi osoblje tijela odlučivanja. Ovaj podstavak ne dovodi u pitanje članak 42. stavak 2. točku (b).</p> <p>Kada velik broj državljana trećih zemalja</p>	<p>stavak 1 i stavak 2</p> <p>Članak 14.</p> <p>U članku 52. stavku 3. točki 3. iza riječi: „identiteta“ dodaju se riječi: „te zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva“.</p> <p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:</p> <p>„(6) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno stavku 3. točki 3. ovoga članka, tražitelj je dužan</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 35., 39.

<p>ili osoba bez državljanstva zatraži međunarodnu zaštitu, čime se praktično onemogućuje tijelo odlučivanja da pravovremeno vodi razgovore o predmetu svakog zahtjeva, države članice mogu predvidjeti da se osoblje drugog tijela privremeno uključi u vođenje tih razgovora. U tim slučajevima, osoblje tog drugog tijela prije toga prolazi odgovarajuće osposobljavanje koje uključuje elemente iz članak 6. stavka 4. točaka od (a) do (e) Uredbe (EU) br. 439/2010. Osobe koje vode osobne razgovore s podnositeljima zahtjeva u skladu s ovom Direktivi također moraju imati opće saznanje o problemima koji bi mogli negativno utjecati na sposobnost podnositelja zahtjeva za razgovor, kao što su znakovi da je podnositelj zahtjeva bio u prošlosti mučen.</p>	<p>podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla“.</p> <p>(7) Pregled tražitelja iz stavka 3. točke 4. ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.</p> <p>(8) Pretraga iz stavka 6. ovoga članka provodi se uz pisanu suglasnost tražitelja uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju uskraćivanja suglasnosti, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona.“</p>		
<p>Ako osoba podnese zahtjev za međunarodnu zaštitu u ime osoba koje uzdržava, svaka odrasla uzdržavana osoba treba imati mogućnost osobnog razgovora.</p> <p>Države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu odrediti slučajeve u kojima se maloljetniku daje mogućnost osobnog razgovora.</p> <p>2. Osobni razgovor o predmetu zahtjeva može se propustiti, ako:</p> <p>(a) je tijelo odlučivanja u mogućnosti</p>	<p>-</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 30</p>

<p>donijeti pozitivnu odluku u pogledu statusa izbjeglice na temelju dokaza kojima raspolaže; ili</p> <p>(b) tijelo odlučivanja smatra da podnositelj zahtjeva nije u mogućnosti ili se s njim ne može obaviti razgovor zbog trajnih okolnosti na koje podnositelj zahtjeva ne može utjecati. U slučaju sumnje, tijelo odlučivanja se savjetuje sa zdravstvenim djelatnikom kako bi utvrdilo je li stanje zbog kojeg podnositelj zahtjeva nije u mogućnosti ili se s njim ne može obaviti razgovor privremeno ili trajno.</p> <p>Ako se u skladu s točkom (b) osobni razgovor s podnositeljem zahtjeva ili, ako je potrebno, uzdržavanom osobom ne obavi, potrebno je učiniti razumne napore kako bi se podnositelju zahtjeva ili uzdržavanoj osobi dostavile daljnje informacije.</p> <p>3. Ako se osobni razgovor u skladu s ovim člankom ne obavi, to sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku o zahtjevu za međunarodnu zaštitu.</p> <p>4. Ako se osobni razgovor u skladu sa stavkom 2. točkom (b) ne obavi, to ne utječe negativno na odluku tijela odlučivanja.</p> <p>5. Bez obzira na članak 28. stavak 1. države članice prilikom odlučivanja o</p>			
---	--	--	--

<p>zahtjevu za međunarodnu zaštitu uzimaju u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva propustio osobni razgovor, osim ako on ili ona su imali opravdane razloge za nepojavljivanje.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Uvjeti za osobni razgovor</p> <p>1. Osobni se razgovor uobičajeno održava bez nazočnosti članova obitelji, osim ako tijelo odlučivanja ne smatra potrebnim da je za valjano razmatranje potrebna prisutnost drugih članova obitelji.</p> <p>2. Osobni razgovor se obavlja pod uvjetima koji osiguravaju odgovarajuću tajnost.</p> <p>3. Države članice poduzimaju odgovarajuće korake kako bi osigurale da se osobni razgovori vode u uvjetima koji omogućuju podnositeljima zahtjeva da cjelovito iznesu razloge za svoje zahtjeve. U tom cilju države članice:</p> <p>(a) osiguravaju da je osoba koja obavlja razgovore osposobljena da uzme u obzir osobne i opće okolnosti podnositelja zahtjeva, uključujući kulturno porijeklo,</p>	stavak 1	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl- 35. st. 3.
	stavak 2	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 12., 19
	stavak 3	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 35. st. 1., 5. i 6., čl. 14., čl. 17. st. 6.

<p>spol, spolnu opredijeljenost, spolni identitet ili ranjivost podnositelja zahtjeva;</p> <p>(b)kada je moguće, osiguraju da razgovor s podnositeljem zahtjeva vodi osoba istog spola ako podnositelj zahtjeva tako traži, osim ako tijelo odlučivanja opravdano smatra da se takvo traženje temelji na razlozima koji nisu povezani s poteškoćama podnositelja zahtjeva, da cjelovito iznese razloge za svoj zahtjev;</p> <p>(c)izaberu tumača koji je sposoban osigurati odgovarajuću komunikaciju između podnositelja zahtjeva i osobe koja vodi razgovor. Komunikacija se obavlja na jeziku koji izabere podnositelj zahtjeva, osim ako postoji drugi jezik koji on ili ona razumiju, i na kojem se on ili ona mogu lako sporazumjeti. Kad je to moguće, države članice osiguravaju da je tumač istog spola ako podnositelj zahtjeva tako traži, osim ako tijelo odlučivanja opravdano smatra da se takvo traženje temelji na razlozima koji nisu povezani s poteškoćama podnositelja zahtjeva, da cjelovito iznese razloge za svoj zahtjev;</p> <p>(d)osiguravaju da osoba koja vodi razgovor o predmetu zahtjeva za međunarodnu zaštitu ne nosi vojnu ili policijsku uniformu;</p> <p>(e)osiguravaju da se razgovori s maloljetnicima vode na način koji je odgovarajući za djecu.</p>	stavak 4	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 11. st. 3., čl. 12. st. 2.
---	----------	---------------	--

<p>4. Države članice mogu donositi pravila o nazočnosti trećih osoba na osobnom razgovoru.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Sadržaj osobnog razgovora</p> <p>U vođenju osobnog razgovora o predmetu zahtjeva za međunarodnu zaštitu, tijelo odlučivanja osigurava da se podnositelju zahtjeva pruži odgovarajuća mogućnost iznošenja elemenata potrebnih za što cjelovitije utemeljenje zahtjeva u skladu s člankom 4. Direktive 2011/95/EU. To uključuje mogućnost davanja obrazloženja elemenata koji mogu nedostajati i/ili bilo koje nedosljednosti ili suprotnosti s izjavama podnositelja zahtjeva.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 8.</p> <p>U članku 35. iza stavka 9. dodaju se stavci 10., 11., 12. i 13. koji glase:</p> <p>„(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.</p> <p>(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p> <p>(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik, mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.</p> <p>(13) Snimke ili transkripti snimljenih saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa tražitelja.“ .</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 35</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Zapisnik i snimanje osobnog razgovora</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se o svakom osobnom razgovoru sastavlja detaljan i stvaran zapisnik koji sadrži sve bitne elemente ili da se osobni razgovor zapiše u obliku transkripta.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti zvučno ili audiovizualno snimanje osobnog razgovora. Kada se obavlja takvo snimanje, države članice osiguravaju da snimka ili transkript tog razgovora budu dostupni u vezi s predmetom podnositelja zahtjeva.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva ima mogućnost na kraju osobnog razgovora ili u roku prije nego tijelo odlučivanja odnese odluku, pisano i/ili usmeno iznijeti primjedbe i/ili napomene u pogledu mogućih pogrešnih prijevoda ili shvaćanja u zapisniku ili transkriptu. U tom cilju države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva bude u cijelosti obaviješten o sadržaju zapisnika ili o bitnim elementima transkripta, prema potrebi uz pomoć tumača. Države članice potom zahtijevaju da podnositelj zahtjeva potvrdi da sadržaj zapisnika ili transkripta</p>	<p style="text-align: center;">Članak 7.</p> <p style="text-align: center;">U članku 34. stavku 1. iza riječi: „usmeno na zapisnik“ dodaju se riječi: „a iznimno u pisanom obliku,“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 8.</p> <p style="text-align: center;">U članku 35. iza stavka 9. dodaju se stavci 10., 11., 12. i 13. koji glase:</p> <p>„(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.</p> <p>(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p> <p>(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik, mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.</p> <p>(13) Snimke ili transkripti snimljenih saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa tražitelja.“ .</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 34., 35., 11. stavak 3</p>
---	--	----------------------------	---

<p>ispravno odražava razgovor.</p> <p>Kada se osobni razgovor snima u skladu sa stavkom 2., a snimka je dopušteno dokazno sredstvo u žalbenom postupku iz Poglavlja V., države članice ne zahtijevaju da podnositelj zahtjeva potvrdi da sadržaj zapisnika ili transkripta ispravno odražava razgovor. Ne dovodeći u pitanje članak 16., ako države članice predvide mogućnost transkripta i snimke osobnog razgovora, države članice ne trebaju dozvoliti podnositelju zahtjeva davanje napomena i/ili osiguravanje pojašnjenja transkripta.</p> <p>4. Ako podnositelj zahtjeva odbije potvrditi da sadržaj zapisnika ili transkripta ispravno odražava razgovor, razlozi njegovog ili njezinog odbijanja unose se u spis podnositelja zahtjeva.</p> <p>Takvo odbijanje ne sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku povodom zahtjeva.</p> <p>5. Podnositelji zahtjeva i njihovi pravni i drugi savjetnici iz članka 23., imaju pristup zapisniku ili transkriptu te, ako je potrebno, snimci, prije nego tijelo odlučivanja donese odluku.</p> <p>Ako države članice predvide mogućnost transkripta i snimke osobnog razgovora, države članice ne trebaju dozvoliti pristup</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 76., 84.,
--	---	---------------------	--

<p>snimci u prvostupanjskom postupku iz poglavlja III. U tim slučajevima one svakako osiguravaju pristup snimci u žalbenim postupcima iz poglavlja V.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje stavak 3. ovog članka, ako je zahtjev razmatran u skladu s člankom 31. stavkom 8., države članice mogu omogućiti pristup zapisniku ili transkriptu te, ako je potrebno, snimci, u vrijeme donošenja odluke.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Zdravstveni pregled</p> <p>1. Ako tijelo odlučivanja to smatra potrebnim za ocjenjivanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s člankom 4. Direktive 2011/95/EU, države članice uz pristanak podnositelja zahtjeva organiziraju zdravstveni pregled podnositelja zahtjeva u vezi znakova koji mogu ukazivati na proganjanje ili tešku štetu u prošlosti. Druga je mogućnost da države članice mogu predvidjeti da podnositelj zahtjeva sam organizira takav zdravstveni pregled.</p> <p>Zdravstveni pregled iz prvog podstavka provode kvalificirani zdravstveni djelatnici, a rezultat pregleda se dostavlja tijelu odlučivanja što prije. Države članice mogu odrediti zdravstvene djelatnike koji</p>	<p>Članak 5.</p> <p>U članku 28. stavku 2. točki 2. riječi: „Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO)“ zamjenjuju se riječima: „Agencija Europske unije za azil (u daljnjem tekstu EUAA)“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Ministarstvo može, uz pristanak tražitelja, organizirati medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak, a troškove medicinskog vještačenja snosi Ministarstvo.</p> <p>(5) Kada Ministarstvo ocijeni da medicinsko vještačenje radi utvrđivanja izloženosti proganjanju ili riziku trpljenja</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 28., članak 52. stavak 3. točka 4.</p>

<p>moгу provoditi takve zdravstvene preglede. Ako podnositelj zahtjeva odbije takav zdravstveni pregled, to ne sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku o zahtjevu za međunarodnu zaštitu.</p> <p>Zdravstveni pregledi koji se provode u skladu s ovim stavkom plaćaju se iz javnih sredstava.</p> <p>2. Ako se zdravstveni pregled ne obavi u skladu sa stavkom 1., države članice obavješćuju podnositelje zahtjeva da oni mogu na vlastitu inicijativu i na vlastiti trošak organizirati zdravstveni pregled u vezi znakova koji mogu ukazivati na progiranje ili tešku štetu u prošlosti.</p> <p>3. Rezultate zdravstvenih pregleda iz stavaka 1. i 2. ocjenjuje tijelo odlučivanja zajedno s drugim elementima zahtjeva.</p>	<p>ozbiljne nepravde nije potrebno, tražitelj će biti obaviješten pisanim putem ili usmeno na zapisnik ako je nepismen, da ga može organizirati na vlastitu inicijativu i o vlastitom trošku.“.</p> <p>-</p>		
<p>Članak 19.</p> <p>Besplatno pružanje pravnih i postupovnih informacija u prvostupanjskim postupcima</p> <p>1. U prvostupanjskim postupcima iz poglavlja III., države članice osiguravaju da na zahtjev, podnositelji zahtjeva imaju besplatne pravne i postupovne informacije, uključujući barem informacije o postupku u svjetlu posebnih okolnosti podnositelja zahtjeva. U slučaju negativne odluke u</p>	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 59.</p>

<p>vezi zahtjeva u prvom stupnju, države članice također na zahtjev podnositelja zahtjeva daju podnositelju zahtjeva informacije – osim onih koje su dane u skladu s člankom 11. stavkom 2. i člankom 12. stavkom 1. točkom (f) – radi razjašnjavanja razloga za takvu odluku i način pobijanja odluke.</p> <p>2. Na besplatno pružanje pravnih i postupovnih informacija primjenjuju se uvjeti iz članka 21.</p>	<p>3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p>		
<p>Članak 20.</p> <p>Besplatna pravna pomoć i zastupanje u žalbenim postupcima</p> <p>1. Države članice podnositeljima zahtjeva osiguravaju besplatnu pravnu pomoć i zastupanje u žalbenim postupcima iz</p>	<p>stavak 1 i 4:</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 60.</p>

<p>poglavlja V. To uključuje najmanje pripremu potrebnih postupovnih dokumenata i sudjelovanje u sudskoj raspravi u prvostupanjskom postupku u ime podnositelja zahtjeva.</p> <p>2. Države članice također mogu pružati besplatnu pravnu pomoć i zastupanje u prvostupanjskim postupcima iz poglavlja III. U takvim se slučajevima članak 19. ne primjenjuje.</p> <p>3. Države članice mogu odrediti da se besplatna pravna pomoć i zastupanje ne odobravaju kada sud ili drugo nadležno tijelo smatraju da žalba nema realne mogućnosti za uspjeh.</p> <p>Ako odluku da se odobri besplatna pravna pomoć i zastupanje u skladu s ovim stavkom donese tijelo koje nije sud, države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva ima učinkovit pravni lijek pred sudom protiv te odluke.</p> <p>U primjeni ovog stavka, države članice osiguravaju da pravna pomoć i zastupanje ne budu samovoljno ograničeni te da podnositelj zahtjeva ima neometen pristup pravosuđu.</p> <p>4. Na besplatnu pravnu pomoć i zastupanje primjenjuju se uvjeti iz članka 21.</p>	stavak 2	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 60. stavak 2. točka 2.
	stavak 3	Nije potrebno preuzimanje	nije iskorištena navedena mogućnost
	Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15) članak/članci 6., 7., 8., 9.	

<p>Članak 21.</p> <p>Uvjeti za besplatno pružanje pravnih i postupovnih informacija i besplatno zastupanje</p> <p>1. Države članice mogu odrediti da besplatne pravne i postupovne informacije iz članka 19. pružaju nevladine organizacije, ili stručnjaci iz vladini tijela ili specijalizirane državne službe.</p> <p>Besplatnu pravna pomoć i zastupanje iz članka 20. ostvaruju one osobe kojima je to dozvoljeno prema nacionalnom pravu.</p> <p>2. Države članice mogu odrediti da se besplatne pravne i postupovne informacije iz članka 19. i besplatna pravna pomoć i zastupanje iz članka 20. priznaju:</p> <p>(a)samo onima koji nemaju dostatnih sredstava; i/ili</p> <p>(b)samo u pogledu onih usluga koje pružaju pravni i drugi savjetnici koji su određeni nacionalnim pravom da</p>	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 59., 60.</p>

<p>pomažu i zastupaju podnositelje zahtjeva.</p> <p>Države članice mogu odrediti da se besplatna pravna pomoć i zastupanje iz članka 20. priznaje samo za žalbene postupke u skladu s poglavljem V. pred prvostupanjskim sudom, a ne na daljnje žalbe ili druge pravne lijekove predviđene nacionalnim pravom, uključujući ponovno saslušavanje i ponovno razmatranje žalbi.</p>	<p>postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p>		
<p>Države članice također mogu u primjeni članka 41. stavka 2. točke (c) odrediti da se besplatna pravna pomoć i zastupanje iz članka 20. ne priznaje podnositeljima zahtjeva koji više ne borave na njihovom državnom području.</p> <p>3. Države članice također mogu utvrditi pravila u vezi načina ulaganja i obrade zahtjeva za besplatne pravne i postupovne informacije iz članka 19. te besplatnu pravnu pomoć i zastupanje iz članka 20.</p> <p>4. Države članice također mogu:</p> <p>(a)odrediti monetarna i/ili vremenska ograničenja za besplatno pružanje pravnih i postupovnih informacija iz članka 19., i za pružanje besplatne pravne pomoći i zastupanja iz članka 20., pod uvjetom da takva ograničenja samovoljno ne ograničavaju pružanje pravnih i postupovnih informacija i</p>	<p>-</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15) članak/članci 6., 7., 8., 9.</p>

<p>pravne pomoći i zastupanja; (b)odrediti da položaj podnositelja zahtjeva u vezi honorara i drugih troškova ne bude povoljniji od općenitog koji priznaju svojim državljanima u stvarima koje se odnose na pravnu pomoć.</p> <p>5. Države članice mogu zahtijevati naknadu, u cijelosti ili djelomično, svih odobrenih troškova, ako i kada se financijsko stanje podnositelja zahtjeva znatno poboljša ili ako je odluka o dodjeli tih troškova donesena na temelju netočnih podataka koje je dostavio podnositelj zahtjeva.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Pravo na pravnu pomoć i zastupanje u svim fazama postupka</p> <p>1. Podnositeljima zahtjeva daje se mogućnost savjetovanja, na vlastiti trošak, i na učinkovit način, s pravnim ili drugim savjetnikom kojeg kao takvog priznaje ili dopušta nacionalno zakonodavstvo, o pitanjima u vezi njihovih zahtjeva za međunarodnu zaštitu, i nakon donošenja negativne odluke.</p> <p>2. Države članice mogu dozvoliti nevladinim organizacijama pružanje</p>	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 32., čl. 59. st. 3.</p>

<p>besplatne pravne pomoći i/ili zastupanja za podnositelje zahtjeva u postupcima iz poglavlja II. i poglavlja V. u skladu s nacionalnim pravom.</p>	<p>tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „ stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p>		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 60. st. 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15) članak/članci čl. 3. st. 4.

<p>Članak 23.</p> <p>Opseg pravne pomoći i zastupanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravni ili drugi savjetnik kojeg kao takvog priznaje ili dopušta nacionalno zakonodavstvo, koji pomaže ili zastupa podnositelja zahtjeva prema uvjetima iz nacionalnog prava, ima pristup informacijama iz predmeta podnositelja zahtjeva na temelju na kojem se donosi ili će se donijeti odluka.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti iznimke ako bi otkrivanje informacija ili izvora moglo ugroziti nacionalnu sigurnost, sigurnost organizacija ili osobe/osoba koje dostavljaju informacije ili sigurnosti osobe/osoba na koje se informacije odnose, ili kad bi bili ugroženi interesi istrage u vezi razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu od strane nadležnih tijela država članica ili bi to oslabilo međunarodne odnose država članica. U tim slučajevima države članice:</p> <p>(a) omogućuju pristup takvim informacijama ili izvorima koji su na raspolaganju tijelima iz poglavlja V.; i</p> <p>(b) u nacionalnom pravu utvrđuju postupke kojima se osigurava poštivanje prava</p>	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 11., čl. 35. st 3., čl. 59., čl. 60.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>podnositelja zahtjeva na obranu.</p> <p>U pogledu točke (b) države članice posebno mogu omogućiti pristup do takvih informacija ili izvora pravnom ili drugom savjetniku koji je obavio sigurnosnu provjeru ako su informacije potrebne za razmatranje zahtjeva ili za donošenje odluke o ukidanju međunarodne zaštite.</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 11., 30., 84
<p>2. Države članice osiguravaju da pravni ili drugi savjetnik koji pomaže ili zastupa podnositelja zahtjeva ima pristup do zatvorenih područja, ako što su ustanove za zadržavanje i tranzitne zone, u svrhu savjetovanja podnositelja zahtjeva u skladu s člankom 10. stavkom 4. i člankom 18. stavkom 2. točkama (b) i (c) Direktive 2013/33/EU.</p> <p>3. Države članice dozvoljavaju podnositelju zahtjev ada na osobni razgovor dovede pravnog ili drugog savjetnika kojeg kao takvog priznaje ili dopušta nacionalno zakonodavstvo.</p> <p>Države članice mogu odrediti da pravni ili drugi savjetnik može intervenirati samo na kraju osobnog razgovora.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje ovaj članak ili članak 25. stavak 1. točku (b), države članice mogu predvidjeti pravila o prisutnosti pravnih ili drugih savjetnika na svim razgovorima tijekom postupka.</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15) članak/članci 3., 6.

<p>Države članice mogu zahtijevati prisutnost podnositelja zahtjeva na osobnom razgovoru, čak i kada su on ili ona zastupani pod uvjetima iz nacionalnog prava od strane pravnog ili drugog savjetnika, te mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva osobno odgovara na postavljena pitanja.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 25. stavak 1. točku (b), odsutnost pravnog ili drugog savjetnika ne sprečava nadležno tijelo da vodi osobni razgovor s podnositeljem zahtjeva.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Podnositelji zahtjeva koji trebaju posebna postupovna jamstva</p> <p>1. Države članice u razumnom roku nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu pomoć ocjenjuju treba li podnositelj zahtjeva posebna postupovna jamstva.</p> <p>2. Ocjena iz stavka 1. može se uključiti u postojeće nacionalne postupke i/ili u ocjenu iz članka 22. Direktive 2013/33/EU te za nju nije potrebno pokretati upravni postupak.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se podnositeljima zahtjeva za koje je</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 15.,

<p>utvrđeno da su podnositelji zahtjeva koji trebaju posebna postupovna jamstva, pruži odgovarajuća pomoć kako bi ostvarili prava i ispunjavali obveze iz ove Direktive tijekom cijelog postupka za azil.</p> <p>Ako se takva odgovarajuća pomoć ne može pružiti u okviru postupaka iz članka 31. stavka 8. i članka 43., posebno ako države članice smatraju da podnositelj zahtjeva treba posebna postupovna jamstva, što je rezultat mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, države članice ne primjenjuju ni ne propuštaju primjenjivati članak 31. stavak 8. i članak 43. Ako države članice primjenjuju članak 46. stavak 6. na podnositelje zahtjeva na koje se članak 31. stavak 8. i članak 43. ne mogu primjenjivati u skladu s ovom podstavku, države članice osiguravaju najmanje jamstva iz članka 46. stavka 7.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da se potreba za posebnim postupovnim jamstvima također poštuje, u skladu s ovom Direktivom, ako se takva potreba pojavi u kasnijoj fazi postupka, bez potrebe ponovnog pokretanja postupka.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 25.</p> <p>Jamstva za maloljetnike bez pratnje</p> <p>1. U pogledu svih postupaka iz ove Direktive, a ne dovodeći u pitanje odredbe članka 14. do 17., države članice:</p> <p>(a) u najkraćem mogućem roku poduzimaju mjere kojima se osigurava da maloljetnika bez pratnje zastupa i pomaže mu zastupnik, kako bi mu se omogućilo ostvarivanje prava i ispunjavanje obveza iz ove Direktive. Maloljetnik bez pratnje bez odgode se obavješćuje o imenovanju zastupnika. Zastupnik obavlja svoje zadatke u skladu s načelom najboljeg interesa djeteta i mora imati usko stručno znanje iz tog područja. Osobu koja postupka kao zastupnik zamjenjuje se, ako je potrebno. Organizacije ili pojedinci čiji interesi jesu ili bi mogli biti suprotni interesima maloljetnika bez pratnje nisu pogodni biti zastupnicima. Zastupnikom također može biti zastupnik iz Direktive 2013/33/EU;</p> <p>(b) osiguravaju da je zastupniku pružena mogućnost da maloljetnika bez pratnje obavijesti o značenju i mogućim posljedicama osobnog razgovora te da ga prema potrebi obavijesti kako se pripremiti za osobni razgovor. Države</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 10. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja djeteta s obitelji, ako je to u njegovom interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.“</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Poseban skrbnik dužan je poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji, kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.</p> <p>(5) Djetetu se tijekom postupka međunarodne zaštite osigurava pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njegovoj dobi te aktivnostima na otvorenom.“</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 4. st 1. toč.14. i toč.15., čl. 10., čl. 15., čl. 16., čl. 17., čl. 18., čl. 59.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>članice osiguravaju da zastupnik i/ili pravni ili drugi savjetnik kojeg kao takvog priznaje ili dopušta nacionalno zakonodavstvo budu prisutni na tom razgovoru i imaju mogućnost postavljati pitanja ili davati primjedbe u mjeri u kojoj to dopusti osoba koja vadi razgovor.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p style="text-align: center;">U članku 17. stavku 1. iza riječi: „poslove socijalne skrbi“ dodaje se zarez i riječ: „odmah,“.</p>		
<p>Države članice mogu zahtijevati prisutnost maloljetnika bez pratnje na osobnom razgovoru, čak i onda kada je prisutan zastupnik.</p> <p>2. Države članice se mogu suzdržati od imenovanja zastupnika maloljetniku bez pratnje ako će maloljetnik nevjerojatnije napuniti 18 godine prije donošenja prvostupanjske odluke.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da:</p> <p>(a) ako se s maloljetnikom bez pratnje obavlja osobni razgovor u vezi njegovog zahtjeva za međunarodnu zaštitu iz članaka 14. do 17. i 34., taj razgovor vodi osoba koja ima potrebno znanje o posebnim potrebama maloljetnika;</p> <p>(b) odluku tijela odlučivanja o zahtjevu maloljetnika bez pratnje pripremi službena osoba koja ima potrebno znanje o posebnim potrebama maloljetnika.</p>	<p>u odnosu na st. 6. podstavak 2.</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije iskorištena navedena mogućnost s obzirom na čl. 17. stavak 10. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15 i 127/17)</p>

4. Maloljetnicima bez pratnje i njihovim zastupnicima besplatno se osiguravaju pravne i postupovne informacije iz članka 19., kao i u postupcima ukidanja međunarodne zaštite iz poglavlja IV.

5. Države članice mogu za određivanje o starosti maloljetnika bez pratnje u okviru razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu koristiti zdravstvenu opremu, ako na temelju općih izjava ili drugih odgovarajućih pokazatelja države članice imaju dvojbe o starosti podnositelja zahtjeva. Ako države članice i nakon toga imaju dvojbu u pogledu starosti podnositelja zahtjeva, pretpostavit će da je podnositelj zahtjeva maloljetnik.

Svi se zdravstveni pregledi obavljaju uz puno poštivanje dostojanstva pojedinca, smiju biti u najmanjoj mjeri invazivni, te ih provode kvalificirani zdravstveni djelatnici koji mogu dati u granicama mogućnosti vjerodostojan odgovor.

Prilikom obavljanja zdravstvenih pregleda države članice osiguravaju:

(a) da se maloljetnike bez pratnje prije razmatranja njihovog zahtjeva za međunarodnu zaštitu i na jeziku koji razumiju, ili se opravdano može pretpostaviti da razumiju, obavijesti o mogućnosti utvrđivanja njihove starosti

<p>zdravstvenim pregledom. To uključuje informacije o načinu pregleda i o mogućim posljedicama rezultata zdravstvenog pregleda za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, kao i o posljedicama odbijanja zdravstvenog pregleda od strane maloljetnika;</p> <p>(b) da maloljetnici bez pratnje i/ili njihovi zastupnici daju pristanak na zdravstveni pregled koji se provodi radi utvrđivanja starosti određenog maloljetnika; i</p> <p>(c) da se odluka o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu maloljetnika bez pratnje koji je odbio zdravstveni pregled ne temelji isključivo na tom odbijanju.</p> <p>Činjenica da je maloljetnik bez pratnje odbio zdravstveni pregled ne sprečava tijelo odlučivanja da donese odluku o zahtjevu za međunarodnu zaštitu.</p> <p>6. Najbolji interes djeteta je najvažnija briga država članica u provođenju ove Direktive.</p> <p>Ako države članice tijekom postupka za azil utvrde da je osoba maloljetnik bez pratnje, one mogu:</p> <p>(a) primjenjivati ili nastaviti primjenjivati članak 31. stavak 8., samo ako:</p> <p>i. podnositelj zahtjeva dolazi iz države koja ispunjava uvjete da se smatra sigurnom zemljom porijekla za potrebe</p>			
---	--	--	--

<p>ove Direktive; ili</p> <p>ii. je podnositelj zahtjeva uložio naknadni zahtjev za međunarodnu zaštitu koji nije nedopušten u skladu s člankom 40. stavkom 5.; ili</p> <p>iii. postoje ozbiljni razlozi da se smatra da podnositelj zahtjeva predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni red države članice ili je podnositelj zahtjeva bio prisilno istjeran zbog ozbiljnih razloga javne sigurnosti ili javnog reda prema nacionalnom pravu;</p> <p>(b) primjenjivati ili nastaviti primjenjivati članak 43. u skladu s člancima od 8. do 11. Direktive 2013/33/EU, samo ako:</p> <p>i. podnositelj zahtjeva dolazi iz zemlje koja ispunjava mjerila da se smatra sigurnom zemljom za potrebe ove Direktive; ili</p> <p>ii. je podnositelj zahtjeva uložio naknadni zahtjev; ili</p> <p>iii. postoje ozbiljni razlozi da se smatra kako podnositelj zahtjeva predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni red države članice ili je podnositelj zahtjeva bio prisilno istjeran zbog ozbiljnih razloga javne sigurnosti ili javnog reda prema nacionalnom pravu; ili</p> <p>iv. postoje opravdani razlozi da se smatra kako je zemlja koja nije država članica za podnositelja</p>			
---	--	--	--

<p>zahtjeva sigurna zemlja u skladu s članku 38.; ili</p> <p>v. je podnositelj obmanuo tijela podnošenjem lažnih isprava; ili</p> <p>vi. je podnositelj zahtjeva zlonamjerno uništio ili raspolagao osobnim ili putnim ispravama koje bi pomogle pri utvrđivanju njegovog ili njezinog identiteta ili državljanstva.</p> <p>Države članice mogu primjenjivati točke v. i vi. samo u pojedinačnim slučajevima kada postoje ozbiljni razlozi da se smatra da podnositelj zahtjeva pokušava prikriti bitne elemente koji bi vjerojatno doveli do negativne odluke i ako je podnositelj zahtjeva imao sve mogućnosti, uzimanjem u obzir posebnih postupovnih potreba maloljetnika bez pratnje, da podnesen valjane razloge za postupanje iz točaka v. i vi., uključujući savjetovanje sa svojim zastupnikom;</p> <p>(c) smatrati zahtjev nedopuštenim u skladu s člankom 33. stavkom 2. točkom (c) ako se zemlja koja nije država članica smatra sigurnom trećom zemljom za podnositelja zahtjeva u skladu s članku 38., pod uvjetom da je to u najboljem interesu maloljetnika;</p> <p>(d) primjenjivati postupak iz članka 20. stavka 3. ako zastupnik maloljetnika ima pravnu izobrazbu u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
---	--	--	--

<p>Ne dovodeći u pitanje članak 41. u primjeni članka 46. stavka 6. na maloljetnike bez pratnje, države članice osiguravaju u svakom slučaju barem jamstva iz članka 46. stavka 7.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Zadržavanje</p> <p>1. Države članice ne zadržavaju osobu samo zato što su on ili ona podnositelji zahtjeva. Razlozi i uvjeti zadržavanja i jamstva koja su na raspolaganju podnositeljima zahtjeva u skladu su s Direktivom 2013/33/EU.</p> <p>2. Ako se zadržava podnositelj zahtjeva, države članice osiguravaju da postoji mogućnost ubrzanog sudskog razmatranja u skladu s Direktivom 2013/33/EU.</p>	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 54. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja, ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito, ako se ocijeni da postoji rizik od bijega 2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva 3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske 4. sprječavanje širenja zaraznih bolesti u skladu s nacionalnim propisima o nužnim epidemiološkim mjerama 5. sprječavanje dovođenja u opasnost 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 54.</p>

	<p>života osoba i imovine</p> <p>6. više uzastopnih pokušaja napuštanja Republike Hrvatske tijekom postupka međunarodne zaštite</p> <p>7. provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se na temelju objektivnih okolnosti, uzimajući u obzir da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak odobrenja međunarodne zaštite, opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje odluke o protjerivanju i/ili vraćanju donijete sukladno odredbama Zakona o strancima.“.</p> <p>Iza stavka 12. dodaju se stavci 13. i 14. koji glase:</p> <p>„(13) Ograničenje kretanja, u razumnim vremenskim razmacima, razmatra nadležni upravni sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja, posebno kada ograničenje kretanja traje dulje od mjesec dana te u slučaju promjene ili nastupanja novih okolnosti koje mogu utjecati na zakonitost ograničenja kretanja tražitelja.</p> <p>(14) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o ograničenju slobode kretanja nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja</p>		
--	--	--	--

	odmah pustiti na slobodu.“.		
<p>Članak 27.</p> <p>Postupak odbijanja zahtjeva</p> <p>1. U mjeri u kojoj nacionalno pravo države članice dopušta mogućnost odbijanja zahtjeva, kada podnositelj zahtjeva izričito odustane od svojeg zahtjeva za međunarodnu zaštitu, države članice osiguravaju da tijelo odlučivanja donese odluku o prestanku postupka ili o odbijanju zahtjeva.</p> <p>2. Države članice također mogu odlučiti da tijelo odlučivanja može prekinuti postupka bez donošenja odluke. U tom slučaju države članice osiguravaju da tijelo odlučivanja unese bilješku u predmet podnositelja zahtjeva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 39
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 46
	stavak 2	Nije potrebno preuzimanje	nije iskorištena navedena mogućnost

<p>Članak 28.</p> <p>Postupak kod izričitog povlačenja ili odustanka od zahtjeva</p> <p>1. Kada postoji opravdan razlog da se smatra da je podnositelj zahtjeva izričito povukao ili odustao od svog zahtjeva, države članice osiguravaju da tijelo odlučivanja donese odluku o prestanku razmatranja ili, ako tijelo odlučivanja smatra da zahtjev nije utemeljen nakon odgovarajućeg razmatranja sadržaja zahtjeva u skladu s člankom 4. Direktive 2011/95/EU, odbije zahtjev.</p> <p>Države članice mogu smatrati da je podnositelj zahtjeva izričito povukao ili odustao od svog zahtjeva za međunarodnu pomoć, posebno kada je utvrdilo sljedeće:</p> <p>(a) da se on ili ona nisu odazvali na zahtjeve da podnesu informacije bitne za njihov zahtjev za potrebe članka 4. Direktive 2011/95/EU ili se nisu odazvali na osobni razgovor iz članaka od 14. do 17. ove Direktive, osim ako podnositelj zahtjeva u razumnom roku ne dokaže da je njegovo propuštanje posljedica okolnosti na koje on ili ona nisu mogli utjecati;</p> <p>(b) da su on ili ona pobjegli ili bez dozvole napustili mjesto gdje su živjeli ili bili zadržani a da nisu u razumnom roku o tome obavijestili nadležno tijelo ili da u</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 39.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 46., 82., glava III - obnova postupka

razumnom roku nisu izvršili obveze javljanja ili druge obveze kontaktiranja, osim ako podnositelj zahtjeva dokaže da je to posljedica okolnosti na koje on ili ona nisu mogli utjecati.

U svrhu provedbe ovih odredaba države članice mogu utvrditi rokove ili smjernice.

2. Države članice osiguravaju da podnositelj zahtjeva koji se ponovno javi nadležnom tijelu nakon donošenja odluke o prekidu postupka iz stavka 1. ovog članka, ima pravo zatražiti ponovno otvaranje svog slučaja ili podnijeti novi zahtjev na koji se neće primjenjivati postupak iz članak 40. i 41.

Države članice mogu utvrditi rok od najmanje devet mjeseci u kojem podnositelj zahtjeva ne može tražiti ponovno otvaranje slučaja ili u kojem se novi postupak smatra naknadnim zahtjevom i na njega se primjenjuju članci 40. i 41. Države članice mogu odrediti da se slučaj podnositelja zahtjeva može ponovno otvoriti samo jednom.

Države članice osiguravaju da se takva osoba ne odstrani suprotno načelu nevraćanja.

Države članice mogu dozvoliti tijelu odlučivanja da nastavi razmatranje u fazi u kojoj je postupak bio prekinut.

<p>3. Ovaj članak ne dovodi u pitanje Uredbu (EU) br. 604/2013.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Uloga UNHCR-a</p> <p>1. Države članice omogućuju UNHCR-u:</p> <p>(a) pristup podnositeljima zahtjeva, uključujući one koji su zadržani, a nalaze se na granicama ili u tranzitnim zonama;</p> <p>(b) pristup informacijama o pojedinačnim zahtjevima za međunarodnu zaštitu o tijeku postupka i o izdanim odlukama, uz uvjet da je s tim suglasan podnositelj zahtjeva;</p> <p>(c) da u okviru izvršavanja svojih nadzornih zadaća iz članka 35. Ženevske konvencije, predstavi svoje mišljenje bilo kom nadležnom tijelu u vezi pojedinačnih zahtjeva za međunarodnu zaštitu u svakoj fazi postupka.</p> <p>2. Stavak 1. se primjenjuje na organizacije koje djeluju na državnom području konkretne države članice u ime</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 11., 12., 42. st. 2. i 3., , 59., 82.</p>

<p>UNHCR-a u skladu sa sporazumom s tom državom članicom.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Prikupljanje informacija o pojedinačnim slučajevima</p> <p>U svrhe razmatranja pojedinačnih slučajeva države članice ne smiju:</p> <p>(a)otkrivati informacije u vezi pojedinačnih zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili činjenice da je provedena primjena na pretpostavljene izvršitelje progona ili teške štete;</p> <p>(b)dobivati informacije od pretpostavljenih izvršitelja progona ili teške štete na način koji bi utjecao tako da bi ti izvršitelji biti izravno obaviješteni o činjenici da je zahtjev podnesen od strane konkretnog podnositelja te bi to ugrozilo fizički integritet podnositelja zahtjeva ili osoba koje uzdržava ili njegovu ili njezinu slobodu i sigurnosti ili sigurnost članova njegove ili njezine obitelji koji još žive u zemlji porijekla.</p> <p>POGLAVLJE III.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 19.</p>

<p>PRVOSTUPANJSKI POSTUPCI</p> <p>ODJELJAK I.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Postupak razmatranja</p> <p>1. Države članice obrađuju zahtjeve za međunarodnu zaštitu u postupku razmatranja u skladu s temeljnim načelima i jamstvima iz poglavlja II.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se postupak razmatra što prije zaključi ne dovodeći u pitanje odgovarajuće i cjelovito razmatranje.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se postupak razmatranja zaključi u roku od šest mjeseci od ulaganja zahtjeva.</p> <p>Ako se zahtjev rješava u postupku iz Uredbe (EU) br. 604/2013, rok od šest mjeseci počinje teći od trenutka kada država članica koja je nadležna za njegovo razmatranje bude utvrđena u skladu s tom Uredbom, podnositelj zahtjeva je još na državnom području te države članice i pod nadzorom je nadležnog tijela.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 9.</p> <p style="text-align: center;">U članku 40. stavku 6. točki 1. riječ: „periodično“ zamjenjuje se riječima: „najmanje svakih šest mjeseci“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 40., čl. 38. st. 2., čl. 41. st. 1.</p>

<p>Države članice mogu produjiti rok od šest mjeseci koji je utvrđen ovim stavkom na vrijeme koje ne prelazi daljnjih devet mjeseci, ako:</p> <p>(a) su uključena složena pitanja o činjenicama i/ili pravu;</p> <p>(b) veliki broj državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva podnese zahtjev za međunarodnu zaštitu, zbog čega je u praksi jako teško zaključiti postupak u roku od šest mjeseci;</p> <p>(c) ako se kašnjenje očigledno može pripisati propuštanju podnositelja zahtjeva da ispuni svoje obveze prema članku 13.</p> <p>Iznimno u opravdanim slučajevima države članice mogu produjiti rokove iz ovog stavka do najdulje tri mjeseca ako je to potrebno za osiguranje odgovarajućeg i cjelovitog razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje članke 13. i 18. Direktive 2011/95/EU, države članice mogu odgoditi zaključivanje postupka razmatranja, ako se od tijela odlučivanja ne može opravdano očekivati da odluči u roku iz stavka 3. zbog nesigurnog stanja u zemlji porijekla za koje se očekuje da je privremeno. U tom slučaju države članice:</p> <p>(a) najmanje svakih šest mjeseci provjeravaju stanje u zemlji porijekla;</p>			
--	--	--	--

<p>(b) obavješćuju određene podnositelja zahtjeva u razumnom roku o razlozima odlaganja;</p> <p>(c) obavješćuju Komisiju u razumnom roku o razlozima odlaganja postupaka za tu zemlju porijekla.</p> <p>5. U svakom slučaju države članice zaključuju postupaka razmatranja najkasnije u roku od 21 mjesec od podnošenja zahtjeva.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da, ako se odluka ne može donijeti u roku od šest mjeseci, podnositelj zahtjeva treba:</p> <p>(a) biti obaviješten o kašnjenju; i</p> <p>(b) na svoj zahtjev dobiti informacije o razlozima kašnjenja i u roku u kojem se može očekivati donošenje odluke o njegovom ili njezinom zahtjevu.</p> <p>7. Države članice mogu dati prednost razmatranju zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s temeljnim načelima i jamstvima iz poglavlja II., posebno:</p> <p>(a) ako je vjerojatno da je zahtjev utemeljen;</p> <p>(b) ako je podnositelj zahtjeva ranjiv za potrebe članka 22. Direktive 2013/33/EU ili treba posebna postupovna jamstva, posebno maloljetnik bez pratnje.</p>			
--	--	--	--

8. Države članice mogu propisati da se u skladu s temeljnim načelima i jamstvima iz poglavlja II. zahtjevi razmatraju ubrzano i/ili vode na granicama ili u tranzitnim zonama u skladu s člankom 43., ako:

- (a) je podnositelj zahtjeva prilikom podnošenja svog zahtjeva i činjenica pokrenuo samo pitanja koja nisu mjerodavna za razmatranje ispunjavaju li on ili ona uvjete kao ovlaštenici međunarodne zaštite na temelju Direktive 2011/95/EU; ili
- (b) podnositelj zahtjeva dolazi iz zemlje porijekla za potrebe ove Direktive; ili
- (c) je podnositelj obmanuo tijela podnošenjem informacija ili dokumenata ili je prešutio važne informacije ili dokumente u pogledu svog identiteta i/ili nacionalnosti, što bi moglo negativno utjecati na odluku; ili
- (d) je vjerojatno da je podnositelj zahtjeva zlonamjerno uništio ili otuđio osobnu ili putnu ispravu koja bi pomogla prilikom utvrđivanja njegovog identiteta ili državljanstva; ili
- (e) je podnositelj zahtjeva dao očigledno nedosljedne i suprotne, očigledno lažne ili očigledno slabo vjerojatne izjave koje su u suprotnosti s dovoljno provjerenim informacijama o državi porijekla, zbog čega je njegov zahtjev očigledno neuvjerljiv u pogledu tvrdnje da on ili ona ispunjavaju uvjete za međunarodnu

<p>zaštitu na temelju 2011/95/EU; ili</p> <p>(f) je podnositelj zahtjeva uložio naknadni zahtjev za međunarodnu zaštitu koji nije dopušten u skladu s člankom 40. stavkom 5.; ili</p> <p>(g) je podnositelj zahtjeva podnio zahtjev samo kako bi odgodio ili onemogućio izvršenje prijašnje ili neposredne odluke na temelju koje bi mogao biti otklonjen;</p> <p>(h) je podnositelj zahtjeva nezakonito ušao na državno područje države članice ili produžio svoj boravak te se bez pravoga razloga nije javio tijelima ni podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu u najkraćem vremenu, ovisno o okolnostima svog ulaska; ili</p> <p>(i) podnositelj zahtjeva odbija ispuniti obvezu davanja otisaka svojih prstiju u skladu s Uredbom (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. O uspostavi sustava Eurodac za usporedbu otisaka prstiju zbog učinkovite primjene Uredbe (EU) br. 604/2013 o uspostavi mjerila i mehanizama za utvrđivanje države članice nadležne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva u jednoj državi članici i o zahtjevima za usporedbu podataka iz sustava Eurodac koje podnose tijela kaznenog progona država članica i Europol u svrhu kaznenog progona (12); ili</p>			
--	--	--	--

<p>(j)se podnositelj zahtjeva može iz ozbiljnih razloga smatrati opasnošću za nacionalnu sigurnost ili javni red države članice, ili ako je podnositelja zahtjeva iz ozbiljnih razloga nacionalne sigurnosti ili javnog reda prema nacionalnom pravu bio prisilno protjeran.</p> <p>9. Države članice utvrđuju rokove za donošenje odluke u prvostupanjskom postupku u skladu sa stavkom 8. Ti rokovi moraju biti razumni.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje stavke od 3. do 5., države članice produljuju te rokove ako je potrebno radi osiguravanja odgovarajućeg i cjelovitog razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Neosnovani zahtjevi</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članak 27., države članice mogu smatrati zahtjev neosnovanim samo onda kada je tijelo odlučivanja utvrdilo da podnositelj zahtjeva ne ispunjava uvjete za međunarodnu zaštitu na temelju Direktive 2011/95/EU.</p> <p>2. U slučajevima neosnovanih zahtjeva na koje se primjenjuje neka od okolnosti iz</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 38.</p>

<p>članak 31. stavka 8., države članice mogu smatrati zahtjev očigledno neosnovanim ako je kao takav definiran nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>ODJELJAK II.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Nedopušteni zahtjevi</p> <p>1. Osim slučajeva u kojima se zahtjev ne razmatra u skladu s Uredbom/EU) br. 604/2013, od država članica se ne zahtjeva da razmatraju ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete za međunarodnu zaštitu u skladu s Direktivom 2011/95/EU ako se zahtjev smatra nedopuštenim u skladu s ovom članku.</p> <p>2. Države članice mogu smatrati zahtjev za međunarodnu zaštitu nedopuštenim samo ako:</p> <p>(a) je druga država članica priznala međunarodnu zaštitu;</p> <p>(b) se zemlja koja nije država članica smatra prvom zemljom azila podnositelja zahtjeva, u skladu s članu 35.;</p> <p>(c) se država koja nije država članica smatra sigurnom trećom zemljom za</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 43.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 41. st. 2.

<p>podnositelja zahtjeva, u skladu s članku 38.;</p> <p>(d) je zahtjev naknadni zahtjev, pri čemu ne postoje elementi ili utvrđenja u vezi razmatranja je li podnositelj zahtjeva koji ispunjava uvjete kao ovlaštenik međunarodne zaštite na temelju Direktive 2011/95/EU, naveo ili podnio te nove elemente ili utvrđenja; ili</p> <p>(e) uzdržavana osoba podnositelja zahtjeva podnese zahtjev nakon što su on ili ona, u skladu s člankom 7. stavkom 2., suglasni da će njegov ili njezin slučaj biti dio zahtjeva podnesenog u njegovo ili njezino ime, te ne postoje nikakva jamstva u vezi uzdržavane osobe koji bi opravdavali poseban zahtjev.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Posebna pravila o razgovoru o dopustivosti</p> <p>1. Države članice podnositeljima zahtjeva omogućuju predstaviti svoje mišljenje o primjeni razloga iz članka 33. u svojim posebnim okolnostima prije nego što tijelo odlučivanja odluči o dopustivosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu. U tu svrhu države članice obavljaju osobni razgovor s o dopustivosti zahtjeva. Države članice mogu učiniti iznimku samo u skladu s člankom 42. u slučaju naknadnog zahtjeva.</p> <p>Ovaj stavak ne dovodi u pitanje članak 4. stavak 2. točku (a) ove Direktive i članak</p>	<p style="text-align: center;">Članak 8.</p> <p>U članku 35. iza stavka 9. dodaju se stavci 10., 11., 12. i 13. koji glase:</p> <p>„(10) Saslušanje se može održati i uz pomoć audiovizualnih elektroničkih uređaja.</p> <p>(11) O saslušanju se sastavlja zapisnik sukladno zakonu kojim se uređuje opći upravni postupak.</p> <p>(12) Saslušanje i usmene izjave dane na zapisnik, mogu biti snimljene o čemu se prethodno obavještava tražitelj.</p> <p>(13) Snimke ili transkripti snimljenih</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 35.</p>

<p>5. Uredbe (EU) br. 604/2013.</p> <p>2. Države članice mogu utvrditi da osoblje tijela koje nije tijelo odlučivanje vodi osobni razgovor o dopustivosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu. U takvim slučajevima države članice osiguravaju da takvo osoblje prije toga sudjeluje u potrebnom osnovnom osposobljavanju, posebno u pogledu međunarodnog prava u području ljudskih prav, pravne stečevine Unije o azilu i tehnikama vođenja razgovora.</p> <p>ODJELJAK III.</p>	<p>saslušanja i usmenih izjava čine, uz zapisnik o saslušanju, sastavni dio spisa tražitelja.“ .</p>		
<p>Članak 35.</p> <p>Koncept prve države azila</p> <p>Država se smatra prvom državom azila određenog podnositelja zahtjeva, ako:</p> <p>(a) je njemu ili njoj priznat status izbjeglice u toj zemlji te ako se on ili ona još uvijek mogu pozvati na tu zaštitu; ili</p> <p>(b) on ili ona na drugi način uživaju dostatnu zaštitu u toj zemlji, uključujući koristi od načela nevraćanja,</p> <p>uz uvjet da će on ili ona u toj zemlji biti ponovno prihvaćeni.</p> <p>U primjeni koncepta prve zemlje azila na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 43. st. 1. točka 2., čl. 6.</p>

<p>posebne okolnosti podnositelja zahtjeva, države članice mogu uzeti u obzir članak 38. stavak 1. Podnositelju zahtjeva može se omogućiti odbijanje primjene koncepta prve zemlje azila na njegove posebne okolnosti.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Koncept sigurne zemlje porijekla</p> <p>1. Treća zemlja koja je u skladu s ovom Direktivom označena kao sigurna treća zemlja, nakon razmatranja zahtjeva smatra se sigurnom zemljom porijekla za određenog podnositelja zahtjeva, ako:</p> <p>(a) on ili ona imaju državljanstvo te zemlje; ili</p> <p>(b) su on ili ona osobe bez državljanstva i prethodno su imali uobičajeno boravište u toj državi,</p> <p>Te on ili ona nisu podnijeli nijedan ozbiljni razlog zbog kojeg bi se moglo smatrati da je ta država s obzirom na njegove ili njezine posebne okolnosti i za potrebe njegovog ili njezinog ispunjavanja uvjeta kao ovlaštenika na supsidijarnu zaštitu u skladu s Direktivom 2011/95/EU.</p> <p>2. Države članice utvrđuju u nacionalnom zakonodavstvu daljnja pravila i načine</p>	<p>Članak 10.</p> <p>U članku 44. stavku 2. riječ: „EASO-a“ zamjenjuje se riječju: „EUAA-a“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 44. st 1. i st. 5.</p>

<p>primjene koncepta sigurne treće zemlje.</p>			
<p>Članak 37.</p> <p>Nacionalna oznaka treće zemlje kao sigurne zemlje porijekla</p> <p>1. Države članice mogu zadržati ili donijeti zakonodavstvo koje omogućuje, u skladu s Prilogom I., nacionalno označavanje sigurnih zemalja porijekla u svrhe razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.</p> <p>2. Države članice redovito nadziru stanje u trećim zemljama koje su označile kao sigurne zemlje porijekla u skladu s ovim člankom.</p> <p>3. Ocjena je li neka zemlja sigurna zemlja porijekla u skladu s ovim člankom temelji se na različitim vrstama izvora informacija, posebno uključujući informacije drugih država članica, EASO-a, UNHCR-a, Vijeća Europe i drugih mjerodavnih međunarodnih organizacija.</p> <p>4. Države članice obavješćuju Komisiju o državama koje su, u skladu s ovim</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl.44. stavci 2. - 4.,</p>

<p>člankom, označene kao sigurne treće zemlje.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Koncept sigurne treće zemlje</p> <p>1. Države članice mogu primjenjivati koncept sigurne treće zemlje, samo ako su nadležna tijela sigurna da se osoba koja traži međunarodnu zaštitu, u određenoj trećoj zemlji poštuje sljedeća načela:</p> <p>(a) život i sloboda nisu ugroženi zbog rasne, vjerske ili nacionalne pripadnosti, članstva u nekoj posebnoj društvenoj skupini ili političkog mišljenja;</p> <p>(b) ne postoji opasnost od teške štete ako je definirana u Direktivi 2011/95/EU;</p> <p>(c) poštivanje načela nevraćanja u skladu s Ženevskom konvencijom;</p> <p>(d) poštivanje zabrane izгона, u kršenju prava na slobodu od mučenja i okrutnog, nehumanog ili ponižavajućeg postupanja, kako je utvrđeno međunarodnim pravom;</p> <p>(e) moguće je zatražiti status izbjeglice te, ako se utvrdi da je osoba izbjeglica, ostvariti zaštitu u skladu s Ženevskom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 45</p>

<p>konvencijom.</p> <p>2. Na primjenu koncepta sigurne treće zemlje primjenjuju se pravila nacionalnog prava, uključujući:</p> <p>(a) pravila koja zahtijevaju vezu između podnositelja zahtjeva i određene treće zemlje na temelju koje je opravdano da se ta osoba uputi u tu zemlju;</p> <p>(b) metodološka pravila koja nadležnim tijelima omogućuju da primjene koncept sigurne treće zemlje na određenu zemlju ili određenog podnositelja zahtjeva. Takva metodologija uključuje razmatranje svakog pojedinačnog slučaja za određenog podnositelja zahtjeva i/ili nacionalno označavanje zemalja koje se općenito smatraju sigurnima;</p> <p>(c) pravila koja u skladu s međunarodnim pravom omogućuju pojedinačno razmatranje je li konkretna treća zemlja sigurna za određenog podnositelja zahtjeva i koja barem podnositelju zahtjeva omogućuju podnositelju zahtjeva pobijanje primjene koncepta sigurne treće zemlje uz obrazloženje da ta treća zemlja nije siguran u njegovim ili njezinim posebnim okolnostima. Podnositelju zahtjeva se također omogućuje da pobija postojanje veze između njega ili nje i treće zemlje u skladu s točkom (a).</p>			
--	--	--	--

<p>3. Prilikom provođenja odluke koja se isključivo temelji na ovom članku, države članice:</p> <p>(a) obavješćuju podnositelja zahtjeva o tome; i</p> <p>(b) dostavljaju njemu ili njoj dokument kojim se tijela treće zemlje obavješćuju, na jeziku te zemlje, o tome da zahtjev nije razmatran sadržajno.</p> <p>4. Ako treća zemlja ne dozvoli podnositelju zahtjeva da uđe na njezino državno područje, države članice osiguravaju pristup postupku u skladu s temeljnim načelima i jamstvima iz poglavlja II.</p> <p>5. Države članice redovno obavješćuju Komisiju o zemljama na koje se u skladu s odredbama ovog članka primjenjuje ovaj koncept.</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Koncept europske sigurne treće zemlje</p> <p>1. Države članice mogu utvrditi da se neću uopće ili neće obaviti cjelovito razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i sigurnosti podnositelja zahtjeva u vezi njegovih ili njezinih posebnih okolnosti, kako je opisano u poglavlju II.,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 46</p>

<p>u slučajevima kada nadležno tijelo utvrdi na temelju činjenica, da podnositelj zahtjeva koji traži ulazak ili je nezakonito ušao na njihovo državno područje iz sigurne treće zemlje iz stavka 2.</p> <p>2. Treća zemlja može se smatrati sigurnom za potrebe stavka 1. samo ako:</p> <p>(a) je ratificirala i poštuje odredbe Ženevske konvencije bez bilo kakvih zemljopisnih ograničenja;</p> <p>(b) ima zakonom propisan postupak azila; i</p> <p>(c) je ratificirala Europsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i poštuje njezine odredbe, uključujući standarde u vezi učinkovitih pravnih lijekova.</p> <p>3. Podnositelj zahtjeva može pobijati primjenu koncepta europske sigurne treće zemlje na temelju toga što odnosna treća zemlja nije sigurna u njegovim ili njezinim posebnim okolnostima.</p> <p>4. Određene države članice u nacionalnom pravu u skladu s načelom nevraćanja utvrđuju načine provođenja odredaba iz stavka 1. te posljedice odluka na temelju tih odredaba u skladu s načelom nevraćanja, uključujući utvrđivanje iznimaka od primjene ovog članka iz humanitarnih ili političkih razloga ili zbog u vezi međunarodnog javnog prava.</p>			
--	--	--	--

<p>5. Prilikom provođenja odluke koja se isključivo temelji na ovom članku, države članice:</p> <p>(a) obavješćuju o tome podnositelja zahtjeva; i</p> <p>(b) dostavljaju njemu ili njoj dokument kojim se tijela treće zemlje obavješćuju, na jeziku te zemlje, o tome da zahtjev nije razmatran sadržajno.</p> <p>6. Ako treća zemlja ne prihvati ponovno podnositelja zahtjeva, države članice osiguravaju pristup postupku u skladu s temeljnim načelima i jamstvima iz poglavlja II.</p> <p>7. Države članice redovno obavješćuju Komisiju o zemljama na koje se u skladu s odredbama ovog članka primjenjuje ovaj koncept.</p> <p>ODJELJAK IV.</p>			
<p>Članak 40.</p> <p>Naknadni zahtjev</p> <p>1. Ako osoba koja je podnijela zahtjeva za međunarodnu zaštitu u državi članici dostavi naknadne dokaze ili naknadni zahtjev u istoj državi članici, ta država članica razmatra daljnje dokaze ili elemente naknadnog zahtjeva u okviru</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 4. st. 1. točka 13., čl. 47.</p>

<p>razmatranja o prethodnom zahtjevu ili u okviru razmatranja odluke u okviru revizije ili žalbenog postupka ako nadležna tijela pri tome poštuju i razmatraju sve elemente naknadnih dokaza ili zahtjeva.</p> <p>2. U svrhu odlučivanja o dopustivosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s članku 33. stavku 2. točki (d), naknadni je zahtjev za međunarodnu zaštitu najprije predmet prethodnog razmatranja o tome koji su se novi elementi ili utvrđenja pojavili ili ih je podnositelj zahtjeva podnio a odnose se na razmatranje ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete za ovlaštenika na međunarodnu zaštitu na temelju Direktive 2011/95/EU.</p> <p>3. Ako se u prethodnom razmatranju iz stavka 2. zaključi da su se pojavili novi elementi ili utvrđenja ili ih je podnio podnositelj zahtjeva, koji značajno povećavaju vjerojatnost da podnositelj zahtjeva ispunjava uvjete za ovlaštenika na međunarodnu zaštitu na temelju Direktive 2011/95/EU, zahtjev se dalje razmatra u skladu s poglavljem II. Države članice također mogu utvrditi druge razloge za naknadni zahtjev koji se imaju dalje razmatrati.</p> <p>4. Države članice mogu utvrditi da će zahtjev biti dalje razmatran ako određeni podnositelj zahtjeva bez svoje krivnje nije mogao utjecati na okolnosti iz stavaka 2. i</p>			
--	--	--	--

<p>3. ovog članka u prethodnom postupku, posebno izvršavanjem svog prava na učinkovit pravni lijek u skladu s članku 46.</p> <p>5. Kada se u skladu s ovim člankom zahtjev dalje ne razmatra, naknadni se zahtjev smatra nedopuštenim u skladu s člankom 33. stavkom 2. točkom (d).</p> <p>6. Postupak iz ovog članka može se također primjenjivati u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)uzdržavane osobe koja uloži zahtjev nakon što su on ili ona u skladu s člankom 7. stavkom 2., suglasni da su njegov ili njezin slučaj dio zahtjeva koji je uložen u njihovo ili njezino ime; i/ili</p> <p>(b)maloljetnika koji nije u braku, koji je uložio zahtjev nakon što je uložen zahtjev u njegovu ili njezino ime u skladu s člankom 7. stavkom 5. točkom (c).</p> <p>U tim se slučajevima prethodno razmatranje iz stavka 2. sastoji od razmatranja o tome postoje li činjenice koje se odnose na uzdržavanu osobu ili maloljetnika koji nije sklopio brak koje opravdavaju poseban zahtjev.</p> <p>7. Ako osoba u vezi koje treba izvršiti odluku o premještanju u skladu s Uredbi (EU) br. 604/2013 podnese daljnje dokaze ili zahtjev u državu članicu koja izvršava</p>			
---	--	--	--

<p>premještaj, te dokaze ili naknadne zahtjeve razmatra država članica, kako je definirana tom Uredbom, u skladu s ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Iznimke od prava ostanka u državi članici u slučaju naknadnog zahtjeva</p> <p>1. Države članice mogu utvrditi iznimke od prava ostanka na državnom području, ako osoba:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 6.stavak 1., članak 53. stavci 3. i 4.,</p>
<p>(a)uloži prvi naknadni zahtjev koji se ne razmatra daljnje u skladu s člankom 40. stavkom 5. samo zato da bi se odgodilo ili onemogućilo izvršenje odluke na temelju koje bi ta osoba trebala biti odstranjena iz te države članice; ili</p> <p>(b)uloži sljedeći naknadni zahtjev u istoj državi članici nakon donošenja konačne odluke o prvom naknadnom zahtjevu kojim se on proglašava nedopuštenim u skladu s članku 40. stavku 5., ili nakon konačne odluke o odbijanju zahtjeva kao neosnovanog.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti takve iznimke samo ako tijelo odlučivanja smatra da odluka o povratku neće dovesti</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci čl. 188. st. 1., čl. 207.</p>

<p>izravno ili neizravno do kršenja načela nevraćanja suprotno međunarodnim obvezama ili obvezama Unije država članica.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1., države članice također mogu:</p> <p>(a)odstupiti od rokova koji se u skladu s nacionalnim pravom uobičajeno primjenjuju u ubrzanim postupcima ako se zahtjev razmatra u ubrzanom postupku u skladu s člankom 31. stavkom 8. točkom (g);</p> <p>(b)odstupiti od rokova koji se u skladu s nacionalnim pravom uobičajeno primjenjuju u postupcima o dopustivosti iz članka 33. i 34.; i/ili</p> <p>(c) odstupiti od članka 46. stavka 8.</p>			
<p>Članak 42.</p> <p>Postupovna pravila</p> <p>1. Države članice osiguravaju da podnositelji zahtjeva čiji je zahtjev predmet prethodnog razmatranja u skladu s člankom 40., uživaju jamstva iz članka 12.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 47., čl. 35. st .8.</p>

<p>stavka 1.</p> <p>2. Države članice mogu utvrđivati pravila u nacionalnom pravu o prethodnom razmatranju u skladu s člankom 40. Ta pravila mogu, između ostalog:</p> <p>(a)obvezivati određenog podnositelja zahtjeva da podnese činjenice i materijalne dokaze koji opravdavaju novi postupak;</p> <p>(b)dozvoljavati vođenje prethodnog razmatranja samo na temelju pisanog navoda bez osobnog razgovora, osim u slučajevima iz članak 40. stavka 6.</p> <p>Ta pravila podnositelju zahtjeva ne smiju onemogućiti pristup novom postupku niti prouzročiti učinkovitu zabranu ili teško ograničavanje takvog pristupa.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je podnositelj zahtjeva odgovarajuće obaviješten o ishodu prethodnog razmatranja te, ako se zahtjev neće dalje razmatrati, o razlozima i mogućnostima traženja žalbe ili revizije odluke.</p> <p>ODJELJAK V.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 98
--	--	---------------	---

<p>Članak 43.</p> <p>Postupci na granici</p> <p>1. Države članice mogu utvrditi postupke u skladu s temeljnim načelima i jamstvima iz poglavlja II., s ciljem donošenja odluka na granici ili tranzitnim zonama u državi članici o:</p> <p>(a) dopustivosti zahtjeva u skladu s člankom 33., koji je podnesen na tom mjestu; i/ili</p> <p>(b) sadržaju zahtjeva u postupku iz članka 31. stavka 8.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se odluka u okviru postupaka iz stavka 1. donese u razumnom roku. Ako odluka nije donesena u roku od 4 tjedna, podnositelju se zahtjeva dozvoljava ulazak u državno područje države članice s ciljem obrade njegovog ili njezinog zahtjeva u skladu s drugim odredbama ove Direktive.</p> <p>3. U slučaju priljeva većeg broja državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje podnose zahtjeve za međunarodnu zaštitu na granici ili u tranzitnoj zoni, zbog čega u praksi nije moguće primjenjivati odredbe stavka 1., ti se postupci mogu također primjenjivati ako i dokle su ti državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva uobičajeno</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 42
---	--	---------------	--

<p>smješteni na granici ili u tranzitnoj zoni.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>POSTUPCI ODUZIMANJA MEĐUNARODNE ZAŠTITE</p>			
<p>Članak 44.</p> <p>Oduzimanje međunarodne zaštite</p> <p>Države članice osiguravaju da razmatranje oduzimanja međunarodne zaštite određenim osobama pokrene kada se pojave novi elementi ili nalazi koji pokazuju da postoje razlozi za ponovno razmatranje valjanosti njegove ili njezine međunarodne zaštite.</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p> <p>Članak 13.</p> <p>U članku 50. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 49. i 50.</p>

	<p>pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5., i 6.</p>		
<p>Članak 45.</p> <p>Postupovna pravila</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, ako nadležno tijelo razmatra mogućnost oduzimanja međunarodne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva u skladu s člankom 14. ili 19. Direktive 2011/95/EU, određena osoba uživa sljedeća jamstva:</p> <p>(a) da bude pismeno obaviještena o tome da nadležno tijelo ponovno razmatra mogućnost ispunjavaju li on ili ona uvjete kao ovlaštenici međunarodne zaštite te o razlozima za takvo razmatranje; i</p> <p>(b) da im se pruži mogućnost da na osobnom razgovoru u skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (b) i člancima 14. do 17. ili u pisanoj izjavi navedu razlog zbog kojih se njemu ili njoj ne bi trebalo oduzeti međunarodnu zaštitu.</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja pretpostavki iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4., 5., i 6. postaju stavci 5., 6., i 7.</p> <p>Članak 13.</p> <p>U članku 50. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Ministarstvo, po službenoj dužnosti, provodi postupak ispitivanja postojanja</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 28., 49. i 50.</p>

<p>2. Nadalje, države članice osiguravaju da u okviru postupka iz stavka 1.:</p> <p>(a) nadležno tijelo je u mogućnosti dobiti točne i ažurirane informacije iz različitih izvora ako što su, ako je potrebno, EASO i UNHCR u pogledu općenitog stanja u zemljama porijekla određene osobe; i</p> <p>(b) ako se informacije o pojedinačnom slučaju prikupljaju zbog ponovnog razmatranja međunarodne zaštite, nisu dobile od izvršitelja progona ili počinitelja teške štete na način koji bi taj/ti izvršitelji ili počinitelji bili izravno informirani da je određena osoba korisnik međunarodne zaštite čiji se status ponovno razmatra ili na koji bi se ugrozio fizički integritet osobe ili osoba koje ona uzdržava, ili sloboda i sigurnost članova njegove ili njezine obitelji koji još žive u zemlji porijekla.</p>	<p>pretpostavki iz stavka 1. ovoga članka.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 3. ispred riječi: „obavijestiti“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5., i 6.</p>		
<p>3. Države članice osiguravaju da odluka nadležnog tijela o oduzimanju međunarodne zaštite bude izdana u pisanom obliku. U pisanom se obliku navode i činjenični i pravni razlozi koji su navedeni u odluci, kao i informacije o načinu pobijanja odluke.</p> <p>4. Kada nadležno tijelo donese odluku o oduzimanju međunarodne zaštite, jednako se primjenjuju članak 20., članak 22.,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 96. st. 1. i st. 2., i 97.st. 1.</p>

<p>članak 23. stavak 1. i članak 29.</p> <p>5. Odstupajući od stavaka 1. do 4. ovog članka, države članice mogu odlučiti da međunarodna zaštita prestaje prema samom zakonu, ako je korisnik međunarodne zaštite izričito odbio da je kao takvu prizna. Države članice također mogu odrediti da međunarodna zaštita zakonom prestaje u slučaju kada je korisnik međunarodne zaštite postao državljaninom te države članice.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>ŽALBENI POSTUPCI</p>			
<p>Članak 46.</p> <p>Pravo na učinkoviti pravni lijek</p> <p>1. Države članice osiguravaju da podnositelji zahtjeva imaju pravo na učinkoviti pravni lijek pred sudom, protiv:</p> <p>(a) odluke donesene u vezi s njihovim zahtjevom za međunarodnu zaštitu, uključujući odluku:</p> <p>i. o razmatranju neutemeljenosti zahtjeva u vezi statusa izbjeglice i/ili supsidijarne zaštite;</p> <p>ii. o nedopuštenosti zahtjeva u skladu s člankom 33. stavkom 2.;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 32. st. 1 i st. 2., čl. 38. st. 3., čl. 43. st. 3., čl. 42. st. 6., čl. 39. st. 5., čl. 49. st. 5.,</p>

<p>iii.donesenu na granici ili u tranzitnim zonama države članice, kako je opisano u članku 43. stavku 1.;</p> <p>iv.ne provede razmatranje u skladu s članku 39.;</p> <p>(b)odbijanja ponovnog pokretanja postupka razmatranja zahtjeva nakon njegova prekida u skladu s člancima 27. i 28.;</p> <p>(c)odluke o oduzimanju međunarodne zaštite u skladu s člankom 45.;</p> <p>2. Države članice osiguravaju da osobe koje je tijelo odlučivanja priznalo ovlaštenicima na supsidijarnu zaštitu imaju pravo na učinkovit pravni lijek u skladu sa stavkom 1. protiv odluke o neutemeljenosti zahtjeva u vezi statusa izbjeglice.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točku (c), kada status supsidijarne zaštite kako ga prizna država članica omogućuje ista prava i koristi kao i status izbjeglice prema pravu Unije ili nacionalnom pravu, ta država članica može smatrati da je žalba protiv odluke povodom zahtjeva kojeg proglašava neosnovanim nedopuštena u vezi statusa izbjeglice zbog nepostojanja pravnog interesa na strani podnositelja zahtjeva za nastavak postupka.</p> <p>3. Zbog usklađivanja sa stavkom 1., države članice osiguravaju da učinkovit pravni lijek u potpunosti i u ex nunc razmatranju činjeničnih i pravnih pitanja,</p>			
--	--	--	--

<p>uključujući, ako je potrebno, razmatranje potreba za međunarodnom zaštitom u skladu s Direktivom 2011/95/EU, barem u žalbenim postupcima pred prvostupanjskim sudom.</p> <p>4. Države članice utvrđuju razumne rokove i druga potrebna pravila za ostvarivanje prava podnositelja zahtjeva na učinkovit pravni lijek u skladu sa stavkom 1. Rokovi ne smiju onemogućiti ili učiniti posebno teškim takvo ostvarivanje prava.</p> <p>Države članice također mogu utvrditi da se odluke donesene na temelju članka 43. Revidiraju po službenoj dužnosti.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje stavak 6., države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva da ostanu na državnom području do isteka roka unutar kojega imaju pravo na učinkovit pravni lijek, te, ako je takvo pravo ostvareno unutar roka, do zaključenja postupka povodom pravnog lijeka.</p> <p>6. U slučaju odluke:</p> <p>(a) o očigledno neosnovanom zahtjevu prema članku 32. stavku 2. ili odluke o neosnovanom zahtjevu prema članku 31. stavku 8., osim u slučajevima kada takve odluke se temelje na okolnostima iz članka 31. stavka 8. točke (h);</p> <p>(b) o nedopuštenosti zahtjeva prema članku</p>			
---	--	--	--

<p>33. stavku 2. točki (a), (b) ili (d); (c) o odbijanju ponovnog razmatranja slučaja podnositelja zahtjeva nakon što je bilo prekinuto prema članku 28.; (d) o odbijanju razmatranja ili nepotpunom razmatranju zahtjeva prema članku 39.,</p> <p>sud ima ovlast odlučivati o tome može li podnositelj zahtjeva ostati na državnom području države članice, na zahtjev podnositelja zahtjeva ili po službenoj dužnosti, ako takva odluka dovodi do prestanka prava podnositelja zahtjeva da ostane u državi članici te ako u takvim slučajevima nije predviđen pravni lijek prema nacionalnom pravu.</p> <p>7. Stavak 6. primjenjuje se samo na postupke iz članka 43., uz uvjet:</p> <p>(a) da podnositelj zahtjeva ima osigurano tumačenje, pravnu pomoć i da ima najmanje tjedan dana za pripremanje zahtjeva i za predlaganje sudu razloga za odobravanje prava ostanka na državnom području do zaključenja postupka povodom pravnog lijeka; i (b) da u okviru razmatranja zahtjeva iz stavka 6. sud razmatra negativnu odluku tijela odlučivanja u pogledu činjeničnih i pravnih pitanja.</p> <p>Ako nisu ispunjeni uvjeti iz točaka (a) i (b), primjenjuje se stavak 5.</p>			
--	--	--	--

<p>8. Države članice podnositelju zahtjeva dozvoljavaju ostanaka na državnom području do zaključenja postupka iz stavaka 6. i 7. povodom odlučivanja može li podnositelj zahtjeva ostati na državnom području.</p> <p>9. Stavci 5., 6. i 7. ne dovode u pitanje članak 26. Uredbe (EU) br. 604/2013.</p> <p>10. Države članice mogu utvrditi rokove u kojima sud prema stavku 1., treba razmotriti odluku tijela odlučivanja.</p> <p>11. Države članice također mogu utvrditi u nacionalnom zakonodavstvu uvjete pod kojima se smatra da je podnositelj zahtjeva odustao ili povukao svoj pravni lijek prema stavku 1., kao i pravila o postupku koji se treba budući davati.</p> <p>POGLAVLJE VI.</p> <p>OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE</p>			
<p>Članak 47.</p> <p>Pobijanje od strane javnih tijela</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na mogućnost da javna tijela pobijaju upravne i/ili sudske odluke u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>radi se o području na koje direktiva ne utječe</p>

<p>Članak 48.</p> <p>Tajnost</p> <p>Države članice osiguravaju da tijela koja provode ovu Direktivu obvezuje načelo tajnosti kako je definirano nacionalnim pravom, u pogledu informacija koje dobiju u obavljanju svog rada.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 11
<p>Članak 49.</p> <p>Suradnja</p> <p>Svaka država članica imenuje nacionalnu kontaktnu točku i dostavlja njezinu adresu Komisiji. Komisija te informacije dostavlja drugim državama članicama.</p> <p>Države članice u vezi s Komisijom poduzimaju sve potrebne mjere za uspostavu neposredne suradnje i razmjene informacija između nadležnih tijela.</p> <p>Ako se države članice odluče za mjere iz</p>	<p>stavak 1 i stavak 2.:</p> <p>Članak 1.</p> <p>za stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka,</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>članka 6. stavka 5., drugog podstavka članka 14. stavka 1. i članka 31. stavka 3. točke (b), države članice obavješćuju Komisiju odmah čim nastanu razlozi za primjenu tih izvanrednih mjera, a najmanje jednom godišnje. Ako je moguće, te informacije uključuju podatke o udjelu zahtjeva na koje se primjenjuju odstupanja u odnosu na ukupan broj zahtjeva obrađenih u istom razdoblju.</p>	<p>sukladno njihovim odredbama o suradnji.</p> <p>4) Suradnja i razmjena informacija s Europskom komisijom iz stavka 3. ovoga članka provodit će se putem Obrasca za izvješćivanje kojeg će ministar nadležan za unutarnje poslove propisati pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 31.</p> <p>Naslov iznad članka 82. mijenja se i glasi: „Suradnja s drugim tijelima i razmjena informacija s državama članicama Europske unije“.</p> <p>U članku 82. ispred riječi: „Ministarstvo“ dodaje se oznaka stavka (1).</p> <p>Iza stavka 1. dodaju se stavci 2., 3. i 4. koji glase:</p> <p>„ (2) Ministarstvo u suradnji s Europskom komisijom redovno razmjenjuje podatke koji se odnose na privremenu zaštitu s nadležnim tijelima država članica.</p> <p>(3) Kada se razmjenom podataka iz stavka 2. ovoga članka utvrdi da je strancu pod privremenom zaštitom izdana dozvola boravka na temelju privremene zaštite u drugoj državi članici, iskaznica stranca pod privremenom zaštitom izdana u Republici Hrvatskoj prestaje važiti kao i sva prava koja proizlaze iz statusa stranca pod privremenom zaštitom.</p>		
--	---	--	--

(4) Republika Hrvatska će ponovno prihvatiti stranca pod privremenom zaštitom koji je neovlašteno pokušao ući ili se nalazi na teritoriju druge države članice za vrijeme važenja iskaznice stranca pod privremenom zaštitom, sukladno članku 79. ovoga Zakona.“.

Članak 37.

Ministarstvo će, u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, imenovati nacionalne kontakt točke za provedbu direktiva iz članka 2. stavka 1. i uredbi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona, o čemu će obavijestiti Europsku komisiju.“.

	stavak 3.	Nije potrebno preuzimanje	nije iskoristena navedena mogućnost
<p>Članak 50.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija izvještava najkasnije 20. srpnja 2017. Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže potrebne izmjene. Države članice dostavljaju Komisiji sve informacije koje su potrebne za izradu njezinog izvješća. Nakon podnošenja izvješća Komisija izvještava Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama najmanje svakih pet godina.</p> <p>Komisija u prvom dijelu izvješća također izvještava posebno o primjeni članka 17. te o različitim alatima upotrijebljenim u vezi izvještavanje o osobnom razgovoru.</p>		Nije potrebno preuzimanje	obveza Komisije

<p>Članak 51.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 1. do 30., člankom 31. stavcima 1., 2. i 6. do 9., člancima od 32. do 46., člancima 49. i 50. i Prilogom I. najkasnije do 20. srpnja 2015. One bez odgode dostavljaju tekst mjera Komisiji.</p> <p>2. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 31. stavkom 3., 4. i 5. najkasnije do 20. srpnja 2018. One bez odgode dostavljaju tekst mjera Komisiji.</p> <p>3. Kada države članice donose propise iz stavaka 1. i 2. oni sadrže pozivanja na ovu Direktivu ili je takvo pozivanje priloženo prilikom njihove službene objave. Oni također sadrže izjave da se u važećim zakonima i drugim propisima pozivanje na direktivu koja je stavljena izvan snage ovom Direktivom smatra pozivanjem na ovu Direktivu. Države članice utvrđuju načine pozivanja i oblik izjave.</p> <p>4. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području koje pokriva ova Direktiva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 2.
---	--	---------------	--

<p>Članak 52.</p> <p>Prijelazne odredbe</p> <p>Države članice primjenjuju zakone i druge propise iz članak 51. stavka 1. na podnesene zahtjeve za međunarodnu zaštitu i na postupke za oduzimanje međunarodne zaštite a koji se pokreću nakon 15. srpnja 2015. ili ranije. Zahtjevi podneseni prije 20. srpnja 2015. i postupci za prestanak statusa izbjeglice koji su započeli prije tog datuma rješavaju se prema zakonima i propisima donesenim prema Direktivi 2005/85/EZ.</p> <p>Države članice primjenjuju zakone i druge propise iz članka 51. stavka 2. na zahtjeve za međunarodnu zaštitu podnesene nakon 20. srpnja 2018. ili ranije. Zahtjevi podneseni prije tog datuma rješavaju se prema zakonima i propisima koji su doneseni prema Direktivi 2005/85/EZ.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 95.
<p>Članak 53.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2005/85/EZ stavlja se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 21. srpnja 2015. ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prijenos Direktive u nacionalno zakonodavstvo, kako su</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

<p>utvrđeni u Prilogu II. dijelu B.</p> <p>Pozivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se pozivanjima na ovu Direktivu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.</p>			
<p>Članak 54.</p> <p>Stupanje na snagu i primjena</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Članci 47. i 48. primjenjuju se od 21. srpnja 2015.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>
<p>Članak 55.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>

<p>PRILOG I.</p> <p>Označavanje sigurne zemlje porijekla za potrebe članka 37. stavka 1.</p> <p>Zemlja se smatra sigurnom zemljom porijekla ako se, na temelju pravnog položaja, primjenom prava u okviru demokratskog sustava i općih političkih okolnosti može zaključiti da općenito i trajno nema progona kako je definiran u članku 9. Direktive 2011/95/EU, nema mučenja ili nehumanog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja i da nema prijetnje zbog općeg nasilja u razmjerima međunarodnog ili unutarnjeg oružanog napada.</p> <p>Prilikom ocjenjivanja se, između ostalog, uzima u obzir opseg pružanja zaštite prilikom progona ili zlostavljanja na sljedeće načine:</p> <p>(a) mjerodavnim zakonima i propisima zemlje i na način na koji se primjenjuju;</p> <p>(b) poštivanjem prava i sloboda iz Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i/ili Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i/ili Konvencije Ujedinjenih naroda protiv mučenja, posebno prava od kojih nisu dozvoljena odstupanja prema članku 15. stavku 2. navedene Europske konvencije;</p> <p>(c) poštivanjem načela navraćanja u skladu</p>	<p>Članak 10.</p> <p>U članku 44. stavku 2. riječ: „EASO-a“ zamjenjuje se riječju: „EUAA-a“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 44</p>
--	---	----------------------------	---

<p>s Ženevskom konvencijom; (d)osiguranjem sustava učinkovitih pravnih sredstava protiv kršenja tih prava i sloboda.</p>			
<p>PRILOG II.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva izvan snage (iz članka 53.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 326, 2005/85/EZ 13.12.2005., str. 13.).</p> <p>DIO B</p> <p>Rok za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo (iz članka 51.)</p> <p>Direktiva Rokovi za prenošenje 2005/85/EZ Prvi rok: 1. prosinca 2007. Drugi rok: 1. prosinca 2008.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>

<p>PRILOG III.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva 2005/85/EZ Ova Direktiva</p> <p>Članak 1. Članak 1.</p> <p>Članak 2. točke (a) do (c) Članak 2. točke (a) do (c)</p> <p>— Članak 2. točka (d)</p> <p>Članak 2. točke (d) do (f) Članak 2. točke (e) do (g)</p> <p>— Članak 2. točke (h) i (i)</p> <p>Članak 2. točka (g) Članak 2. točka (j)</p> <p>— Članak 2. točke (k) i (l)</p> <p>Članak 2. točke (h) do (k) Članak 2. točke (m) do (p)</p> <p>— Članak 2. točka (q)</p> <p>Članak 3. stavci 1. i 2. Članak 3. stavci 1. i 2.</p> <p>Članak 3. stavak 3. —</p> <p>Članak 3. stavak 4. Članak 3. stavak 3.</p> <p>Članak 4. stavak 1. prvi podstavak Članak 4. stavak 1. prvi podstavak</p> <p>Članak 4. stavak 1. drugi podstavak —</p> <p>Članak 4. stavak 2. točka (a) Članak 4. stavak 2. točka (a)</p> <p>Članak 4. stavak 2. točke (b) do (d) —</p> <p>Članak 4. stavak 2. točka (e) Članak 4. stavak 2. točka (b)</p> <p>Članak 4. stavak 2. točka (f) —</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>
---	--	----------------------------------	-------------------------------------

—	Članak 4. stavak 3.			
Članak 4. stavak 3.	Članak 4. stavak 4.			
—	Članak 4. stavak 5.			
Članak 5.	Članak 5.			
Članak 6. stavak 1.	Članak 6. stavak 1.			
—	Članak 6. stavci 2. do 4.			
Članak 6. stavci 2. i 3.	Članak 7. stavci 1. i 2.			
—	Članak 7. stavak 3.			
—	Članak 7. stavak 4.			
Članak 6. stavak 4.	Članak 7. stavak 5.			
Članak 6. stavak 5.	—			
—	Članak 8.			
Članak 7. stavci 1. i 2.	Članak 9. stavci 1. i 2.			
—	Članak 9. stavak 3.			
Članak 8. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.			
—	Članak 10. stavak 2.			
Članak 8. stavak 2. točke (a) do (c)	Članak 10. stavak 3. točke (a) do (c)			
—	Članak 10. stavak 3. točka (d)			
Članak 8. stavci 3. i 4.	Članak 10. stavci 4. i 5.			
Članak 9. stavak 1.	Članak 11. stavak 1.			
Članak 9. stavak 2. prvi podstavak	Članak 11. stavak 2. prvi podstavak			
Članak 9. stavak 2. drugi podstavak	—			
Članak 9. stavak 2. treći podstavak	Članak 11. stavak 2. drugi podstavak			
Članak 9. stavak 3.	Članak 11. stavak 3.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.			

točky (a) do (c)	točky (a) do (c)			
—	Članak 12. stavak 1. točka (d)			
Članak 10. stavak 1. točky (d) i (e)	Članak 12. stavak 1. točky (e) i (f)			
Članak 10. stavak 2.	Članak 12. stavak 2.			
Članak 11.	Članak 13.			
Članak 12. stavak 1. prvi podstavak	Članak 14. stavak 1. prvi podstavak			
Članak 12. stavak 2. drugi podstavak	—			
—	Članak 14. stavak 1. drugi i treći podstavak			
Članak 12. stavak 2. treći podstavak	Članak 14. stavak 1. četvrti podstavak			
Članak 12. stavak 2. točka (a)	Članak 14. stavak 2. točka (a)			
Članak 12. stavak 2. točka (b)	—			
Članak 12. stavak 2. točka (c)	—			
Članak 12. stavak 3. prvi podstavak	Članak 14. stavak 2. točka (b)			
Članak 12. stavak 3. drugi podstavak	Članak 14. stavak 2. drugi podstavak			
Članak 12. stavci 4. do 6.	Članak 14. stavci 3. do 5.			
Članak 13. stavci 1. i 2.	Članak 15. stavci 1. i 2.			
Članak 13. stavak 3. točka (a)	Članak 15. stavak 3. točka (a)			
—	Članak 15. stavak 3. točka (b)			

Članak 13. stavak 3. točka (b)	Članak 15. stavak 3. točka (c)			
—	Članak 15. stavak 3. točka (d)			
—	Članak 15. stavak 3. točka (e)			
Članak 13. stavak 4.	Članak 15. stavak 4.			
Članak 13. stavak 5.	—			
—	Članak 16.			
Članak 14.	—			
—	Članak 17.			
—	Članak 18.			
—	Članak 19.			
Članak 15. stavak 1.	Članak 22. stavak 1.			
Članak 15. stavak 2.	Članak 20. stavak 1.			
—	Članak 20. stavci 3. do 4.			
—	Članak 21. stavak 1.			
Članak 15. stavak 3. točka (a)	—			
Članak 15. stavak 3. točke (b) i (c)	Članak 21. stavak 2. točke (a) i (b)			
Članak 15. stavak 3. točka (d)	—			
Članak 15. stavak 3. drugi podstavak	—			
Članak 15. stavci 4. do 6.	Članak 21. stavci 3. do 5.			
—	Članak 22. stavak 2.			
Članak 16. stavak 1. prvi podstavak	Članak 23. stavak 1. prvi podstavak			
Članak 16. stavak 1. drugi podstavak prva rečenica	Članak 23. stavak 1. drugi podstavak, uvodna izjava			

—	Članak 23. stavak 1. točka (a)			
Članak 16. stavak 1. drugi podstavak druga rečenica	Članak 23. stavak 1. točka (b)			
Članak 16. stavak 2. prva rečenica	Članak 23. stavak 2.			
Članak 16. stavak 2. druga rečenica	—			
—	Članak 23. stavak 3.			
Članak 16. stavak 3.	Članak 23. stavak 4. prvi podstavak			
Članak 16. stavak 4. prvi podstavak	—			
Članak 16. stavak 4. drugi i treći podstavak	Članak 23. stavak 4. drugi i treći podstavak			
—	Članak 24.			
Članak 17. stavak 1.	Članak 25. stavak 1.			
Članak 17. stavak 2. točka (a)	Članak 25. stavak 2.			
Članak 17. stavak 2. točke (b) i (c)	—			
Članak 17. stavak 3.	—			
Članak 17. stavak 4.	Članak 25. stavak 3.			
—	Članak 25. stavak 4.			
Članak 17. stavak 5.	Članak 25. stavak 5.			
—	Članak 25. stavak 6.			
Članak 17. stavak 6.	Članak 25. stavak 7.			
Članak 18.	Članak 26.			
Članak 19.	Članak 27.			
Članak 20. stavci 1. i 2.	Članak 28. stavci 1. i 2.			
—	Članak 28. stavak 3.			

Članak 21.	Članak 29.			
Članak 22.	Članak 30.			
Članak 23. stavak 1.	Članak 31. stavak 1.			
Članak 23. stavak 2.	Članak 31. stavak 2.			
prvi podstavak				
—	Članak 31. stavak 3.			
—	Članak 31. stavci 4. i			
	5.			
Članak 23. stavak 2.	Članak 31. stavak 6.			
drugi podstavak				
Članak 23. stavak 3.	—			
—	Članak 31. stavak 7.			
Članak 23. stavak 4.	Članak 31. stavak 8.			
točka (a)	točka (a)			
Članak 23. stavak 4.	—			
točka (b)				
Članak 23. stavak 4.	Članak 31. stavak 8.			
točka (c) podtočka i.	točka (b)			
Članak 23. stavak 4.	—			
točka (c) podtočka ii.				
Članak 23. stavak 4.	Članak 31. stavak 8.			
točka (d)	točka (c)			
Članak 23. stavak 4.	—			
točka (e)				
Članak 23. stavak 4.	Članak 31. stavak 8.			
točka (f)	točka (d)			
Članak 23. stavak 4.	Članak 31. stavak 8.			
točka (g)	točka (e)			
—	Članak 31. stavak 8.			
	točka (f)			
Članak 23. stavak 4.	—			
točke (h) i (i)				
Članak 23. stavak 4.	Članak 31. stavak 8.			
točka (j)	točka (g)			

—	Članak 31. stavak 8. točke (h) i (i)			
Članak 23. stavak 4. točke (k) i (l)	—			
Članak 23. stavak 4. točka (m)	Članak 31. stavak 8. točka (j)			
Članak 23. stavak 4. točke (n) i (o)	—			
—	Članak 31. stavak 9.			
Članak 24.	—			
Članak 25.	Članak 33.			
Članak 25. stavak 1.	Članak 33. stavak 1.			
Članak 25. stavak 2. točke (a) do (c)	Članak 33. stavak 2. točke (a) do (c)			
Članak 25. stavak 2. točka (d) i (e)	—			
Članak 25. stavak 2. točke (f) i (g)	Članak 33. stavak 2. točke (d) i (e)			
—	Članak 34.			
Članak 26.	Članak 35.			
Članak 27. stavak 1. točka (a)	Članak 38. stavak 1. točka (a)			
—	Članak 38. stavak 1. točka (b)			
Članak 27. stavak 1. točke (b) do (d)	Članak 38. stavak 1. točke (c) do (e)			
Članak 27. stavci 2. do 5.	Članak 38. stavci 2. do 5.			
Članak 28.	Članak 32.			
Članak 29.	—			
Članak 30. stavak 1.	Članak 37. stavak 1.			
Članak 30. stavci 2. do 4.	—			
—	Članak 37. stavak 2.			

<p>Članak 30. stavci 5. i 6.</p> <p>Članak 31. stavak 1.</p> <p>Članak 31. stavak 2.</p> <p>Članak 31. stavak 3.</p> <p>Članak 32. stavak 1.</p> <p>Članak 32. stavak 2.</p> <p>Članak 32. stavak 3.</p> <p>Članak 32. stavak 4.</p> <p>Članak 32. stavak 5.</p> <p>Članak 32. stavak 6.</p> <p>—</p> <p>Članak 32. stavak 7.</p> <p>prvi podstavak</p> <p>—</p> <p>Članak 32. stavak 7.</p> <p>drugi podstavak</p> <p>—</p> <p>—</p> <p>Članak 33.</p> <p>Članak 34. stavci 1. i 2. (a)</p> <p>Članak 34. stavak 2.</p> <p>točka (b)</p> <p>Članak 34. stavak 2.</p> <p>točka (c)</p> <p>Članak 34. stavak 3.</p> <p>točka (a)</p> <p>Članak 34. stavak 3.</p> <p>točka (b)</p> <p>Članak 35. stavak 1.</p>	<p>Članak 37. stavci 3. i 4.</p> <p>Članak 36. stavak 1.</p> <p>—</p> <p>Članak 36. stavak 2.</p> <p>Članak 40. stavak 1.</p> <p>—</p> <p>Članak 40. stavak 2.</p> <p>Članak 40. stavak 3.</p> <p>prva rečenica</p> <p>Članak 40. stavak 3.</p> <p>druga rečenica</p> <p>Članak 40. stavak 4.</p> <p>Članak 40. stavak 5.</p> <p>Članak 40. stavak 6.</p> <p>točka (a)</p> <p>Članak 40. stavak 6.</p> <p>točka (b)</p> <p>Članak 40. stavak 6.</p> <p>drugi podstavak</p> <p>Članak 40. stavak 7.</p> <p>Članak 41.</p> <p>—</p> <p>Članak 42. stavci 1. i 2. (a)</p> <p>—</p> <p>Članak 42. stavak 2.</p> <p>točka (b)</p> <p>Članak 42. stavak 3.</p> <p>—</p> <p>Članak 43. stavak 1.</p>		
--	---	--	--

—	točka (a) Članak 43. stavak 1.			
Članak 35. stavci 2. i 3. točke (a) do (f)	točka (b) —			
Članak 35. stavak 4.	Članak 43. stavak 2.			
Članak 35. stavak 5.	Članak 43. stavak 3.			
Članak 36. stavak 1. do 2. točka (c)	Članak 39. stavak 1. do 2. točka (c)			
Članak 36. stavak 2. točka (d)	—			
Članak 36. stavak 3.	—			
—	Članak 39. stavak 3.			
Članak 36. stavci 4. do 6.	Članak 39. stavci 4. do 6.			
—	Članak 39. stavak 7.			
Članak 36. stavak 7.	—			
Članak 37.	Članak 44.			
Članak 38.	Članak 45.			
—	Članak 46. stavak 1. točka (a) podtočka i.			
Članak 39. stavak 1. točka (a) podtočke i. ii.	Članak 46. stavak 1. točka (a) podtočke ii. i iii.			
Članak 39. stavak 1. točka (a) podtočka iii.	—			
Članak 39. stavak 1. točka (b)	Članak 46. stavak 1. točka (b)			
Članak 39. stavak 1. točke (c) i (d)	—			
Članak 39. stavak 1. točka (e)	Članak 39. stavak 1. točka (c)			
—	Članak 46. stavci 2. i 3.			

Članak 39. stavak 2.	Članak 46. stavak 4. prvi podstavak			
—	Članak 46. stavak 4.drugi i treći podstavak			
Članak 39. stavak 3.	—			
—	Članak 46. stavci 5. do 9.			
Članak 39. stavak 4.	Članak 46. stavak 10.			
Članak 39. stavak 5.	—			
Članak 39. stavak 6.	Članak 41. stavak 11.			
Članak 40.	Članak 47.			
Članak 41.	Članak 48.			
—	Članak 49.			
Članak 42.	Članak 50.			
Članak 43. prvi podstavak	Članak 51. stavak 1.			
—	Članak 51. stavak 2.			
Članak 43. drugi i treći podstavak	Članak 51. stavci 3. i 4.			
Članak 44.	Članak 52. prvi podstavak			
—	Članak 52. drugi podstavak			
—	Članak 53.			
Članak 45.	Članak 54.			
Članak 46.	Članak 55.			
Prilog I.	—			
Prilog II.	Prilog I.			
Prilog III.	—			
—	Prilog II.			
—	Prilog III.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinaka)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj</p> <p>Cilj je ove Direktive utvrditi standarde za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (dalje u tekstu „podnositelji zahtjeva”) u državama članicama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „zahtjev za međunarodnu zaštitu”: znači zahtjev za međunarodnu zaštitu kako je definiran u članku 2. točki (h) Direktive 2011/95/EU;</p> <p>(b) „podnositelj zahtjeva”: znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je podnijela zahtjev za međunarodnu zaštitu o kojem još nije donesena konačna odluka;</p> <p>(c) „članovi obitelji”: znači, ako je</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 4., članak 54. stavak 5., članak 55. stavak 1. članak 56. stavak 1.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 32.

<p>obitelj već postojala u zemlji podrijetla, sljedeće članove obitelji podnositelja zahtjeva koji su prisutni u istoj državi članici u vezi sa zahtjevom za međunarodnu zaštitu:</p> <ul style="list-style-type: none"> —bračni drug podnositelja zahtjeva i njegov ili njezin nevjenčani partner u trajnoj vezi, kada se pravom ili praksom dotične države članice, u okviru njezina zakonodavstva o državljanima trećih zemalja, nevjenčani parovi tretiraju na način koji je usporediv s načinom tretiranja vjenčanih parova, —maloljetna djeca parova iz prve alineje ili podnositelja zahtjeva, pod uvjetom da nisu vjenčana i bez obzira na to jesu li rođena u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici, ili su usvojena, kako je određeno prema nacionalnom pravu, —otac, majka ili druga odrasla osoba koja je prema pravu ili praksi dotične države članice odgovorna za podnositelja zahtjeva kada je taj podnositelj maloljetan i nije u braku; <p>(d) „maloljetnik”: znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina;</p> <p>(e) „maloljetnik bez pratnje”: znači maloljetnik koji dolazi na državno područje država članica bez pratnje</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci članak 240. stavak 1. točka 7.
---	--	---------------	---

<p>odrasle osobe koja je za njega odgovorna, bilo prema pravu ili praksi dotične države članice tako dugo dok ta osoba stvarno ne preuzme brigu o njemu; definicija uključuje i maloljetnika koji je ostao bez pratnje nakon što je ušao na državno područje država članica;</p> <p>(f) „uvjeti prihvata”: znači sve mjere koje države članice donose u korist podnositelja zahtjeva u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(g) „materijalni uvjeti prihvata”: znači uvjeti prihvata koji uključuju smještaj, hranu i odjeću dane u naravi ili u obliku novčane naknade ili u vaučerima ili u kombinaciji svih triju kao i novčanu naknadu za svakodnevne troškove;</p> <p>(h) „zadržavanje”: znači zadržavanje podnositelja zahtjeva od strane države članice na određenom mjestu na kojem je podnositelju zahtjeva uskraćena sloboda kretanja;</p> <p>(i) „centar za smještaj”: znači svako mjesto koje se upotrebljava za zajednički smještaj podnositelja zahtjeva;</p> <p>(j) „zastupnik”: znači osoba ili organizacija koju su nadležna tijela imenovala da maloljetniku bez pratnje</p>			
--	--	--	--

<p>pomaže i da ga zastupa u postupcima predviđenima u ovoj Direktivi, s ciljem osiguravanja interesa djeteta i poduzimanja pravnih radnji za maloljetnika, prema potrebi. Kada je za zastupnika određena organizacija, ona određuje osobu odgovornu za obavljanje dužnosti zastupnika za maloljetnika bez pratnje u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(k) „podnositelj zahtjeva s posebnim potrebama u vezi s prihvatom”: znači ranjiva osoba u skladu s člankom 21. kojoj su potrebna posebna jamstva kako bi se mogla koristiti pravima i ispunjavati obveze predviđene u ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane trećih zemalja i osobe bez državljanstva koje podnesu zahtjev za međunarodnu zaštitu na državnom području, uključujući na granici, u teritorijalnim vodama ili u područjima tranzita države članice, sve dok im je kao podnositeljima zahtjeva dopušteno ostati na državnom području, kao i članove obitelji, ako su obuhvaćeni takvim zahtjevom za međunarodnu</p>	<p>Članak 14.</p> <p>U članku 52. stavku 3. točki 3. iza riječi: „identiteta“ dodaju se riječi: „te zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva“.</p> <p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:</p> <p>„(6) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno stavku 3. točki 3. ovoga članka, tražitelj je dužan podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 52. stavak 1.,4. i 5., Članak 4. stavak 1. točka 1. i 5.</p>

<p>zaštitu u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na zahtjeve za diplomatski ili teritorijalni azil koje su podnesene predstavništvima država članica.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje kada se primjenjuju odredbe Direktive 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba (7).</p> <p>4. Države članice mogu odlučiti primjenjivati ovu Direktivu na postupke za odlučivanje o zahtjevima za druge oblike zaštite koji proizlaze iz Direktive 2011/95/EU.</p>	<p>što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla“.</p> <p>(7) Pregled tražitelja iz stavka 3. točke 4. ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.</p> <p>(8) Pretraga iz stavka 6. ovoga članka provodi se uz pisanu suglasnost tražitelja uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju uskraćivanja suglasnosti, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona.“</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>Države članice mogu uvesti ili zadržati povoljnije odredbe u području uvjeta prihvata za podnositelje zahtjeva i druge bliske srodnike podnositelja zahtjeva koji su prisutni u istoj državi članici kada ovise o podnositelju zahtjeva, ili iz humanitarnih razloga u</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba koja daje mogućnost izbora državi članici.</p>

<p>onoj mjeri u kojoj su te odredbe u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>OPĆE ODREDBE O UVJETIMA PRIHVATA</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Obavješćivanja</p> <p>1. Države članice u razumnom roku, koji ne prelazi 15 dana od podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, obavješćuju podnositelje zahtjeva barem o svim pravima koja im pripadaju i obvezama kojih se moraju pridržavati u vezi s uvjetima prihvata.</p> <p>Države članice osiguravaju da podnositelji zahtjeva dobiju sve informacije o organizacijama ili skupinama osoba koje pružaju posebnu pravnu pomoć i organizacijama koje bi im mogle pomoći ili ih obavijestiti o raspoloživim uvjetima prihvata, uključujući zdravstvenu skrb.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da obavijesti iz stavka 1. budu u pisanom obliku i na jeziku koji podnositelj zahtjeva razumije ili se opravdano pretpostavlja da ga razumije. Kada je to</p>	<p>Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci čl. 59.</p>

<p>primjereno, te se obavijesti mogu dati i usmeno.</p>	<p>4.“.</p>		
<p>Članak 6.</p> <p>Dokumentacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u roku tri dana od podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, podnositelj zahtjeva dobije dokument izdan na njegovo ime koji potvrđuje njegov status podnositelja zahtjeva ili dokazuje da mu je dopušteno ostati na državnom području države članice dok odluka o njegovom zahtjevu nije konačna ili dok se ne razmotri.</p> <p>Ako se nositelj dokumenta ne smije slobodno kretati na cijelom državnom području države članice, ili njegovu dijelu, dokument potvrđuje i tu činjenicu.</p> <p>2. Države članice mogu isključiti primjenu tog članka kada je podnositelj zahtjeva zadržan ili tijekom razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je podnesen na granici ili u</p>	<p>Članak 20.</p> <p>U članku 62. stavku 5. riječi: „sukladno odredbama Zakona o strancima“ zamjenjuju se riječima: „ako postoje ozbiljni humanitarni razlozi koji zahtijevaju njegovu prisutnost u drugoj državi“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članci 3. i 62.</p>

<p>okviru postupka za odlučivanje o pravu podnositelja zahtjeva da uđe na državno područje države članice. U posebnim slučajevima tijekom razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, države članice mogu podnositeljima zahtjeva osigurati druge dokaze koji su istovrijedni kao i dokument iz stavka 1.</p> <p>3. Dokument iz stavka 1. ne treba nužno potvrđivati identitet podnositelja zahtjeva.</p> <p>4. Države članice donose potrebne mjere da podnositeljima zahtjeva osiguraju dokument iz stavka 1. koji mora vrijediti dok imaju pravo ostati na državnom području dotične države članice.</p> <p>5. Države članice mogu podnositeljima zahtjeva izdati putnu ispravu kada nastupe ozbiljni humanitarni razlozi koji zahtijevaju njihovu prisutnost u drugoj državi.</p> <p>6. Države članice ne smiju podnositelje zahtjeva opteretiti nepotrebnom ili nerazmjernom dokumentacijom ili drugim upravnim zahtjevima, prije osiguranja prava na koja imaju pravo u skladu s ovom Direktivom, samo zato jer su podnositelji zahtjeva za međunarodnu</p>			
--	--	--	--

zaštitu.			
<p>Članak 7.</p> <p>Boravište i sloboda kretanja</p> <p>1. Podnositelji zahtjeva mogu se slobodno kretati na državnom području države članice domaćina ili na području koje im ta država članica odredi. Tako određeno područje ne utječe na neotuđivu sferu privatnog života i omogućuje dostatan prostor za osiguranje mogućnosti ostvarivanja svih prava u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>2. Države članice mogu odlučiti o boravištu podnositelja zahtjeva zbog javnog interesa, javnog reda ili, kada je potrebno, zbog brzog razmatranja i učinkovita praćenja njegova zahtjeva za međunarodnu zaštitu.</p> <p>3. Države članice mogu propisati da materijalni uvjeti prihvata ovise o stvarnom boravištu podnositelja zahtjeva na određenom mjestu koje</p>	<p>Članak 14.</p> <p>U članku 52. stavku 3. točki 3. iza riječi: „identiteta“ dodaju se riječi: „te zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva“.</p> <p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:</p> <p>„(6) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno stavku 3. točki 3. ovoga članka, tražitelj je dužan podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla“.</p> <p>(7) Pregled tražitelja iz stavka 3. točke 4. ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.</p> <p>(8) Pretraga iz stavka 6. ovoga članka provodi se uz pisanu suglasnost tražitelja uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju uskraćivanja</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 52. stavak 3. točka 9., članak 54. stavak 1., članak 55. stavci 1.-4., čl. 62.</p>

<p>određuju države članice. Takva se odluka, koja može biti općenite prirode, donosi pojedinačno i na temelju nacionalnog prava.</p> <p>4. Države članice predviđaju mogućnost da podnositeljima zahtjeva izdaju privremenu dozvolu za napuštanje mjesta boravišta iz stavka 2. i stavka 3. i/ili određenog područja navedenog u stavku 1. Odluke se donose pojedinačno, objektivno i nepristrano te, ako su negativne, za to se navode razlozi.</p> <p>Podnositelj zahtjeva ne treba tražiti dozvolu da ode do tijela ili na sud, ako se zahtijeva njegova prisutnost.</p> <p>5. Države članice od podnositelja zahtjeva traže da što je prije moguće o svojoj trenutačnoj adresi obavijeste nadležna tijela te da im priopće svaku promjenu adrese.</p>	<p>suglasnosti, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona.“</p> <p style="text-align: center;">Članak 15.</p> <p style="text-align: center;">U članku 54. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja, ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito, ako se ocijeni da postoji rizik od bijega 2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva 3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske 4. sprječavanje širenja zaraznih bolesti u skladu s nacionalnim propisima o nužnim epidemiološkim mjerama 5. sprječavanje dovođenja u opasnost života osoba i imovine 6. više uzastopnih pokušaja napuštanja Republike Hrvatske tijekom postupka međunarodne zaštite 7. provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se na temelju objektivnih okolnosti, uzimajući u obzir da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak odobrenja međunarodne zaštite, opravdano 		
---	---	--	--

pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje odluke o protjerivanju i/ili vraćanju donijete sukladno odredbama Zakona o strancima.“.

Iza stavka 12. dodaju se stavci 13. i 14. koji glase:

„(13) Ograničenje kretanja, u razumnim vremenskim razmacima, razmatra nadležni upravni sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja, posebno kada ograničenje kretanja traje dulje od mjesec dana te u slučaju promjene ili nastupanja novih okolnosti koje mogu utjecati na zakonitost ograničenja kretanja tražitelja.

(14) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o ograničenju slobode kretanja nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja odmah pustiti na slobodu.“.

Članak 16.

U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.

(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“.

Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 8.“.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.

Članak 20.

U članku 62. stavku 5. riječi: „sukladno odredbama Zakona o strancima“ zamjenjuju se riječima: „ako postoje ozbiljni humanitarni razlozi koji zahtijevaju njegovu prisutnost u drugoj državi“.

<p>Članak 8.</p> <p>Zadržavanje</p> <p>1. Države članice ne smiju zadržati osobu samo zato jer je podnositelj zahtjeva u skladu s Direktivom 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (8).</p> <p>2. Kada se pokaže potrebnim, i na temelju pojedinačne ocjene svakog slučaja, države članice mogu zadržati podnositelja zahtjeva, ako se ne mogu primijeniti druge manje prisilne mjere.</p> <p>3. Podnositelja zahtjeva može se zadržati samo:</p> <p>(a) da se utvrdi ili provjeri njegov identitet ili državljanstvo;</p> <p>(b) da se odrede oni elementi na kojima se zahtjev za međunarodnu zaštitu temelji, a koji se bez zadržavanja ne mogu pribaviti, posebno kada postoji opasnost od bijega podnositelja zahtjeva;</p> <p>(c) da se u okviru postupka odluči o pravu podnositelja zahtjeva da uđe na državno područje;</p> <p>(d) kada je osoba zadržana zbog postupka vraćanja, u skladu s Direktivom 2008/115/EZ Europskog</p>	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 54. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja, ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito, ako se ocijeni da postoji rizik od bijega 2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva 3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske 4. sprječavanje širenja zaraznih bolesti u skladu s nacionalnim propisima o nužnim epidemiološkim mjerama 5. sprječavanje dovođenja u opasnost života osoba i imovine 6. više uzastopnih pokušaja napuštanja Republike Hrvatske tijekom postupka međunarodne zaštite 7. provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se na temelju objektivnih okolnosti, uzimajući u obzir da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak odobrenja međunarodne zaštite, opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje odluke o protjerivanju i/ili vraćanju donijete sukladno odredbama Zakona o strancima.“. 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 54.</p>
--	--	----------------------------	---

<p>parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima u državama članicama vezanim uz vraćanje državljana trećih zemalja koji nezakonito borave (9), da se pripremi vraćanje i/ili provede postupak udaljavanja te da dotična država članica na temelju objektivnih kriterija, uključujući i da je podnositelj zahtjeva već imao mogućnost započeti postupak za azil, može dokazati da postoje opravdani razlozi za pretpostavku da osoba podnosi zahtjev za međunarodnu zaštitu samo da odgodi ili oteža izvršenje odluke o vraćanju;</p> <p>(e) kada to zahtijeva zaštita nacionalne sigurnosti ili javnog reda;</p> <p>(f) u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koju je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (10).</p> <p>Razlozi za zadržavanje utvrđuju se nacionalnim pravom.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su pravila o alternativama zadržavanju,</p>	<p>Iza stavka 12. dodaju se stavci 13. i 14. koji glase:</p> <p>„(13) Ograničenje kretanja, u razumnim vremenskim razmacima, razmatra nadležni upravni sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja, posebno kada ograničenje kretanja traje dulje od mjesec dana te u slučaju promjene ili nastupanja novih okolnosti koje mogu utjecati na zakonitost ograničenja kretanja tražitelja.</p> <p>(14) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o ograničenju slobode kretanja nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja odmah pustiti na slobodu.“.</p>		
---	---	--	--

<p>kao što su redovito javljanje tijelima, davanje financijskog jamstva ili obveza boravka na određenome mjestu, utvrđena nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Jamstva za zadržane podnositelje zahtjeva</p> <p>1. Podnositelja zahtjeva zadržava se što je kraće moguće i samo tako dugo dok vrijede razlozi iz članka 8. stavka 3.</p> <p>Upravni postupci u vezi s razlozima za zadržavanje iz članka 8. stavka 3. izvršavaju se s dužnom pažnjom. Kašnjenja upravnih postupaka, koja se ne mogu pripisati podnositelju zahtjeva, ne opravdavaju nastavak zadržavanja.</p> <p>2. Zadržavanje podnositelja zahtjeva u pisanom obliku određuju sudska ili upravna tijela. U nalogu o zadržavanju navode se stvarni i pravni razlozi na kojima se zadržavanje temelji.</p> <p>3. Kada zadržavanje nalažu upravna tijela, države članice osiguravaju brzo sudsko razmatranje zakonitosti</p>	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 54. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja, ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:</p> <p>1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito, ako se ocijeni da postoji rizik od bijega</p> <p>2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva</p> <p>3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske</p> <p>4. sprječavanje širenja zaraznih bolesti u skladu s nacionalnim propisima o nužnim epidemiološkim mjerama</p> <p>5. sprječavanje dovođenja u opasnost života osoba i imovine</p> <p>6. više uzastopnih pokušaja napuštanja Republike</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 54. stavci 9.-12., članak 60. - u odnosu na čl. 9. stavak Direktive, isti je prenesen novim stavcima 13. i 14. izmijenjenog članka 54. Zakona.</p>

<p>zadržavanja koje se provodi po službenoj dužnosti i/ili na zahtjev podnositelja zahtjeva. Kada se razmatranje provodi po službenoj dužnosti, takvo razmatranje provodi se što je prije moguće od početka zadržavanja. Kada se provodi na zahtjev podnositelja zahtjeva, provodi se što je prije moguće nakon pokretanja odgovarajućih postupaka. U tu svrhu države članice u nacionalnom pravu definiraju razdoblje u okviru kojega se provodi sudsko razmatranje zakonitosti zadržavanja po službenoj dužnosti i/ili sudsko razmatranje na zahtjev podnositelja zahtjeva.</p> <p>Kada se u okviru sudskog razmatranja dokaže da je zadržavanje nezakonito, predmetni podnositelj zahtjeva odmah se oslobađa.</p> <p>4. Zadržani podnositelji zahtjeva odmah se pisanim putem, na jeziku koji razumiju ili se opravdano pretpostavlja da ga razumiju, obavješćuju o razlozima zadržavanja i postupcima utvrđenim nacionalnim pravom za osporavanje naloga za zadržavanje kao i o mogućnosti traženja besplatne pravne pomoći i zastupanja.</p> <p>5. Zadržavanje u razumnim vremenskim razmacima razmatra sudsko tijelo po službenoj dužnosti i/ili</p>	<p>Hrvatske tijekom postupka međunarodne zaštite</p> <p>7. provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se na temelju objektivnih okolnosti, uzimajući u obzir da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak odobrenja međunarodne zaštite, opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje odluke o protjerivanju i/ili vraćanju donijete sukladno odredbama Zakona o strancima.“.</p> <p>Iza stavka 12. dodaju se stavci 13. i 14. koji glase:</p> <p>„(13) Ograničenje kretanja, u razumnim vremenskim razmacima, razmatra nadležni upravni sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja, posebno kada ograničenje kretanja traje dulje od mjesec dana te u slučaju promjene ili nastupanja novih okolnosti koje mogu utjecati na zakonitost ograničenja kretanja tražitelja.</p> <p>(14) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o ograničenju slobode kretanja nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja odmah pustiti na slobodu.“.</p>		
--	---	--	--

<p>na zahtjev predmetnog podnositelja zahtjeva, posebno kada zadržavanje dulje traje, kada se pojave relevantne okolnosti ili su dostupne nove informacije koje mogu utjecati na zakonitost zadržavanja.</p> <p>6. Države članice u slučaju sudskog razmatranja naloga za zadržavanje iz stavka 3. osiguravaju da podnositelji zahtjeva imaju pristup besplatnoj pravnoj pomoći i zastupanju. To uključuje barem pripremu traženih postupovnih dokumenata i sudjelovanje u postupku pred sudskim tijelima u ime podnositelja zahtjeva.</p> <p>Besplatnu pravnu pomoć i zastupanje osiguravaju odgovarajući osposobljene osobe koje to mogu obavljati, ili im je to dopušteno u skladu s nacionalnim pravom, čiji interesi nisu ili ne bi mogli biti u suprotnosti s interesima podnositelja zahtjeva.</p> <p>7. Države članice mogu također odlučiti da se besplatna pravna pomoć i zastupanje odobri:</p> <p>(a) samo onima koji nemaju dovoljno sredstava; i/ili</p> <p>(b) samo putem usluga koje osiguravaju pravni savjetnici ili drugi savjetnici koji su u nacionalnom pravu posebno određeni za pomoć</p>			
---	--	--	--

<p>podnositeljima zahtjeva i njihovo zastupanje.</p> <p>8. Države članice također mogu:</p> <p>(a)odrediti novčana i/ili vremenska ograničenja na pružanje besplatne pravne pomoći i zastupanja, pod uvjetom da se njima ne ograničuje pristup besplatnoj pravnoj pomoći i zastupanja;</p> <p>(b)odrediti da postupanje prema podnositeljima zahtjeva, u vezi s naknadama i drugim troškovima, nije povoljniji od postupanja koje je općenito namijenjeno njihovim državljanima u stvarima koje se odnose na pravnu pomoć.</p> <p>9. Države članice mogu zahtijevati da im se u cijelosti ili djelomično vrate sredstva za sve odobrene troškove ako i kada se financijski položaj podnositelja zahtjeva znatno poboljša ili ako je odluka o odobrenju takvih troškova donesena na temelju neistinitih informacija koje je dao podnositelj zahtjeva.</p> <p>10. Postupci za pristup pravnoj pomoći i zastupanju utvrđuju se u nacionalnom pravu.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti zadržavanja</p> <p>1. Zadržavanje podnositelja zahtjeva u pravilu se provodi u posebnim centrima za smještaj. Kada država članica ne može osigurati smještaj u posebnim centrima za smještaj i kad mora pribjeći smještaju u zatvoru, zadržani podnositelj zahtjeva mora se držati odvojeno od drugih zatvorenika i primjenjuju se uvjeti zadržavanja predviđeni u ovoj Direktivi.</p> <p>Zadržani podnositelji zahtjeva, koliko je to moguće, drže se odvojeno od državljana trećih zemalja koji nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu.</p> <p>Kada se podnositelji zahtjeva ne mogu držati odvojeno od državljana trećih zemalja, dotična država članica mora osigurati da se primjenjuju uvjeti zadržavanja predviđeni u ovoj Direktivi.</p> <p>2. Zadržanim podnositeljima zahtjeva omogućuje se pristup prostoru na otvorenome.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da predstavnici visokog predstavnika Ujedinjenih naroda za izbjeglice</p>	<p>Članak 16.</p> <p>U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatilište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.</p> <p>(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima „; stavka 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p> <p>Članak 18.</p> <p>U članku 59. stavku 1. iza riječi: „odobrenja međunarodne zaštite“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „u pisanom obliku,“.</p> <p>U stavku 2. iza riječi: „od izražene namjere“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „pisanim putem,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Ako informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 3., članak 56., članak 59. stavak 1.-3.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>(UNHCR) mogu komunicirati s podnositeljima zahtjeva te ih posjećivati u uvjetima koji poštuju privatnost. Ta se mogućnost primjenjuje i na organizaciju koja djeluje na državnom području dotične države članice u ime UNHCR-a na temelju sporazuma s tom državom članicom.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da članovi obitelji, pravni savjetnici ili drugi savjetnici te osobe koje zastupaju odgovarajuće nevladine organizacije koje priznaje dotična država članica, imaju mogućnost komunicirati s podnositeljima zahtjeva te ih posjećivati u uvjetima koji poštuju privatnost. Pristup centrima za smještaj može se ograničiti samo kada je to na temelju nacionalnog prava objektivno nužno zbog sigurnosti, javnog reda ili upravnog poslovanja centra za smještaj, pod uvjetom da se pristup time strogo ne ograniči ili onemogući.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se</p>	<p>iz opravdanih razloga nije moguće dati u pisanom obliku ili je tražitelj nepismen, informacije će se pružiti usmenim putem na jeziku za koji se pretpostavlja da ga tražitelj razumije i na kojem može komunicirati.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4..</p> <p>U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.</p>		
---	--	--	--

<p>zadržanim podnositeljima zahtjeva sustavno prosljeđuju informacije koje objašnjavaju pravila koja se primjenjuju u centru za smještaj te određuju njihova prava i obveze na jeziku koji razumiju ili se opravdano pretpostavlja da ga razumiju. Države članice mogu odstupiti od te obveze, u propisno opravdanim slučajevima i za razumno vremensko razdoblje koje je što je moguće kraće, u slučaju kada je podnositelj zahtjeva zadržan na granici ili u tranzitnom području. To se odstupanje ne primjenjuje u slučajevima iz članka 43. Direktive 2013/32/EU.</p>	<p>-</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021) članak/članci poglavlje II. SMJEŠTAJ I BORAVAK U CENTRU</p>
<p>Članak 11.</p> <p>Zadržavanje ranjivih osoba i podnositelja zahtjeva s posebnim potrebama za prihvat</p> <p>1. Nacionalna tijela prvenstveno se brinu o zdravlju, uključujući duševno zdravlje, podnositelja zahtjeva koji su ranjive osobe.</p> <p>Kada su zadržane ranjive osobe, države članice osiguravaju redovito praćenje i odgovarajuću potporu i pritom uzimaju u obzir njihov poseban položaj,</p>	<p>Članak 15.</p> <p>U članku 54. stavak 2. mijenja se i glasi:</p> <p>„(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja, ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito, ako se ocijeni da postoji rizik od bijega 2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva 3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 54. stavci 6.-9.</p>

<p>uključujući njihovo zdravlje.</p> <p>2. Maloljetnici se zadržavaju samo u krajnjem slučaju i nakon što se utvrdi da se druge manje prisilne mjere ne mogu primijeniti. Takvo zadržavanje traje što je kraće moguće i čini se sve što je moguće da se zadržani maloljetnici oslobode i smjeste u objektima pogodnim za maloljetnike.</p> <p>Prvenstvena briga država članica mora biti u najvećem interesu maloljetnika kako je propisano člankom 23. stavkom 2.</p> <p>Kada se zadržavaju maloljetnici oni moraju imati mogućnost sudjelovanja u rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njihovoj dobi.</p> <p>3. Maloljetnici bez pratnje zadržavaju se samo u izvanrednim okolnostima. Čini se sve što je moguće da se maloljetnici bez pratnje oslobode u najkraćem mogućem roku.</p> <p>Maloljetnici bez pratnje ne smiju se zadržavati u zatvoru.</p> <p>Koliko je to moguće maloljetnicima bez pratnje osigurava se smještaj u ustanovama koje imaju osoblje i</p>	<p>4. sprječavanje širenja zaraznih bolesti u skladu s nacionalnim propisima o nužnim epidemiološkim mjerama</p> <p>5. sprječavanje dovođenja u opasnost života osoba i imovine</p> <p>6. više uzastopnih pokušaja napuštanja Republike Hrvatske tijekom postupka međunarodne zaštite</p> <p>7. provedbe postupka prisilnog udaljenja, ako se na temelju objektivnih okolnosti, uzimajući u obzir da je tražitelj već imao mogućnost započeti postupak odobrenja međunarodne zaštite, opravdano pretpostavlja da traženjem međunarodne zaštite želi odgoditi ili otežati izvršenje odluke o protjerivanju i/ili vraćanju donijete sukladno odredbama Zakona o strancima.“.</p> <p>Iza stavka 12. dodaju se stavci 13. i 14. koji glase:</p> <p>„(13) Ograničenje kretanja, u razumnim vremenskim razmacima, razmatra nadležni upravni sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev tražitelja, posebno kada ograničenje kretanja traje dulje od mjesec dana te u slučaju promjene ili nastupanja novih okolnosti koje mogu utjecati na zakonitost ograničenja kretanja tražitelja.</p> <p>(14) Ako nadležni upravni sud utvrdi da rješenje o ograničenju slobode kretanja nije zakonito, Ministarstvo je dužno postupiti po izrečenoj presudi i tražitelja odmah pustiti na slobodu.“.</p>		
---	--	--	--

<p>kapacitete koji uzimaju u obzir potrebe osoba njihove dobi.</p> <p>Kada se zadržavaju maloljetnici bez pratnje države članice osiguravaju da su smješteni odvojeno od odraslih.</p> <p>4. Zadržanim obiteljima osigurava se odvojen smještaj koji jamči odgovarajuću privatnost.</p> <p>5. Kada se zadrže podnositeljice zahtjeva države članice osiguravaju da su smještene odvojeno od podnositelja zahtjeva, osim ako su podnositelji zahtjeva članovi obitelji i ako se s tim slažu svi predmetni pojedinci.</p> <p>Iznimke od prvog podstavka primjenjuju se i na uporabu zajedničkih prostora koji su namijenjeni rekreacijskim ili društvenim aktivnostima, uključujući osiguranje obroka.</p> <p>6. Države članice mogu, u valjano utemeljenim slučajevima i za razumno razdoblje koje mora biti što je moguće kraće, odstupiti od stavka 2. trećeg podstavka, od stavka 4. i stavka 5. prvog podstavka kada je podnositelj zahtjeva zadržan na graničnom prijelazu ili u području tranzita, uz iznimku slučajeva iz članka 43.</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021) članak/članci II. SMJEŠTAJ I BORAVAK U CENTRU
--	---	---------------------	---

Direktive 2013/32/EU.			
<p>Članak 12.</p> <p>Obitelji</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere da koliko je to moguće sačuvaju jedinstvo obitelji koja je prisutna na njihovu državnom području ako dotična država članica podnositeljima zahtjeva osigurava smještaj. Takve se mjere provode uz suglasnost podnositelja zahtjeva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 9.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15) članak/članci članak 11.
<p>Članak 13.</p> <p>Medicinski pregled</p> <p>Države članice mogu zbog javnog zdravlja za podnositelje zahtjeva zahtijevati medicinski pregled.</p>	<p>Članak 14.</p> <p>U članku 52. stavku 3. točki 3. iza riječi: „identiteta“ dodaju se riječi: „te zemlje ili regije podrijetla, uključujući analizu jezika i dijalekta uz mogućnost korištenja programskih tehnologija, uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva“.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 52. stavak 3. točka 4.

	<p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6., 7. i 8. koji glase:</p> <p>„(6) Ako nije moguće utvrditi identitet i zemlju podrijetla sukladno stavku 3. točki 3. ovoga članka, tražitelj je dužan podvrgnuti se pregledu, koji može uključivati pretragu predmeta i nosača podataka kao što su računala te drugih elektroničkih i mobilnih uređaja koje ima kod sebe, u svrhu utvrđivanja identiteta i države podrijetla“.</p> <p>(7) Pregled tražitelja iz stavka 3. točke 4. ovoga članka provodi osoba istoga spola uz puno poštivanje načela ljudskog dostojanstva te fizičkog i psihičkog integriteta.</p> <p>(8) Pretraga iz stavka 6. ovoga članka provodi se uz pisanu suglasnost tražitelja uz puno poštivanje zaštite osobnih podataka, a u slučaju uskraćivanja suglasnosti, smatrat će se da tražitelj ne surađuje s Ministarstvom, sukladno članku 28. stavku 1. ovoga Zakona.“</p>		
--	--	--	--

	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku u prihvatnom centru za strance i načinu izračuna troškova prisilnog udaljenja (NN 145/2021) članak/članci članak 22. točka 3.
<p>Članak 14.</p> <p>Školovanje i obrazovanje maloljetnika</p> <p>1. Države članice maloljetnoj djeci podnositelja zahtjeva i podnositeljima zahtjeva maloljetnicima osiguravaju pristup sustavu obrazovanja pod sličnim uvjetima kao i vlastitim državljanima dok se stvarno ne izvrši mjera izгона protiv njih ili njihovih roditelja. Takvo obrazovanje može se osigurati u centrima za smještaj.</p> <p>Dotične države članice mogu propisati da takav pristup mora biti ograničen na državni obrazovni sustav.</p> <p>Države članice ne uskraćuju pravo na srednjoškolsko obrazovanje samo zato što je maloljetnik postao punoljetan.</p> <p>2. Pristup sustavu obrazovanja ne smije se odgađati više od tri mjeseca od datuma na koji je maloljetnik podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu ili je</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 58.

<p>zahtjev podnesen u njegovo ime.</p> <p>Maloljetnicima se prema potrebi osigurava pripremna nastava, uključujući nastavu jezika, da im se olakša pristup sustavu obrazovanja i njihovo sudjelovanje u njemu kako je određeno u stavku 1.</p> <p>3. Kada zbog posebnog položaja maloljetnika pristup sustavu obrazovanja, kako je određen u stavku 1., nije moguć, dotična država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom i praksom nudi druge obrazovne programe.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Zapošljavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da podnositelji zahtjeva imaju pristup tržištu rada najkasnije devet mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, ako nadležno tijelo nije donijelo prvostupanjsku odluku i ako za kašnjenje nije kriv podnositelj zahtjeva.</p> <p>2. Države članice odlučuju o uvjetima za odobravanje pristupa tržištu rada za podnositelja zahtjeva u skladu sa svojim nacionalnim pravom tako da</p>	<p>Članak 19.</p> <p>U članku 61. stavku 1. riječi: „devet mjeseci“ zamjenjuju se riječima: „šest mjeseci“.</p> <p>Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:</p> <p>„(6) Tražitelj je dužan, u pisanom obliku, obavijestiti Prihvatilište o zasnivanju radnog odnosa i dostaviti potvrdu poslodavca o sklopljenom ugovoru o radu.</p> <p>(7) Osoba kojoj je prestao status tražitelja dužna je, u roku od 15 dana od prestanka statusa iz članka 4. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona, vratiti Ministarstvu potvrdu o radu, radi poništenja.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 61.</p>

<p>podnositelji zahtjeva imaju učinkovit pristup tržištu rada.</p> <p>Zbog politike u vezi s tržištem rada, države članice mogu dati prednost državljanima Unije i državljanima država potpisnica Sporazuma o europskome gospodarskom prostoru te državljanima trećih zemalja koji imaju zakonito boravište.</p> <p>3. Pristup tržištu rada ne smije se oduzeti tijekom žalbenog postupka, kada žalba protiv negativne odluke u redovnom postupku ima suspenzivni učinak, do službene obavijesti o negativnoj odluci o žalbi.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Stručna izobrazba</p> <p>Države članice mogu podnositeljima zahtjeva omogućiti pristup stručnoj izobrazbi neovisno o tome imaju li pristup tržištu rada.</p> <p>Pristup stručnoj izobrazbi koji se odnosi na ugovor o zapošljavanju ovisi o tome u kojoj mjeri podnositelj zahtjeva ima pristup tržištu rada u skladu s člankom 15.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>nije iskorištena navedena mogućnost</p>

<p>Članak 17.</p> <p>Opća pravila o materijalnim uvjetima prihvata i zdravstvenoj skrbi</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su podnositeljima zahtjeva dostupni materijalni uvjeti prihvata kada podnose zahtjev za međunarodnu zaštitu.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da materijalni uvjeti prihvata pružaju odgovarajući životni standard podnositeljima zahtjeva koji osigurava njihovu egzistenciju i štiti njihovo fizičko i duševno zdravlje.</p> <p>Države članice osiguravaju da se taj životni standard u skladu s člankom 21. postigne u posebnom položaju ranjivih osoba i u vezi s položajem zadržanih osoba.</p> <p>3. Države članice mogu osiguranje svih ili nekih materijalnih uvjeta prihvata i zdravstvenu skrb uvjetovati tim da podnositelji zahtjeva nemaju dovoljno sredstava za životni standard koji je primjeren njihovu zdravlju i koji omogućuje njihovu egzistenciju.</p> <p>4. Države članice mogu od podnositelja zahtjeva zahtijevati da pokriju troškove materijalnih uvjeta</p>	<p>Članak 16.</p> <p>U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.</p> <p>(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima : „stavka 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p> <p>Članak 17.</p> <p>U članku 57. stavku 1. iza riječi: „ozbiljnih mentalnih poremećaja“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „sukladno medicinskoj indikaciji“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 52. stavci 1-2., Članak 55. stavci 5. - 8., članak 56., Članak 57.</p>
---	---	----------------------------	--

prihvata i zdravstvenu skrb određenu ovom Direktivom, ili da im doprinesu, u skladu sa stavkom 3., ako podnositelji zahtjeva imaju dovoljno sredstava, na primjer ako već tijekom razumnog razdoblja rade.

Ako se pokaže da je podnositelj zahtjeva imao dovoljno sredstava da pokrije materijalne troškove za prihvata i zdravstvenu skrb u trenutku kada su te temeljne potrebe pokrivena, države članice mogu od podnositelja zahtjeva zatražiti povrat sredstava.

5. Kada države članice osiguravaju materijalne uvjete prihvata u obliku financijske pomoći ili vaučera, iznos se određuje na temelju razine/razina koju/koje utvrđuje/utvrđuju dotična država članica zakonom ili u praksi da državljanima osigura odgovarajući životni standard. Države članice mogu u vezi s tim podnositeljima zahtjeva osigurati nepovoljnije postupanje u usporedbi s državljanima, posebno kada se materijalna potpora daje djelomično u naravi ili kad ta razina/te razine koja/koje se primjenjuje/primjenjuju za državljane osigurava/osiguravaju viši životni standard nego što je predviđen ovom Direktivom.

<p>Članak 18.</p> <p>Modaliteti materijalnih uvjeta prihvata</p> <p>1. Kada se smještaj osigurava u naravi, mora biti u jednome od sljedećih oblika ili u njihovoj kombinaciji:</p> <p>(a) prostorijama koje se upotrebljavaju za smještaj podnositelja zahtjeva tijekom razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu sastavljenog na granici ili područjima tranzita;</p> <p>(b) centru za smještaj koji osigurava odgovarajući životni standard;</p> <p>(c) privatnim kućama, stanovima, hotelima ili drugim prostorijama prilagođenim za smještaj podnositelja zahtjeva.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje posebne uvjete zadržavanja propisane člancima 10. i 11., države članice u vezi sa smještajem iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) ovog članka osiguravaju da:</p> <p>(a) se podnositeljima zahtjeva jamči zaštita njihova obiteljskog života;</p> <p>(b) podnositelji zahtjeva imaju mogućnost komuniciranja s rođacima, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nacionalnim, međunarodnim i</p>	<p>Članak 16.</p> <p>U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.</p> <p>(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima :„stavka 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 55. stavci 1-6., članak 56.</p>
<p>(c) ovog članka osiguravaju da:</p> <p>(a) se podnositeljima zahtjeva jamči zaštita njihova obiteljskog života;</p> <p>(b) podnositelji zahtjeva imaju mogućnost komuniciranja s rođacima, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nacionalnim, međunarodnim i</p>	<p>-</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci članak 5., članak 6., članak 7., članak 10., članak 11. , članak 12, članak 15., članak 16.</p>

<p>nevladinim organizacijama i tijelima;</p> <p>(c) članovima obitelji, pravnim savjetnicima ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugim relevantnim nevladinim organizacijama koje je dotična država članica priznala, osigura pristup da mogu pomoći podnositeljima zahtjeva. Ograničenje takva pristupa mogu se odrediti samo zbog sigurnosti prostorija i podnositelja zahtjeva.</p> <p>3. Države članice u vezi s podnositeljima zahtjeva u prostorijama i centrima za smještaj iz stavka 1. točaka (a) i (b) uzimaju u obzir posebna pitanja povezana sa spolom i dobi te položajem ranjivih osoba.</p> <p>4. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za sprečavanje napada i nasilja na temelju spola, uključujući seksualne napade i uznemiravanje u prostorijama i centrima za smještaj iz stavka 1. točaka (a) i (b).</p> <p>5. Države članice osiguravaju, koliko je to moguće, da se ovisni odrasli podnositelji zahtjeva s posebnim potrebama za prihvat smjeste zajedno s bliskim odraslim rođacima koji se već nalaze u istoj državi članici i koji su za</p>			
---	--	--	--

<p>njih odgovorni prema pravu ili praksi dotične države članice.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da se podnositelji zahtjeva premještaju iz jednog stambenog objekta u drugi samo kada je to nužno. Države članice podnositeljima zahtjeva osiguravaju mogućnost da o transferu i novoj adresi obavijeste pravne ili druge savjetnike.</p> <p>7. Osobe koje rade u centrima za smještaj odgovarajuće su osposobljene i obvezuju ih pravila o povjerljivosti utvrđena nacionalnim pravom u vezi sa svim informacijama koje dobiju tijekom obavljanja svojeg posla.</p> <p>8. Države članice mogu putem savjetodavnog odbora ili vijeća, koje zastupa rezidente, uključiti podnositelje zahtjeva u upravljanje materijalnim resursima i nematerijalnim aspektima života u centru.</p> <p>9. U propisno utemeljenim slučajevima države članice iznimno mogu odrediti modalitete za materijalne uvjete prihvata koji se razlikuju od uvjeta predviđenih ovim člankom za razumno razdoblje koje mora biti što je moguće kraće, kad:</p> <p>(a) je potrebna ocjena posebnih potreba podnositelja zahtjeva u skladu s</p>			
---	--	--	--

<p>člankom 22.;</p> <p>(b)su smještajni kapaciteti koji su uobičajeno raspoloživi privremeno puni.</p> <p>Takvi različiti uvjeti u svakom slučaju pokrivaju osnovne potrebe.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Zdravstvena zaštita</p> <p>1. Države članice osiguravaju da podnositelji zahtjeva dobiju potrebnu zdravstvenu zaštitu koja uključuje, barem, nužnu skrb i osnovno liječenje bolesti i teških duševnih poremećaja.</p> <p>2. Države članice osiguravaju potrebnu medicinsku ili drugu pomoć podnositeljima zahtjeva s posebnim potrebama za prihvata, uključujući, kada je to potrebno, odgovarajuću skrb za duševno zdravlje.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>OGRANIČAVANJE ILI UKIDANJE MATERIJALNIH UVJETA PRIHVATA</p>	<p>Članak 17.</p> <p>U članku 57. stavku 1. iza riječi: „ozbiljnih mentalnih poremećaja“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „sukladno medicinskoj indikaciji“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 52. stavak 1. točka 4., članak 57.</p>

<p>Članak 20.</p> <p>Ograničavanje ili ukidanje materijalnih uvjeta prihvata</p> <p>1. Države članice mogu ograničiti ili, u iznimnim ili valjano utemeljenim slučajevima, ukinuti materijalne uvjete prihvata kada podnositelj zahtjeva:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 55. stavci 5-9.,
<p>(a) napusti mjesto boravišta koje je odredilo nadležno tijelo i pritom ga o tome ne obavijesti ili, ako se traži, bez odobrenja; ili</p> <p>(b) ne ispunjava obveze javljanja ili zahtjeva u vezi s obavješćivanjem ili sudjelovanjem u osobnim razgovorima vezanim uz postupak azila tijekom razumnog razdoblja koje je utvrđeno nacionalnim pravom; ili</p> <p>(c) podnese naknadni zahtjev kako je definirano u članku 2. točki (q) Direktive 2013/32/EU.</p> <p>U vezi sa slučajevima (a) i (b) kada se podnositelju zahtjeva uđe u trag ili kada se dobrovoljno javi nadležnom tijelu, na temelju razloga za nestanak donosi se odgovarajuće utemeljena odluka o ponovnom uvođenju prava na neke ili sve ukinute ili ograničene materijalne uvjete prihvata.</p> <p>2. Države članice mogu također</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci čl. 17.

<p>ograničiti materijalne uvjete prihvata kada utvrde da podnositelj zahtjeva bez opravdana razloga nije podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu čim je to bilo praktički izvedivo nakon dolaska u tu državu članicu.</p> <p>3. Države članice mogu ograničiti ili ukinuti materijalne uvjete prihvata kada podnositelj zahtjeva utaji financijska sredstva i zbog toga je neutemeljeno imao korist od materijalnih uvjeta prihvata.</p> <p>4. Države članice mogu odrediti sankcije koje se primjenjuju za teška kršenja pravila u centrima za smještaj te za opasno nasilno ponašanje.</p> <p>5. Odluke o ograničavanju ili ukidanju materijalnih uvjeta prihvata iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovog članka donose se pojedinačno, objektivno i nepristrano i za njih se navode razlozi. Odluke se temelje na posebnom položaju predmetne osobe, posebno u vezi s osobama iz članka 21. i pritom uzima u obzir načelo proporcionalnosti. Države članice u svim okolnostima osiguravaju pristup zdravstvenoj zaštiti u skladu s člankom 19. te svim podnositeljima zahtjeva osiguravaju dostojanstven životni standard.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da se</p>			
--	--	--	--

<p>materijalni uvjeti prihvata ne ograničavaju ili ukidaju prije nego što se donese odluka u skladu sa stavkom 5.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>ODREDBE VEZANE UZ RANJIVE OSOBE</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Opće načelo</p> <p>Države članice pri prenošenju ove Direktive u nacionalno pravo uzimaju u obzir poseban položaj ranjivih osoba kao što su maloljetnici, maloljetnici bez pratnje, invalidne osobe, starije osobe, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, žrtve trgovine ljudima, teško bolesne osobe, osobe s duševnim poremećajima te osobe koje su bile mučene, silovane ili izvrgnute drugim teškim oblicima psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, kao što su to žrtve sakaćenja ženskih spolnih organa.</p>	<p>Članak 16.</p> <p>U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatilište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.</p> <p>(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima :, stavka 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 4. stavak 1. točka 14., članak 15. stavak 1., članak 52. stavak 2., Članak 56. stavak 4.</p>

	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15) članak/članci 6., 7., 12.
<p>Članak 22.</p> <p>Ocjena posebnih potreba ranjivih osoba u vezi s prihvatom</p> <p>1. Kako bi učinkovito provele članak 21. države članice ocjenjuju je li podnositelj zahtjeva osoba s posebnim potrebama u vezi s prihvatom. Države članice također navode prirodu takvih potreba.</p> <p>Ta se ocjena počinje pripremati u razumnom razdoblju nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu i moguće ju je uključiti u postojeće nacionalne postupke. Države članice</p>	<p>Članak 16.</p> <p>U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatište osigurat će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.</p> <p>(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 15. stavak 1-2., članak 52. stavak 1-2., članak 56.

<p>osiguravaju da se te posebne potrebe u vezi s prihvatom također uzimaju u obzir, u skladu s odredbama ove Direktive, ako se pokažu u kasnijoj fazi postupka azila.</p>	<p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima : „stavka 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p>		
<p>Države članice osiguravaju da potpora koja se pruža podnositeljima zahtjeva s posebnim potrebama u vezi s prihvatom u skladu s ovom Direktivom tijekom čitavog postupka azila uzima u obzir njihove posebne potrebe u vezi s prihvatom, te osiguravaju odgovarajuće praćenje njihova položaja.</p> <p>2. Ocjenu iz stavka 1. ne treba biti u obliku upravnog postupka.</p> <p>3. Samo za ranjive osobe u skladu s člankom 21. može se smatrati da imaju posebne potrebe u vezi s prihvatom i tako imaju pravo na posebnu potporu koja se daje u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>4. Ocjena iz stavka 1. ne dovodi u pitanje ocjenu potreba za međunarodnu zaštitu u skladu s Direktivom 2011/95/EU.</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prijema (NN 135/15) članak/članci članak 12.

<p>Članak 23.</p> <p>Maloljetnici</p> <p>1. Najbolji interes djeteta primarna je briga država članica pri provedbi odredaba ove Direktive koje se odnose na maloljetnike. Države članice osiguravaju životni standard koji je primjeren fizičkom, duševnom, duhovnom, moralnom i socijalnom razvoju maloljetnika.</p> <p>2. Pri ocjeni najboljih interesa djeteta, države članice na odgovarajući način posebno uzimaju u obzir sljedeće čimbenike:</p> <p>(a) mogućnosti ponovnog spajanja obitelji;</p> <p>(b) dobrobit i socijalni razvoj djeteta, i pritom posebno vode računa o sredini iz koje maloljetnik potječe;</p> <p>(c) pitanja vezana uz sigurnost i zaštitu, posebno kada postoji opasnost da je maloljetnik žrtva trgovine ljudima;</p> <p>(d) mišljenje maloljetnika u skladu s njegovom dobi i zrelošću.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da maloljetnici imaju pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njihovoj dobi u prostorijama i centrima za smještaj iz članka 18. stavka 1.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p style="text-align: center;">U članku 10. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja djeteta s obitelji, ako je to u njegovom interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.“.</p> <p style="text-align: center;">Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Poseban skrbnik dužan je poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji, kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.</p> <p>(5) Djetetu se tijekom postupka međunarodne zaštite osigurava pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njegovoj dobi te aktivnostima na otvorenom.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 10., 16. stavak 3., članak 57. stavak 2.</p>
	<p style="text-align: center;">-</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata (NN 135/15) članak/članci članci II. SMJEŠTAJ TRAŽITELJA MEĐUNARODNE ZAŠTITE - članak 6. , članak 15. III. HRANA I ODJEĆA OSIGURANA U NARAVI - članak 20.</p>

<p>točaka (a) i (b) te aktivnostima na otvorenome.</p> <p>4. Države članice osiguravaju pristup uslugama rehabilitacije za maloljetnike koji su bili žrtve bilo kakvih oblika zlostavljanja, zanemarivanja, iskorištavanja, mučenja ili okrutnog, neljudskog i ponižavajućeg postupanja ili koji su patili zbog oružanih sukoba, te osiguravaju da se prema potrebi organizira odgovarajuća psihološka zdravstvena skrb i osigura stručna pomoć.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se maloljetna djeca podnositelja zahtjeva, ili podnositelji zahtjeva maloljetnici, smjeste zajedno s njihovim roditeljima, njihovom neoženjenom braćom i sestrama ili odraslom osobom koja je za njih odgovorna prema pravu i praksi dotične države članice, pod uvjetom da je to u najboljem interesu predmetnog maloljetnika.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Maloljetnici bez pratnje</p> <p>1. Države članice što je prije moguće donose mjere kojima osiguravaju da zastupnik zastupa maloljetnika bez pratnje i pomaže mu tako što mu omogućuje da ostvaruje prava i ispunjava obveze iz ove Direktive. Maloljetnik bez pratnje odmah se obavješćuje o imenovanju zastupnika. Zastupnik svoje dužnosti obavlja u skladu s načelom najveće koristi djeteta kako je propisano člankom 23. stavkom 2. i za to ima potrebno stručno znanje. Da se osigura dobrobit i socijalni razvoj maloljetnika iz članka 23. stavka 2. točke (b), osoba koja djeluje kao zastupnik zamjenjuje se samo kada je to nužno. Organizacije ili pojedinci čiji su interesi, ili bi mogli biti, u sukobu s interesima maloljetnika bez pratnje nisu prihvatljivi kao zastupnici.</p> <p>Odgovarajuća tijela redovito obavljaju ocjenjivanje, uključujući i u vezi s raspoloživošću potrebnih sredstava za zastupanje maloljetnika bez pratnje.</p> <p>2. Maloljetnike bez pratnje, koji podnose zahtjev za međunarodnu zaštitu, od trenutka kada im je dopušten ulaz na državno područje do trenutka</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 10. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, sve potrebne radnje radi pronalaska članova obitelji i spajanja djeteta s obitelji, ako je to u njegovom interesu, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama.“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Poseban skrbnik dužan je poštivati načelo povjerljivosti u prikupljanju, obradi i razmjeni informacija o djetetu i članovima obitelji, kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.</p> <p>(5) Djetetu se tijekom postupka međunarodne zaštite osigurava pristup rekreacijskim aktivnostima, uključujući igru i rekreacijske aktivnosti primjerene njegovoj dobi te aktivnostima na otvorenom.“.</p> <p>Članak 4.</p> <p>U članku 17. stavku 1. iza riječi: „poslove socijalne skrbi“ dodaje se zarez i riječ: „odmah,“.</p> <p>Članak 16.</p> <p>U članku 56. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatište osigurat</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci članak 10., članak 17., članak 56. stavak 4.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>kada moraju napustiti državu članicu u kojoj je zahtjev za međunarodnu zaštitu podnesen, ili se razmatra, smješta se:</p> <p>(a) s odraslim rođacima;</p> <p>(b) u udomiteljskoj obitelji;</p> <p>(c) u centru za smještaj s posebnim mogućnostima zbrinjavanja za maloljetnike;</p> <p>(d) u drugim smještajnim kapacitetima primjerenim za maloljetnike.</p> <p>Države članice mogu maloljetnike bez pratnje koji imaju 16 godina ili su stariji smjestiti u centar za smještaj za odrasle podnositelje zahtjeva, ako je to u njihovu interesu, kako je navedeno u članku 23. stavku 2.</p> <p>U mjeri u kojoj je to moguće, braća i sestre drže se zajedno, i pritom uzima u obzir najbolji interes predmetnog maloljetnika, a posebno njegovu dob i stupanj zrelosti. Promjene boravišta maloljetnika bez pratnje ograničavaju se na najmanju moguću mjeru.</p> <p>3. Države članice započinju tražiti članove obitelji maloljetnika bez</p>	<p>će se prikladan prostor za susrete i komunikaciju s članovima obitelji i rođacima, pravnim ili drugim savjetnicima, predstavnicima UNHCR-a te drugih nacionalnih, međunarodnih i nevladinih organizacija i tijela.</p> <p>(4) Pristup tražiteljima iz stavka 3. ovoga članka privremeno se može ograničiti zbog ozbiljnih zdravstvenih ili sigurnosnih razloga.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 5., 6., 7. i 8.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 9. riječi: „stavka 6.“ zamjenjuju se riječima „stavka 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 10.</p>		
<p>3. Države članice započinju tražiti članove obitelji maloljetnika bez</p>	<p>-</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prijema (NN 135/15 i 61/2019) (NN 135/15, 61/2019) članak/članci Članci 11. - 15.</p>

<p>pratnje, kada je to potrebno, uz pomoć međunarodnih ili drugih odgovarajućih organizacija, što je prije moguće nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu i pritom štite najbolje interese maloljetnika bez pratnje. U slučajevima kada je ugrožen život ili integritet maloljetnika ili njegovih bliskih srodnika, posebno ako su ostali u zemlji podrijetla, potrebno se je pobrinuti da se osigura povjerljivo prikupljanje, obrada i širenje informacija koje se odnose na te osobe, kako se ne bi ugrozila njihova sigurnost.</p> <p>4. Osobe koje rade s maloljetnicima bez pratnje odgovarajuće su osposobljene i dužne su i nadalje odgovarajuće se osposobljavati u vezi s njihovim potrebama, i obvezuju ih pravila o povjerljivosti utvrđena nacionalnim pravom u vezi sa svim informacijama koje dobiju tijekom obavljanja svojeg posla.</p>	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci 8., 240.,
---	---	---------------------	--

<p>Članak 25.</p> <p>Žrtve mučenja i nasilja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osobe koje su bile mučene, silovane ili izvrgnute drugim oblicima teškog zlostavljanja, dobiju potrebno liječenje prouzročenih takvim djelima, posebno pristup odgovarajućem medicinskom i psihološkom liječenju ili skrbi.</p> <p>2. Osobe koje rade sa žrtvama mučenja, silovanja ili drugog teškog zlostavljanja odgovarajuće su osposobljene i dužne su i nadalje odgovarajuće se osposobljavati u vezi s potrebama takvih osoba, i obvezuju ih pravila o povjerljivosti utvrđena nacionalnim pravom u vezi sa svim informacijama koje dobiju tijekom obavljanja svojeg posla.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>ŽALBE</p>	<p>Članak 17.</p> <p>U članku 57. stavku 1. iza riječi: „ozbiljnih mentalnih poremećaja“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „sukladno medicinskoj indikaciji“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 15. stavak 1.-2., članak 57.</p>
--	--	----------------------------	--

<p>Članak 26.</p> <p>Žalbe</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se na odluke koje se odnose na odobravanje, ukidanje i ograničavanje prava na temelju ove Direktive ili na odluke donesene na temelju članka 7., koje utječu na podnositelje zahtjeva pojedinačno, može uložiti žalba prema postupcima utvrđenima u nacionalnom pravu. Barem u zadnjem stupnju osigurava se mogućnost žalbe ili pregleda stvarnih ili pravnih pitanja pred sudskim tijelom.</p> <p>2. U slučaju žalbe ili pregleda pred sudskim tijelom iz stavka 1., države članice osiguravaju da je na zahtjev dostupna besplatna pravna pomoć i zastupanje u mjeri u kojoj je ta pomoć potrebna da se osigura učinkovit pristup pravnoj zaštiti. To uključuje barem pripremu traženih postupovnih dokumenata i sudjelovanje u postupku pred sudskim tijelima u ime podnositelja zahtjeva.</p> <p>Besplatnu pravnu pomoć i zastupanje osiguravaju odgovarajuće osposobljene osobe koje to mogu obavljati ili im je to dopušteno u skladu s nacionalnim pravom čiji interesi nisu, ili ne bi mogli biti, u suprotnosti s interesima</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 51., članak 54. stavci 11.-12., članak 55. stavci 6.- 8., članak 60. stavci 1.-2. te stavci 4. i 6.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 32.-37.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku odobrenja međunarodne zaštite (NN 140/15) članak/članci članak 3., članak 6. i članak 8.

<p>podnositelja zahtjeva.</p> <p>3. Države članice mogu također odlučiti da se besplatna pravna pomoć i zastupanje odobre:</p> <p>(a)samo onima koji nemaju dovoljno sredstava; i/ili</p> <p>(b)samo putem usluga koje osiguravaju pravni savjetnici ili drugi savjetnici koji su u nacionalnom pravu posebno određeni za pomoć i zastupanje podnositelja zahtjeva.</p> <p>Države članice mogu osigurati da besplatna pravna pomoć i zastupanje nije dostupno ako nadležno tijelo smatra da žalba ili pregled nema realnih mogućnosti za uspjeh. U tom slučaju države članice osiguravaju da pravna pomoć i zastupanje nisu samovoljno ograničeni i da podnositelju zahtjeva nije onemogućen stvarni pristup pravnoj zaštiti.</p> <p>4. Države članice također mogu:</p> <p>(a)odrediti novčana i/ili vremenska ograničenja na pružanje besplatne pravne pomoći i zastupanja, pod uvjetom da se njima ne ograničuje pristup besplatnoj pravnoj pomoći i zastupanju;</p> <p>(b)odrediti da postupanje prema podnositeljima zahtjeva, u vezi s</p>			
--	--	--	--

<p>naknadama i drugim troškovima, nije povoljnije od postupanja koje je općenito namijenjeno njihovim državljanima u stvarima koje se odnose na pravnu pomoć.</p> <p>5. Države članice mogu zahtijevati da im se u cijelosti ili djelomično vrate sredstva za sve odobrene troškove ako i kada se financijski položaj podnositelja zahtjeva znatno poboljša ili ako je odluka o odobrenju takvih troškova donesena na temelju neistinitih informacija koje je dao podnositelj zahtjeva.</p> <p>6. Postupci za pristup pravnoj pomoći i zastupanju utvrđuju se u nacionalnom pravu.</p> <p>POGLAVLJE VI.</p> <p>MJERE ZA POBOLJŠANJE UČINKOVITOSTI SUSTAVA ZA PRIHVAT</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Nadležna tijela</p> <p>Svaka država članica obavješćuje Komisiju o tijelima koja su nadležna za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz ove Direktive. Države članice Komisiju</p>	<p>Članak 1.</p> <p>Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase: „(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>obavješćuju o svim promjenama u vezi s takvim tijelima.</p>	<p>komisijom o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.</p> <p>4) Suradnja i razmjena informacija s Europskom komisijom iz stavka 3. ovoga članka provodit će se putem Obrasca za izvješćivanje kojeg će ministar nadležan za unutarnje poslove propisati pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite.“.</p> <p style="text-align: center;">Članak 37.</p> <p>Ministarstvo će, u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, imenovati nacionalne kontakt točke za provedbu direktiva iz članka 2. stavka 1. i uredbi iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona, o čemu će obavijestiti Europsku komisiju.“.</p>		
<p>Članak 28.</p> <p>Sustav za usmjeravanje, praćenje i nadzor</p> <p>1. Države članice uz odgovarajuće poštovanje svojega ustavnog uređenja, uspostavljaju odgovarajuće mehanizme kako bi osigurale uspostavu primjerenog usmjeravanja, praćenja i nadzora razine uvjeta prihvata.</p> <p>2. Države članice najkasnije do 20.</p>	<p style="text-align: center;">Članak 1.</p> <p>Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.</p> <p>4) Suradnja i razmjena informacija s Europskom komisijom iz stavka 3. ovoga članka provodit će se putem Obrasca za izvješćivanje kojeg će ministar</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>srpnja 2016. podnose odgovarajuće informacije Komisiji, koristeći se obrascem navedenim u Prilogu I.</p>	<p>nadležan za unutarnje poslove propisati pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite.“.</p>		
<p>Članak 29.</p> <p>Osoblje i sredstva</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere radi osiguravanja da tijela i druge organizacije koje provode ovu Direktivu dobiju potrebnu temeljnu izobrazbu s obzirom na potrebe podnositelja i podnositeljica zahtjeva.</p> <p>2. Države članice dodjeljuju potrebna sredstva u vezi s nacionalnim pravom kojim se provodi ova Direktive.</p> <p>POGLAVLJE VII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05 140/05 142/06 77/07 107/07 27/08 34/11 49/11 150/11 34/12 49/12 37/19 38/13 01/15 138/15 61/17 70/19 98/19) članak/članci čl. 22., čl. 92. i čl. 93.</p>

<p>Članak 30.</p> <p>Izvješća</p> <p>Komisija najkasnije do 20. srpnja 2017. izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive i predlaže potrebne izmjene.</p> <p>Države članice do 20. srpnja 2016. dostavljaju Komisiji sve informacije koje su svrsishodne za izradu izvješća.</p> <p>Nakon predstavljanja prvog izvješća, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive najmanje svakih pet godina.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba koja se odnosi na obveze institucija EU.</p>
<p>Članak 31.</p> <p>Prenošenje u nacionalno pravo</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima od 1. do 12., člancima 14. do 28. i člankom 30. te Prilogom I. do 20. srpnja 2015. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Ona također uključuju izjavu o tome da se</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>

<p>upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu koja se ovom Direktivom stavlja izvan snage smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja te formulaciju te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2003/9/EZ stavlja se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 21. srpnja 2015., ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rok za prenošenje u nacionalno pravo Direktive navedene u dijelu B Priloga II.</p> <p>Upućivanja na direktivu koja se stavlja izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>

<p>Članak 33.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Članci 13. i 29. primjenjuju se od 21. srpnja 2015.</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
<p>Članak 34.</p> <p>Primatelji</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
<p>PRILOG I.</p> <p>Obrazac za izvješćivanje o informacijama koje države članice trebaju podnijeti u skladu s člankom 28. stavkom 2.</p> <p>Nakon datuma iz članka 28. stavka 2. informacije koje države članice trebaju podnijeti ponovno se podnose Komisiji ako dođe do značajne izmjene u nacionalnom pravu ili praksi koja podnesene informacije čini</p>	<p>Članak 1.</p> <p>Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:</p> <p>„(3) Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja neposrednu suradnju i razmjenu informacija s Europskom komisijom o provođenju direktiva iz stavka 1. ovoga članka i uredbi iz stavka 2. ovoga članka, sukladno njihovim odredbama o suradnji.</p> <p>„(4) Suradnja i razmjena informacija s Europskom komisijom iz stavka 3. ovog članka provoditi će se putem Obrasca za izvješćivanje kojeg će ministar</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci Članak 93.

<p>beskorisnima.</p> <p>1. Na temelju članka 2. točke (k) i članka 22., molimo da pojasnite različite korake za identifikaciju osoba s posebnim potrebama u vezi s prihvatom, uključujući trenutak početka identifikacije i njegovih posljedica u vezi s rješavanjem takvih potreba, posebno za maloljetnike bez pratnje, žrtve mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihičkog, tjelesnog ili seksualnog nasilja i žrtve trgovine ljudima.</p> <p>2. Navedite potpune informacije o vrsti, imenu i obliku dokumenata predviđenih u članku 6.</p> <p>3. U vezi s člankom 15. molimo navedite u kojoj mjeri je pristup podnositelja zahtjeva tržištu rada povezan s bilo kakvim posebnim uvjetima i opišite ta ograničenja.</p> <p>4. U vezi s člankom 2. točkom (g), molimo opišite na koji se način osiguravaju materijalni uvjeti prihvata (tj. koji se materijalni uvjeti prihvata osiguravaju u naravi, u novcu, u vaučerima ili kao kombinacija tih elemenata) i navedite razinu naknade za dnevne izdatke koji primaju podnositelji zahtjeva.</p> <p>5. U vezi s člankom 17. stavkom 5., kada je to primjenjivo, molimo objasnite referentnu(-e) vrijednost(i)</p>	<p>propisati pravilnikom kojim se uređuju obrasci i zbirke podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite.“.</p>		
	-	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o obrascima i zbirkama podataka u postupku odobrenja međunarodne i privremene zaštite (29.09.2023)

<p>koja(-e) se prema nacionalnom pravu ili praksi primjenjuje(-u) s ciljem određivanja razine financijske pomoći koja se pruža podnositeljima zahtjeva. Ako podnositelji zahtjeva u usporedbi s državljanima imaju nepovoljniji tretman, objasnite razloge takvog postupanja.</p>			
<p>PRILOG II.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva koja se stavlja izvan snage (iz članka 32.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 31, 2003/9/EZ 6.2.2003., str. 18.).</p> <p>DIO B</p> <p>Rok za prenošenje u nacionalno pravo (iz članka 32.)</p> <p>Direktiva Rok za prenošenje 2003/9/EZ 6. veljače 2005.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>
<p>PRILOG III.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva 2003/9/EZ Ova Direktiva Članak 1. Članak 1. Članak 2. uvodni Članak 2. uvodni tekst tekst</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe</p>

Članak 2. točka (a)	—		
Članak 2. točka (b)	—		
—	Članak 2. točka (a)		
Članak 2. točka (c)	Članak 2. točka (b)		
Članak 2. točka (d) uvodni tekst	Članak 2. točka (c) uvodni tekst		
Članak 2. točka (d) podtočka i.	Članak 2. točka (c) prva alineja		
Članak 2. točka (d) podtočka ii.	Članak 2. točka (c) druga alineja		
—	Članak 2. točka (c) treća alineja		
Članak 2. točke (e), (f) i (g)	—		
—	Članak 2. točka (d)		
Članak 2. točka (h)	Članak 2. točka (e)		
Članak 2. točka (i)	Članak 2. točka (f)		
Članak 2. točka (j)	Članak 2. točka (g)		
Članak 2. točka (k)	Članak 2. točka (h)		
Članak 2. točka (l)	Članak 2. točka (i)		
—	Članak 2. točka (j)		
—	Članak 2. točka (k)		
Članak 3.	Članak 3.		
Članak 4.	Članak 4.		
Članak 5.	Članak 5.		
Članak 6. stavci 1.	Članak 6. stavci 1.		

do 5.	do 5.			
—	Članak 6. stavak 6.			
Članak 7. stavci 1. i 2.	Članak 7. stavci 1. i 2.			
Članak 7. stavak 3.	—			
Članak 7. stavci 4. do 6.	Članak 7. stavci 3. do 5.			
—	Članak 8.			
—	Članak 9.			
—	Članak 10.			
—	Članak 11.			
Članak 8.	Članak 12.			
Članak 9.	Članak 13.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 14. stavak 1.			
Članak 10. stavak 2.	Članak 14. stavak 2. prvi podstavak			
—	Članak 14. stavak 2. drugi podstavak			
Članak 10. stavak 3.	Članak 14. stavak 3.			
Članak 11. stavak 1.	—			
—	Članak 15. stavak 1.			
Članak 11. stavak 2.	Članak 15. stavak 2.			
Članak 11. stavak 3.	Članak 15. stavak 3.			
Članak 11. stavak 4.	—			
Članak 12.	Članak 16.			
Članak 13. stavci 1. do 4.	Članak 17. stavci 1. do 4.			
Članak 13. stavak 5.	—			

—	Članak 17. stavak 5.			
Članak 14. stavak 1.	Članak 18. stavak 1.			
Članak 14. stavak 2. prvi podstavak	Članak 18. stavak 2. uvodni tekst			
uvodni tekst točke (a) i (b)	točke (a) i (b)			
Članak 14. stavka 7.	Članak 18. stavak 2. točka (c)			
—	Članak 18. stavak 3.			
Članak 14. stavak 2. drugi podstavak	Članak 18. stavak 4.			
Članak 14. stavak 3.	—			
—	Članak 18. točka 5.			
Članak 14. stavak 4.	Članak 18. stavak 6.			
Članak 14. stavak 5.	Članak 18. stavak 7.			
Članak 14. stavak 6.	Članak 18. stavak 8.			
Članak 14. stavak 8. prvi podstavak	Članak 18. stavak 9. prvi podstavak			
uvodni tekst prva alineja	uvodni tekst točka (a)			
Članak 14. stavak 8. prvi podstavak druga alineja	—			
Članak 14. stavak 8. prvi podstavak treća alineja	Članak 18. stavak 9. prvi podstavak točka (b)			
Članak 14. stavak 8.	—			

<p>prvi podstavak čtvrtá alinea Članak 14. stavak 8. druhi podstavak Članak 15. Članak 16. stavak 1. uvodni tekst Članak 16. stavak 1. točka (a) prvi podstavak prva, druhá i treća alinea Članak 16. stavak 1. točka (a) drugi podstavak Članak 16. stavak 1. točka (b) Članak 16. stavak 2. — — Članak 16. stavci do 5. Članak 17. stavak 1. Članak 17. stavak 2. — — Članak 18. stavak 1. — — Članak 18. stavak 2. — — Članak 19. Članak 20.</p>	<p>Članak 18. stavak 9. druhi podstavak Članak 19. Članak 20. stavak 1. uvodni tekst Članak 20. stavak 1. prvi podstavak točky (a), (b) i (c) Članak 20. stavak 1. druhi podstavak — — Članak 20. stavci 2. i 3. Članak 20. stavci 4. do 6. Članak 21. — Članak 22. Članak 23. stavak 1. Članak 23. stavci 2. i 3. Članak 23. stavak 4. Članak 23. stavak 5. Članak 24. Članak 25. stavak</p>		
---	---	--	--

—	1. Članak 25. stavak			
Članak 21. stavak 1.	2. Članak 26. stavak			
—	1. Članak 26. stavci			
Članak 21. stavak 2.	2. do 5. Članak 26. stavak			
Članak 22.	6. —			
—	Članak 27.			
Članak 23.	Članak 28. stavak			
—	1. Članak 28. stavak			
Članak 24.	2. Članak 29.			
Članak 25.	Članak 30.			
Članak 26.	Članak 31.			
—	Članak 32.			
Članak 27.	Članak 33. prvi podstavak			
—	Članak 33. drugi podstavak			
Članak 28.	Članak 34.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			
—	Prilog III.			